EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 22. 9. 2021
COM(2021) 582 final

2021/0296 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií poisťovní a zaisťovní a ktorou sa menia smernice 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2009/138/ES, (EÚ) 2017/1132 a nariadenia (EÚ) č. 1094/2010 a (EÚ) č. 648/2012

(Text s významom pre EHP)

{SWD(2021) 260} - {SWD(2021) 261} - {SEC(2021) 620}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Poistenie tvorí neoddeliteľnú súčasť každodenného života európskych občanov. Pre mnohé sociálne a hospodárske činnosti je poistenie nevyhnutné na ochranu pred potenciálnymi rizikami. Poistná zmluva môže byť aj sporiacim produktom, ktorý určí dlhodobú prosperitu poistníkov, zatiaľ čo poisťovatelia smerujú tieto úspory prostredníctvom finančných trhov do reálnej ekonomiky. Neriadené zlyhanie poisťovateľov môže mať preto významný vplyv na poistníkov, oprávnené osoby, poškodené osoby alebo dotknuté podniky, najmä ak kritické poisťovacie služby nemožno nahradiť v primeranom čase a za primerané náklady. Riadenie situácie, keď takmer došlo k zlyhaniu, alebo zlyhanie určitých poisťovateľov, najmä veľkých cezhraničných skupín, alebo súčasné zlyhanie viacerých poisťovateľov môže zároveň viesť k finančnej nestabilite alebo ju prehĺbiť.

Smernicou Solventnosť II sa znížila pravdepodobnosť zlyhaní a zlepšila odolnosť poisťovníctva v EÚ, pričom táto smernica sa posilní revíziou prijatou spolu s týmto návrhom[1]. Napriek spoľahlivému a stabilnému prudenciálnemu rámcu však nemožno úplne vylúčiť situácie zahŕňajúce finančné ťažkosti.

V súčasnosti na európskej úrovni neexistujú harmonizované postupy na riešenie krízovej situácie poisťovateľov. Výsledkom tejto situácie je to, že medzi zákonmi, inými právnymi predpismi a administratívnymi opatreniami, ktorými sa členské štáty v prípade platobnej neschopnosti inštitúcií riadia, existujú hmotnoprávne a procesné rozdiely. Okrem toho postupy v prípade platobnej neschopnosti podnikov nemusia byť vhodné pre poisťovne, pretože nemusia vždy zabezpečiť primerané pokračovanie kritických funkcií. Preto je potrebný režim, ktorý orgánom poskytne dôveryhodný súbor nástrojov riešenia krízovej situácie, aby mohli dostatočne včas a rýchlo intervenovať, ak poisťovatelia zlyhávajú alebo pravdepodobne zlyhajú, aby zabezpečili lepší výsledok pre poistníkov, a zároveň minimalizovali vplyv na hospodárstvo, finančný systém a akékoľvek používanie peňazí daňovníkov.

Pokiaľ ide o medzinárodnú úroveň, Rada pre finančnú stabilitu (FSB) v októbri 2014 vypracovala kľúčové atribúty účinných režimov riešenia krízových situácií pre sektor poisťovníctva, ktoré sa zameriavajú na každého poisťovateľa, ktorý by mohol byť systémovo významný alebo kritický, ak by zlyhal. Rada pre finančnú stabilitu vydala doplňujúce usmernenie k vypracovaniu účinných stratégií a plánov riešenia krízových situácií v júni 2016 a svoju metodiku posudzovania kľúčových atribútov v auguste 2020. Medzinárodná asociácia orgánov dohľadu nad poisťovníctvom (IAIS) súčasne prijala v novembri 2019 základné zásady Medzinárodnej asociácie orgánov dohľadu v poisťovníctve pre všetky poisťovne a zaisťovne, ako aj spoločný rámec pre medzinárodne pôsobiace skupiny poisťovní (IAIG), v ktorom sa podrobne uvádzajú normy pre preventívne plánovanie ozdravenia pre IAIG, ako aj právomoci, ktoré majú mať orgány k dispozícii na riadenie usporiadaného odchodu z trhu. Podľa potreby sa očakáva plánovanie riešenia krízovej situácie jednotlivých poisťovacích skupín.

[1] COM(2021) 581.

Tento návrh odráža uvedený vývoj a zavádza uvedené medzinárodné normy do európskych právnych predpisov. Vychádza z prípravnej práce orgánu EIOPA, najmä zo jeho stanoviska z júla 2017[2], a z technického poradenstva orgánu EIOPA týkajúceho sa preskúmania smernice Solventnosť II[3]. Nadväzuje aj na správy, ktoré vypracoval výbor ESRB v rokoch 2017 a 2018[4], v ktorých sa argumentuje v prospech harmonizovaného rámca pre ozdravenie a riešenie krízovej situácie v oblasti poistenia.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Tento návrh bol vypracovaný v plnom súlade s rámcom Solventnosť II, najmä jeho odstupňovaním intervencií pre podniky v prípade zhoršovania finančných podmienok a opatreniami na ozdravenie, ktoré sú už k dispozícii v prípade porušenia kapitálových požiadaviek. Hoci pridáva určité prvky pripravenosti na krízy, nové preventívne právomoci sú v súlade s odstupňovaním intervencií a právomocami dohľadu, ktoré sú už stanovené v rámci Solventnosť II; nevedú však k novému vopred vymedzenému spúšťaciemu mechanizmu inému než je úroveň kapitálovej požiadavky na solventnosť. Návrh je v súlade aj so zodpovedajúcimi politikami v oblasti ozdravenia a riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností[5], ako aj centrálnych protistrán[6].

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Stabilizáciou kritických funkcií poisťovateľov nachádzajúcich sa v ťažkostiach tento návrh pomáha zabezpečiť lepšiu ochranu sporiteľov a investorov, zachovať základné funkcie poisťovateľov pre reálnu ekonomiku a posilniť finančnú stabilitu. Podporuje základné podmienky uľahčenia efektívnych a udržateľných tokov kapitálu tam, kde sú potrebné.

Celkovo tento návrh pomáha posilniť úlohu poisťovateľov ako dlhodobých investorov a aktérov pri hospodárskej obnove po kríze spôsobenej pandémiou ochorenia COVID-19 v súlade s politickými cieľmi únie kapitálových trhov a Európskej zelenej dohody.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Právnym základom tohto návrhu je článok 114 ZFEÚ. Týmto sa umožňuje prijať opatrenia na aproximáciu vnútroštátnych ustanovení, ktoré smerujú k vytváraniu a fungovaniu vnútorného trhu.

Návrh harmonizuje vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa ozdravenia a riešenia krízových situácií poisťovateľov alebo zavádza takýto rámec, ak ešte neexistuje, a to v rozsahu

---

2 Pozri *Opinion to Institutions of the European Union on the harmonisation of recovery and resolution frameworks for (re)insurers across the Member States* [Stanovisko pre inštitúcie Európskej únie týkajúce sa harmonizácie rámcov pre ozdravenie a riešenie krízovej situácie pre poisťovateľov (zaisťovateľov) vo všetkých členských štátoch], júl 2017.

3 https://www.eiopa.europa.eu/content/opinion-2020-review-of-solvency-ii_en

4 Správa výboru ESRB s názvom *Recovery and resolution for the EU insurance sector: a macroprudential perspective* (Ozdravenie a riešenie krízovej situácie sektora poisťovníctva: makroprudenciálna perspektíva), august 2017. Správa výboru ESRB s názvom *Macroprudential provisions, measures and instruments for insurance* (Makroprudenciálne ustanovenia, opatrenia a nástroje v prípade poisťovníctva), november 2018.

5 Smernica 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností.

6 Nariadenie (EÚ) 2021/23 zo 16. decembra 2020 o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán.

potrebnom na zabezpečenie toho, aby členské štáty mali rovnaké nástroje a postupy na riešenie zlyhaní. Stanovením minimálnych harmonizovaných požiadaviek na vnútornom trhu by sa návrhom vytvorili rovnaké podmienky vo všetkých členských štátoch. Harmonizovaný rámec by takisto chránil záujmy poistníkov a ochraňoval reálnu ekonomiku. Prispel by k finančnej stabilite a dôvere vo vnútorný trh poistenia a zaistenia zabezpečením minimálnej schopnosti na riešenie krízových situácií poisťovateľov vo všetkých členských štátoch a uľahčením spolupráce medzi vnútroštátnymi orgánmi pri riešení zlyhania cezhraničných skupín. Cieľom návrhu je preto vytvorenie a fungovanie vnútorného trhu a vhodným právnym základom je článok 114 ZFEÚ.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

V súčasnosti sú systémy na ozdravenie a riešenie krízovej situácie v poisťovníctve vnútroštátne a zavedené len v niekoľkých členských štátoch. Mnohé vnútroštátne právne systémy preto neudeľujú orgánom právomoci potrebné na to, aby orgány primerane riešili prípady zlyhávajúcich poisťovateľov. Tieto rozdielne vnútroštátne právne predpisy sú nedostatočné aj v prípadoch cezhraničného zlyhania, najmä v prípade cezhraničných skupín, pri ktorých by nekoordinované opatrenia mohli rýchlo viesť k neoptimálnym výsledkom. Vytvorenie primeraných mechanizmov riešenia krízovej situácie na úrovni Únie si vyžaduje významnú harmonizáciu vnútroštátnych postupov a procesov, čím sa odôvodňuje, aby Únia navrhla potrebné právne predpisy.

Cieľ tohto návrhu, ktorým je harmonizácia pravidiel a postupov a procesov pre ozdravenie a riešenie krízovej situácie poisťovateľov, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov; z dôvodu účinkov zlyhania ktoréhokoľvek podniku v Únii ho namiesto toho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie. Únia preto môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Zmluvy o Európskej únii.

- **Proporcionalita**

Týmto návrhom sa implementujú medzinárodné normy a návrh sa riadi odporúčaním orgánu EIOPA. Obsahuje primerané požiadavky, ktoré zohľadňujú povahu, rozsah a zložitosť organizácie, činností a služieb poisťovateľa s cieľom zabezpečiť vhodnosť a účinnosť rámca pre ozdravenie a riešenie krízovej situácie a obmedziť nadmerné administratívne zaťaženie a náklady poisťovateľov a orgánov. To sa vzťahuje na rozsah pôsobnosti podnikov, ktoré by podliehali preventívnemu plánovaniu ozdravenia a plánovaniu riešenia krízovej situácie; orgány môžu takisto umožniť poisťovateľom, aby pri vypracúvaní a udržiavaní svojich plánov podliehali zjednodušenému súboru povinností. Vnútroštátne konkurzné konania by predstavovali možný odchod z trhu poisťovateľa, ktorý zlyhal, a intervencia orgánov dohľadu by bola naďalej založený na odbornom posudku.

Ustanovenia návrhu sú preto primerané tomu, čo treba urobiť na dosiahnutie jeho cieľov.

- **Výber nástroja**

Prudenciálny dohľad je založený na smernici Solventnosť II a riešenie krízovej situácie úzko súvisí s neharmonizovanými oblasťami vnútroštátneho práva, ako napríklad konkurzným a majetkovým právom. Smernica je preto vhodným právnym nástrojom, keďže transpozícia je potrebná na zabezpečenie vykonávania rámca spôsobom, ktorým sa dosiahne zamýšľaný účinok v rámci osobitostí príslušného vnútroštátneho práva.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

• Hodnotenia *ex post*/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov

Tento návrh má spoločné posúdenie vplyvu s návrhom na preskúmanie rámca Solventnosť II[7]. V prílohe 10 k posúdeniu vplyvu sa hodnotí súčasný rámec Solventnosť II a dospelo sa v nej k záveru, že bol vo všeobecnosti účinný pri dosahovaní pokroku smerom k jeho hlavným cieľom, ktorými sú uľahčenie rozvoja jednotného trhu s poisťovacími službami a zároveň primeraná ochrana poistníkov. Od začiatku uplatňovania smernice Solventnosť II v roku 2016 však vnútroštátne orgány dohľadu vykonávajú prudenciálny rámec smernice Solventnosť II rôzne. Bolo tomu tak napríklad v prípade odstupňovania intervencií, ktorého cieľom je obnoviť finančnú situáciu poisťovateľov po zistení zhoršenia, alebo všeobecnejšie v prípade opatrení týkajúcich sa ozdravenia a riešenia krízovej situácie. Okrem toho vzhľadom na rastúce cezhraničné činnosti a nové výzvy, ktoré predstavujú prevažujúce hospodárske a finančné podmienky, rámec Solventnosť II ešte neposkytol režim, ktorý by mohol zabezpečiť koordinované riešenie krízovej situácie poisťovateľov.

Väčšina členských štátov nemá zavedený účinný rámec pre ozdravenie a riešenie krízovej situácie, a ak ho má, tak existujú medzi nimi podstatné rozdiely[8]. Medzi tieto rozdiely patria právomoci a nástroje, ktoré majú orgány k dispozícii, podmienky, za ktorých sa tieto právomoci môžu vykonávať, a sledované ciele pri riešení zlyhania poisťovateľov. Okrem toho, ako to dokazuje niekoľko prípadov zlyhania a situácií, keď takmer došlo k zlyhaniu, ktoré zaznamenal orgán EIOPA, nedostatočná pripravenosť poisťovateľov aj orgánov verejnej moci, nedostatok primeraných nástrojov a právomocí alebo nedostatok cezhraničnej koordinácie mohli sťažovať rýchle a úspešné ozdravenie alebo riešenie krízovej situácie zlyhávajúcich poisťovateľov v EÚ. V dôsledku toho mohla byť úroveň ochrany poistníkov a oprávnených osôb neoptimálna.

• Konzultácie so zainteresovanými stranami

Orgán EIOPA uverejnil v júli 2017 stanovisko týkajúce sa harmonizácie rámcov pre ozdravenie a riešenie krízovej situácie pre poisťovateľov vo všetkých členských štátoch; druhé stanovisko uverejnil v decembri 2020 v nadväznosti na výzvu Komisie na predloženie odporúčaní z februára 2019. V oboch prípadoch orgán EIOPA uskutočnil verejné konzultácie. Komisia okrem toho v januári 2020 zorganizovala konferenciu, ktorej jedna časť bola zameraná na ozdravenie a riešenie krízovej situácie.

Komisia 19. februára 2020 vykonala konzultácie s členskými štátmi prostredníctvom expertnej skupiny pre bankové, platobné a poisťovacie služby. Členské štáty boli vyzvané, aby sa vyjadrili ku konzultačnej stratégii Komisie a k posúdeniu vplyvu návrhov Komisie, ktorý vypracoval orgán EIOPA. Uskutočnila sa osobitná výmena názorov o možnom prístupe k ozdraveniu a riešeniu krízovej situácie, najmä prostredníctvom cieleného prieskumu.

Úvodné posúdenie vplyvu obsahovalo v júli 2020 podrobnú analýzu rôznych možností politiky; spätná väzba od zainteresovaných strán týkajúca sa uvedeného úvodného posúdenia vplyvu sa zhromažďovala do augusta 2020. Od júla do októbra 2020 sa počas verejných konzultácií o preskúmaní rámca Solventnosť II zhromaždilo 73 odpovedí od rôznych

[7] Pridať odkaz na posúdenie vplyvu.

[8] https://www.eiopa.europa.eu/content/opinion-2020-review-of-solvency-ii_en.

zainteresovaných strán, najmä z Európskeho hospodárskeho priestoru. „Súhrnná správa“ o spätnej väzbe k tejto konzultácii bola uverejnená 1. februára 2021[9].

Z týchto konzultácií vyplynulo, že hoci orgány verejnej moci a občianska spoločnosť vo všeobecnosti podporili lepšie zosúladenie prvkov ozdravenia a riešenia krízovej situácie, odvetvie poisťovníctva považovalo takúto harmonizáciu za z veľkej časti nepotrebnú a poukázalo na pravdepodobné vysoké náklady na dodržiavanie predpisov. Niektorí účastníci zdôraznili potrebu primeraného uplatňovania pravidiel. Všetky zainteresované strany však podčiarkli potrebu lepšej koordinácie a výmeny informácií medzi orgánmi dohľadu v cezhraničnom kontexte.

Komisia 10. novembra 2020 vykonala konzultácie s členskými štátmi prostredníctvom expertnej skupiny pre bankové, platobné a poisťovacie služby, pričom tieto konzultácie sa týkali dodatočných prvkov v súvislosti s ozdravením a riešením krízovej situácie. Odborníci z členských štátov celkovo súhlasili s usmerneniami v príslušných oblastiach politiky navrhnutými v stanovisku orgánu EIOPA z roku 2020.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Na podporu svojej práce na preskúmaní rámca Solventnosť II Komisia zaslala orgánu EIOPA komplexnú výzvu na predloženie odporúčaní, a to aj pokiaľ ide o ozdravenie a riešenie krízovej situácie. Záverečná správa orgánu EIOPA bola uverejnená 17. decembra 2020.

Okrem konzultácií so zainteresovanými stranami sa Komisia zúčastnila na diskusiách a výmene názorov, na ktorých informovala o práci orgánu EIOPA, asociácie IAIS a Rady pre finančnú stabilitu týkajúcu sa ozdravenia a riešenia krízovej situácie poisťovateľov. V tejto súvislosti je legislatívny návrh úplne v súlade s najnovšími usmerneniami Rady pre finančnú stabilitu a asociácie IAIS.

- **Posúdenie vplyvu**

Posúdenie vplyvu pre tento návrh bolo vypracované v rámci všeobecnejšieho preskúmania smernice Solventnosť II a výbor pre kontrolu regulácie zaujal 23. apríla 2021 k nemu kladné stanovisko. Orgán EIOPA dvakrát dôkladne posúdil náklady a prínosy spojené s týmto návrhom a vykonal príslušné konzultácie[10]; hlavné poznatky z analýzy orgánu EIOPA sú zohľadnené v posúdení vplyvu a zhrnuté ďalej v tomto texte.

Výbor pre kontrolu regulácie predložil niekoľko odporúčaní na zlepšenie, čo viedlo k ďalšiemu spresneniu posúdenia vplyvu. V ďalšom odporúčaní sa podrobne zdôvodnilo najmä posúdenie možností a celkové náklady a prínosy preskúmania smernice Solventnosť II spolu s návrhom na ozdravenie a riešenie krízovej situácie.

V posúdení vplyvu sa zistilo, že vykonávaním preventívneho rámca pre ozdravenie a riešenie krízovej situácie by sa účinne riešila zistená nedostatočná pripravenosť, prípadné oneskorené intervencie, neúplný súbor nástrojov a nekoordinované riadenie cezhraničných prípadov zlyhania (situácií, keď takmer došlo k zlyhaniu).

---

9 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12461-Review-of-measures-on-taking-up-and-pursuit-of-the-insurance-and-reinsurance-business-Solvency-II-/public-consultation

10 Pozri oddiely 11.6 a 12 v posúdení vplyvu orgánu EIOPA a oddiel 12 v podkladovom dokumente. Stanovisku orgánu EIOPA k preskúmaniu smernice Solventnosť II predchádzalo stanovisko týkajúce sa harmonizácie rámcov pre ozdravenie a riešenie krízovej situácie pre poisťovateľov (zaisťovateľov) v členských štátoch (5. júla 2017), ako aj diskusný dokument týkajúci sa financovania riešenia krízovej situácie a národných systémov poistných záruk (orgán EIOPA, júl 2018).

V posúdení vplyvu sa však dospelo k záveru, že v súlade s medzinárodnými usmerneniami a normami treba zaviesť osobitné podmienky pre začatie riešenia krízovej situácie v situáciách, keď by poisťovateľ v prípade svojho zlyhania mal systémový vplyv. Najmä možnosti politiky vypracované v návrhu by poskytli dôveryhodný rámec na riešenie ťažkostí poisťovateľov, ktorých zlyhanie by mohlo negatívne ovplyvniť poistníkov. Harmonizovaný súbor právomocí na predchádzanie zlyhaniam a ich riešenie spolu s konzistentnými prvkami navrhovania, vykonávania a presadzovania by podporil cezhraničnú spoluprácu a koordináciu počas kríz a pomohol by vyhnúť sa akýmkoľvek zbytočným hospodárskym nákladom vyplývajúcim z nekoordinovaného rozhodovania medzi rôznymi orgánmi verejnej moci a súdmi. Prispelo by to aj k vytvoreniu rovnakých podmienok a zabránilo by sa regulačnej arbitráži.

Pokiaľ ide o náklady, posúdenie vplyvu preukázalo, že by vyplývali najmä z požiadaviek na plánovanie a posúdenie riešiteľnosti krízovej situácie. Posúdenie vplyvu orgánu EIOPA poskytuje prehľad o rozsahu nákladov odhadovaných vnútroštátnymi orgánmi dohľadu na vypracúvanie a udržiavanie plánov riešenia krízových situácií a posúdení riešiteľnosti krízovej situácie, ako aj na dohľad nad preventívnymi plánmi ozdravenia. Poisťovatelia by znášali náklady spojené s vypracúvaním preventívnych plánov ozdravenia, so sprístupňovaním informácií dostupných na účely plánovania riešenia krízovej situácie alebo s možnými zmenami zameranými na odstránenie prekážok brániacich riešiteľnosti krízovej situácie. Posúdenie týchto nákladov nebolo k dispozícii pre posúdenie vplyvu; keďže preventívne plány ozdravenia by však boli integrované do prebiehajúceho riadenia rizík poisťovateľov, správy o vlastnom posúdení rizika a solventnosti, ako aj plánovanie pre prípad nepredvídaných udalostí by slúžili ako zdroj vstupných informácií.

V posúdení vplyvu sa takisto potvrdilo posúdenie orgánu EIOPA, že by nebolo primerané požadovať od odvetvia poisťovníctva, aby financovalo fond na riešenie krízových situácií, alebo aby jednotliví poisťovatelia vytvárali záväzky, prostredníctvom ktorých by mohli byť zachránení pomocou vnútorných zdrojov s cieľom absorbovať straty a rekapitalizovať zlyhávajúcich poisťovateľov. V posúdení vplyvu sa dospelo k záveru, že tieto opatrenia na vytvorenie kapacity absorbovať straty by zvýšili súvahu poisťovateľov v pomere k ich technickým rezervám, čo by znamenalo vyššie náklady pre toto odvetvie a pre spoločnosti by to predstavovalo dodatočné riziká spojené s ich službami, ktoré by neboli odôvodnené významne zvýšenými prínosmi[11].

- **Regulačná vhodnosť a zjednodušenie**

Ako je vysvetlené v oddiele 2, v smernici Solventnosť II sa nevytvára žiadne ďalšie odstupňovanie intervencií a nové požiadavky na plánovanie podliehajú primeranej proporcionalite. Zavedenie týchto prvkov proporcionality by malo prispieť k zníženiu regulačného a administratívneho zaťaženia spojeného s vykonávaním tohto návrhu a k dosiahnutiu primeranej rovnováhy s jeho očakávanými prínosmi.

Podporovaním informovanosti a pripravenosti tento návrh prispieva k tomu, aby poisťovatelia boli lepšie informovaní a v prípade potreby uskutočnili včasné nápravné opatrenia. Takisto by sa posilnili rovnaké podmienky v rámci opatrení prijatých orgánmi na obnovenie finančných podmienok poisťovateľov alebo ich vyriešenie, čím by sa prispelo k spravodlivejším podmienkam hospodárskej súťaže.

[11] Orgán EIOPA zvážil tieto možnosti a vykonal o nich konzultácie v diskusnom dokumente týkajúcom sa financovania riešenia krízovej situácie a národných systémov poistných záruk (EIOPA z 30. júla 2018).

- **Základné práva**

Tento návrh je v súlade so základnými právami a dodržiava zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie (charta), najmä právo vlastniť majetok, slobodu podnikania, právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, ako aj právo na obhajobu, pričom sa musí uplatňovať v súlade s uvedenými právami a zásadami.

Všetky zásahy do práv akcionárov a veriteľov, ktoré vyplývajú z opatrenia na riešenie krízovej situácie, by mali byť v súlade s chartou. Najmä v prípade, keď sa na základe opatrenia na riešenie krízovej situácie s veriteľmi patriacimi do rovnakej triedy zaobchádza rozdielne, malo by sa takéto rozlíšenie odôvodniť verejným záujmom a malo by byť úmerné rizikám, ktoré toto opatrenie rieši. Dotknutí veritelia vrátane poistníkov by nemali utrpieť vyššie straty než straty, ktoré by utrpeli, ak by sa poisťovateľ zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania v čase prijatia rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá žiadny vplyv na rozpočet Únie.

V návrhu sa od orgánu EIOPA vyžaduje, aby: i) vypracoval desať technických noriem a šesť usmernení; ii) vypracoval jednu výročnú správu o používaní zjednodušených povinností; iii) viedol databázu administratívnych sankcií nahlasovaných vnútroštátnymi orgánmi; iv) zúčastňoval sa na kolégiách pre riešenie krízových situácií, prijímal rozhodnutia v prípade nezhody medzi orgánmi dohľadu a orgánmi pre riešenie krízových situácií, ako aj vykonával záväznú mediáciu. Novozriadený výbor pre riešenie krízových situácií by tiež pripravil úlohy pre orgán EIOPA v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje návrh. V tejto súvislosti sa relevantné príslušné orgány vyzvú, aby sa ako členovia zúčastnili na tomto vývoji, čím sa maximalizuje využitie existujúcich zdrojov.

Technické predpisy sa majú dodať do 18 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tejto smernice. Táto lehota by mala orgánu EIOPA poskytnúť dostatok času na ich vypracovanie vzhľadom na jeho súčasné zdroje. Jediný opakujúci sa výstup sa týka správy o používaní zjednodušených povinností.

Pracovné zaťaženie spojené s vytvorením a vedením databázy sankcií bude pravdepodobne závisieť od toku udalostí nahlasovaných vnútroštátnymi orgánmi. Udalosti by mali byť obmedzené a rozložené v čase, čo by orgánu EIOPA umožnilo riadiť svoje existujúce zdroje podľa aktuálnych potrieb.

Vzhľadom na minulú a súčasnú prácu orgánu EIOPA na krízovom riadení sa usudzuje, že navrhované úlohy pre orgán EIOPA si nebudú vyžadovať vytvorenie dodatočných pracovných pozícií a môžu sa vykonávať so súčasnými zdrojmi.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

V návrhu sa od členských štátov vyžaduje, aby pravidlá ozdravenia a riešenia krízovej situácie transponovali do svojich vnútroštátnych právnych predpisov do 18 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto návrhu. Ako sa uvádza v oddiele 5, vnútroštátne orgány by mali orgánu EIOPA každoročne podávať správy o uplatňovaní zjednodušených povinností, ktoré by mal orgán EIOPA následne zverejniť.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Hlava I – Rozsah pôsobnosti, vymedzenie pojmov a orgány

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti (článok 1)

Tento návrh sa zaoberá krízovým riadením (preventívne právomoci, preventívne plánovanie ozdravenia a riešenie krízových situácií) vo vzťahu ku všetkým poisťovniam a zaisťovniam usadeným v EÚ, na ktoré sa vzťahuje rámec Solventnosť II.

Okrem toho, keďže zlyhanie subjektu pridruženého k skupine môže mať vplyv na solventnosť a činnosť celej skupiny, preventívne plánovanie ozdravenia a plánovanie riešenia krízových situácií musia identifikovať a zahŕňať všetky významné subjekty skupín, ktorých súčasťou môže byť poisťovateľ, pričom orgány by mali disponovať účinnými prostriedkami so zreteľom na tieto subjekty, aby uložili nápravné opatrenia, ktoré zohľadňujú finančné zdravie skupiny, odstraňujú prekážky brániace riešiteľnosti krízovej situácie v kontexte skupiny a vypracúvajú konzistentný program riešenia krízovej situácie pre skupinu ako celok, najmä v cezhraničnom kontexte.

Zriadenie orgánov pre riešenie krízových situácií (článok 3)

Tento návrh vyžaduje od členských štátov, aby zriadili orgány pre riešenie krízových situácií poisťovní, ktoré budú vybavené minimálnym harmonizovaným súborom právomocí, aby mohli vykonávať všetky príslušné prípravné opatrenia a opatrenia na riešenie krízových situácií. V návrhu sa nešpecifikuje osobitný orgán, ktorý by mal byť vymenovaný, a preto ním môžu byť napríklad národné centrálne banky, príslušné ministerstvá, orgány verejnej moci alebo iné orgány poverené právomocami verejnej správy. Ak sú právomoci pridelené existujúcemu orgánu, mali by sa zaviesť primerané štrukturálne mechanizmy, aby sa zabránilo konfliktom záujmov medzi funkciami dohľadu a riešeniami krízovej situácie a prevádzkovou nezávislosťou, najmä pokiaľ ide o orgány dohľadu.

Hlava II – Príprava

Zjednodušené povinnosti (článok 4)

S cieľom dodržiavať zásadu proporcionality a zabrániť nadmernému administratívnemu zaťaženiu by orgány mali v prípade potreby uplatňovať odlišné alebo znížené požiadavky na preventívne plánovanie ozdravenia a riešenia krízových situácií, ako aj požiadavky na poskytovanie informácií na základe, ktorý je špecifický pre predmetný podnik a s kratším časovým intervalom aktualizácií, pričom zohľadňujú viaceré faktory týkajúce sa podniku. Orgány by mali každoročne podávať orgánu EIOPA správu o uplatňovaní zjednodušených povinností.

Preventívne plánovanie ozdravenia (články 5 až 8)

Skupiny by mali vypracúvať a predkladať orgánu dohľadu nad skupinou preventívne plány ozdravenia na úrovni skupiny. Poisťovatelia, ktorí nie sú súčasťou skupiny, na ktorú sa vzťahujú takéto požiadavky na plánovanie, sú takisto povinní vypracúvať a pravidelne aktualizovať preventívne plány ozdravenia, v ktorých sa stanovujú opatrenia, ktoré majú uvedené podniky prijať na obnovenie svojej finančnej pozície, ak sa táto situácia výrazne zhoršila. Orgány dohľadu by mali identifikovať poisťovateľov, ktorí sú povinní vypracovať preventívne plány ozdravenia založené na viacerých faktoroch. Celkovo by aspoň 80 % trhu členských štátov malo podliehať takýmto požiadavkám, pričom nízkorizikový podnik by mal byť vylúčený na individuálnom základe.

Tieto plány zlepšia pochopenie zraniteľnosti poisťovateľa, pričom jeho reálne možnosti v stresových scenároch by mali byť neoddeliteľnou súčasťou systému riadenia podniku a existujúce nástroje môžu slúžiť ako vstup pri príprave preventívnych plánov ozdravenia.

Preventívne plány ozdravenia musia posúdiť orgány dohľadu s cieľom skontrolovať, či sú plány komplexné a či by mohli včas reálne obnoviť životaschopnosť podniku.

Plánovanie riešenia krízových situácií a posudzovanie riešiteľnosti krízovej situácie (články 9 až 16)

Od orgánov pre riešenie krízových situácií sa vyžaduje, aby vypracovali plány riešenia krízových situácií, v ktorých sa stanovia opatrenia na riešenie krízovej situácie, ktoré orgán plánuje, ak sú splnené podmienky pre riešenie krízovej situácie. Celkovo by aspoň 70 % podnikov v každom členskom štáte malo podliehať plánovaniu riešenia krízových situácií, pričom nízkorizikový podnik by mal byť vylúčený na individuálnom základe. Príslušní poisťovatelia by sa mali identifikovať na základe viacerých kritérií proporcionality vrátane očakávaného vplyvu ich zlyhania.

Preventívne plány ozdravenia ani plány riešenia krízových situácií by sa nemali opierať o mimoriadnu verejnú finančnú podporu ani vystavovať daňových poplatníkov riziku straty.

V rámci plánu riešenia krízovej situácie by orgány pre riešenie krízových situácií mali posúdiť aj celkovú riešiteľnosť krízovej situácie poisťovateľa a zaoberať sa každou prekážkou pre túto riešiteľnosť. Diskrečná právomoc orgánov by sa mala obmedziť na to, čo je potrebné na zjednodušenie štruktúry a činností poisťovne alebo zaisťovne, a to výlučne s cieľom zlepšiť riešiteľnosť jej krízovej situácie.

Spoločné rozhodnutia (článok 17)

Orgány dohľadu nad skupinou, orgány dohľadu, orgány pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny a prípadne orgány pre riešenie krízových situácií by sa mali usilovať, aby dospeli k spoločným rozhodnutiam v súlade s postupom stanoveným v tomto článku.

Hlava III – Podmienky pre

riešenie krízovej situácie (článok 19)

V návrhu sa stanovuje spoločný parameter na spustenie uplatňovania nástrojov riešenia krízovej situácie. Krízovú situáciu poisťovne alebo zaisťovne treba začať riešiť, ak zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, a ak neexistujú vyhliadky, že alternatívy súkromného sektora alebo opatrenia dohľadu môžu zlyhaniu zabrániť.

Zároveň treba zabezpečiť, aby sa rušivé opatrenia spustili len vtedy, keď je zásah do práv zainteresovaných strán odôvodnený a opatrenie na riešenie krízovej situácie by bolo vo verejnom záujme.

Nástroje riešenia krízových situácií a právomoci (články 26 až 52)

Ak sú splnené podmienky pre riešenie krízovej situácie, orgány pre riešenie krízových situácií budú mať právomoc uplatňovať tieto nástroje riešenia krízovej situácie:

a) odpísanie alebo konverzia kapitálových nástrojov, dlhových nástrojov a iných oprávnených záväzkov, najmä s cieľom uľahčiť uplatňovanie iných nástrojov riešenia krízovej situácie, ako je napríklad nástroj na solventné dovyplácanie

poistných plnení alebo nástroj prevodu. Vytvorila sa osobitná hierarchia, ktorá dopĺňa a prípadne nahrádza hierarchiu stanovenú v každom vnútroštátnom konkurznom práve. V zásade by nároky akcionárov mali byť uspokojené pred pohľadávkami podriadených veriteľov. Až po uspokojení týchto nárokov môžu orgány pre riešenie krízových situácií pripísať straty nárokom v prvom rade. Za určitých okolností sa konverzia uskutoční s cieľom značne zrediť zostávajúce nároky akcionárov;

b) solventné dovyplácanie poistných plnení: odníme sa povolenie podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, aby uzatváral nové poistné alebo zaistné zmluvy, aby sa obmedzila jeho činnosť na výlučnú správu jeho existujúceho portfólia, čím sa maximalizuje krytie poistných plnení existujúcimi aktívami;

c) odpredaj obchodnej činnosti: celá obchodná činnosť podniku, alebo jej časť, sa môže predať za komerčných podmienok, a to bez toho, aby sa splnili procesné požiadavky, ktoré by sa inak uplatňovali;

d) preklenovací podnik: celá obchodná činnosť podniku, alebo jej časť, sa môže previesť na subjekt pod verejnou kontrolou. Preklenovací podnik musí mať povolenie v súlade so smernicou Solventnosť II. Jeho činnosti sú svojou povahou dočasné, pričom cieľom je predať obchodnú činnosť súkromnému kupujúcemu, ak sú vhodné podmienky na trhu;

e) oddelenie aktív a záväzkov: aktíva so zníženou hodnotou alebo problémové aktíva a/alebo záväzky sa môžu previesť na subjekt pre správu aktív a záväzkov s cieľom umožniť ich spravovanie a potom realizáciu. Aby sa minimalizovalo narušenie hospodárskej súťaže a riziká vyplývajúce z morálneho hazardu, tento nástroj by sa mal použiť len v spojení s iným nástrojom riešenia krízovej situácie.

Ak sú k dispozícii systémy poistných záruk, mali by prispievať k financovaniu procesu riešenia krízovej situácie absorbovaním strát v rozsahu čistých strát, ktoré by tieto systémy museli znášať po ochrane poistníkov v rámci bežného konkurzného konania. V týchto prípadoch by uplatňovanie nástroja na odpísanie alebo konverziu zabezpečilo, že oprávnení poistníci sú chránení aspoň do úrovne krytia, ktorá je hlavným dôvodom, prečo boli takéto systémy poistných záruk zriadené podľa vnútroštátneho práva.

Aby bolo tieto nástroje možné uplatňovať, orgány pre riešenie krízových situácií budú mať právomoc prevziať kontrolu nad inštitúciou, ktorá zlyhala alebo pravdepodobne zlyhá, prevziať úlohu akcionárov a manažérov, prevádzať aktíva a záväzky, ako aj vynucovať plnenie zmlúv. Opatrenia na riešenie krízových situácií budú musieť byť v prípade potreby v súlade s rámcom Únie pre štátnu pomoc. Vnútroštátne orgány budú môcť okrem minimálneho harmonizovaného súboru nástrojov stanovovať aj osobitné vnútroštátne nástroje a právomoci, ak sú zlučiteľné so zásadami a cieľmi rámca Únie pre riešenie krízových situácií. Vnútroštátne orgány môžu najmä zvážiť najmä používanie nástroja na odpísanie alebo konverziu, aby sa rekapitalizoval zlyhávajúci poisťovateľ, pokiaľ to nemá vplyv na poistné plnenia, ako aj prijatie vhodných reorganizačných a reštrukturalizačných opatrení.

Doplňujúce ustanovenia týkajúce sa riešenia krízovej situácie vrátane oceňovania, ochranných opatrení, procesných povinností, práv podať opravný prostriedok a vylúčenie iných opatrení (články 23 až 25 a 53 až 66)

Na zabezpečenie toho, aby sa rozhodnutia o riešení krízových situácií prijímali v súlade s kľúčovými zásadami týkajúcimi sa vlastníckych práv a boli v súlade s príslušnými právnymi predpismi v oblasti cenných papierov a s právom obchodných spoločností, obsahuje smernica

potrebné ustanovenia a kroky, ktoré by orgány pre riešenie krízových situácií museli dodržať pred prijatím rozhodnutí o riešení krízovej situácie a počas prijímania takýchto rozhodnutí. Patrí medzi ne napríklad zabezpečenie presného oceňovania súvahy poisťovateľa, ochranné opatrenia pre dotknutých akcionárov a veriteľov vrátane poistníkov na získanie náhrady, ak skončia horšie než v prípade likvidácie poisťovne alebo zaisťovne v rámci vnútroštátneho konkurzného konania, procesné kroky, ktorými by orgány mali informovať poisťovateľa a ostatné dotknuté orgány o rozhodnutiach o riešení krízovej situácie, ako aj právo podať opravný prostriedok proti opatreniam na predchádzanie krízam alebo opatreniam krízového riadenia. S cieľom uľahčiť riešenie krízovej situácie a zabezpečiť finančnú stabilitu tento rámec zahŕňa aj dočasné moratórium na vyplatenie nárokov a zachovanie práv poistníkov na vyplatenie v súvislosti so zmluvami o životnom poistení.

Hlava IV – Riešenie krízových situácií cezhraničnej skupiny (články 67 až 71)

S cieľom zohľadniť cezhraničnú povahu niektorých poisťovacích skupín a vytvoriť komplexný a integrovaný rámec pre opatrenia na ozdravenie a opatrenia na riešenie krízových situácií v Únii sa zriadia kolégiá pre riešenie krízových situácií pod vedením orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny a za účasti orgánu EIOPA. Orgán EIOPA uľahčí spoluprácu orgánov, prispeje ku konzistentnosti a v prípade potreby vykoná mediáciu. Cieľom kolégií je koordinovať prípravné opatrenia a opatrenia na riešenie krízových situácií medzi vnútroštátnymi orgánmi, aby sa zabezpečili optimálne riešenia na úrovni Únie.

Hlava V – Vzťahy s tretími krajinami (články 72 až 77)

Poisťovatelia v Únii pôsobia v tretích krajinách a naopak, a preto je potrebné, aby účinný rámec na riešenie krízovej situácie zabezpečoval spoluprácu s orgánmi tretích krajín. Týmto návrhom sa orgánom Únie poskytujú potrebné právomoci na podporu zahraničných opatrení na riešenie krízovej situácie zlyhaného zahraničného poisťovateľa vykonávaním prevodov jeho aktív a záväzkov, ktoré sa nachádzajú v ich jurisdikcii alebo sa riadia právom ich jurisdikcie, a to za určitých podmienok. Orgány Únie pre riešenie krízových situácií by takisto mali mať právomoc uplatňovať nástroje riešenia krízovej situácie na vnútroštátne pobočky podnikov z tretích krajín, ak je samostatné riešenie krízovej situácie potrebné z dôvodov verejného záujmu alebo ochrany miestnych poistníkov.

V návrhu sa stanovuje, že by sa mohli uzatvárať dohody o spolupráci so zahraničnými orgánmi pre riešenie krízových situácií s cieľom uľahčiť podporu zahraničných opatrení na riešenie krízovej situácie. Orgán EIOPA by mohol uzatvárať rámcové správne dohody s orgánmi z tretích krajín v súlade s článkom 33 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010 a vnútroštátne orgány by mohli uzatvárať dvojstranné dohody v súlade s rámcovými dohodami orgánu EIOPA.

Hlava VI – Sankcie (články 78 až 82)

S cieľom zabezpečiť, aby poisťovatelia, ktorí účinne kontrolujú svoju činnosť, ako aj ich správny, riadiaci alebo kontrolný orgán, dodržiavali povinnosti vyplývajúce z tohto návrhu, členské štáty by mali stanoviť správne sankcie a iné správne opatrenia, ktoré sú účinné, primerané a odrádzajúce. Orgán EIOPA by mal viesť centrálnu databázu všetkých správnych sankcií.

Hlava VII – Zmeny smernice Solventnosť II, smerníc o práve obchodných spoločností a nariadenia o orgáne EIOPA

Zmeny smernice Solventnosť II vrátane preventívnych opatrení (článok 83)

Bez toho, aby bolo dotknuté existujúce odstupňovanie intervencií, sa v tomto návrhu objasňujú právomoci orgánov dohľadu ukladať poisťovateľom preventívne opatrenia v prípade zhoršenia finančných pozícií alebo porušovania regulačných požiadaviek, aby sa predišlo vystupňovaniu problémov v dostatočne skorom štádiu zhoršovania situácie.

Na dosiahnutie účinného riešenia krízovej situácie sa menia ustanovenia o reorganizácii a likvidácii s cieľom rozšíriť ich uplatňovanie v prípade používania nástrojov riešenia krízovej situácie, keď sa tieto nástroje uplatňujú na poisťovateľov aj na subjekty, na ktoré sa vzťahuje režim riešenia krízovej situácie.

Zmeny smerníc o práve obchodných spoločností a nariadenia o orgáne EIOPA (články 83 až 88)

Smernice Únie o práve obchodných spoločností obsahujú pravidlá ochrany akcionárov a veriteľov. Niektoré z týchto pravidiel môžu brániť rýchlym opatreniam orgánov pre riešenie krízových situácií. Preto sa navrhuje ich zmena.

S cieľom zabezpečiť, aby orgány pre riešenie krízových situácií boli zastúpené v Európskom systéme finančného dohľadu, ako aj zaistiť, aby orgán EIOPA mal potrebné odborné znalosti, sa nariadenie (EÚ) č. 1094/2010 mení s cieľom zahrnúť orgány pre riešenie krízových situácií do koncepcie príslušných orgánov.

2021/0296 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií poisťovní a zaisťovní a ktorou sa menia smernice 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2009/138/ES, (EÚ) 2017/1132 a nariadenia (EÚ) č. 1094/2010 a (EÚ) č. 648/2012

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky[12],

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru[13],

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

(1) Ťažkosti poisťovní môžu mať v prípade, že by viedli k narušeniu ochrany poskytovanej poistníkom, oprávneným osobám alebo poškodeným osobám, značný vplyv na hospodárstvo a sociálny systém v členských štátoch. Vzhľadom na úlohu zaisťovní v hospodárstve, ich vzájomné prepojenie s primárnymi poisťovňami a finančnými trhmi vo všeobecnosti, ako aj relatívne koncentrovaný trh so zaistením je potrebný vhodný rámec na riadne riešenie ich ťažkostí alebo zlyhania. Treba sa zamerať na ozdravenie a riešenie krízových situácií primárnych poisťovní aj zaisťovní, pričom by sa mali zohľadniť ich príslušné špecifiká.

(2) Celosvetová finančná kríza, ku ktorej došlo v roku 2008, odhalila zraniteľné miesta finančného sektora a jeho prepojenosť. Príčiny ťažkostí a zlyhania pravdepodobne súviseli okrem iného s vývojom finančných trhov a so samotnou povahou poisťovacích alebo zaisťovacích činností. V tejto súvislosti sa za hlavné zdroje obáv poisťovní a zaisťovní často označujú upisovacie riziká, t. j. nedostatočne kryté nároky, stanovovanie nesprávnych cien, t. j. podhodnotené poistné, zlé riadenie aktív a záväzkov a investičné straty. V tomto kontexte sa peniaze daňovníkov použili na obnovenie zhoršených finančných podmienok viacerých poisťovní. Hoci cieľom smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES[14] bolo posilniť finančný systém v Únii a odolnosť poisťovní a zaisťovní, možnosť zlyhania takýchto poisťovní a zaisťovní sa ňou úplne neodstránila. Pre ziskovosť a solventnosť poisťovní

[12] Ú. v. EÚ C , , s. .

[13] Ú. v. EÚ C , , s. .

[14] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1).

a zaisťovní by mohla byť obzvlášť škodlivá vysoká volatilita na trhu a dlhotrvajúce nízke úrovne úrokových sadzieb. Vzhľadom na citlivosť poisťovní a zaisťovní na vývoj na trhu a hospodársky vývoj je preto potrebná mimoriadna opatrnosť a primeraný rámec na zvládnutie potenciálneho zhoršovania finančných pozícií takýchto podnikov, a to aj v preventívnom zmysle. Niektoré nedávne zlyhania a situácie, keď takmer došlo k zlyhaniu, najmä cezhraničnej povahy, poukázali na nedostatky súčasného rámca, ktoré treba riešiť s cieľom primerane zorganizovať usporiadaný odchod poisťovní alebo zaisťovní z trhu.

(3) Činnosti, služby alebo operácie vykonávané poisťovňami alebo zaisťovňami, ktoré pre poistníkov, oprávnené osoby alebo poškodené osoby nemožno ľahko nahradiť v primeranom čase alebo za primerané náklady, sa musia považovať za kritické funkcie, v ktorých treba pokračovať. Takéto činnosti, služby alebo operácie môžu byť kritické na úrovni Únie, národnej alebo regionálnej úrovni. Kontinuita ochrany v podobe poistenia alebo zaistenia sa často uprednostňuje pred likvidáciou zlyhávajúceho podniku, keďže takáto kontinuita prináša pre poistníkov, oprávnené osoby alebo poškodené osoby najpriaznivejší výsledok. Preto je veľmi dôležité, aby boli k dispozícii primerané nástroje na predchádzanie zlyhaniam a v prípade výskytu zlyhaní na minimalizovanie negatívnych dôsledkov tým, že sa zachová kontinuita uvedených kritických funkcií.

(4) Zabezpečenie účinného riešenia krízových situácií zlyhávajúcich poisťovní a zaisťovní v rámci Únie je zásadným prvkom dobudovania vnútorného trhu. Zlyhanie takýchto poisťovní a zaisťovní má vplyv nielen na poistníkov a prípadne na reálnu ekonomiku a finančnú stabilitu trhov, na ktorých tieto poisťovne a zaisťovne pôsobia priamo, ale aj na dôveru vo vnútorný trh s poistením. Dobudovaním vnútorného trhu s finančnými službami sa posilnilo vzájomné prepojenie rôznych národných finančných systémov. Poisťovne a zaisťovne pôsobia na finančných trhoch s cieľom riadiť svoje investičné portfólio a riziká súvisiace s ich činnosťami. Sú prepojené prostredníctvom svojich derivátových operácií s medzibankovými a inými finančnými trhmi, ktoré sú v podstate celoeurópske. Neschopnosť členských štátov riešiť zlyhanie poisťovne alebo zaisťovne a vyriešiť ho predvídateľným a harmonizovaným spôsobom, ktorý by účinne zabránil širším systémovým škodám, môže v tejto súvislosti narušiť stabilitu finančných trhov, a následne aj vnútorný trh v oblasti finančných služieb.

(5) Celosvetová finančná kríza, ku ktorej došlo v roku 2008, poukázala na potrebu vytvoriť vhodný rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií poisťovní a zaisťovní. Na medzinárodnej úrovni vypracovala Rada pre finančnú stabilitu (FSB) v októbri 2014 dokument s názvom *Key Attributes on effective resolution regimes* (Kľúčové atribúty účinných režimov riešenia krízových situácií)[15] pre každú poisťovňu, ktorá by mohla byť systémovo významná alebo kritická, ak by zlyhala. V júni 2016 FSB vydala doplňujúce usmernenia k vypracovaniu účinných stratégií a plánov riešenia krízových situácií pre systémovo významných poisťovateľov[16]. Súbežne s tým prijala Medzinárodná asociácia orgánov dohľadu nad poisťovníctvom v novembri 2019 základné zásady poisťovníctva pre všetky poisťovne a zaisťovne, spoločný rámec pre medzinárodne pôsobiace poisťovacie skupiny, v ktorom sa podrobne uvádzajú normy pre preventívne plánovanie ozdravenia, a opatrenia, ktoré by mali orgány prijať vo

[15] Rada pre finančnú stabilitu, *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* (Kľúčové atribúty účinných režimov riešenia krízových situácií pre finančné inštitúcie), 2014.

[16] Rada pre finančnú stabilitu, *Developing Effective Resolution Strategies and Plans for Systemically Important Insurers* (Vypracovanie účinných stratégií a plánov riešenia krízových situácií pre systémovo významných poisťovateľov), 2016.

vzťahu k poisťovni alebo zaisťovni, ktoré by opustili trh a ich krízové situácie by sa začali riešiť [17]. Uvedený vývoj by sa mal zohľadniť pri stanovovaní rámca pre ozdravenie a riešenie krízových situácií zlyhávajúcich poisťovní a zaisťovní.

(6) Mnoho poisťovní a zaisťovní pôsobí cezhranične. Nedostatočná koordinácia a spolupráca medzi orgánmi verejnej moci pri príprave a zvládaní ťažkostí alebo zlyhania poisťovne alebo zaisťovne pôsobiacej cezhranične by narušila vzájomnú dôveru medzi členskými štátmi, viedla by k neoptimálnemu výsledku pre poistníkov, oprávnené osoby a poškodené osoby a ovplyvnila by dôveryhodnosť vnútorného trhu s poistením.

(7) V súčasnosti na úrovni Európskej únie neexistuje harmonizácia postupov na riešenie krízových situácií poisťovní alebo zaisťovní koordinovaným spôsobom. Namiesto toho možno v členských štátoch pozorovať značné hmotnoprávne a procesné rozdiely medzi vnútroštátnymi zákonmi, inými právnymi predpismi a administratívnymi opatreniami, ktorými sa riadi zlyhanie poisťovní a zaisťovní. Navyše, konkurzné konania podnikov nemusia byť pre poisťovne alebo zaisťovne vždy vhodné, keďže tieto konania nemusia vždy zabezpečiť primerané pokračovanie kritických funkcií pre poistníkov, oprávnené osoby a poškodené osoby, reálnu ekonomiku alebo finančnú stabilitu ako celok.

(8) Treba zabezpečiť kontinuitu kritických funkcií zlyhávajúcich poisťovní alebo zaisťovní, resp. poisťovní alebo zaisťovní, ktoré pravdepodobne zlyhajú, a zároveň minimalizovať vplyv zlyhania takejto poisťovne alebo zaisťovne na hospodársky a finančný systém. Preto treba stanoviť rámec, ktorý orgánom poskytne dôveryhodný súbor nástrojov na dostatočne včasnú a rýchlu intervenciu v poisťovniach alebo zaisťovniach, ktoré zlyhávajú alebo pravdepodobne zlyhajú. Týmto rámcom by sa malo zabezpečiť, aby akcionári niesli straty ako prví a aby veritelia niesli straty po akcionároch za podmienky, že žiadnemu veriteľovi nevzniknú väčšie straty, než aké by mu boli vznikli, ak by sa poisťovňa alebo zaisťovňa bola zlikvidovala v rámci bežného konkurzného konania, a to v súlade so zásadou, že žiadny veriteľ nesmie obísť horšie ako pri likvidácii.

(9) Rámec, ktorý sa má stanoviť, by mal orgánom umožniť, aby pre poistníkov, oprávnené osoby a poškodené osoby zabezpečili kontinuitu ochrany v podobe poistenia, v prípade potreby prevádzali životaschopné činnosti a portfóliá poisťovne alebo zaisťovne a rozdeľovali straty spravodlivým a predvídateľným spôsobom. Uvedené ciele by mali pomôcť zabrániť tomu, aby poistníkom, oprávneným osobám a poškodeným osobám vznikali zbytočné straty alebo aby boli vystavení sociálnym ťažkostiam, zmierniť negatívne vplyvy na reálnu ekonomiku, minimalizovať negatívne účinky na finančné trhy a minimalizovať náklady pre daňovníkov.

(10) Revíziou smernice 2009/138/ES, a najmä zavedením kapitálových požiadaviek citlivejších na riziko, posilneného dohľadu, posilneného monitorovania likvidity a lepších nástrojov pre makroprudenciálne politiky by sa mala ďalej znížiť pravdepodobnosť zlyhaní poisťovní alebo zaisťovní a mala by sa zvýšiť ich odolnosť voči hospodárskemu stresu bez ohľadu na to, či bol spôsobený systémovými narušeniami alebo udalosťami špecifickými pre jednotlivú poisťovňu alebo zaisťovňu. Napriek stabilnému a spoľahlivému prudenciálnemu rámcu však nemožno úplne vylúčiť situácie, v ktorých sa vyskytnú finančné ťažkosti. Členské štáty by preto mali byť pripravené a mali by mať k dispozícii vhodné nástroje ozdravenia a riešenia krízových situácií na zvládanie situácií zahŕňajúcich systémové krízy a zároveň aj

[17] Medzinárodná asociácia orgánov dohľadu nad poisťovníctvom, *Core Principles and Common Framework for the Supervision of Internationally Active Insurance Groups* (Základné zásady poisťovníctva a spoločný rámec pre dohľad nad medzinárodne pôsobiacimi poisťovacími skupinami), 2019.

zlyhania jednotlivých podnikov. Tieto nástroje by mali zahŕňať mechanizmy umožňujúce orgánom účinne riešiť prípady podnikov, ktoré zlyhávajú alebo ktoré pravdepodobne zlyhajú. Pri využívaní takýchto nástrojov a výkone takýchto právomocí by sa mali brať do úvahy okolnosti, za ktorých k zlyhaniu došlo.

(11) Niektoré členské štáty už zaviedli požiadavky na preventívne plánovanie ozdravenia, ako aj mechanizmy riešenia krízových situácií zlyhávajúcich poisťovní alebo zaisťovní. Skutočnosť, že v rámci Únie neexistujú spoločné podmienky, právomoci a postupy na ozdravenie a riešenie krízových situácií poisťovní alebo zaisťovní, však bude pravdepodobne predstavovať prekážky pre hladké fungovanie vnútorného trhu a brániť spolupráci medzi vnútroštátnymi orgánmi v prípadoch, keď sa budú zaoberať cezhraničnými skupinami podnikov, ktoré sa nachádzajú v ťažkostiach alebo ktoré zlyhávajú. To platí najmä v prípade, keď odlišné prístupy znamenajú, že vnútroštátne orgány nemajú rovnakú úroveň kontroly alebo rovnakú schopnosť riešiť krízové situácie poisťovní a zaisťovní. Tieto rozdiely v režimoch ozdravenia a riešenia krízových situácií môžu mať vplyv na rovnaké podmienky a potenciálne spôsobiť narušenia hospodárskej súťaže medzi podnikmi. Uvedené prekážky by sa mali odstrániť a mali by sa prijať pravidlá, ktorými sa zabezpečí, že nedôjde k oslabeniu vnútorného trhu. Na tento účel by pravidlá upravujúce preventívne ozdravenie a riešenie krízových situácií poisťovní alebo zaisťovní mali podliehať spoločným minimálnym pravidlám harmonizácie. V záujme zabezpečenia konzistentnosti s existujúcimi právnymi predpismi Únie v oblasti poisťovacích služieb by sa režim preventívneho ozdravenia a riešenia krízových situácií mal uplatňovať na poisťovne alebo zaisťovne, na ktoré sa vzťahujú požiadavky obozretného podnikania stanovené v smernici 2009/138/ES.

(12) Zlyhanie subjektu pridruženého k skupine môže rýchlo ovplyvniť solventnosť a operácie celej skupiny. Preto treba zaviesť požiadavky na preventívne plánovanie ozdravenia a riešenia krízových situácií na úrovni skupiny. Okrem toho by orgány mali mať vo vzťahu k uvedeným subjektom k dispozícii účinné prostriedky na ukladanie nápravných opatrení, v rámci ktorých sa zohľadňuje finančné zdravie všetkých subjektov skupiny, rieši sa prekážky brániace riešiteľnosti krízových situácií v kontexte skupiny a vypracúva sa konzistentný program riešenia krízových situácií pre skupinu ako celok, a to najmä v cezhraničnom kontexte. Požiadavky na preventívne plánovanie ozdravenia a riešenia krízových situácií a riešiteľnosť krízových situácií, ako aj režim riešenia krízových situácií by sa preto mali vzťahovať aj na materské podniky, holdingové spoločnosti a iné subjekty skupiny vrátane pobočiek poisťovní a zaisťovní, ktoré sú usadené mimo Únie.

(13) Treba zabezpečiť vhodnosť a účinnosť rámca pre ozdravenie a riešenie krízových situácií a zároveň zabrániť zbytočnej administratívnej záťaži a nákladom pre podniky a orgány. Vykonávanie takéhoto rámca pre ozdravenie a riešenie krízových situácií by preto malo byť primerané povahe, rozsahu a zložitosti dotknutého podniku a jeho činností a služieb. Pokiaľ ide o rozsah požiadaviek na plánovanie ozdravenia a riešenia krízových situácií, orgány by mali na základe harmonizovaného súboru kritérií založených na riziku určiť, na ktoré podniky sa požiadavky na plánovanie vzťahujú. Na to, aby sa posilnila dôvera v jednotný trh s poistením a zaistením a podporili sa rovnaké podmienky, by sa mal dosiahnuť minimálny stupeň pripravenosti, a to stanovením minimálnej úrovne trhového krytia. V rámci tejto minimálnej úrovne trhového krytia by sa však mali zohľadňovať rozdiely medzi ozdravením na jednej strane a riešením krízových situácií na strane druhej, ako aj existencia alebo neexistencia verejného záujmu na prijatí opatrení na riešenie krízovej situácie.

(14) Z rovnakého dôvodu by orgány mali v prípade potreby na jednotlivé podniky uplatňovať odlišné alebo znížené požiadavky na preventívne plánovanie ozdravenia a riešenia krízových situácií a požiadavky na poskytovanie informácií, a to s nižšou periodicitou aktualizácií. Orgány by pri uplatňovaní takýchto zjednodušených povinností mali zohľadňovať povahu, veľkosť, zložitosť a nahraditeľnosť obchodnej činnosti podniku, jeho akcionársku štruktúru a právnu formu, jeho rizikový profil, stupeň jeho prepojenosti s inými regulovanými podnikmi alebo s finančným systémom vo všeobecnosti. Orgány by mali takisto zohľadňovať, či by zlyhanie poisťovne alebo zaisťovne a jej následná likvidácia v rámci bežného konkurzného konania mohli mať významný negatívny vplyv na poistníkov, finančné trhy, iné podniky alebo na širšie hospodárstvo. Orgány by mali orgánu EIOPA každoročne podávať správy o uplatňovaní takýchto zjednodušených povinností.

(15) V záujme riadneho procesu riešenia krízových situácií a s cieľom predchádzať konfliktom záujmov by členské štáty mali vymenovať orgány verejnej správy alebo orgány poverené právomocami verejnej správy na vykonávanie funkcií a úloh súvisiacich s rámcom pre ozdravenie a riešenie krízových situácií. Členské štáty by mali zaručiť, aby sa týmto orgánom pre riešenie krízových situácií pridelili primerané zdroje. Ak členský štát určí orgán pre riešenie krízových situácií, ktorý má iné funkcie, mali by sa zaviesť primerané štrukturálne mechanizmy, aby sa uvedené funkcie oddelili od funkcií súvisiacich s riešením krízových situácií a zabezpečila sa operačná nezávislosť. Takéto oddelenie by nemalo brániť tomu, aby mala funkcia riešenia krízových situácií prístup k akýmkoľvek informáciám, ktoré potrebuje na výkon svojich povinností podľa rámca pre ozdravenie a riešenie krízových situácií alebo na spoluprácu medzi rôznymi orgánmi zapojenými do uplatňovania rámca pre ozdravenie a riešenie krízových situácií.

(16) Vzhľadom na následky, ktoré môže mať zlyhanie poisťovne alebo zaisťovne na poistníkov, finančný systém a hospodárstvo členského štátu, ako aj vzhľadom na možnú potrebu použiť na riešenie takéhoto zlyhania verejné zdroje, by mali byť v počiatočnom štádiu do procesu krízového riadenia a riešenia krízových situácií úzko zapojené ministerstvá financií alebo iné príslušné ministerstvá v členských štátoch.

(17) Je nutné účinne riešiť zhoršujúce sa finančné pozície poisťovní a zaisťovní, ako aj porušenia regulačných požiadaviek zo strany uvedených poisťovní a zaisťovní a zabrániť vyhroteniu problémov. Orgány dohľadu by preto mali mať právomoc ukladať preventívne opatrenia. Takéto preventívne právomoci by však mali byť konzistentné s odstupňovaním intervencií a právomocami dohľadu, ktoré sú už stanovené pre podobné situácie v smernici 2009/138/ES, vrátane právomocí dohľadu stanovených v kontrolnom procese vykonávanom orgánom dohľadu, ktorý je stanovený v článku 36 smernice 2009/138/ES. Takéto preventívne právomoci by takisto nemali viesť k novému vopred stanovenému spúšťaciemu mechanizmu pre intervenciu, ktorý by mal prednosť pred kapitálovou požiadavkou na solventnosť stanovenou v hlave I kapitole VI oddiele 4 uvedenej smernice. Orgány dohľadu by mali posudzovať každú situáciu jednotlivo a rozhodovať o potrebe preventívnych opatrení na základe okolností, situácie podniku a svojho úsudku pri výkone dohľadu.

(18) Je nevyhnutné, aby skupiny alebo prípadne jednotlivé podniky vypracovali a pravidelne aktualizovali preventívne plány ozdravenia, v ktorých sa stanovia opatrenia, ktoré majú uvedené skupiny alebo podniky prijať s cieľom obnoviť svoju finančnú pozíciu po jej výraznom zhoršení, ktoré by mohlo predstavovať riziko pre ich životaschopnosť. Poisťovne a zaisťovne by preto mali určiť súbor kvantitatívnych a kvalitatívnych ukazovateľov, ktoré by spustili aktiváciu nápravných opatrení

plánovaných v takýchto preventívnych plánoch ozdravenia. Takéto ukazovatele by mali pomôcť poisťovniam a zaisťovniam prijať nápravné opatrenia v najlepšom záujme ich poistníkov, pričom by sa nimi nemali stanovovať nové regulačné prudenciálne požiadavky. Preventívne plány ozdravenia vzťahujúce sa na všetky významné právne subjekty v rámci skupiny by mali byť podrobné a mali by vychádzať z realistických predpokladov, ktoré sú uplatniteľné v rôznych solídnych a prísnych scenároch. Uvedené preventívne plány ozdravenia by mali byť neoddeliteľnou súčasťou systému riadenia podniku. Existujúce nástroje môžu slúžiť ako vstup pri vypracúvaní takýchto preventívnych plánov ozdravenia vrátane vlastného posúdenia rizika a solventnosti, záložných plánov alebo plánov riadenia rizika likvidity. Požiadavka na vypracovanie preventívneho plánu ozdravenia by sa však mala uplatňovať proporcionálne a nemala by mať vplyv na vypracovanie a predloženie realistického ozdravného plánu, ako sa vyžaduje v článku 138 ods. 2 smernice 2009/138/ES. V relevantných prípadoch by prvky preventívneho plánu ozdravenia mohli poskytnúť podklady alebo slúžiť ako základ pre vypracovanie ozdravného plánu vyžadovaného podľa článku 138 ods. 2 smernice 2009/138/ES.

(19) Treba zabezpečiť primeraný stupeň pripravenosti na krízové situácie. Od konečných materských podnikov alebo jednotlivých poisťovní alebo zaisťovní by sa preto malo vyžadovať, aby svoje preventívne plány ozdravenia predložili orgánom dohľadu na úplné posúdenie vrátane posúdenia toho, či sú uvedené plány komplexné a či by mohli včas reálne obnoviť životaschopnosť podniku alebo skupiny, a to aj v obdobiach vážneho finančného stresu. Ak podnik predloží preventívny plán ozdravenia, ktorý nie je vyhovujúci, orgány dohľadu by mali mať právomoc požadovať od uvedeného podniku, aby prijal opatrenia potrebné na nápravu podstatných nedostatkov plánu.

(20) Plánovanie riešenia krízových situácií je základným prvkom účinného riešenia krízových situácií. Orgány pre riešenie krízových situácií by preto mali mať všetky informácie potrebné na identifikáciu kritických funkcií a zabezpečenie ich pokračovania. Poisťovne a zaisťovne majú dôverné informácie o svojom vlastnom fungovaní a akýchkoľvek problémoch, ktoré z neho vyplývajú, a preto by orgány pre riešenie krízových situácií mali vypracovať plány riešenia krízových situácií okrem iného na základe informácií poskytnutých dotknutými poisťovňami a zaisťovňami. S cieľom vyhnúť sa zbytočnej administratívnej záťaži by orgány pre riešenie krízových situácií mali potrebné informácie v prvom rade získavať od orgánov dohľadu.

(21) Podniky s nízkym rizikovým profilom by vzhľadom na svoj nízky rizikový profil nemali byť povinné vypracúvať samostatné preventívne plány ozdravenia ani by nemali podliehať plánovaniu riešenia krízových situácií.

(22) S cieľom predvídať možnú interakciu nápravných opatrení a opatrení na riešenie krízových situácií, ako aj zlepšiť pripravenosť na krízy a riešiteľnosť krízových situácií skupín by sa každé zaobchádzanie na úrovni skupiny v prípade preventívneho plánovania ozdravenia a riešenia krízových situácií malo vzťahovať na všetky subjekty skupiny podliehajúce dohľadu nad skupinou. V preventívnych plánoch ozdravenia a riešenia krízových situácií by sa mal brať ohľad na finančnú, technickú a obchodnú štruktúru dotknutej skupiny a jej stupeň vnútornej prepojenosti.

(23) Preventívne plány ozdravenia a riešenia krízových situácií na úrovni skupiny by sa mali vypracúvať pre skupinu ako celok a mali by sa v nich identifikovať opatrenia vo vzťahu ku konečnému materskému podniku aj jednotlivým dcérskym podnikom, ktoré sú súčasťou danej skupiny. Rozsah, v akom sa v preventívnych plánoch ozdravenia a riešenia krízových situácií na úrovni skupiny zohľadňujú dcérske podniky, by však mal byť

úmerný ich významu pre skupinu a poistníkov, reálnu ekonomiku a finančný systém v členských štátoch, v ktorých uvedené dcérske podniky pôsobia. Do vypracúvania všetkých plánov riešenia krízových situácií by mali byť zapojené orgány pre riešenie krízových situácií členských štátov, v ktorých má skupina dcérske podniky. Dotknuté orgány, ktoré konajú v rámci kolégia dohľadu alebo kolégia pre riešenie krízových situácií, by mali vyvíjať maximálne úsilie, aby sa dospelo k spoločnému rozhodnutiu o posúdení a prijatí uvedených plánov. To, že sa v rámci kolégia dohľadu alebo kolégia pre riešenie krízových situácií nedospelo k spoločnému rozhodnutiu, by však nemalo mať vplyv na primeranú pripravenosť na krízy. V takýchto prípadoch by každý orgán dohľadu zodpovedný za dcérsky podnik mal mať možnosť požadovať preventívny plán ozdravenia pre dcérske podniky, ktoré patria do jeho jurisdikcie, a vykonať vlastné posúdenie preventívneho plánu ozdravenia. Z rovnakých dôvodov by každý orgán pre riešenie krízových situácií zodpovedný za dcérsky podnik mal vypracovať a aktualizovať plán riešenia krízových situácií pre dcérske podniky patriace do jeho jurisdikcie. Vypracovanie jednotlivých preventívnych plánov ozdravenia a riešenia krízových situácií pre podniky, ktoré sú súčasťou skupiny, by malo byť aj naďalej výnimočné a riadne odôvodnené a mali by sa pri ňom uplatňovať rovnaké normy, aké sa uplatňujú na porovnateľné podniky v dotknutom členskom štáte. Ak sa pre podniky, ktoré sú súčasťou skupiny, vypracúvajú jednotlivé preventívne plány ozdravenia a riešenia krízových situácií, dotknuté orgány by sa mali usilovať o dosiahnutie čo najväčšieho súladu s preventívnymi plánmi ozdravenia a riešenia krízových situácií pre zostávajúcu časť skupiny.

(24) Aby boli všetky dotknuté orgány neustále plnohodnotne informované, orgány dohľadu by mali všetky preventívne plány ozdravenia a všetky ich zmeny postupovať dotknutým orgánom pre riešenie krízových situácií a orgány pre riešenie krízových situácií by mali všetky plány riešenia krízových situácií a všetky ich zmeny postupovať dotknutým orgánom dohľadu.

(25) Na základe posúdenia riešiteľnosti krízových situácií poisťovní alebo zaisťovní by orgány pre riešenie krízových situácií mali mať právomoc požadovať, či už priamo alebo nepriamo prostredníctvom orgánu dohľadu, aby poisťovne alebo zaisťovne zmenili svoju štruktúru a organizáciu. Orgány pre riešenie krízových situácií by takisto mali mať možnosť prijať potrebné, ale primerané opatrenia na zníženie alebo odstránenie akýchkoľvek podstatných prekážok brániacich uplatňovaniu nástrojov riešenia krízových situácií a na zabezpečenie riešiteľnosti krízových situácií dotknutých subjektov. Orgány pre riešenie krízových situácií by mali posúdiť riešiteľnosť krízových situácií poisťovní alebo zaisťovní na úrovni tých podnikov, v prípade ktorých sa očakáva, že by sa v súlade s plánom riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny prijali opatrenia na riešenie krízových situácií. Spôsobilosť orgánov pre riešenie krízových situácií požadovať zmeny štruktúry a organizácie poisťovne alebo zaisťovne alebo prijímať opatrenia na zníženie alebo odstránenie akýchkoľvek podstatných prekážok brániacich uplatňovaniu nástrojov riešenia krízových situácií a na zabezpečenie riešiteľnosti krízových situácií dotknutých podnikov by nemala prekračovať rámec toho, čo je potrebné na zjednodušenie štruktúry a operácií dotknutej poisťovne alebo zaisťovne v záujme zlepšenia riešiteľnosti jej krízovej situácie.

(26) Vykonávanie opatrení uvedených v preventívnom pláne ozdravenia alebo v pláne riešenia krízovej situácie môže mať vplyv na zamestnancov poisťovní alebo zaisťovní. Uvedené plány by preto mali v prípade potreby zahŕňať postupy informovania zástupcov zamestnancov a konzultovania s nimi počas celého procesu ozdravenia a procesu riešenia krízovej situácie. V rámci uvedených postupov by sa mali zohľadňovať kolektívne zmluvy, iné dohody stanovené sociálnymi partnermi, ako aj

vnútroštátne právo a právo Únie týkajúce sa zapojenia odborov a zástupcov pracovníkov do procesov reštrukturalizácie spoločností.

(27) Účinné ozdravenie a riešenie krízových situácií poisťovní a zaisťovní alebo subjektov skupiny pôsobiacich v celej Únii si vyžaduje spoluprácu orgánov dohľadu a orgánov pre riešenie krízových situácií v rámci kolégií dohľadu a kolégií pre riešenie krízových situácií vo všetkých fázach od vypracúvania preventívnych plánov ozdravenia a riešenia krízových situácií až po skutočné riešenie krízovej situácie podniku. Ak orgány nedospejú k rozhodnutiam, ktoré sa majú prijať v súvislosti so skupinami a podnikmi, mal by Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov) („EIOPA“) zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1094/2010[18] v krajnom prípade zohrávať úlohu mediátora.

(28) Počas fázy ozdravenia a preventívnej fázy by si akcionári mali ponechať plnú zodpovednosť a kontrolu nad poisťovňou alebo zaisťovňou. Túto zodpovednosť by už nemali niesť, keď sa krízová situácia podniku začne riešiť. Rámcom pre riešenie krízových situácií by sa preto malo zabezpečiť, aby sa krízová situácia začala riešiť včas, t. j. skôr, než sa poisťovňa alebo zaisťovňa stane na základe súvahy alebo peňažných tokov nesolventnou, pred úplným vyčerpaním celého vlastného imania alebo pred tým, ako sa poisťovňa alebo zaisťovňa stane neschopnou plniť si platobné záväzky v čase ich splatnosti. Riešenie krízovej situácie by sa malo začať, ak orgán dohľadu po tom, ako konzultoval s orgánom pre riešenie krízových situácií, alebo po tom, ako s ním konzultoval orgán pre riešenie krízových situácií, usúdi, že poisťovňa alebo zaisťovňa zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá a alternatívne opatrenia by takémuto zlyhaniu v primeranom čase nezabránili. Poisťovňa alebo zaisťovňa by sa mala považovať za poisťovňu alebo zaisťovňu, ktorá zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ak nastane ktorákoľvek z týchto situácií: i) ak poisťovňa alebo zaisťovňa porušuje alebo pravdepodobne poruší minimálnu kapitálovú požiadavku („MCR“) stanovenú v hlave I kapitole VI oddiele 4 smernice 2009/138/ES a ak neexistujú reálne vyhliadky, že dôjde k obnoveniu súladu; ii) ak poisťovňa alebo zaisťovňa prestala spĺňať podmienky na udelenie povolenia alebo ak poisťovňa alebo zaisťovňa závažným spôsobom neplní právne záväzky vyplývajúce zo zákonov a iných právnych predpisov, ktorým podlieha, alebo si v blízkej budúcnosti pravdepodobne závažným spôsobom nesplní právne záväzky vyplývajúce zo zákonov a iných právnych predpisov, ktorým podlieha, spôsobom, ktorý by odôvodňoval odňatie povolenia; iii) ak poisťovňa alebo zaisťovňa nie je alebo v blízkej budúcnosti pravdepodobne nebude schopná splatiť svoje dlhy alebo iné záväzky vrátane platieb poistníkom alebo oprávneným osobám v čase ich splatnosti; alebo iv) ak si poisťovňa alebo zaisťovňa vyžaduje mimoriadnu verejnú finančnú podporu.

(29) Používanie nástrojov riešenia krízových situácií a príslušných právomocí môže narušiť práva akcionárov a veriteľov poisťovní a zaisťovní. Najmä právomoc orgánov pre riešenie krízových situácií previesť akcie alebo všetky či niektoré aktíva poisťovne alebo zaisťovne na súkromného kupujúceho bez súhlasu akcionárov má vplyv na vlastnícke práva akcionárov. Navyše, právomoc rozhodnúť o tom, ktoré záväzky sa majú previesť zo zlyhávajúceho podniku, aby sa zabezpečila kontinuita služieb a zabránilo sa nepriaznivým účinkom na poistníkov, oprávnené osoby a poškodené osoby, reálnu ekonomiku alebo

[18] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1094/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/79/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 48).

finančnú stabilitu ako celok, môže ovplyvniť rovnaké zaobchádzanie s veriteľmi. Každý nástroj riešenia krízových situácií by sa preto mal uplatňovať len na tie poisťovne alebo zaisťovne, ktoré zlyhávajú alebo pravdepodobne zlyhajú, a to len vtedy, ak je to potrebné na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií vo všeobecnom záujme. Nástroje riešenia krízových situácií by sa mali uplatňovať najmä vtedy, ak poisťovňu alebo zaisťovňu nemožno zlikvidovať v rámci bežného konkurzného konania bez toho, aby sa tým neprimerane ovplyvnila ochrana poistníkov, oprávnených osôb a žiadateľov alebo aby sa destabilizoval finančný systém. Okrem toho by opatrenia na riešenie krízových situácií mali byť potrebné na zabezpečenie rýchleho prevodu kritických funkcií a ich pokračovania, pričom by nemali existovať žiadne reálne vyhliadky na akékoľvek alternatívne súkromné riešenie vrátane akéhokoľvek zvýšenia kapitálu zo strany existujúcich akcionárov alebo akejkoľvek tretej strany, ktoré by postačovalo na obnovenie úplnej životaschopnosti subjektu bez toho, aby to malo vplyv na poistné plnenia. Akýkoľvek zásah do práv akcionárov a veriteľov, ktorý vyplýva z opatrenia na riešenie krízovej situácie, by mal byť v súlade s Chartou základných práv Európskej únie („charta“). Najmä v prípade, ak sa v súvislosti s opatrením na riešenie krízovej situácie s veriteľmi patriacimi do rovnakej triedy zaobchádza rozdielne, by takéto rozlíšenie malo byť odôvodnené verejným záujmom a malo by byť úmerné rizikám, ktoré sa riešia, pričom by nemalo byť priamo ani nepriamo diskriminačné na základe štátnej príslušnosti.

(30) Pri uplatňovaní nástrojov riešenia krízových situácií a vykonávaní príslušných právomocí by orgány pre riešenie krízových situácií mali prijať všetky primerané opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa opatrenia na riešenie krízových situácií prijímali v súlade so zásadou, že poistné plnenia prídu na rad až po akcionároch a že ostatní veritelia zniesli svoj podiel na stratách. Okrem toho by orgány pre riešenie krízových situácií mali zabezpečiť, aby boli náklady poisťovne alebo zaisťovne na riešenie krízovej situácie čo najnižšie a aby sa s veriteľmi tej istej triedy zaobchádzalo rovnako.

(31) Odpísaním alebo konverziou kapitálových nástrojov, dlhových nástrojov a iných oprávnených záväzkov by sa mal zabezpečiť vnútorný mechanizmus absorpcie strát. Vďaka uvedenému mechanizmu spolu s nástrojmi na prevod, ktorých cieľom je zachovať kontinuitu poistného krytia v prospech poistníkov, oprávnených osôb a poškodených osôb, by malo byť možné dosiahnuť ciele riešenia krízových situácií a mal by sa do veľkej miery obmedziť vplyv zlyhania poisťovne alebo zaisťovne na poistníkov. Môžu však nastať extrémne prípady, keď si riešenie krízovej situácie poisťovne alebo zaisťovne môže vyžadovať intervenciu konkrétnych vnútroštátnych systémov, najmä systému poistných záruk alebo fondu na riešenie krízových situácií, aby sa zabezpečili doplňujúce zdroje na absorpciu strát a reštrukturalizáciu, alebo v krajnom prípade mimoriadne verejné financovanie. Potrebné záruky, ktorých cieľom je chrániť veriteľov, by takisto mali odzrkadľovať existenciu takýchto konkrétnych vnútroštátnych systémov, ktoré zase musia byť v súlade s rámcom Únie pre štátnu pomoc. Pred využitím akejkoľvek mimoriadnej verejnej finančnej podpory by sa mal uplatniť nástroj na odpísanie alebo konverziu.

(32) Zasahovanie do vlastníckych práv by nemalo byť neprimerané. Zasiahnutí akcionári a veritelia poisťovní a zaisťovní vrátane poistníkov by preto nemali utrpieť väčšie straty, než by im vznikli, keby bola poisťovňa alebo zaisťovňa v čase prijatia rozhodnutia o riešení krízovej situácie zlikvidovaná. V prípade čiastočného prevodu aktív a záväzkov poisťovne alebo zaisťovne, ktorej krízová situácia sa rieši, na súkromného kupujúceho alebo na preklenovací podnik by sa zvyšná časť poisťovne alebo zaisťovne, ktorej krízová situácia sa rieši, mala likvidovať v rámci bežného konkurzného konania. Akcionári a veritelia, ktorí zostali v likvidačnom konaní poisťovne alebo zaisťovne, by mali mať právo dostať v rámci likvidačného konania za svoje nároky platbu alebo kompenzáciu,

ktorá by nebola nižšia, než by boli získali, ak by sa celá poisťovňa alebo zaisťovňa bola zlikvidovala v rámci bežného konkurzného konania.

(33) V záujme ochrany práv akcionárov a veriteľov treba stanoviť jasné povinnosti týkajúce sa oceňovania aktív a záväzkov podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, a oceňovania zaobchádzania, ktoré by sa na akcionárov a veriteľov bolo uplatnilo, ak by sa podnik bol zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania. Treba preto stanoviť, že pred prijatím akéhokoľvek opatrenia na riešenie krízovej situácie sa vykonáva spravodlivé a realistické ocenenie aktív a záväzkov poisťovne alebo zaisťovne. Na takéto ocenenie by sa malo vzťahovať právo podať opravný prostriedok. Vzhľadom na povahu opatrenia na riešenie krízovej situácie a jeho úzke prepojenie s ocenením by však podanie takéhoto opravného prostriedku malo byť možné len vtedy, ak je súčasne namierený proti rozhodnutiu o riešení krízovej situácie. Okrem toho treba stanoviť, že po uplatnení nástrojov riešenia krízových situácií sa vykoná porovnanie medzi zaobchádzaním, ktoré sa na akcionárov a veriteľov skutočne uplatnilo, a zaobchádzaním, ktoré by sa na nich bolo uplatnilo v rámci bežného konkurzného konania. Toto porovnanie *ex post* by malo byť napadnuteľné nezávisle od rozhodnutia o riešení krízovej situácie. Akcionári a veritelia, ktorí dostali menej než sumu, ktorú by boli dostali v rámci bežného konkurzného konania, by mali mať právo na vyplatenie rozdielu.

(34) Je dôležité, aby sa pri zlyhaní poisťovne alebo zaisťovne vykázali straty. Ocenenie aktív a záväzkov zlyhávajúcich poisťovní alebo zaisťovní by malo vychádzať zo spravodlivých, obozretných a realistických predpokladov v okamihu, keď sa uplatnia nástroje riešenia krízovej situácie. Pri oceňovaní by však hodnota záväzkov nemala byť ovplyvnená finančnou situáciou poisťovne alebo zaisťovne. V mimoriadne naliehavých prípadoch by malo byť možné, aby orgány pre riešenie krízových situácií vykonali rýchle ocenenie aktív alebo záväzkov zlyhávajúcej poisťovne alebo zaisťovne. Uvedené ocenenie by malo byť predbežné a malo by sa uplatňovať až do okamihu, keď sa vykoná nezávislé ocenenie. Orgán EIOPA by mal stanoviť rámec zásad, ktoré sa majú používať pri vykonávaní týchto oceňovaní, a mal by umožniť, aby orgány pre riešenie krízových situácií a nezávislí odhadcovia mohli podľa potreby uplatňovať rôzne konkrétne metodiky.

(35) Orgány pre riešenie krízových situácií by pri prijímaní opatrení na riešenie krízových situácií mali zohľadňovať a dodržiavať opatrenia stanovené v plánoch riešenia krízových situácií, ak s ohľadom na okolnosti prípadu neusúdia, že ciele riešenia krízových situácií sa účinnejšie dosiahnu prijatím opatrení, ktoré nie sú stanovené v plánoch riešenia krízových situácií.

(36) Nástroje riešenia krízových situácií by mali byť navrhnuté tak, aby dokázali reagovať na širokú škálu veľmi nepredvídateľných scenárov, a mali by byť na tento účel vhodné, a to vzhľadom na skutočnosť, že môže byť rozdiel medzi krízou jednej poisťovne alebo zaisťovne a všeobecnejšou systémovou krízou. Nástroje riešenia krízových situácií by sa preto mali vzťahovať na každý z uvedených scenárov vrátane solventného dovyplácania poistných plnení podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, až do jeho ukončenia, ako aj odpredaja obchodnej činnosti alebo akcií podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, zriadenia preklenovacieho podniku, oddelenia aktív a záväzkov od portfólií so zníženou hodnotou alebo nerentabilných portfólií zlyhávajúceho podniku a odpísania alebo konverzie kapitálových nástrojov a iných oprávnených záväzkov zlyhávajúcej poisťovne alebo zaisťovne.

(37) Ak sa nástroje riešenia krízových situácií použili na prevod poistných portfólií na zdravý subjekt, ktorý by mohol byť kupujúcim zo súkromného sektora alebo

preklenovacím podnikom, zvyšná časť podniku by sa mala zlikvidovať v primeranom časovom rámci. Dĺžka tohto časového rámca by mala závisieť od potreby poskytovania služieb alebo podpory zlyhávajúcou poisťovňou alebo zaisťovňou na to, aby mohol kupujúci zo súkromného sektora alebo preklenovací podnik vykonávať činnosti alebo služby nadobudnuté na základe uvedeného prevodu.

(38) Pomocou nástroja odpredaja obchodnej činnosti by sa malo orgánom pre riešenie krízových situácií umožniť, aby bez súhlasu akcionárov odpredali poisťovňu alebo zaisťovňu, alebo časti jej obchodnej činnosti jednému alebo viacerým kupujúcim. Pri uplatňovaní nástroja odpredaja obchodnej činnosti by orgány mali prijať opatrenia na to, aby sa daná poisťovňa alebo zaisťovňa, alebo časť jej obchodnej činnosti ponúkali na trhu v rámci otvoreného, transparentného a nediskriminačného postupu a aby sa zároveň čo najviac maximalizovala predajná cena. V prípadoch, keď z dôvodu naliehavosti nie je možné uplatniť tento postup, by orgány mali prijať opatrenia na nápravu škodlivých účinkov na hospodársku súťaž a vnútorný trh.

(39) Akékoľvek čisté výnosy z prevodu aktív alebo záväzkov podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, by pri uplatnení nástroja odpredaja obchodnej činnosti mali ísť v prospech podniku, ktorý zostal v likvidačnom konaní. Akékoľvek čisté výnosy z prevodu akcií alebo iných nástrojov vlastníctva vydaných podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, by pri uplatnení nástroja odpredaja obchodnej činnosti mali ísť v prospech vlastníkov týchto akcií alebo iných nástrojov vlastníctva. Pri výpočte výnosov by sa mali odpočítať náklady, ktoré vznikli v dôsledku zlyhania poisťovne alebo zaisťovne a v dôsledku procesu riešenia krízovej situácie.

(40) Informácie týkajúce sa ponúkania zlyhávajúcej poisťovne alebo zaisťovne na trhu a rokovaní s potenciálnymi nadobúdateľmi pred uplatnením nástroja odpredaja obchodnej činnosti sú pravdepodobne citlivé a môžu predstavovať riziko pre dôveru v trh s poistením. Preto je dôležité zabezpečiť, aby sa zverejnenie takýchto informácií požadovaných podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 596/2014[19] mohlo odložiť na čas nevyhnutný na vypracovanie plánu a štruktúry riešenia krízovej situácie poisťovne alebo zaisťovne.

(41) Preklenovací podnik je poisťovňa alebo zaisťovňa, ktorá je úplne alebo čiastočne vo vlastníctve jedného alebo viacerých orgánov verejnej moci alebo je kontrolovaná orgánom pre riešenie krízových situácií. Hlavným účelom preklenovacieho podniku je zabezpečiť, aby sa poistníkom zlyhávajúcej poisťovne alebo zaisťovne naďalej poskytovali kritické funkcie. Preklenovací podnik by preto mal byť prevádzkovaný ako životaschopný subjekt s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti, a hneď ako nastanú vhodné podmienky, mal by sa vrátiť na trh, alebo ak už nie je životaschopný, mal by sa zlikvidovať.

(42) Nástroj oddelenia aktív a záväzkov by mal orgánom umožniť, aby aktíva, práva alebo záväzky podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, previedli na samostatný subjekt s cieľom odstrániť, spravovať a zlikvidovať takéto aktíva, práva alebo záväzky. Aby sa zabránilo nenáležitej konkurenčnej výhode pre zlyhávajúcu poisťovňu alebo zaisťovňu, nástroj oddelenia aktív a záväzkov by sa mal používať len v spojení s inými nástrojmi.

---

[19] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 596/2014 zo 16. apríla 2014 o zneužívaní trhu (nariadenie o zneužívaní trhu) a o zrušení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES a smerníc Komisie 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 1).

(43) Účinným režimom riešenia krízových situácií by sa malo zabezpečiť, aby sa krízové situácie poisťovní alebo zaisťovní mohli riešiť spôsobom, ktorý minimalizuje negatívny vplyv zlyhania na poistníkov, daňovníkov, reálnu ekonomiku a finančnú stabilitu. Odpísaním alebo konverziou by sa malo zabezpečiť, aby predtým, ako prídu na rad poistné plnenia, akcionári a veritelia zlyhávajúcej poisťovne alebo zaisťovne utrpeli straty ako prví a znášali primeranú časť nákladov vyplývajúcich zo zlyhania poisťovne alebo zaisťovne, a to hneď, ako sa využije právomoc riešiť krízové situácie. Nástroj na odpísanie alebo konverziu by teda mal akcionárom a veriteľom poisťovní alebo zaisťovní a do určitej miery poistníkom poskytnúť silnejší stimul na monitorovanie zdravia poisťovne alebo zaisťovne za normálnych okolností.

(44) Treba zabezpečiť, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali za rôznych okolností potrebnú flexibilitu na to, aby zaradili podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, do postupu solventného dovyplácania poistných plnení, previedli jeho aktíva, práva a záväzky za najlepších podmienok pre poistníkov alebo rozdelili zostávajúce straty. Preto je vhodné stanoviť, že orgány pre riešenie krízových situácií by mali mať možnosť nástroj na odpísanie alebo konverziu uplatňovať tak v prípade, keď je cieľom riešiť krízovú situáciu zlyhávajúcej poisťovne alebo zaisťovne ako podniku v postupe solventného dovyplácania poistných plnení, ako aj v prípade, keď sa kritické poisťovacie služby prevedú, zatiaľ čo zvyšná časť poisťovne alebo zaisťovne ukončí svoju činnosť a zlikviduje sa. V tejto súvislosti môže byť opodstatnené reštrukturalizovať poistné záväzky, aby sa zabezpečilo pokračovanie významnej časti poistného krytia, a ak je to v najlepšom záujme poistníkov.

(45) Ak existujú realistické vyhliadky, že životaschopnosť podniku sa môže obnoviť a poistníci neutrpia v procese riešenia krízovej situácie žiadne straty, nástroj na odpísanie alebo konverziu by sa mohol použiť na to, aby sa z podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, opäť stal subjekt s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti. V takom prípade by riešenie krízovej situácie prostredníctvom odpísania alebo konverzie malo byť sprevádzané nahradením manažmentu, s výnimkou prípadov, keď je ponechanie manažmentu primerané a potrebné na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií.

(46) Nie je vhodné, aby sa nástroj na odpísanie alebo konverziu uplatňoval na nároky, pokiaľ sú zabezpečené, kolateralizované alebo inak zaručené, keďže takéto odpísanie alebo konverzia by mohli byť neúčinné, alebo by mohli mať negatívny vplyv na finančnú stabilitu. Aby sa zabezpečilo, že nástroj na odpísanie alebo konverziu je účinný a dosahujú sa ním jeho ciele, je žiaduce, aby sa mohol uplatňovať na čo najširšiu škálu nezabezpečených záväzkov zlyhávajúcej poisťovne alebo zaisťovne. Napriek tomu je vhodné vylúčiť z rozsahu uplatňovania nástroja na odpísanie alebo konverziu niektoré druhy nezabezpečených záväzkov. V záujme zabezpečenia kontinuity kritických funkcií by sa nástroj na odpísanie alebo konverziu nemal uplatňovať na určité záväzky vo vzťahu k zamestnancom zlyhávajúcej poisťovne alebo zaisťovne alebo na obchodné nároky súvisiace s tovarom a službami kritickými pre každodenné fungovanie poisťovne alebo zaisťovne. S cieľom vyplatiť nároky na dôchodok a sumy dôchodkov splatné dôchodkovým fondom a dôchodkovým správcom by sa nástroj na odpísanie alebo konverziu nemal uplatňovať na záväzky zlyhávajúcej poisťovne alebo zaisťovne vo vzťahu k dôchodkovému systému. V záujme obmedzenia rizika škodlivého vplyvu by sa nástroj na odpísanie alebo konverziu nemal uplatňovať na záväzky vyplývajúce z účasti v platobných systémoch, ktoré majú zostatkovú splatnosť menej ako sedem dní, alebo na záväzky voči poisťovniam alebo zaisťovniam, úverovým inštitúciám a investičným spoločnostiam s výnimkou subjektov, ktoré sú súčasťou tej istej skupiny, s pôvodnou splatnosťou menej ako sedem dní.

(47) Ochrana poistníkov, oprávnených osôb alebo poškodených osôb je jedným z hlavných cieľov riešenia krízových situácií. Poistné plnenia by preto mali podliehať uplatňovaniu nástroja na odpísanie alebo konverziu len v krajnom prípade a orgány pre riešenie krízových situácií by mali starostlivo zvažovať dôsledky potenciálneho odpísania poistných plnení vyplývajúcich z poistných zmlúv fyzických osôb a mikropodnikov, malých a stredných podnikov.

(48) Orgány pre riešenie krízových situácií by mali mať za určitých okolností možnosť záväzky vylúčiť alebo čiastočne vylúčiť, ak nie je možné v primeranom čase tieto záväzky odpísať ani konvertovať, ak je vylúčenie nevyhnutné a primerané na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií alebo ak by uplatnenie nástroja na odpísanie alebo konverziu spôsobilo také znehodnotenie, že straty znášané ostatnými veriteľmi by boli vyššie než v prípade, ak by tieto záväzky vylúčené neboli. V prípadoch, keď sa uplatňujú tieto vylúčenia, sa úroveň odpísania alebo konverzie iných oprávnených záväzkov môže zvýšiť, aby sa zohľadnili tieto vylúčenia, a to za podmienky, že sa dodrží zásada, že žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia, než do akého by sa dostal pri bežnom konkurznom konaní. Zároveň by sa od členských štátov nemalo vyžadovať, aby financovali riešenie krízových situácií zo svojho všeobecného rozpočtu.

(49) Pravidlom je, že orgány pre riešenie krízových situácií by mali nástroj na odpísanie alebo konverziu uplatňovať spôsobom, ktorý je v súlade s rovnocenným zaobchádzaním s veriteľmi a so zákonnou klasifikáciou nárokov podľa uplatniteľného konkurzného práva. Straty by preto mali znášať najskôr nástroje regulatórneho kapitálu a mali by sa rozdeliť medzi akcionárov buď prostredníctvom zrušenia či prevodu akcií, alebo prostredníctvom výrazného zriedenia hodnoty akcií. Ak to nestačí, podriadený dlh by sa mal konvertovať alebo odpísať. Nadriadené záväzky by sa mali konvertovať alebo odpísať len v prípade, ak došlo k úplnej konverzii alebo opísaniu podriadeného dlhu.

(50) Vyňatie záväzkov, okrem iného v prípade platobných systémov a zúčtovacích systémov, zamestnancov alebo obchodných veriteľov, alebo prednostného postavenia, by sa malo uplatňovať rovnako v tretích krajinách a v Únii. S cieľom zabezpečiť možnosť odpísania alebo konverzie záväzkov v tretích krajinách treba stanoviť, aby sa uvedená možnosť uznala v zmluvných ustanoveniach, ktoré sa riadia právom tretích krajín. Takéto zmluvné podmienky by sa nemali vyžadovať v prípade záväzkov vyňatých z uplatňovania nástroja na odpísanie alebo konverziu ani v prípade, keď právny poriadok tretej krajiny či záväzná dohoda uzavretá s danou treťou krajinou umožňujú orgánu dotknutého členského štátu pre riešenie krízových situácií, aby uplatnil nástroj na odpísanie alebo konverziu.

(51) Akcionári a veritelia by mali v potrebnom rozsahu prispievať k mechanizmu zlyhávajúceho podniku na rozdeľovanie strát. Členské štáty by preto mali zabezpečiť, aby v okamihu životaneschopnosti emitujúcej poisťovne alebo zaisťovne straty v plnej miere znášali nástroje kapitálu Tier 1, Tier 2 a Tier 3. Preto by sa od orgánov pre riešenie krízových situácií malo vyžadovať, aby tieto nástroje v plnej výške odpísali alebo ich prípadne konvertovali na nástroje kapitálu Tier 1, a to v okamihu životaneschopnosti a ešte pred prijatím akéhokoľvek opatrenia na riešenie krízovej situácie. Na tento účel by sa mal okamih životaneschopnosti chápať ako okamih, keď dotknutý orgán pre riešenie krízových situácií skonštatuje, že poisťovňa alebo zaisťovňa spĺňa podmienky pre riešenie krízovej situácie, alebo ako okamih, keď dotknutý orgán pre riešenie krízových situácií rozhodne, že poisťovňa alebo zaisťovňa by prestala byť životaschopná, ak by sa uvedené kapitálové nástroje neodpísali alebo

nekonvertovali. Uvedené požiadavky by sa mali uznať v podmienkach, ktorými sa nástroj riadi, a v každom prospekte alebo v dokumentoch týkajúcich sa ponuky uverejnených alebo poskytnutých v súvislosti s nástrojmi.

(52) Orgány pre riešenie krízových situácií by mali mať všetky potrebné zákonné právomoci, ktoré sa môžu v rôznych kombináciách vykonávať pri uplatňovaní nástrojov riešenia krízových situácií, aby sa zabezpečilo účinné vykonanie riešenia krízových situácií. Uvedené zákonné právomoci by mali zahŕňať právomoc previesť akcie, aktíva, práva alebo záväzky zlyhávajúcej poisťovne alebo zaisťovne na iný subjekt vrátane iného podniku alebo preklenovacieho podniku, právomoc odpísať alebo zrušiť akcie, alebo odpísať alebo konvertovať záväzky zlyhávajúcej poisťovne alebo zaisťovne, právomoc vymeniť manažment a právomoc uložiť dočasné moratórium na vyplácanie nárokov. Sú potrebné pridružené právomoci vrátane právomoci vyžadovať od ostatných častí skupiny kontinuitu základných služieb.

(53) Nie je nevyhnutné predpísať presný spôsob, akým by orgány pre riešenie krízových situácií mali intervenovať v zlyhávajúcej poisťovni alebo zaisťovni. Orgány pre riešenie krízových situácií by mali mať možnosť vybrať si medzi prevzatím kontroly prostredníctvom priamej intervencie v poisťovni alebo zaisťovni alebo prostredníctvom vykonávacieho výnosu. Mali by sa rozhodnúť podľa okolností prípadu.

(54) Treba stanoviť procesné požiadavky, aby sa zabezpečilo, že opatrenia na riešenie krízových situácií sa budú riadne oznamovať a zverejňovať. Informácie, ktoré orgány pre riešenie krízových situácií a ich odborní poradcovia získali počas procesu riešenia krízovej situácie, sú však pravdepodobne citlivé, a preto by pred zverejnením rozhodnutia o riešení krízovej situácie mali podliehať účinnému režimu dôvernosti. Musí sa predpokladať, že akékoľvek informácie, ktoré boli poskytnuté v súvislosti s rozhodnutím pred jeho prijatím, o tom, či boli splnené podmienky pre riešenie krízovej situácie, o použití konkrétneho nástroja alebo akéhokoľvek opatrenia v rámci postupov majú vplyv na verejné a súkromné záujmy, ktorých sa opatrenie týka. Preto treba zabezpečiť, aby boli k dispozícii náležité mechanizmy na zachovanie dôvernosti takýchto informácií vrátane informácií o obsahu a podrobnostiach plánov ozdravenia a plánov riešenia krízových situácií, ako aj o výsledkoch akéhokoľvek posúdenia vypracovaného v tejto súvislosti.

(55) Orgány pre riešenie krízových situácií by mali mať pridružené právomoci na zabezpečenie účinnosti prevodu akcií alebo dlhových nástrojov a aktív, práv a záväzkov na kupujúceho, ktorý je treťou stranou, alebo na preklenovací podnik. Predovšetkým by sa v záujme uľahčenia prevodu poistných plnení bez toho, aby bol dotknutý celkový rizikový profil súvisiaceho portfólia a súvisiacich technických rezerv a kapitálových požiadaviek, mali zachovať hospodárske úžitky stanovené v dohodách o zaistení. Orgány pre riešenie krízových situácií by preto mali byť spôsobilé previesť poistné plnenia spolu so svojimi príslušnými zaistnými právami. Uvedená spôsobilosť by mala zahŕňať aj právomoc vyňať práva tretích strán z prevádzaných nástrojov alebo aktív, právomoc vynucovať plnenie zmlúv a právomoc zabezpečovať kontinuitu opatrení voči príjemcovi prevádzaných aktív a akcií. Právo zmluvnej strany ukončiť zmluvu s podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo s jeho subjektom skupiny z iných dôvodov, než je riešenie krízovej situácie zlyhávajúcej poisťovne alebo zaisťovne, by takisto malo zostať nezmenené. Okrem toho by orgány pre riešenie krízových situácií mali mať pridruženú právomoc požadovať od zvyškovej poisťovne alebo zaisťovne, ktorá sa likviduje v rámci bežného konkurzného konania, aby poskytovala služby, ktoré sú potrebné na to, aby podnik, na ktorý boli prevedené aktíva alebo akcie na základe uplatnenia nástroja odpredaja obchodnej činnosti alebo nástroja preklenovacieho podniku, dokázal vykonávať svoju obchodnú činnosť.

(56) Podľa článku 47 charty má každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie sú porušené, právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Rozhodnutia prijaté orgánmi pre riešenie krízových situácií by preto mali podliehať právu podať opravný prostriedok.

(57) Opatrenia krízového riadenia prijaté orgánmi pre riešenie krízových situácií si môžu vyžadovať komplexné hospodárske hodnotenia a veľký priestor na vlastné uváženie. Orgány pre riešenie krízových situácií disponujú špecializovanými odbornými znalosťami potrebnými na vypracúvanie takýchto hodnotení a na určovanie primeraného použitia priestoru na vlastné uváženie. Preto je dôležité zabezpečiť, aby z komplexných hospodárskych hodnotení, ktoré vypracovali orgány pre riešenie krízových situácií v uvedenom kontexte, vychádzali vnútroštátne súdy pri preskúmavaní príslušných opatrení krízového riadenia. Zložitosť uvedených hodnotení by však nemala brániť vnútroštátnym súdom v tom, aby skúmali, či dôkazy, o ktoré sa orgán pre riešenie krízových situácií opiera, sú vecne správne, spoľahlivé a konzistentné, či tieto dôkazy obsahujú všetky príslušné informácie, ktoré by sa mali zohľadniť, aby sa posúdila komplexná situácia, a to, či nimi možno odôvodniť závery, ktoré z nich boli vyvodené.

(58) V záujme riešenia naliehavých situácií treba stanoviť, že podanie akéhokoľvek opravného prostriedku nemá za následok automatické pozastavenie účinkov napadnutého rozhodnutia a že rozhodnutie orgánu pre riešenie krízových situácií je okamžite vykonateľné, pričom sa predpokladá, že jeho pozastavenie by bolo v rozpore s verejným záujmom.

(59) Treba chrániť tretie strany, ktoré na základe výkonu právomocí riešiť krízové situácie zo strany orgánov v dobrej viere nadobudli aktíva, práva a záväzky inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši. Rovnako treba zabezpečiť stabilitu finančných trhov. Právo podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu o riešení krízovej situácie by preto nemalo mať vplyv na žiadny následný administratívny akt ani transakciu uzatvorenú na základe zrušeného rozhodnutia. V takýchto prípadoch by nápravné opatrenia týkajúce sa protiprávneho rozhodnutia mali byť obmedzené na poskytnutie náhrady za škody, ktoré utrpeli dotknuté osoby.

(60) Vzhľadom na závažné riziká v oblasti finančnej stability v dotknutom členskom štáte a v Únii môže byť potrebné urýchlene prijať opatrenia krízového riadenia. Každý postup podľa vnútroštátneho práva súvisiaci so žiadosťou o *ex ante* súhlas súdu s opatreniami krízového riadenia a posúdenie takejto žiadosti súdom by preto mali byť rýchle. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby dotknutý orgán mohol prijať rozhodnutie ihneď po tom, ako súd udelí súhlas. Touto možnosťou by nemalo byť dotknuté právo zainteresovaných strán podať na súd návrh na zrušenie rozhodnutia. Takáto možnosť by sa však mala poskytnúť len na obmedzené obdobie po tom, ako orgán pre riešenie krízových situácií prijal opatrenie krízového riadenia, aby nedošlo k nenáležitému odkladu uplatňovania rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

(61) V záujme efektívneho riešenia krízových situácií a vzhľadom na potrebu vyhýbať sa konfliktom jurisdikcií je potrebné, aby sa v prípade zlyhávajúcej poisťovne alebo zaisťovne nezačínalo žiadne bežné konkurzné konanie ani sa v ňom nepokračovalo, kým orgán pre riešenie krízových situácií vykonáva svoje právomoci riešiť krízové situácie alebo uplatňuje nástroje riešenia krízových situácií, okrem situácií, keď k tomu dôjde z iniciatívy orgánu pre riešenie krízových situácií alebo s jeho súhlasom. Preto treba stanoviť, že určité zmluvné záväzky možno na obmedzené obdobie pozastaviť, aby orgány pre riešenie krízových situácií mohli uplatniť nástroje riešenia krízových situácií. Táto možnosť by sa však nemala vzťahovať na povinnosti týkajúce sa systémov

označených členským štátom, ako sa uvádza v smernici Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES[20], vrátane centrálnych protistrán. Smernicou 98/26/ES sa znižuje riziko spojené s účasťou v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov, a to najmä znížením miery narušenia v prípade platobnej neschopnosti účastníka v takomto systéme. Treba zabezpečiť, aby sa v krízových situáciách aj naďalej uplatňovala uvedená ochrana a aby sa zachovala primeraná istota pre prevádzkovateľov platobných systémov a systémov cenných papierov, ako aj ostatných účastníkov trhu. Opatrenie na predchádzanie kríze alebo opatrenie krízového riadenia by sa preto samo osebe nemalo považovať za konkurzné konanie v zmysle smernice 98/26/ES, pokiaľ sa naďalej plnia vecné povinnosti vyplývajúce z dotknutej zmluvy.

(62) Treba zabezpečiť, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali pri prevode aktív a záväzkov na kupujúceho zo súkromného sektora alebo na preklenovací podnik primeraný čas na identifikáciu zmlúv, ktoré treba previesť. Orgány pre riešenie krízových situácií by preto mali mať možnosť obmedziť práva protistrán na konečné zúčtovanie, urýchlenie alebo iné ukončenie finančných zmlúv pred uskutočnením prevodu. Takéto obmedzenia by mali orgánom pre riešenie krízových situácií umožniť získať skutočný obraz o súvahe zlyhávajúcej poisťovne alebo zaisťovne bez zmien hodnoty a rozsahu, ktoré by so sebou prinieslo rozsiahle uplatnenie práv ukončiť zmluvu, a mali by pomôcť zabrániť vzniku nestability na trhu. Zasahovanie do zmluvných práv protistrán by však malo byť obmedzené na nevyhnutné minimum. Akékoľvek obmedzenia práv ukončiť zmluvu uložené orgánmi pre riešenie krízových situácií by sa preto mali uplatňovať len v súvislosti s opatreniami krízového riadenia alebo udalosťami priamo spojenými s uplatňovaním takýchto opatrení. Práva ukončiť zmluvu vyplývajúce z akéhokoľvek iného zlyhania vrátane nezaplatenia alebo nerealizácie marže by preto mali zostať zachované.

(63) V prípade prevodu niektorých, ale nie všetkých aktív, práv a záväzkov zlyhávajúcej poisťovne alebo zaisťovne treba zachovať legitímne dohody kapitálového trhu. Je preto vhodné stanoviť ochranné opatrenia, aby sa zabránilo rozdeleniu súvisiacich záväzkov alebo súvisiacich práv a zmlúv vrátane zmlúv s tou istou protistranou krytých dohodami o zábezpeke, dohodami o finančnom kolateráli s prevodom vlastníckeho práva, dohodami o vzájomnom započítaní, dohodami o konečnom čistom zúčtovaní a dohodami o štruktúrovanom financovaní. Keď sa uplatňujú ochranné opatrenia, orgány pre riešenie krízových situácií by mali mať povinnosť previesť všetky súvisiace zmluvy v rámci chránenej dohody alebo ich všetky ponechať v zvyškovej poisťovni alebo zaisťovni, ktorá zlyháva. Uvedenými ochrannými opatreniami by sa malo zaručiť, že nebude dotknuté nakladanie s regulatórnym kapitálom v prípade expozícií, na ktoré sa na účely smernice 2009/138/ES vzťahuje dohoda o čistom zúčtovaní.

(64) S cieľom poskytnúť poisťovni a zaisťovni finančnú stabilitu by sa malo zaviesť moratórium na práva poistníkov na odkúpenie. Vďaka takémuto moratóriu a finančnej stabilite, ktorá by z neho pre dotknutý podnik vyplývala, by mali orgány pre riešenie krízových situácií mať dostatočný čas na ocenenie uvedených podnikov a na posúdenie, ktoré nástroje riešenia krízových situácií by sa mali uplatniť. Takýmto moratóriom by sa zároveň malo zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie s poistníkmi, a tým by sa malo zabrániť možným nepriaznivým finančným vplyvom na poistníkov, ktorí by sa nevzdali svojej poistnej zmluvy medzi prvými. Keďže jedným z cieľov riešenia krízových situácií je pokračovanie poistného krytia, poistenci by mali naďalej vykonávať všetky povinné platby na základe dotknutých poistných zmlúv, a to aj v prípade anuít.

[20] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES z 19. mája 1998 o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov (Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45).

(65) Zabezpečením toho, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali k dispozícii rovnaké nástroje riešenia krízových situácií a príslušné právomoci, sa uľahčí koordinovaný postup v prípade zlyhania cezhraničnej skupiny. Na podporu spolupráce a predchádzanie roztrieštеným reakciám na úrovni jednotlivých štátov sú však potrebné ďalšie opatrenia. Od orgánov pre riešenie krízových situácií by sa preto na to, aby sa dohodli na programe riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny pri riešení krízových situácií subjektov skupiny, malo vyžadovať, aby navzájom konzultovali a spolupracovali v kolégiách pre riešenie krízových situácií. Aby sa zabezpečilo fórum na diskusiu a dosiahnutie takejto dohody, mali by sa okolo jadra existujúcich kolégií dohľadu zriadiť kolégiá pre riešenie krízových situácií, a to začlenením orgánov pre riešenie krízových situácií a zapojením príslušných ministerstiev, orgánu EIOPA a v prípade potreby orgánov zodpovedných za systémy poistných záruk. Kolégiá pre riešenie krízových situácií by nemali byť rozhodovacími orgánmi, ale platformami uľahčujúcimi rozhodovanie národných orgánov, pričom spoločné rozhodnutia by mali prijímať dotknuté národné orgány.

(66) Pri riešení krízových situácií cezhraničných skupín by sa mala dosiahnuť rovnováha medzi potrebou mať postupy, ktoré zohľadňujú závažnosť situácie a umožňujú efektívne, spravodlivé a včasné riešenia pre skupinu ako celok, na jednej strane, a nevyhnutnosťou chrániť poistníkov, reálnu ekonomiku a finančnú stabilitu vo všetkých členských štátoch, v ktorých skupina pôsobí, na strane druhej. Jednotlivé orgány pre riešenie krízových situácií by si preto mali vymieňať názory v kolégiu pre riešenie krízových situácií a akékoľvek opatrenia na riešenie krízových situácií navrhnuté orgánom pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny by sa mali pripraviť a prediskutovať medzi rôznymi orgánmi pre riešenie krízových situácií v kontexte plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny. S cieľom uľahčiť prijatie rýchlych a spoločných rozhodnutí vždy, keď je to možné, by kolégiá pre riešenie krízových situácií mali zohľadňovať aj názory orgánov pre riešenie krízových situácií všetkých členských štátov, v ktorých skupina pôsobí.

(67) V rámci opatrení na riešenie krízových situácií prijatých orgánom pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny by sa mal vždy zohľadňovať ich vplyv na poistníkov, reálnu ekonomiku a finančnú stabilitu v členských štátoch, v ktorých skupina pôsobí. Orgány pre riešenie krízových situácií členského štátu, v ktorom je dcérsky podnik usadený, by preto mali mať možnosť v krajnom prípade a v riadne odôvodnených prípadoch namietať proti rozhodnutiam orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny, ak dané orgány pre riešenie krízových situácií zastávajú názor, že opatrenia na riešenie krízových situácií nie sú vhodné, a to buď z dôvodu potreby chrániť poistníkov, reálnu ekonomiku a finančnú stabilitu v danom členskom štáte, alebo z dôvodu povinností, ktoré sa vzťahujú na porovnateľné podniky v daných členských štátoch.

(68) Programy riešenia krízových situácií na úrovni skupiny by mali uľahčiť koordinované riešenie krízových situácií, pri ktorom existuje väčšia pravdepodobnosť, že sa dosiahnu najlepšie výsledky pre všetky podniky skupiny. Orgány pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny by preto mali navrhnúť programy riešenia krízových situácií na úrovni skupiny a predložiť tieto programy kolégiu pre riešenie krízových situácií. Orgány pre riešenie krízových situácií, ktoré nesúhlasia s programom riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny alebo sa rozhodnú prijať nezávislé opatrenie na riešenie krízovej situácie, by mali orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny a iným orgánom pre riešenie krízových situácií, na ktoré sa vzťahuje program riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny, vysvetliť dôvody svojho nesúhlasu a oznámiť tieto dôvody spolu s podrobnosťami o každom nezávislom opatrení na riešenie krízovej situácie, ktoré plánujú prijať. Každý orgán pre riešenie krízových situácií, ktorý sa rozhodne odchýliť od

programu riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny, by mal náležite zohľadniť možný vplyv takejto odchýlky na poistníkov, reálnu ekonomiku a finančnú stabilitu v členských štátoch, v ktorých sa nachádzajú ostatné orgány pre riešenie krízových situácií, ako aj možné účinky takejto odchýlky na ostatné časti skupiny.

(69) S cieľom zabezpečiť koordinovaný postup na úrovni skupiny by sa orgány pre riešenie krízových situácií mali vyzvať, aby v rámci programu riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny uplatňovali na subjekty patriace do skupiny, ktoré spĺňajú podmienky pre riešenie krízových situácií, ten istý nástroj. Orgány pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny by preto mali mať právomoc uplatňovať nástroj preklenovacieho podniku na úrovni skupiny s cieľom stabilizovať skupinu ako celok a previesť vlastníctvo dcérskych podnikov na preklenovací podnik na účely ďalšieho predaja takýchto dcérskych podnikov, a to buď ako balík, alebo jednotlivo, ak nastanú vhodné trhové podmienky. Okrem toho by orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny mal mať právomoc uplatniť nástroj na odpísanie alebo konverziu na úrovni materského podniku.

(70) Účinné riešenie krízových situácií medzinárodne pôsobiacich poisťovní, zaisťovní a skupín si vyžaduje spoluprácu medzi členskými štátmi a orgánmi pre riešenie krízových situácií z tretích krajín. Ak je to odôvodnené danou situáciou, orgán EIOPA by mal na tento účel mať právomoc vypracúvať a uzatvárať nezáväzné rámcové dohody o spolupráci s orgánmi tretích krajín v súlade s článkom 33 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010. Z rovnakého dôvodu by vnútroštátne orgány mali mať možnosť uzatvárať dvojstranné dohody s orgánmi tretích krajín v súlade s rámcovými dohodami o spolupráci orgánu EIOPA. Vypracovaním takýchto dvojstranných dohôd by sa malo zabezpečiť účinné plánovanie, rozhodovanie a koordinácia, pokiaľ ide o takéto medzinárodne pôsobiace poisťovne a zaisťovne. V záujme vytvorenia rovnakých podmienok by takéto dvojstranné dohody mali byť recipročné, pričom orgány pre riešenie krízových situácií by svoje konanie navzájom uznávali a presadzovali okrem prípadov, ak by sa uplatňovala akákoľvek výnimka, ktorá by umožňovala odmietnuť uznanie konania tretej krajiny zameraného na riešenie krízovej situácie.

(71) Spolupráca medzi orgánmi pre riešenie krízových situácií by sa mala uskutočňovať vo vzťahu k dcérskym podnikom skupín z Únie alebo z tretích krajín, ako aj vo vzťahu k pobočkám poisťovní a zaisťovní z Únie alebo z tretích krajín. Dcérske podniky skupín z tretích krajín sú podnikmi usadenými v Únii, a preto sa na ne v plnej miere vzťahuje právo Únie vrátane uplatňovania akýchkoľvek nástrojov riešenia krízových situácií. Je však potrebné, aby si členské štáty zachovali právo konať vo vzťahu k pobočkám poisťovní a zaisťovní, ktoré majú ústredie v tretích krajinách, ak by sa uznaním a uplatňovaním konania tretej krajiny zameraného na riešenie krízových situácií vo vzťahu k pobočke ohrozila reálna ekonomika alebo finančná stabilita v Únii alebo ak by sa s poistníkmi z Únie nezaobchádzalo rovnako ako s poistníkmi z tretej krajiny. Za týchto okolností by členské štáty mali mať právo po konzultácii so svojimi orgánmi pre riešenie krízových situácií odmietnuť uznanie konania tretej krajiny zameraného na riešenie krízovej situácie.

(72) Orgán EIOPA by mal podporovať konvergenciu postupov orgánov pre riešenie krízových situácií prostredníctvom usmernení vydaných v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010. Konkrétne by mal orgán EIOPA bližšie určiť všetky tieto skutočnosti: a) uplatňovanie zjednodušených povinností v prípade určitých podnikov; b) metódy, ktoré sa majú používať pri určovaní trhových podielov, a kritériá pre rozsah preventívneho plánovania ozdravenia; c) minimálny zoznam kvalitatívnych a kvantitatívnych ukazovateľov a škálu scenárov pre preventívne plány ozdravenia; d) kritériá na identifikáciu kritických funkcií; e) podrobnosti o opatreniach na riešenie alebo odstránenie prekážok brániacich riešiteľnosti krízovej situácie a okolnosti, za ktorých sa každé

opatrenie môže uplatniť, a f) ako by sa informácie mali poskytovať v súhrnnej alebo kolektívnej forme na účely požiadaviek na dôvernosť informácií.

(73) Technickými predpismi v oblasti finančných služieb by sa mala uľahčiť konzistentná harmonizácia a primeraná ochrana poistníkov, investorov a spotrebiteľov v celej Únii. Bolo by efektívne a vhodné, aby sa orgán EIOPA ako orgán s vysoko špecializovanými odbornými znalosťami poveril vypracovaním návrhu regulačných a vykonávacích technických predpisov, ktoré nezahŕňajú rozhodnutia v príslušných oblastiach politiky, ktorý sa predloží Komisii.

(74) Komisia by mala v prípadoch stanovených v tejto smernici prijať návrh regulačných technických predpisov vypracovaných orgánom EIOPA prostredníctvom delegovaných aktov podľa článku 290 ZFEÚ v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010 s cieľom bližšie určiť tieto prvky: a) informácie, ktoré majú byť uvedené v preventívnych plánoch ozdravenia; b) obsah plánov riešenia krízových situácií a obsah plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny; c) otázky a kritériá, ktoré treba preskúmať v rámci posúdenia riešiteľnosti krízových situácií; d) rôzne prvky týkajúce sa oceňovania vrátane metodiky výpočtu rezervy na dodatočné straty, ktorá sa má zahrnúť do predbežných ocenení, a metodiky na vykonávanie oceňovania rozdielu v zaobchádzaní; e) obsah zmluvnej podmienky, ktorá sa má zahrnúť do finančnej zmluvy, ktorá sa riadi právom tretej krajiny; f) operatívne fungovanie kolégií pre riešenie krízových situácií. Komisia by mala v prípadoch stanovených v tejto smernici prijať v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010 návrh vykonávacích technických predpisov vypracovaných orgánom EIOPA prostredníctvom vykonávacích aktov podľa článku 291 ZFEÚ s cieľom bližšie určiť postupy, obsah a minimálny súbor štandardných formulárov a vzorov na poskytovanie informácií na účely plánov riešenia krízových situácií a spolupráce poisťovne alebo zaisťovne.

(75) V smernici 2009/138/ES sa stanovuje vzájomné uznávanie a presadzovanie rozhodnutí týkajúcich sa reorganizácie alebo likvidácie poisťovní vo všetkých členských štátoch. Uvedenou smernicou sa zabezpečuje, aby sa na všetky aktíva a záväzky podniku bez ohľadu na to, v ktorej krajine sa nachádzajú, vzťahoval jeden proces v domovskom členskom štáte a aby sa s veriteľmi v hostiteľských členských štátoch zaobchádzalo rovnako ako s veriteľmi v domovskom členskom štáte. V záujme dosiahnutia účinného riešenia krízových situácií by sa v prípade použitia nástrojov riešenia krízových situácií mali uplatňovať ustanovenia smernice 2009/138/ES týkajúce sa reorganizácie a likvidácie, a to tak v prípade, keď sa uvedené nástroje uplatňujú na poisťovne a zaisťovne, ako aj v prípade, keď sa uplatňujú na iné subjekty, na ktoré sa vzťahuje režim riešenia krízových situácií. Uvedené ustanovenia by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.

(76) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES[21], smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/36/ES[22] a smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132[23] obsahujú pravidlá týkajúce sa ochrany akcionárov a veriteľov podnikov, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti uvedených smerníc. V situácii, keď orgány pre riešenie krízových situácií potrebujú konať rýchlo, môžu uvedené pravidlá brániť účinnému opatreniu na riešenie krízovej situácie a uplatňovaniu nástrojov riešenia krízových situácií a príslušných právomocí orgánmi pre riešenie krízových situácií. Výnimky podľa smernice Európskeho

[21] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie (Ú. v. EÚ L 142, 30.4.2004, s. 12).

[22] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/36/ES z 11. júla 2007 o výkone určitých práv akcionárov spoločností registrovaných na regulovanom trhu (Ú. v. EÚ L 184, 14.7.2007, s. 17).

[23] Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 zo 14. júna 2017 týkajúca sa niektorých aspektov práva obchodných spoločností (Ú. v. EÚ L 169, 30.6.2017, s. 46).

parlamentu a Rady 2014/59/EÚ[24] a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/23[25] by sa preto mali rozšíriť na opatrenia prijaté v súvislosti s riešením krízových situácií poisťovní a zaisťovní. V záujme zaručenia maximálnej úrovne právnej istoty pre zainteresované strany by takéto výnimky mali byť jasne vymedzené, mali by byť úzke a mali by sa využívať len vo verejnom záujme a vtedy, keď sú splnené podmienky na aktivovanie riešenia krízových situácií.

(77) S cieľom zabezpečiť primeranú výmenu informácií a prístup pre všetky dotknuté orgány treba zabezpečiť, aby orgány pre riešenie krízových situácií boli zastúpené na všetkých príslušných fórach a aby mal orgán EIOPA prospech z odborných znalostí potrebných na vykonávanie úloh týkajúcich sa ozdravenia a riešenia krízových situácií poisťovní a zaisťovní. Nariadenie (EÚ) č. 1094/2010 by sa preto malo zmeniť tak, aby sa orgány pre riešenie krízových situácií určili za príslušné orgány, ako sa uvádza v uvedenom nariadení. Takáto asimilácia medzi orgánmi pre riešenie krízových situácií a príslušnými orgánmi je v súlade s funkciami pridelenými orgánu EIOPA podľa článku 25 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010, ktoré spočívajú v prispievaní k vypracúvaniu a koordinácii plánov ozdravenia a riešenia krízových situácií a v zúčastňovaní sa na ich vypracúvaní a koordinácii.

(78) Treba zabezpečiť, aby si poisťovne a zaisťovne, tí, ktorí účinne kontrolujú ich činnosť, a ich správny, riadiaci alebo kontrolný orgán plnili povinnosti v súvislosti s riešením krízových situácií takýchto podnikov. Rovnako treba zabezpečiť, aby sa na uvedené podniky, tých, ktorí účinne kontrolujú ich činnosť, a ich správny, riadiaci alebo kontrolný orgán vzťahovalo v celej Únii podobné zaobchádzanie. Od členských štátov by sa preto malo vyžadovať, aby stanovili administratívne sankcie a iné administratívne opatrenia, ktoré sú účinné, primerané a odrádzajúce. Takéto administratívne sankcie a iné administratívne opatrenia by mali spĺňať určité základné požiadavky vo vzťahu k subjektom, na ktoré sa vzťahujú, kritériám, ktoré sa majú zohľadniť pri uplatňovaní administratívnej sankcie alebo iného administratívneho opatrenia, k uverejňovaniu administratívnych sankcií alebo iných administratívnych opatrení, ku kľúčovým právomociam ukladať sankcie a k úrovniam administratívnych pokút. Orgán EIOPA by mal pod podmienkou prísneho zachovávania služobného tajomstva viesť centrálnu databázu všetkých administratívnych sankcií alebo iných administratívnych opatrení a informácií o opravných prostriedkoch, ktoré mu nahlásili orgány dohľadu a orgány pre riešenie krízových situácií.

(79) Od členských štátov by sa nemalo vyžadovať, aby stanovili pravidlá pre administratívne sankcie alebo iné administratívne opatrenia za porušenia tejto smernice, ktoré podliehajú vnútroštátnemu trestnému právu. Tým, že sa zachovajú skôr trestné sankcie než administratívne sankcie alebo iné administratívne opatrenia za porušenia, by sa však nemala znížiť ani inak ovplyvniť schopnosť orgánov pre riešenie krízových situácií a orgánov dohľadu spolupracovať, mať prístup k informáciám a včas si vymieňať informácie s orgánmi pre riešenie krízových situácií a orgánmi dohľadu v iných členských štátoch, a to aj po každom predložení dotknutých porušení príslušným súdnym orgánom na trestné stíhanie.

---

[24] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190).

[25] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/23 zo 16. decembra 2020 o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán a o zmene nariadení (EÚ) č. 1095/2010, (EÚ) č. 648/2012, (EÚ) č. 600/2014, (EÚ) č. 806/2014 a (EÚ) 2015/2365 a smerníc 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EÚ a (EÚ) 2017/1132 (Ú. v. EÚ L 22, 22.1.2021, s. 1).

(80) Keďže cieľ tejto smernice, t. j. harmonizáciu pravidiel a postupov na riešenie krízových situácií poisťovní a zaisťovní, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu účinkov zlyhania ktoréhokoľvek podniku v celej Únii ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica nepresahuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(81) Orgány dohľadu a orgány pre riešenie krízových situácií by pri prijímaní rozhodnutí alebo opatrení podľa tejto smernice mali vždy náležite zohľadňovať vplyv svojich rozhodnutí a opatrení na poistníkov, reálnu ekonomiku a finančnú stabilitu v iných členských štátoch a mali by zvážiť význam každého dcérskeho podniku alebo cezhraničných činností pre poistníkov, finančný sektor a ekonomiku členského štátu, v ktorom je takýto dcérsky podnik usadený alebo v ktorom sa dané činnosti vykonávajú, a to aj v prípadoch, keď majú dcérsky podnik alebo cezhraničné činnosti menší význam pre skupinu.

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

HLAVA I
PREDMET ÚPRAVY A ROZSAH PÔSOBNOSTI, VYMEDZENIE POJMOV A URČENIE ORGÁNOV PRE RIEŠENIE KRÍZOVÝCH SITUÁCIÍ

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. V tejto smernici sa stanovujú pravidlá a postupy týkajúce sa ozdravenia a riešenia krízových situácií týchto subjektov:

   a) poisťovní a zaisťovní, ktoré sú usadené v Únii a patria do rozsahu pôsobnosti článku 2 smernice 2009/138/ES;

   b) materských poisťovní a zaisťovní usadených v Únii;

   c) holdingových poisťovní a zmiešaných finančných holdingových spoločností, ktoré sú usadené v Únii;

   d) materských holdingových poisťovní a materských zmiešaných finančných holdingových spoločností usadených v členskom štáte;

   e) materských holdingových poisťovní v Únii a materských zmiešaných finančných holdingových spoločností v Únii;

   f) pobočiek poisťovní a zaisťovní, ktoré sú usadené mimo Únie a spĺňajú podmienky stanovené v článkoch 72 až 77.

   Orgány pre riešenie krízových situácií a orgány dohľadu pri stanovovaní a uplatňovaní požiadaviek stanovených v tejto smernici a pri používaní rôznych nástrojov, ktoré majú k dispozícii vo vzťahu k subjektu uvedenému v prvom pododseku, zohľadňujú povahu obchodnej činnosti tohto subjektu, jeho akcionársku štruktúru, právnu formu, rizikový profil, veľkosť, právny štatút, vzájomné prepojenie s inými inštitúciami alebo s finančným systémom vo všeobecnosti a rozsah a zložitosť činností subjektu.

2. Členské štáty môžu prijať alebo si ponechať prísnejšie alebo dodatočné pravidlá v porovnaní s pravidlami stanovenými v tejto smernici a v delegovaných a vykonávacích aktoch prijatých na základe tejto smernice, a to pod podmienkou, že tieto pravidlá majú všeobecnú platnosť a nie sú v rozpore s touto smernicou a s delegovanými a vykonávacími aktmi prijatými na základe tejto smernice.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tejto smernice sa uplatňuje vymedzenie pojmov stanovené v článku 212 písm. a) až d) a písm. f) až h) smernice 2009/138/ES.

2. Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „riešenie krízovej situácie“ je uplatnenie nástroja riešenia krízovej situácie alebo nástroja uvedeného v článku 26 ods. 3 s cieľom dosiahnuť jeden alebo viaceré ciele riešenia krízových situácií uvedené v článku 18 ods. 2;

2. „materská holdingová poisťovňa v členskom štáte“ je holdingová poisťovňa v zmysle vymedzenia v článku 212 ods. 1 písm. f) smernice 2009/138/ES, ktorá je usadená v členskom štáte a ktorá nie je dcérskym podnikom poisťovne ani zaisťovne, holdingovej poisťovne ani zmiešanej finančnej holdingovej spoločnosti, ktorej bolo udelené povolenie alebo ktorá bola zriadená v tom istom členskom štáte;

3. „materská holdingová poisťovňa v Únii“ je materská holdingová poisťovňa v členskom štáte, ktorá nie je dcérskym podnikom poisťovne ani zaisťovne, inej holdingovej poisťovne ani zmiešanej finančnej holdingovej spoločnosti, ktorej bolo udelené povolenie alebo ktorá bola zriadená v niektorom členskom štáte;

4. „materská zmiešaná finančná holdingová spoločnosť v členskom štáte“ je zmiešaná finančná holdingová spoločnosť v zmysle vymedzenia v článku 212 ods. 1 písm. h) smernice 2009/138/ES, ktorá je usadená v členskom štáte a ktorá sama osebe nie je dcérskym podnikom poisťovne ani zaisťovne, holdingovej poisťovne ani zmiešanej finančnej holdingovej spoločnosti, ktorej bolo udelené povolenie alebo ktorá bola zriadená v tom istom členskom štáte;

5. „materská zmiešaná finančná holdingová spoločnosť v Únii“ je materská zmiešaná finančná holdingová spoločnosť v členskom štáte, ktorá nie je dcérskym podnikom podniku, ktorému bolo udelené povolenie v niektorom členskom štáte, ani inej holdingovej poisťovne, ani zmiešanej finančnej holdingovej spoločnosti zriadenej v niektorom členskom štáte;

6. „ciele riešenia krízových situácií“ sú ciele riešenia krízových situácií uvedené v článku 18 ods. 2;

7. „orgán pre riešenie krízových situácií“ je orgán určený členským štátom v súlade s článkom 3;

8. „orgán dohľadu“ je orgán dohľadu v zmysle vymedzenia v článku 13 bode 10 smernice 2009/138/ES;

9. „nástroj riešenia krízovej situácie“ je nástroj riešenia krízovej situácie uvedený v článku 26 ods. 3;

10. „právomoc riešiť krízovú situáciu“ je právomoc uvedená v článkoch 40 až 52;

11. „príslušné ministerstvá“ sú ministerstvá financií alebo iné ministerstvá členských štátov, ktoré sú zodpovedné za hospodárske, finančné a rozpočtové rozhodnutia na národnej úrovni v súlade s národnými kompetenciami a ktoré boli určené podľa článku 3 ods. 7;

12. „vrcholový manažment“ sú tie fyzické osoby, ktoré vykonávajú v podniku výkonné funkcie a ktoré sú zodpovedné za každodenné riadenie podniku, pričom sa zodpovedajú správnemu, riadiacemu alebo kontrolnému orgánu podniku;

13. „cezhraničná skupina“ je skupina, ktorej subjekty skupiny sú usadené vo viac než jednom členskom štáte;

14. „mimoriadna verejná finančná podpora“ je štátna pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ alebo akákoľvek iná verejná finančná podpora na nadnárodnej úrovni, ktorá – ak by sa stanovila na národnej úrovni – by bola štátnou pomocou, ktorá sa poskytuje s cieľom zachovať alebo obnoviť životaschopnosť, likviditu alebo solventnosť poisťovne, zaisťovne alebo subjektu uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) alebo skupiny, ktorej súčasťou je takáto poisťovňa, zaisťovňa alebo subjekt;

15. „subjekt skupiny“ je právnická osoba, ktorá je súčasťou skupiny;

16. „preventívny plán ozdravenia“ je preventívny plán ozdravenia vypracovaný a udržiavaný poisťovňou alebo zaisťovňou podľa článku 5;

17. „preventívny plán ozdravenia na úrovni skupiny“ je preventívny plán ozdravenia na úrovni skupiny vypracovaný a udržiavaný v súlade s článkom 7;

18. „významné cezhraničné činnosti“ sú poisťovacie a zaisťovacie činnosti vykonávané na základe práva usadiť sa a činnosti vykonávané na základe slobody poskytovať služby v danom hostiteľskom členskom štáte, pri ktorých ročné hrubé predpísané poistné presahuje 5 % ročného hrubého predpísaného poistného podniku, meraného pomocou odkazu na poslednú dostupnú účtovnú závierku podniku;

19. „kritické funkcie“ sú činnosti, služby alebo operácie, ktoré vykonáva poisťovňa alebo zaisťovňa pre tretie strany, ktoré nemožno nahradiť v primeranom čase alebo za primerané náklady, a v prípade ktorých by neschopnosť poisťovne a zaisťovne vykonávať činnosti, služby alebo operácie pravdepodobne mala významný vplyv na finančný systém a reálnu ekonomiku v jednom alebo viacerých členských štátoch, a to aj tým, že by ovplyvnila sociálne blaho veľkého počtu poistníkov, oprávnených alebo poškodených osôb, alebo tým, že by viedla k systémovému narušeniu alebo oslabeniu všeobecnej dôvery v poskytovanie poisťovacích služieb;

20. „hlavné oblasti obchodnej činnosti“ sú oblasti obchodnej činnosti a súvisiace služby, ktoré pre poisťovňu alebo zaisťovňu, alebo pre skupinu, ktorej súčasťou je poisťovňa alebo zaisťovňa, predstavujú podstatné zdroje príjmov, zisku alebo hodnoty koncesie;

21. „mechanizmus financovania“ je mechanizmus, ktorý je oficiálne uznaný členským štátom a ktorým sa poskytuje financovanie prostredníctvom príspevkov poisťovní a zaisťovní na území tohto členského štátu s cieľom zabezpečiť, aby orgán pre riešenie krízových situácií účinne uplatňoval nástroje riešenia krízových situácií uvedené v článku 26 ods. 3 a právomoci uvedené v článkoch 40 až 52;

22. „vlastné zdroje“ sú vlastné zdroje v zmysle vymedzenia v článku 87 smernice 2009/138/ES;

23. „opatrenie na riešenie krízovej situácie“ je rozhodnutie o tom, že sa začne riešiť krízová situácia poisťovne alebo zaisťovne alebo subjektu uvedeného v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) podľa článku 19 alebo 20, uplatňovanie nástroja riešenia krízových situácií, ako sa uvádza v článku 26 ods. 3, alebo výkon jednej či viacerých právomocí riešiť krízové situácie, ako sú uvedené v článkoch 40 až 52;

24. „plán riešenia krízovej situácie“ je plán riešenia krízovej situácie, ktorý sa pre poisťovňu alebo zaisťovňu vypracoval v súlade s článkom 9;

25. „riešenie krízovej situácie na úrovni skupiny“ je ktorékoľvek z týchto opatrení:

    a) prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie na úrovni materského podniku alebo poisťovne či zaisťovne, ktorá podlieha dohľadu nad skupinou, alebo

    b) koordinácia uplatňovania nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 26 ods. 3 a výkonu právomocí riešiť krízové situácie uvedených v článkoch 40 až 52 orgánmi pre riešenie krízových situácií vo vzťahu k subjektom skupiny, ktoré spĺňajú podmienky pre riešenie krízovej situácie uvedené v článku 19 ods. 1 alebo článku 20 ods. 3;

26. „plán riešenia krízových situácií na úrovni skupiny“ je plán na riešenie krízových situácií na úrovni skupiny vypracovaný v súlade s článkami 10 a 11;

27. „orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny“ je orgán pre riešenie krízových situácií v členskom štáte, v ktorom sa nachádza orgán dohľadu nad skupinou;

28. „program riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny“ je plán vypracovaný na účely riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny v súlade s článkom 70;

29. „kolégium pre riešenie krízových situácií“ je kolégium zriadené v súlade s článkom 68 na vykonávanie úloh uvedených v odseku 1 uvedeného článku;

30. „bežné konkurzné konanie“ je kolektívne konkurzné konanie, ktorého súčasťou je čiastočné alebo úplné uspokojenie veriteľov dlžníka a vymenovanie likvidátora alebo správcu, bežne uplatniteľné na poisťovne a zaisťovne na základe vnútroštátneho práva, a to buď konkrétne v prípade uvedenej poisťovne či zaisťovne, alebo všeobecne v prípade akejkoľvek fyzickej alebo právnickej osoby;

31. „dlhové nástroje“ sú dlhopisy a iné formy prevoditeľného dlhu, nástroje, ktorými sa vytvára alebo uznáva dlh, a nástroje, ktoré poskytujú práva na nadobudnutie dlhových nástrojov;

32. „poistné plnenia“ sú poistné plnenia v zmysle vymedzenia v článku 268 ods. 1 písm. g) smernice 2009/138/ES;

33. „materský podnik v členskom štáte“ je materský podnik v zmysle vymedzenia v článku 13 bode 15 smernice 2009/138/ES usadený v členskom štáte;

34. „kolégium orgánov dohľadu“ je kolégium orgánov dohľadu v zmysle vymedzenia v článku 212 ods. 1 písm. e) smernice 2009/138/ES a zriadené v súlade s článkom 248 smernice 2009/138/ES;

35. „rámec Únie pre štátnu pomoc“ je rámec stanovený v článkoch 107, 108 a 109 ZFEÚ a v nariadeniach a všetkých aktoch Únie vrátane usmernení, oznámení a upozornení vypracovaných alebo prijatých podľa článku 108 ods. 4 alebo článku 109 ZFEÚ;

36. „likvidácia“ je speňaženie aktív poisťovne, zaisťovne alebo subjektu uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e);

37. „nástroj oddelenia aktív a záväzkov“ je mechanizmus na vykonanie prevodu aktív, práv alebo záväzkov podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, na

subjekt pre správu aktív a záväzkov orgánom pre riešenie krízových situácií v súlade s článkom 30;

38. „subjekt pre správu aktív a záväzkov“ je právnická osoba, ktorá spĺňa požiadavky stanovené v článku 30 ods. 2;

39. „nástroj na odpísanie alebo konverziu“ je mechanizmus výkonu právomoci orgánu pre riešenie krízových situácií na odpísanie alebo konverziu vo vzťahu k záväzkom podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, v súlade s článkom 34;

40. „nástroj odpredaja obchodnej činnosti“ je mechanizmus na vykonanie prevodu akcií alebo iných nástrojov vlastníctva emitovaných podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo aktív, práv alebo záväzkov podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, na kupujúceho, ktorý nie je preklenovacím podnikom, orgánom pre riešenie krízových situácií v súlade s článkom 31;

41. „preklenovací podnik“ je právnická osoba, ktorá spĺňa všetky požiadavky stanovené v článku 32 ods. 2;

42. „nástroj preklenovacieho podniku“ je mechanizmus prevodu akcií alebo iných nástrojov vlastníctva emitovaných podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo aktív, práv alebo záväzkov podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, na preklenovací podnik v súlade s článkom 32;

43. „nástroj na solventné dovyplácanie poistných plnení“ je mechanizmus na odňatie povolenia podniku, ktorého krízová situácia sa rieši uzatvárať nové poistné alebo zaistné zmluvy a na obmedzenie jeho činnosti na výhradnú správu jeho existujúceho portfólia až do jeho ukončenia a likvidácie v rámci bežného konkurzného konania v súlade s článkom 27;

44. „nástroje vlastníctva“ sú akcie, iné nástroje, ktorými sa zveruje vlastníctvo, nástroje, ktoré sa môžu konvertovať na akcie alebo iné nástroje vlastníctva, alebo ktoré poskytujú právo na nadobudnutie akcií alebo iných nástrojov vlastníctva, a nástroje predstavujúce podiely na akciách alebo iných nástrojoch vlastníctva;

45. „akcionári“ sú akcionári alebo držitelia iných nástrojov vlastníctva;

46. „právomoci vykonať prevod“ sú právomoci bližšie určené v článku 40 ods. 1 písm. d) alebo e), a to právomoci previesť akcie, iné nástroje vlastníctva, dlhové nástroje, aktíva, práva alebo záväzky, alebo akúkoľvek ich kombináciu z podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, na príjemcu;

47. „centrálna protistrana“ je centrálna protistrana v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 nariadenia (EÚ) č. 648/2012[26];

48. „právomoci na odpísanie alebo konverziu“ sú právomoci uvedené v článku 34 ods. 2 a v článku 40 ods. 1 písm. f) až j).

49. „zabezpečený záväzok“ je záväzok, v ktorom je nárok veriteľa na platbu alebo inú formu plnenia zabezpečený záložným bremenom, záložným alebo zadržiavacím právom, alebo dohodami o kolateráli vrátane záväzkov vznikajúcich z repo transakcií a inými dohodami o finančnej kolateráli s prevodom vlastníckeho práva;

---

[26] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1).

50. „nástroje kapitálu Tier 1“ sú položky základných vlastných zdrojov, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v článku 94 ods. 1 smernice 2009/138/ES;

51. „nástroje kapitálu Tier 2“ sú položky základných a dodatkových vlastných zdrojov, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v článku 94 ods. 2 smernice 2009/38/ES;

52. „nástroje kapitálu Tier 3“ sú položky základných a dodatkových vlastných zdrojov, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v článku 94 ods. 3 smernice 2009/38/ES;

53. „oprávnené záväzky“ sú záväzky a kapitálové nástroje, ktoré sa kvalifikujú ako nástroje kapitálu Tier 1, Tier 2 alebo Tier 3 poisťovne a zaisťovne alebo subjektu uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) a ktoré nie sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti nástroja na odpísanie alebo konverziu podľa článku 34 ods. 5 alebo 6;

54. „systém poistných záruk“ je systém oficiálne uznaný členským štátom a financovaný prostredníctvom príspevkov poisťovní a zaisťovní, ktorým sa zaručuje platba oprávnených poistných plnení, čiastočne alebo úplne, oprávneným poistníkom, poisteným osobám a oprávneným osobám, ak poisťovňa nie je schopná alebo pravdepodobne nebude schopná plniť si povinnosti a záväzky vyplývajúce z jej poistných zmlúv;

55. „relevantné kapitálové nástroje“ sú nástroje kapitálu Tier 1, Tier 2 a Tier 3;

56. „konverzný koeficient“ je faktor, ktorým sa určuje počet akcií alebo iných nástrojov vlastníctva, na ktoré bude záväzok konkrétnej triedy konvertovaný, a to buď s odkazom na jediný nástroj predmetnej triedy alebo na špecifikovanú jednotku hodnoty pohľadávky;

57. „dotknutý veriteľ“ je veriteľ, ktorého nárok sa vzťahuje na záväzok, ktorý je na základe výkonu právomoci na odpísanie alebo konverziu v súvislosti s použitím nástroja na odpísanie alebo konverziu znížený alebo konvertovaný na akcie alebo iné nástroje vlastníctva;

58. „príjemca“ je subjekt, na ktorý sa prevádzajú akcie, iné nástroje vlastníctva, dlhové nástroje, aktíva, práva alebo záväzky, alebo každá ich kombinácia z podniku, ktorého krízová situácia sa rieši;

59. „pracovný deň“ je deň iný než sobota, nedeľa alebo deň, ktorý je v príslušnom členskom štáte štátnym sviatkom;

60. „právo ukončiť zmluvu“ je právo ukončiť zmluvy, právo na urýchlenie, konečné zúčtovanie, vzájomné započítanie, vyrovnanie alebo čisté zúčtovanie záväzkov, alebo akékoľvek podobné ustanovenie, ktorým sa povinnosť zmluvnej strany pozastavuje, upravuje alebo anuluje, alebo tiež ustanovenie, ktorým sa zabraňuje vzniku zmluvnej povinnosti, ktorá by inak vznikla;

61. „podnik, ktorého krízová situácia sa rieši“ je ktorýkoľvek zo subjektov uvedených v článku 1 písm. a) až e), vo vzťahu ku ktorým sa prijíma opatrenie na riešenie krízovej situácie;

62. „dcérsky podnik v Únii“ je poisťovňa alebo zaisťovňa, ktorá má ústredie v členskom štáte a ktorá je dcérskym podnikom poisťovne alebo zaisťovne z tretej krajiny alebo materského podniku z tretej krajiny;

63. „konečný materský podnik“ je materský podnik v členskom štáte skupiny, ktorá podlieha dohľadu nad skupinou v súlade s článkom 213 ods. 2 písm. a) alebo b) smernice 2009/138/ES, ktorý nie je dcérskym podnikom inej poisťovne ani

zaisťovne, holdingovej poisťovne ani zmiešanej finančnej holdingovej spoločnosti, ktorej bolo udelené povolenie a ktorá bola zriadená v niektorom členskom štáte;

64. „poisťovňa alebo zaisťovňa z tretej krajiny“ je poisťovňa z tretej krajiny alebo zaisťovňa z tretej krajiny v zmysle vymedzenia v článku 13 bodoch 3 a 6 smernice 2009/138/ES;

65. „konanie tretej krajiny zamerané na riešenie krízovej situácie“ sú opatrenia podľa práva tretej krajiny s cieľom zvládnuť zlyhanie poisťovne alebo zaisťovne z tretej krajiny, alebo materského podniku z tretej krajiny, ktoré sú v zmysle cieľov a predpokladaných výsledkov porovnateľné s opatreniami na riešenie krízovej situácie podľa tejto smernice;

66. „pobočka v Únii“ je pobočka poisťovne alebo zaisťovne z tretej krajiny nachádzajúca sa v členskom štáte;

67. „relevantný orgán tretej krajiny“ je orgán tretej krajiny zodpovedný za vykonávanie funkcií porovnateľných s funkciami orgánov pre riešenie krízových situácií alebo orgánov dohľadu podľa tejto smernice;

68. „dohoda o finančnom kolateráli s prevodom vlastníckeho práva“ je dohoda o finančnej záruke s prevodom vlastníckeho práva v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/47/ES[27];

69. „dohoda o čistom zúčtovaní“ je dohoda, na základe ktorej je možné niekoľko pohľadávok alebo záväzkov konvertovať na jednu čistú pohľadávku, vrátane mechanizmov konečného čistého zúčtovania, v rámci ktorých sú v prípade vymáhacej udalosti (akokoľvek a kdekoľvek vymedzenej) záväzky zmluvných strán urýchlené tak, že sa stanú okamžite splatnými alebo sú ukončené, pričom v oboch prípadoch sú konvertované na jednu čistú pohľadávku vrátane „ustanovení o konečnom čistom zúčtovaní“ v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. n) bode i) smernice 2002/47/ES a „vysporiadania“ v zmysle vymedzenia v článku 2 písm. k) smernice 98/26/ES alebo sú ňou nahradené;

70. „dohoda o vzájomnom započítaní“ je dohoda, na základe ktorej je možné navzájom započítať dva alebo viaceré nároky alebo záväzky splatné medzi podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, a protistranou;

71. „finančné zmluvy“ sú finančné zmluvy v zmysle vymedzenia v článku 1 ods. 1 bode 100 smernice 2014/59/EÚ;

72. „opatrenie na predchádzanie kríze“ je uplatňovanie právomocí s cieľom riadiť odstránenie nedostatkov alebo prekážok v súvislosti s ozdraviteľnosťou na základe článku 6 ods. 5 tejto smernice, uplatňovanie právomocí s cieľom riešiť alebo odstrániť prekážky brániace riešiteľnosti krízovej situácie na základe článku 15 alebo 16 tejto smernice, uplatňovanie akýchkoľvek opatrení na základe článku 137, článku 138 ods. 3 a 5, článku 139 ods. 3 a článku 140 smernice 2009/138/ES a uplatňovanie preventívnych opatrení podľa článku 141 smernice 2009/138/ES;

73. „opatrenie krízového riadenia“ je opatrenie na riešenie krízovej situácie alebo vymenovanie osobitného správcu podľa článku 42, alebo vymenovanie osoby podľa článku 52 ods. 1;

---

[27] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/47/ES zo 6. júna 2002 o dohodách o finančných zárukách (Ú. v. ES L 168, 27.6.2002, s. 43).

74. „určený vnútroštátny orgán makroprudenciálneho dohľadu“ je orgán poverený vykonávaním makroprudenciálnej politiky uvedenej v odporúčaní B1 odporúčania Európskeho výboru pre systémové riziká z 22. decembra 2011 o makroprudenciálnych právomociach vnútroštátnych orgánov (ESRB/2011/3);

75. ‚regulovaný trh‘ je regulovaný trh v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 21 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ[28];

76. „poisťovňa“ je poisťovňa v zmysle vymedzenia v článku 13 bode 1 smernice 2009/138/ES;

77. „zaisťovňa“ je zaisťovňa v zmysle vymedzenia v článku 13 bode 4 smernice 2009/138/ES;

78. „úverová inštitúcia“ je úverová inštitúcia v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013[29];

79. „investičná spoločnosť“ je investičná spoločnosť v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

80. „podnik s nízkym rizikovým profilom“ je podnik s nízkym rizikovým profilom v zmysle vymedzenia v článku 13 bode 10a smernice 2009/138/ES;

81. „dcérsky podnik“ je dcérsky podnik v zmysle vymedzenia v článku 13 bode 16 smernice 2009/138/ES;

82. „materský podnik“ je materský podnik v zmysle vymedzenia v článku 13 bode 15 smernice 2009/138/ES;

83. „pobočka“ je pobočka v zmysle vymedzenia v článku 13 bode 11 smernice 2009/138/ES;

84. „správny, riadiaci alebo kontrolný orgán“ je správny orgán, riadiaci orgán alebo kontrolný orgán v zmysle vymedzenia v článku 1 bode 43 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2015/35[30].

Článok 3

Určenie orgánov pre riešenie krízových situácií a príslušných ministerstiev

1. Každý členský štát určí jeden alebo výnimočne viacero orgánov pre riešenie krízových situácií, ktoré sú splnomocnené uplatňovať nástroje riešenia krízových situácií a vykonávať právomoci riešiť krízové situácie.

2. Orgánmi pre riešenie krízových situácií sú národné centrálne banky, príslušné ministerstvá, orgány verejnej správy alebo orgány poverené právomocami verejnej správy.

3. Ak je orgán pre riešenie krízových situácií poverený inými funkciami, zavedú sa primerané štrukturálne mechanizmy na zabránenie konfliktom záujmov medzi funkciami

---

28 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349).

29 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

30 Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2015/35 z 10. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) (Ú. v. EÚ L 12, 17.1.2015, s. 1).

zverenými orgánu pre riešenie krízových situácií podľa tejto smernice a všetkými ostatnými funkciami zverenými tomuto orgánu bez toho, aby boli dotknuté povinnosti týkajúce sa výmeny informácií a povinnosti v oblasti spolupráce požadované v odseku 6.

Na dosiahnutie cieľov uvedených v pododseku 1 sa musia zaviesť mechanizmy na zabezpečenie účinnej operačnej nezávislosti vrátane oddelenia zamestnancov, hierarchických línií a rozhodovacích procesov orgánu pre riešenie krízových situácií od akýchkoľvek funkcií dohľadu alebo iných funkcií daného orgánu pre riešenie krízových situácií.

4. Požiadavky stanovené v odseku 3 nevylučujú:

   a) zbližovanie hierarchických línií na najvyššej úrovni organizácie, ktorá zahŕňa rôzne funkcie alebo orgány;

   b) spoločné využívanie zamestnancov (za vopred stanovených podmienok) na iné funkcie zverené orgánu pre riešenie krízových situácií, aby mohli zvládnuť dočasne vysoký pracovný nápor, ani možnosť orgánu pre riešenie krízových situácií využívať odborné znalosti spoločných zamestnancov.

5. Orgány pre riešenie krízových situácií prijímajú a zverejňujú vnútorné pravidlá zavedené na zabezpečenie dodržiavania požiadaviek uvedených v odsekoch 3 a 4 vrátane pravidiel týkajúcich sa služobného tajomstva a výmeny informácií medzi rôznymi funkčnými oblasťami.

6. Členské štáty vyžadujú, aby orgány vykonávajúce funkcie dohľadu a riešenia krízových situácií a osoby vykonávajúce tieto funkcie v ich mene úzko spolupracovali na príprave, plánovaní a uplatňovaní rozhodnutí o riešení krízových situácií, a to v prípade, že sú orgán pre riešenie krízových situácií a orgán dohľadu samostatné subjekty, ako aj vtedy, ak tieto funkcie vykonáva ten istý subjekt.

7. Každý členský štát určuje jedno ministerstvo, ktoré bude zodpovedať za výkon funkcií zverených príslušnému ministerstvu na základe tejto smernice.

8. Keď orgánom pre riešenie krízových situácií v členskom štáte nie je príslušné ministerstvo, orgán pre riešenie krízových situácií bezodkladne oznamuje príslušnému ministerstvu rozhodnutia prijaté podľa tejto smernice, a pokiaľ nie je vo vnútroštátnych právnych predpisoch stanovené inak, nevykonáva žiadne rozhodnutia, ktoré majú priamy fiškálny dosah, bez toho, aby predtým získal súhlas tohto príslušného ministerstva.

9. Členský štát, ktorý určí viac než jeden orgán pre riešenie krízových situácií, poskytne EIOPA riadne zdôvodnené oznámenie s vysvetlením svojho konania a zreteľne medzi tieto orgány rozdelí funkcie a úlohy, zabezpečí primeranú koordináciu medzi nimi a určí jeden orgán ako kontaktný orgán na účely spolupráce a koordinácie s relevantnými orgánmi ostatných členských štátov.

10. Členské štáty informujú EIOPA o vnútroštátnom orgáne alebo orgánoch určených ako orgány pre riešenie krízových situácií a v prípade potreby o kontaktnom orgáne, a v prípade potreby aj o ich špecifických funkciách a úlohách. EIOPA uverejňuje zoznam týchto orgánov pre riešenie krízových situácií a kontaktných orgánov.

11. Bez toho, aby bol dotknutý článok 65, členské štáty môžu obmedziť zodpovednosť orgánu pre riešenie krízových situácií, orgánu dohľadu a ich príslušných zamestnancov v súlade s vnútroštátnym právom za konanie a opomenutia počas vykonávania ich funkcií podľa tejto smernice.

HLAVA II
PRÍPRAVA

KAPITOLA I
Preventívne plánovanie ozdravenia a plánovanie riešenia krízových situácií

ODDIEL 1
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 4

Zjednodušené povinnosti pre určité podniky

1. Berúc do úvahy vplyv, ktorý by zlyhanie poisťovne alebo zaisťovne mohlo mať vzhľadom na povahu jej obchodnej činnosti, akcionársku štruktúru, právnu formu, rizikový profil, veľkosť a právny štatút, vzájomnú prepojenosť s inými regulovanými podnikmi alebo finančným systémom vo všeobecnosti, rozsah a zložitosť jej činností a to, či by jej zlyhanie a následná likvidácia v rámci bežného konkurzného konania pravdepodobne mali významný negatívny vplyv na finančné trhy, iné podniky, poistníkov, podmienky financovania alebo na širšie hospodárstvo, orgány dohľadu a orgány pre riešenie krízových situácií stanovujú, či na určité poisťovne, zaisťovne a skupiny možno uplatniť zjednodušené povinnosti so zreteľom na:

   a) obsah a podrobnosti preventívnych plánov ozdravenia a plánov riešenia krízových situácií podľa článkov 5 až 7;

   b) lehotu, v ktorej sa vypracujú prvé preventívne plány ozdravenia a plány riešenia krízových situácií, a frekvenciu aktualizácie preventívnych plánov ozdravenia a riešenia krízových situácií, ktorá môže byť nižšia než frekvencia uvedená v článku 5 ods. 4, článku 7 ods. 5, článku 9 ods. 5 a článku 11 ods. 3;

   c) obsah a úroveň podrobnosti informácií požadovaných od podnikov podľa článku 5 ods. 6, článku 10 ods. 2 a článku 12 ods. 1;

   d) úroveň podrobnosti na účely posúdenia riešiteľnosti krízovej situácie podľa článkov 13 a 14.

2. Orgán EIOPA do [Úrad pre publikácie – doplňte dátum 18 mesiacov po nadobudnutí účinnosti] vydá usmernenia v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010, v ktorých bližšie určí kritériá oprávnenosti uvedené v odseku 1.

3. Členské štáty vyžadujú, aby orgány dohľadu alebo prípadne orgány pre riešenie krízových situácií poskytovali orgánu EIOPA každoročne a za každý členský štát osobitne všetky tieto informácie:

   a) počet poisťovní, zaisťovní a skupín, na ktoré sa vzťahuje preventívne plánovanie ozdravenia a plánovanie riešenia krízových situácií podľa článkov 5, 7, 9 a 10;

   b) počet poisťovní, zaisťovní a skupín, na ktoré sa vzťahujú zjednodušené povinnosti uvedené v odseku 1 tohto článku;

   c) kvantitatívne informácie o uplatňovaní kritérií uvedených v odseku 1;

d) opis zjednodušených povinností uplatňovaných na základe kritérií uvedených v odseku 1 v porovnaní s celkovými povinnosťami spolu s objemom kapitálových požiadaviek, poistného, technických rezerv a aktív meraných ako percentuálne podiely celkového objemu kapitálových požiadaviek, poistného, technických rezerv a aktív poisťovní a zaisťovní členských štátov, resp. všetkých skupín.

4. Orgán EIOPA každoročne a za každý členský štát osobitne zverejňuje všetky tieto informácie:

a) počet poisťovní, zaisťovní a skupín, na ktoré sa vzťahuje preventívne plánovanie ozdravenia a plánovanie riešenia krízových situácií podľa článkov 5, 7, 9 a 10;

b) počet poisťovní, zaisťovní a skupín, na ktoré sa vzťahujú zjednodušené povinnosti uvedené v odseku 1 tohto článku;

c) kvantitatívne informácie o uplatňovaní kritérií uvedených v odseku 1 tohto článku;

d) opis zjednodušených povinností uplatňovaných na základe kritérií oprávnenosti uvedených v odseku 1 v porovnaní s celkovými povinnosťami spolu s objemom kapitálových požiadaviek, poistného, technických rezerv a aktív meraných ako percentuálne podiely celkového objemu kapitálových požiadaviek, poistného, technických rezerv a aktív poisťovní a zaisťovní členských štátov, resp. všetkých skupín;

e) a posúdenie všetkých rozdielov týkajúcich sa vykonávania odseku 1 tohto článku na vnútroštátnej úrovni.

ODDIEL 2
PREVENTÍVNE PLÁNOVANIE OZDRAVENIA

Článok 5

Preventívne plány ozdravenia

1. Členské štáty zabezpečujú, aby poisťovne a zaisťovne, ktoré nie sú súčasťou skupiny podliehajúcej preventívnemu plánovaniu ozdravenia podľa článku 7 a ktoré spĺňajú kritériá stanovené v odsekoch 2 alebo 3, vypracúvali a aktualizovali preventívny plán ozdravenia. Takýto preventívny plán ozdravenia obsahuje opatrenia, ktoré má dotknutý podnik prijať na obnovenie svojej finančnej pozície, ak sa táto pozícia výrazne zhoršila.

Vypracovanie, aktualizácia a uplatňovanie preventívnych plánov ozdravenia sa považuje za súčasť systému správy v zmysle článku 41 smernice 2009/138/ES.

2. Orgán dohľadu ukladá poisťovniam a zaisťovniam požiadavky na preventívne plánovanie ozdravenia na základe ich veľkosti, obchodného modelu, rizikového profilu, vzájomnej prepojenosti, nahraditeľnosti, a najmä cezhraničnej činnosti.

Orgány dohľadu zabezpečujú, aby aspoň 80 % trhu so životným poistením a zaistením, resp. trhu s neživotným poistením a zaistením členského štátu podliehalo požiadavkám na preventívne plánovanie ozdravenia podľa tohto článku, pričom podiel na trhu neživotného poistenia je založený na hrubom predpísanom poistnom a podiel na trhu životného poistenia je založený na hrubých technických rezervách.

Pri výpočte úrovne trhového krytia uvedenej v pododseku 2 sa môžu zohľadniť dcérske poisťovne alebo zaisťovne skupiny, ak sú tieto dcérske poisťovne alebo

zaisťovne súčasťou skupiny, pre ktorú konečný materský podnik vypracúva a udržiava preventívny plán ozdravenia na úrovni skupiny uvedený v článku 7.

3. Každá poisťovňa alebo zaisťovňa, na ktorú sa vzťahuje plán riešenia krízovej situácie podľa článku 9, podlieha požiadavkám na preventívne plánovanie ozdravenia.

   Podniky s nízkym rizikovým profilom však nepodliehajú požiadavkám na preventívne plánovanie ozdravenia na individuálnom základe.

4. Orgán EIOPA vydá usmernenia v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010 s cieľom bližšie určiť metódy, ktoré sa majú použiť pri určovaní trhových podielov uvedených v odseku 2, a kritériá, najmä pokiaľ ide o cezhraničnú činnosť, uvedené v odseku 2 prvom pododseku.

5. Orgány dohľadu zabezpečujú, aby poisťovne a zaisťovne aktualizovali svoje preventívne plány ozdravenia aspoň raz ročne a po zmene právnej alebo organizačnej štruktúry dotknutej poisťovne alebo zaisťovne alebo po zmene jej obchodnej činnosti alebo finančnej situácie, ktorá by mohla mať významný vplyv na preventívny plán ozdravenia alebo ktorá by si mohla vyžiadať jeho podstatnú zmenu.

6. V preventívnych plánoch ozdravenia sa nepočíta s možnosťou prístupu k mimoriadnej verejnej finančnej podpore ani so získaním takejto podpory.

7. Členské štáty vyžadujú, aby preventívne plány ozdravenia obsahovali všetky tieto prvky:

   a) zhrnutie kľúčových prvkov plánu vrátane podstatných zmien najnovšieho predloženého plánu;

   b) opis podniku alebo skupiny;

   c) rámec ukazovateľov uvedený v odseku 8;

   d) opis toho, ako bol vypracovaný preventívny plán ozdravenia, ako sa bude aktualizovať a ako sa bude uplatňovať;

   e) celú škálu nápravných opatrení;

   f) komunikačná stratégia.

8. Členské štáty vyžadujú, aby poisťovne a zaisťovne uvedené v odseku 1 posudzovali dôveryhodnosť a uskutočniteľnosť preventívnych plánov ozdravenia, najmä rámca ukazovateľov uvedeného v odseku 8 a nápravných opatrení, na základe rôznych scenárov závažného makroekonomického a finančného stresu relevantných pre osobitné podmienky poisťovne alebo zaisťovne vrátane udalostí na úrovni celého systému, idiosynkratických stresových udalostí, ktoré by pravdepodobne významne ovplyvnili ich profil aktív a záväzkov, a kombinácie takýchto stresových udalostí.

9. Členské štáty vyžadujú, aby poisťovne a zaisťovne zabezpečili, aby ich preventívne plány ozdravenia obsahovali rámec kvalitatívnych a kvantitatívnych ukazovateľov, ktoré určujú body, v ktorých by sa mali zvážiť nápravné opatrenia. Tieto ukazovatele môžu zahŕňať kritériá týkajúce sa okrem iného kapitálu, likvidity, kvality aktív, ziskovosti, trhových podmienok, makroekonomických podmienok a prevádzkových udalostí. Ukazovatele týkajúce sa kapitálovej pozície obsahujú minimálne akékoľvek porušenie kapitálovej požiadavky na solventnosť stanovenej v hlave I kapitole VI oddiele 4 smernice 2009/138/ES.

   Členské štáty vyžadujú, aby orgány dohľadu zabezpečili, aby poisťovne a zaisťovne zaviedli náležité mechanizmy na pravidelné monitorovanie ukazovateľov uvedených v prvom pododseku.

Poisťovňa alebo zaisťovňa uvedená v odseku 1, ktorá sa rozhodne prijať nápravné opatrenie obsiahnuté v preventívnom pláne ozdravenia alebo sa rozhodne od prijatia takéhoto nápravného opatrenia upustiť, hoci bol splnený ukazovateľ uvedený v prvom pododseku, bezodkladne oznámi takéto rozhodnutie orgánu dohľadu.

10. Správny, riadiaci alebo kontrolný orgán poisťovne a zaisťovne uvedený v odseku 1 posudzuje a schvaľuje preventívny plán ozdravenia pred tým, ako ho predloží na preskúmanie orgánu dohľadu.

11. Orgán EIOPA do [Úrad pre publikácie – doplňte dátum 18 mesiacov po nadobudnutí účinnosti] vydá usmernenia v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010, v ktorých bližšie určí minimálny zoznam kvalitatívnych a kvantitatívnych ukazovateľov uvedených v odseku 7 prvom pododseku písm. c) a v spolupráci s Európskym výborom pre systémové riziká (ESRB) rôzne scenáre uvedené v odseku 8.

12. Orgán EIOPA vypracuje návrh regulačných technických predpisov, v ktorých bez toho, aby bol dotknutý článok 4, bližšie určí informácie, ktoré má poisťovňa alebo zaisťovňa uvedená v odseku 1 zahrnúť do preventívneho plánu ozdravenia, vrátane nápravných opatrení uvedených v odseku 7 prvom pododseku písm. e) a ich vykonávania.

Orgán EIOPA predloží uvedený návrh regulačných technických predpisov Komisii do [Úrad pre publikácie – doplňte dátum 18 mesiacov od nadobudnutia účinnosti].

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010.

Článok 6

Preskúmanie a posudzovanie preventívnych plánov ozdravenia orgánmi dohľadu

1. Orgány dohľadu do šiestich mesiacov od predloženia každého preventívneho plánu ozdravenia uvedeného v článku 5 a článku 7 preskúmajú tento plán a posudzujú, do akej miery spĺňa požiadavky stanovené v článku 5 a prípadne v článku 7, a všetky tieto aspekty:

   a) či možno odôvodnene predpokladať, že vykonávaním opatrení navrhovaných v pláne sa zachová alebo obnoví životaschopnosť a finančná pozícia poisťovne alebo zaisťovne alebo skupiny;

   b) či možno odôvodnene predpokladať, že plán a konkrétne možnosti v rámci tohto plánu sa v situáciách finančného stresu vykonajú rýchlo a účinne;

   c) či možno odôvodnene predpokladať, že plánom a konkrétnymi možnosťami v rámci tohto plánu sa v najväčšej možnej miere predíde akýmkoľvek významným nepriaznivým vplyvom na finančný systém vrátane scenárov, ktoré by ostatné poisťovne a zaisťovne viedli k tomu, aby vykonali preventívne plány ozdravenia v tom istom období.

2. Orgány dohľadu poskytujú orgánom pre riešenie krízových situácií všetky preventívne plány ozdravenia, ktoré dostali. Orgány pre riešenie krízových situácií môžu preventívny plán ozdravenia preskúmať s cieľom identifikovať v ňom všetky opatrenia v preventívnom pláne ozdravenia, ktoré by mohli nepriaznivo ovplyvniť riešiteľnosť krízovej situácie dotknutých poisťovní alebo zaisťovní, a vypracovať pre orgán dohľadu odporúčania v súvislosti s týmito záležitosťami.

3. Ak poisťovňa alebo zaisťovňa vykonáva významné cezhraničné činnosti, domovský orgán dohľadu poskytne na žiadosť hostiteľského orgánu dohľadu preventívny plán ozdravenia danému hostiteľskému orgánu dohľadu. Hostiteľský orgán dohľadu môže preventívny plán ozdravenia preskúmať s cieľom identifikovať v ňom všetky opatrenia, ktoré by mohli nepriaznivo ovplyvniť poistníkov, reálnu ekonomiku alebo finančnú stabilitu v jeho členskom štáte, a vypracovať pre domovský orgán dohľadu odporúčania v súvislosti s týmito záležitosťami.

4. Orgány dohľadu, ktoré po posúdení preventívneho plánu ozdravenia dospejú k záveru, že v tomto pláne existujú podstatné nedostatky alebo podstatné prekážky brániace jeho vykonávaniu, oznámia dotknutej poisťovni alebo zaisťovni alebo dotknutému konečnému materskému podniku obsah svojho posúdenia a požiadajú dotknutú poisťovňu, zaisťovňu alebo podnik, aby do dvoch mesiacov predložil, resp. predložila prepracovaný plán, v ktorom uvedie, ako sa tieto nedostatky alebo prekážky riešia. Ak orgán dohľadu súhlasí, dvojmesačná lehota sa môže predĺžiť o jeden mesiac.

   Pred tým, než orgán dohľadu požiada poisťovňu alebo zaisťovňu o opätovné predloženie preventívneho plánu ozdravenia, poskytne jej možnosť vyjadriť sa k tejto požiadavke.

   Orgán dohľadu, ktorý sa domnieva, že uvedené nedostatky a prekážky neboli prostredníctvom prepracovaného plánu primerane vyriešené, môže poisťovni alebo zaisťovni nariadiť, aby v pláne vykonala konkrétne zmeny.

5. Ak poisťovňa alebo zaisťovňa nepredloží prepracovaný preventívny plán ozdravenia alebo ak orgán dohľadu dospeje k záveru, že prepracovaný preventívny plán ozdravenia primerane neodstraňuje nedostatky alebo možné prekážky zistené pri pôvodnom posúdení, a ak nie je možné primerane odstrániť nedostatky a prekážky uložením povinnosti vykonať v pláne konkrétne zmeny, orgán dohľadu požiada poisťovňu alebo zaisťovňu, aby v primeranej lehote identifikovala zmeny v obchodnej činnosti, ktoré môže vykonať s cieľom riešiť nedostatky v preventívnom pláne ozdravenia alebo prekážky spojené s jeho vykonávaním.

   Ak poisťovňa alebo zaisťovňa tieto zmeny neidentifikuje v lehote stanovenej orgánom dohľadu alebo ak orgán dohľadu dospeje k záveru, že opatrenia navrhnuté poisťovňou alebo zaisťovňou by primerane neriešili nedostatky alebo prekážky, orgán dohľadu môže prijať odôvodnené rozhodnutie voči poisťovni alebo zaisťovni, aby prijala všetky opatrenia, ktoré považuje za nevyhnutné a primerané, pričom zohľadní závažnosť nedostatkov a prekážok, ako aj vplyv opatrení na obchodnú činnosť poisťovne alebo zaisťovne.

   Odôvodnené rozhodnutie uvedené v druhom pododseku sa písomne oznamuje poisťovni alebo zaisťovni a podlieha právu podať opravný prostriedok.

Článok 7

Preventívne plány ozdravenia na úrovni skupiny

1. Členské štáty zabezpečujú, aby konečné materské podniky vypracovali a predložili orgánu dohľadu nad skupinou preventívny plán ozdravenia na úrovni skupiny.

   Preventívne plány ozdravenia na úrovni skupiny zahŕňajú preventívny plán ozdravenia pre skupinu, ktorú vedie konečný materský podnik. V preventívnom pláne ozdravenia na úrovni skupiny sa určujú nápravné opatrenia, ktoré môže byť

potrebné vykonávať na úrovni daného konečného materského podniku a na úrovni jednotlivých dcérskych podnikov.

2. Preventívny plán ozdravenia na úrovni skupiny obsahuje nápravné opatrenia na dosiahnutie stabilizácie skupiny alebo ktorejkoľvek poisťovne alebo zaisťovne skupiny, ak sa skupina alebo ktorákoľvek z jej poisťovní alebo zaisťovní nachádzajú v stresovej situácii, aby sa riešili alebo odstránili dôvody ťažkostí a obnovila finančná pozícia skupiny alebo poisťovne alebo zaisťovne, ktorá je súčasťou danej skupiny, a zároveň zohľadňuje finančnú pozíciu ostatných subjektov skupiny.

   Preventívny plán ozdravenia na úrovni skupiny obsahuje mechanizmy na zabezpečenie koordinácie a konzistentnosti primeraných opatrení, ktoré sa majú prijať na úrovni skupiny a subjektov skupiny.

3. Preventívny plán ozdravenia na úrovni skupiny a každý plán vypracovaný pre jednotlivé dcérske poisťovne alebo zaisťovne obsahuje prvky uvedené v článku 5.

   V preventívnom pláne ozdravenia na úrovni skupiny sa určuje, či existujú prekážky brániace vykonávaniu nápravných opatrení v rámci skupiny, a to aj na úrovni jednotlivých subjektov, na ktoré sa plán vzťahuje, a či existujú podstatné praktické alebo právne prekážky brániace rýchlemu prevodu vlastných zdrojov alebo splateniu záväzkov alebo aktív v rámci skupiny.

4. Orgány dohľadu môžu od dcérskych poisťovní alebo zaisťovní alebo od subjektov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. c) a d) požadovať, aby vypracovali a predložili preventívne plány ozdravenia v týchto situáciách:

   a) neexistuje žiadny preventívny plán ozdravenia na úrovni skupiny;

   b) dotknutý orgán dohľadu preukáže, že dotknutý subjekt nie je dostatočne zohľadnený v preventívnom pláne ozdravenia na úrovni skupiny so zreteľom na význam daného subjektu v dotknutom členskom štáte a so zreteľom na povinnosti, ktorým podliehajú porovnateľné podniky v tomto členskom štáte.

5. Ak sú zavedené požiadavky na dôvernosť informácií stanovené v článku 64, orgán dohľadu nad skupinou postupuje preventívne plány ozdravenia na úrovni skupiny:

   a) orgánu EIOPA;

   b) príslušným orgánom dohľadu, ktoré sú členmi kolégia dohľadu alebo sa na ňom zúčastňujú, ako sa uvádza v článku 248 ods. 3 smernice 2009/138/ES;

   c) orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny;

   d) orgánom pre riešenie krízových situácií dcérskych podnikov.

6. Správny, riadiaci alebo kontrolný orgán subjektu, ktorý vypracúva preventívny plán ozdravenia na úrovni skupiny podľa odseku 1 alebo odseku 4, posudzuje a schvaľuje preventívny plán ozdravenia na úrovni skupiny pred tým, než ho predloží na preskúmanie orgánu dohľadu nad skupinou.

Článok 8

Preskúmanie a posudzovanie preventívnych plánov ozdravenia na úrovni skupiny orgánom dohľadu nad skupinou

1. Orgán dohľadu nad skupinou po konzultáciách s príslušnými orgánmi dohľadu, ktoré sú členmi kolégia dohľadu alebo sa na ňom zúčastňujú, ako sa uvádza v článku 248

ods. 3 smernice 2009/138/ES, preskúmava preventívny plán ozdravenia na úrovni skupiny a posudzuje rozsah, v akom spĺňa požiadavky a kritériá stanovené v článku 6 a v tomto článku. Takéto posúdenie sa vykonáva v súlade s postupom stanoveným v článku 6 a v súlade s týmto článkom, pričom sa v rámci neho zohľadňuje možný vplyv nápravných opatrení na poistníkov, reálnu ekonomiku a finančnú stabilitu vo všetkých členských štátoch, v ktorých skupina pôsobí.

2. Orgán dohľadu nad skupinou sa v rámci kolégia orgánov dohľadu usiluje o dosiahnutie spoločného rozhodnutia, ako sa uvádza v článku 17, pokiaľ ide o:

a) preskúmanie a posúdenie preventívneho plánu ozdravenia na úrovni skupiny a to, či sa má pre poisťovne a zaisťovne, ktoré sú súčasťou skupiny, vypracovať plán ozdravenia na individuálnom základe, ako sa stanovuje v článku 7 ods. 3;

b) uplatňovanie opatrení uvedených v článku 6 ods. 3 a 4.

ODDIEL 3
PLÁNOVANIE RIEŠENIA KRÍZOVÝCH SITUÁCIÍ

Článok 9

Plány riešenia krízových situácií

1. Členské štáty zaisťujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií po konzultáciách s orgánom dohľadu vypracovali plán riešenia krízovej situácie pre každú poisťovňu a zaisťovňu, ktorá spĺňa kritériá stanovené v odseku 2 a ktorá nie je súčasťou skupiny podliehajúcej plánovaniu riešenia krízových situácií podľa článkov 10 a 11. V pláne riešenia krízovej situácie sa stanovujú opatrenia na riešenie krízovej situácie, ktoré môže orgán pre riešenie krízových situácií prijať, ak poisťovňa alebo zaisťovňa spĺňa podmienky pre riešenie krízovej situácie uvedené v článku 19 ods. 1 alebo článku 20 ods. 3.

2. Orgány pre riešenie krízových situácií vypracúvajú plány riešenia krízových situácií pre poisťovne a zaisťovne, ktoré sa vyberajú na základe ich veľkosti, obchodného modelu, rizikového profilu, vzájomnej prepojenosti, nahraditeľnosti a pravdepodobného vplyvu zlyhania na poistníkov. Orgán pre riešenie krízových situácií zohľadňuje pri výbere poisťovní a zaisťovní podliehajúcich plánovaniu riešenia krízových situácií najmä cezhraničnú činnosť poisťovne alebo zaisťovne a existenciu kritických funkcií.

Orgány pre riešenie krízových situácií zabezpečujú, aby aspoň 70 % trhu so životným poistením a zaistením, resp. trhu s neživotným poistením a zaistením členského štátu podliehalo plánovaniu riešenia krízových situácií, pričom podiel na trhu neživotného poistenia založený na hrubom predpísanom poistnom a podiel na trhu životného poistenia je založený na hrubých technických rezervách. Dcérske podniky skupiny sa pri výpočte úrovne trhového krytia môžu zohľadniť, ak sú tieto dcérske podniky zahrnuté v pláne riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny uvedenom v článku 10.

Podniky s nízkym rizikovým profilom nepodliehajú požiadavkám na plánovanie riešenia krízových situácií na individuálnom základe.

3. Ak dotknutá poisťovňa alebo zaisťovňa vykonáva významné cezhraničné činnosti, domovské orgány pre riešenie krízových situácií poskytnú na žiadosť hostiteľského orgánu dohľadu alebo orgánu pre riešenie krízových situácií danému hostiteľskému orgánu dohľadu alebo orgánu pre riešenie krízových situácií návrh plánu riešenia krízovej situácie. Hostiteľský orgán dohľadu alebo orgán pre riešenie krízových situácií môže návrh plánu riešenia krízovej situácie preskúmať s cieľom

identifikovať v ňom všetky opatrenia, ktoré by mohli nepriaznivo ovplyvniť poistníkov, reálnu ekonomiku alebo finančnú stabilitu v jeho členskom štáte, a vypracovať pre domovský orgán pre riešenie krízových situácií odporúčania v súvislosti s týmito záležitosťami.

4. V plánoch riešenia krízových situácií sa pri bližšom určovaní možností uplatňovania nástrojov riešenia krízových situácií a právomocí riešiť krízové situácie zohľadňujú príslušné scenáre riešenia krízových situácií vrátane scenára, keď je zlyhanie poisťovne a zaisťovne idiosynkratické alebo nastane v čase všeobecnej finančnej nestability alebo udalostí na úrovni celého systému.

   V plánoch riešenia krízových situácií sa nepočíta so žiadnou mimoriadnou verejnou finančnou podporou okrem použitia systémov poistných záruk alebo akýchkoľvek mechanizmov financovania, ak sú k dispozícii.

5. Orgány pre riešenie krízových situácií preskúmavajú a v nevyhnutných prípadoch aktualizujú plány riešenia krízových situácií minimálne raz ročne a po každej podstatnej zmene právnej alebo organizačnej štruktúry poisťovne alebo zaisťovne alebo jej obchodnej činnosti či finančnej pozície, ktorá by mohla mať významný vplyv na účinnosť plánu alebo si inak vyžaduje preskúmanie plánu riešenia krízových situácií.

   Poisťovne a zaisťovne a orgány dohľadu bezodkladne oznamujú orgánom pre riešenie krízových situácií každú udalosť, ktorá si vyžaduje preskúmanie alebo aktualizáciu plánu riešenia krízových situácií.

6. Bez toho, aby bol dotknutý článok 4, sa v plánoch riešenia krízových situácií stanovujú možnosti pre uplatňovanie nástrojov riešenia krízových situácií a právomocí riešiť krízové situácie v rámci poisťovne alebo zaisťovne. Plány riešenia krízových situácií obsahujú všetky nasledujúce údaje (pokiaľ je to vhodné a možné, v kvantifikovanej podobe):

   a) zhrnutie kľúčových prvkov plánu;

   b) zhrnutie podstatných zmien v podniku, ku ktorým došlo od posledného predloženia informácií týkajúcich sa riešenia krízových situácií;

   c) ukážku toho, ako by sa mohli kritické funkcie a hlavné oblasti obchodnej činnosti právne a ekonomicky oddeliť od ostatných funkcií v rozsahu, ktorý je potrebný na zabezpečenie kontinuity pri zlyhaní podniku;

   d) určenie tých aktív, ktoré by sa mohli považovať za kolaterál;

   e) odhad časového rámca pre realizáciu každého vecného aspektu plánu;

   f) podrobný opis posúdenia riešiteľnosti krízovej situácie vykonaného v súlade s článkom 13;

   g) opis všetkých opatrení požadovaných podľa článku 15 na riešenie alebo odstránenie prekážok brániacich riešiteľnosti krízovej situácie zistených na základe posúdenia vykonaného v súlade s článkom 13;

   h) vysvetlenie, akým spôsobom by mohli byť možnosti riešenia krízových situácií financované bez toho, aby sa počítalo s mimoriadnou verejnou finančnou podporou okrem využívania systémov poistných záruk alebo mechanizmov financovania (ak sú dostupné);

   i) podrobný opis rôznych stratégií riešenia krízových situácií, ktoré by sa mohli uplatniť so zreteľom na rôzne možné scenáre a príslušné časové rámce;

j) opis kritických vzájomných prepojení;

k) analýzu vplyvu plánu riešenia krízovej situácie na zamestnancov podniku vrátane posúdenia všetkých nákladov, ktoré s tým súvisia, a opis plánovaných postupov konzultácií s pracovníkmi v rámci procesu riešenia krízových situácií, v prípade potreby aj so zohľadnením vnútroštátnych systémov dialógu so sociálnymi partnermi;

l) plán komunikácie s médiami a verejnosťou;

m) opis základných operácií a systémov potrebných na zachovanie nepretržitého fungovania prevádzkových procesov podniku;

n) prípadne akékoľvek stanovisko podniku v súvislosti s plánom riešenia krízovej situácie.

Informácie uvedené v písmene a) sa poskytujú dotknutej poisťovni a zaisťovni.

7. Orgán pre riešenie krízových situácií postupuje plány riešenia krízových situácií a všetky ich zmeny dotknutým orgánom dohľadu.

8. Orgán EIOPA vypracuje návrh regulačných technických predpisov, v ktorých bližšie určí obsah plánu riešenia krízovej situácie bez toho, aby bol dotknutý článok 4.

Orgán EIOPA predloží uvedený návrh regulačných technických predpisov Komisii do [Úrad pre publikácie – doplňte dátum 18 mesiacov od nadobudnutia účinnosti].

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010.

9. Orgán EIOPA do [Úrad pre publikácie – doplňte dátum 18 mesiacov od nadobudnutia účinnosti] vydá usmernenia v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010, v ktorých bližšie určí kritériá na identifikáciu kritických funkcií.

Článok 10

Plány riešenia krízových situácií na úrovni skupiny

1. Členské štáty zaisťujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny vypracovali plány riešenia krízových situácií na úrovni skupiny.

2. V pláne riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny sa:

a) stanovujú opatrenia na riešenie krízových situácií, ktoré sa majú prijať v súvislosti s každým subjektom, ak budú na zabezpečenie kontinuity kritických funkcií potrebné opatrenia;

b) skúma rozsah, v akom by sa mohli uplatňovať nástroje riešenia krízových situácií uvedené v článku 26 ods. 3 a vykonávať právomoci riešiť krízové situácie koordinovaným spôsobom, a identifikujú sa akékoľvek možné prekážky brániace koordinovanému riešeniu krízových situácií;

c) v prípade, ak skupina obsahuje subjekty registrované v tretích krajinách, identifikujú náležité mechanizmy spolupráce a koordinácie s relevantnými orgánmi týchto tretích krajín a dôsledky riešenia krízových situácií v rámci Únie;

d) identifikujú opatrenia vrátane právneho a ekonomického oddelenia konkrétnych funkcií alebo oblastí obchodnej činnosti, ktoré sú potrebné na uľahčenie riešenia krízových situácií na úrovni skupiny, s prihliadnutím na vzájomné prepojenia v rámci skupiny;

e) identifikujú dostupné zdroje financovania na financovanie opatrení na riešenie krízových situácií na úrovni skupiny a v prípade, že by sa vyžadovalo využitie systémov poistných záruk alebo akéhokoľvek mechanizmu financovania, stanovia sa zásady zdieľania zodpovednosti za toto financovanie medzi zdrojmi financovania v rôznych členských štátoch. V pláne riešenia krízových situácií na úrovni skupiny sa nepočíta so žiadnou mimoriadnou verejnou finančnou podporou;

f) zahŕňajú prvky stanovené v článku 9 ods. 6.

3. Orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny postupuje plány riešenia krízových situácií na úrovni skupiny a všetky ich zmeny dotknutým orgánom dohľadu.

4. Orgán EIOPA vypracuje návrh regulačných technických predpisov, v ktorých bližšie určí obsah plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny, s prihliadnutím na rôznorodosť obchodných modelov skupín na vnútornom trhu.

Orgán EIOPA predloží uvedený návrh regulačných technických predpisov Komisii do [Úrad pre publikácie – doplňte dátum 18 mesiacov od nadobudnutia účinnosti].

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010.

Článok 11

Požiadavky vzťahujúce sa na plány riešenia krízových situácií na úrovni skupiny a príslušný postup

1. Členské štáty zabezpečujú, aby konečné materské podniky predložili orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny informácie, ktoré sa môžu vyžadovať podľa článku 12. Uvedené informácie sa vzťahujú na konečný materský podnik a v požadovanom rozsahu na každý zo subjektov skupiny vrátane subjektov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e).

Ak sú zavedené požiadavky na dôvernosť informácií, ktoré sú ustanovené v tejto smernici, orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny postúpi príslušné informácie poskytnuté v súlade s týmto odsekom:

a) orgánu EIOPA;

b) orgánom pre riešenie krízových situácií, ktoré sú členmi kolégia pre riešenie krízových situácií;

c) príslušným orgánom dohľadu, ktoré sú členmi kolégia dohľadu alebo sa na ňom zúčastňujú, ako sa uvádza v článku 248 ods. 3 smernice 2009/138/ES.

2. Členské štáty zabezpečujú, aby v kolégiách pre riešenie krízových situácií orgány pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny konajúce spoločne s orgánmi pre riešenie krízových situácií uvedenými v odseku 1 druhom pododseku písm. b) a po konzultáciách s dotknutými orgánmi dohľadu, ktoré sú členmi kolégia dohľadu alebo sa na ňom zúčastňujú, ako sa uvádza v článku 248 ods. 3 smernice 2009/138/ES, vypracovali a udržiavali plány riešenia krízových situácií na úrovni skupiny. Orgány pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny môžu na základe vlastného uváženia a pod podmienkou splnenia požiadaviek na dôvernosť informácií stanovených v článku 77 tejto smernice zapojiť do vypracovania a udržiavania plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny orgány pre riešenie krízových

situácií z tretích krajín patriace so jurisdikcie, v ktorej skupina zriadila dcérske poisťovne, zaisťovne, holdingové poisťovne alebo významné pobočky.

3. Členské štáty zabezpečujú, aby sa plány riešenia krízových situácií na úrovni skupiny preskúmavali a v prípade potreby aktualizovali aspoň raz ročne a po každej zmene právnej alebo organizačnej štruktúry, obchodnej činnosti alebo finančnej pozície skupiny vrátane ktoréhokoľvek subjektu skupiny, ktorá by mohla mať na takýto plán významný vplyv alebo si vyžadovať jeho zmenu.

4. Prijatie plánu riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny má podobu spoločného rozhodnutia, ako sa uvádza v článku 17, orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny a orgánov pre riešenie krízových situácií dcérskych poisťovní a zaisťovní a subjektov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e).

Článok 12

Informácie na účely plánov riešenia krízových situácií a spolupráca zo strany poisťovne alebo zaisťovne

1. Členské štáty zabezpečujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali právomoc požadovať od poisťovní a zaisťovní alebo prípadne od konečného materského podniku, aby:

   a) s nimi v nevyhnutnej miere spolupracovali pri vypracúvaní plánov riešenia krízových situácií alebo plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny;

   b) im poskytli, a to priamo alebo prostredníctvom orgánu dohľadu, všetky informácie potrebné na vypracovanie a vykonávanie plánov riešenia krízových situácií alebo plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny.

2. Orgány dohľadu v dotknutých členských štátoch spolupracujú s orgánmi pre riešenie krízových situácií s cieľom overiť, či sú niektoré alebo všetky informácie uvedené v odseku 1 už dostupné, a poskytujú tieto informácie týmto orgánom pre riešenie krízových situácií. Orgány pre riešenie krízových situácií získavajú všetky relevantné informácie od orgánov dohľadu pred tým, ako požiadajú o informácie poisťovne a zaisťovne.

3. Orgán EIOPA vypracuje návrh vykonávacích technických predpisov s cieľom bližšie určiť postupy a minimálny súbor štandardných formulárov a vzorov na poskytovanie informácií podľa tohto článku, ako aj bližšie určiť obsah takýchto informácií.

   Orgán EIOPA predloží uvedený návrh vykonávacích technických predpisov Komisii do [Úrad pre publikácie – doplňte dátum 18 mesiacov od nadobudnutia účinnosti].

   Komisii sa udeľuje právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010.

KAPITOLA II
Riešiteľnosť krízovej situácie

Článok 13

Posúdenie riešiteľnosti krízovej situácie

1. Členské štáty zabezpečujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií po konzultáciách s orgánom dohľadu posúdili rozsah riešiteľnosti krízových situácií poisťovní alebo zaisťovní, ktoré nie sú súčasťou skupiny, bez toho, aby sa počítalo s akoukoľvek mimoriadnou verejnou finančnou podporou okrem použitia systémov poistných záruk alebo mechanizmov financovania, ak sú dostupné.

   Krízová situácia poisťovne alebo zaisťovne sa považuje za riešiteľnú, ak je uskutočniteľné a dôveryhodné, aby sa táto poisťovňa alebo zaisťovňa likvidovala v rámci bežného konkurzného konania alebo aby orgán pre riešenie krízových situácií riešil krízovú situáciu tejto poisťovne alebo zaisťovne tak, že na ňu uplatní rôzne nástroje riešenia krízových situácií uvedené v článku 26 ods. 3 a právomoci riešiť krízové situácie uvedené v článkoch 40 až 52.

2. Orgány pre riešenie krízových situácií vykonávajú posúdenie riešiteľnosti krízovej situácie uvedené v odseku 1 v rovnakom čase, v akom sa vypracuje a aktualizuje plán riešenia krízovej situácie podľa článku 9, a na účely vypracovania a aktualizácie tohto plánu.

3. Orgán EIOPA vypracuje návrh regulačných technických predpisov s cieľom bližšie určiť záležitosti a kritériá, ktoré treba preskúmať v rámci posudzovania riešiteľnosti krízových situácií poisťovní a zaisťovní alebo skupín podľa odseku 1 a článku 14.

   Orgán EIOPA predloží uvedený návrh regulačných technických predpisov Komisii do [Úrad pre publikácie – doplňte dátum 18 mesiacov od nadobudnutia účinnosti].

   Komisii sa udeľuje právomoc prijať návrh regulačných technických predpisov uvedených v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010.

Článok 14

Posúdenie riešiteľnosti krízových situácií skupín

1. Členské štáty zabezpečujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny spolu s orgánmi pre riešenie krízových situácií dcérskych podnikov po konzultáciách s orgánom dohľadu nad skupinou a orgánmi dohľadu takýchto dcérskych podnikov posúdili, do akej miery je krízová situácia skupiny riešiteľná bez toho, aby sa počítalo s mimoriadnou verejnou finančnou podporou okrem použitia systémov poistných záruk alebo mechanizmov financovania, ak sú dostupné.

2. Krízová situácia skupiny sa považuje za riešiteľnú, ak je pre orgány pre riešenie krízových situácií uskutočniteľné a dôveryhodné buď subjekty skupiny zlikvidovať v rámci bežného konkurzného konania, riešiť krízovú situáciu takejto skupiny uplatnením nástrojov riešenia krízových situácií na subjekty skupiny a vykonávaním právomocí riešiť krízové situácie vo vzťahu k subjektom skupiny, ak ich možno ľahko a včas oddeliť, alebo akýmikoľvek inými prostriedkami stanovenými vo vnútroštátnom práve.

   Kolégiá pre riešenie krízových situácií uvedené v článku 68 zohľadňujú pri vykonávaní svojich funkcií posúdenie riešiteľnosti krízovej situácie skupiny.

3. Orgány pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny vykonávajú posúdenie riešiteľnosti krízových situácií skupín v rovnakom čase, v akom sa vypracujú a aktualizujú plány riešenia krízových situácií na úrovni skupiny podľa článku 10, a na účely vypracovania a aktualizácie týchto plánov. Posúdenie sa vykonáva v rámci rozhodovacieho postupu ustanoveného v článku 11.

Článok 15

Právomoc riešiť alebo odstrániť prekážky brániace riešiteľnosti krízovej situácie

1. Členské štáty zabezpečujú, aby v prípade, že posúdenie vykonané v súlade s článkami 13 alebo 14 odhalí, že existujú podstatné prekážky brániace riešiteľnosti krízovej situácie dotknutej poisťovne alebo zaisťovne, orgán pre riešenie krízových situácií túto skutočnosť písomne oznámil tejto poisťovni alebo zaisťovni a dotknutému orgánu dohľadu.

2. Požiadavka, aby orgány pre riešenie krízových situácií vypracovali plány riešenia krízových situácií a aby relevantné orgány pre riešenie krízových situácií dospeli v súlade s článkom 17 k spoločnému rozhodnutiu o plánoch riešenia krízových situácií na úrovni skupiny uvedených v článku 9 ods. 1, resp. článku 11 ods. 4, sa pozastavuje po oznámení uvedenom v odseku 1 tohto článku až do schválenia opatrení na odstránenie podstatných prekážok riešiteľnosti krízovej situácie orgánom pre riešenie krízových situácií podľa odseku 3 tohto článku alebo do rozhodnutia o týchto opatreniach podľa odseku 4 tohto článku.

3. Do štyroch mesiacov od prijatia oznámenia uvedeného v odseku 1 poisťovňa alebo zaisťovňa navrhne orgánu pre riešenie krízových situácií možné opatrenia na riešenie alebo odstránenie podstatných prekážok uvedených v tomto oznámení.

   V harmonograme na vykonávanie opatrení uvedených v prvom pododseku, ktoré vypracoval dotknutý podnik, sa zohľadňujú dôvody podstatnej prekážky.

   Orgán pre riešenie krízových situácií po konzultáciách s orgánom dohľadu posúdi, či sa opatreniami uvedenými v prvom pododseku účinne rieši alebo odstraňuje predmetná podstatná prekážka.

4. Orgány pre riešenie krízových situácií, ktoré zistia, že opatrenia navrhnuté poisťovňou alebo zaisťovňou v súlade s odsekom 3 prvým pododsekom účinne neznižujú ani neodstraňujú predmetné prekážky, požiadajú dotknutú poisťovňu alebo zaisťovňu, a to priamo alebo nepriamo prostredníctvom orgánu dohľadu, aby prijala ktorékoľvek z alternatívnych opatrení uvedených v odseku 5 a písomne takéto opatrenia oznámila uvedenému subjektu, ktorý do jedného mesiaca od prijatia takéhoto oznámenia navrhne plán na dosiahnutie súladu s danými požiadavkami.

   Pri určovaní alternatívnych opatrení orgány pre riešenie krízových situácií preukazujú, že opatreniami navrhovanými poisťovňou alebo zaisťovňou by nebolo možné odstrániť prekážky brániace riešiteľnosti krízovej situácie a že navrhované alternatívne opatrenia sú primerané na odstránenie daných prekážok. Orgány pre riešenie krízových situácií zohľadňujú účinok opatrení na obchodnú činnosť poisťovne alebo zaisťovne, jej stabilitu a jej schopnosť prispievať k hospodárstvu.

5. Medzi alternatívne opatrenia uvedené v odseku 4 patria opatrenia, v ktorých sa:

   a) požaduje, aby poisťovňa alebo zaisťovňa prehodnotila akúkoľvek dohodu o financovaní v rámci skupiny alebo preskúmala jej absenciu, alebo

vypracovala dohody o poskytovaní služieb, či už v rámci skupiny, alebo s tretími stranami;

b) požaduje, aby poisťovňa alebo zaisťovňa obmedzila svoju maximálnu individuálnu alebo súhrnnú expozíciu;

c) ukladá špecifická alebo pravidelná dodatočná povinnosť poskytnúť informácie relevantné na účely riešenia krízových situácií;

d) požaduje, aby sa poisťovňa alebo zaisťovňa zbavila konkrétnych aktív alebo reštrukturalizovala záväzky;

e) požaduje, aby poisťovňa alebo zaisťovňa obmedzila alebo ukončila konkrétne existujúce alebo navrhované činnosti;

f) obmedzuje rozvoj nových alebo existujúcich oblastí obchodnej činnosti alebo predaj nových či existujúcich výrobkov alebo zabraňuje takémuto rozvoju alebo predaju;

g) požaduje, aby poisťovňa alebo zaisťovňa zmenila zaisťovaciu stratégiu;

h) požaduje zmeny právnych alebo prevádzkových štruktúr poisťovne alebo zaisťovne alebo ktoréhokoľvek subjektu skupiny, ktorý je pod jej priamou alebo nepriamou kontrolou, s cieľom zmierniť zložitosť a zaistiť tak, aby kritické funkcie bolo možné právne a prevádzkovo oddeliť od ostatných funkcií prostredníctvom uplatnenia nástrojov riešenia krízových situácií;

i) požaduje, aby poisťovňa, zaisťovňa alebo materský podnik zriadili materskú holdingovú poisťovňu v členskom štáte alebo materskú holdingovú poisťovňu v Únii;

j) vyžaduje, aby v prípade, že je poisťovňa alebo zaisťovňa dcérskym podnikom zmiešanej holdingovej poisťovne, zriadila zmiešaná holdingová poisťovňa samostatnú holdingovú poisťovňu na kontrolu poisťovne alebo zaisťovne, ak je to potrebné na uľahčenie riešenia krízovej situácie poisťovne alebo zaisťovne a na zabránenie nepriaznivému vplyvu uplatňovania nástrojov riešenia krízových situácií a výkonu právomocí riešiť krízové situácie na nefinančnú časť skupiny.

6. Orgán pre riešenie krízových situácií pred určením akéhokoľvek alternatívneho opatrenia uvedeného v odseku 5 a po konzultáciách s orgánom dohľadu náležite zváži potenciálny účinok takéhoto opatrenia na spoľahlivosť a stabilitu prebiehajúcej obchodnej činnosti tejto konkrétnej poisťovne alebo zaisťovne a na vnútorný trh.

7. Oznámenie alebo rozhodnutie prijaté podľa odseku 1 alebo 4:

a) musí obsahovať dôvody vedúce k predmetnému posúdeniu alebo konštatovaniu;

b) poukazuje na to, ako posúdenie alebo konštatovanie spĺňa požiadavku primeraného uplatňovania stanovenú v odseku 4 druhom pododseku;

c) podlieha právu podať opravný prostriedok.

8. Orgán EIOPA do [Úrad pre publikácie – doplňte dátum 18 mesiacov od nadobudnutia účinnosti] vydá usmernenia v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010, v ktorých bližšie určí opatrenia stanovené v odseku 5 a okolnosti, za ktorých sa každé opatrenie môže uplatňovať.

Článok 16

Právomoc riešiť alebo odstrániť prekážky brániace riešiteľnosti krízovej situácie: zaobchádzanie na úrovni skupiny

1. Orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny spolu s orgánmi pre riešenie krízových situácií dcérskych podnikov po konzultáciách s kolégiom dohľadu zvážia posúdenie uvedené v článku 14 v rámci kolégia pre riešenie krízových situácií a prijmú všetky primerané kroky na dosiahnutie spoločného rozhodnutia, ako sa uvádza v článku 17, o uplatňovaní opatrení určených v súlade s článkom 15 ods. 4 vo vzťahu ku všetkým relevantným subjektom skupiny.

2. Orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny v spolupráci s orgánom dohľadu nad skupinou a s orgánom EIOPA v súlade s článkom 25 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010 vypracúva správu a predkladá ju konečnému materskému podniku a orgánom pre riešenie krízových situácií dcérskych podnikov, ktoré túto správu poskytujú dcérskym podnikom spadajúcim do ich právomoci. Správa sa vypracúva po konzultáciách s orgánmi dohľadu a analyzujú sa v nej podstatné prekážky účinného uplatňovania nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 26 ods. 3 a výkonu právomocí riešiť krízové situácie uvedených v článkoch 40 až 52 vo vzťahu k skupine. V správe sa odporúčajú všetky primerané a cielené opatrenia, ktoré sú podľa názoru orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny nevyhnutné alebo vhodné na odstránenie týchto prekážok, pričom sa zohľadňuje vplyv týchto opatrení na obchodný model skupiny.

3. Konečný materský podnik môže do štyroch mesiacov od prijatia správy predložiť pripomienky a navrhnúť orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny alternatívne opatrenia na odstránenie prekážok identifikovaných v správe.

   Orgán pre riešenie krízových situácií po konzultáciách s orgánom dohľadu posúdi, či sa týmito opatreniami účinne rieši alebo odstraňuje predmetná podstatná prekážka.

4. Orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny oznámi každé opatrenie, ktoré navrhol konečný materský podnik orgánom, ktoré sú členmi kolégia pre riešenie krízových situácií alebo sa na ňom zúčastňujú. Orgány pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny a orgány pre riešenie krízových situácií dcérskych podnikov po konzultáciách s orgánmi dohľadu urobia všetko, čo je v ich silách, aby dospeli k spoločnému rozhodnutiu uvedenému v článku 17 v rámci kolégia pre riešenie krízových situácií, pokiaľ ide o identifikáciu podstatných prekážok a v prípade potreby aj posúdenie opatrení navrhovaných konečným materským podnikom a opatrení požadovaných orgánmi s cieľom riešiť alebo odstrániť predmetné prekážky. Prihliadajú pritom na možný vplyv opatrení vo všetkých členských štátoch, v ktorých skupina pôsobí.

KAPITOLA III
Spoločné rozhodnutia

Článok 17

Spoločné rozhodnutia

1. Orgány dohľadu nad skupinou, orgány dohľadu, orgány pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny a orgány pre riešenie krízových situácií sa usilujú dospieť k spoločným rozhodnutiam uvedeným v článku 8 ods. 2, článku 11 ods. 4 a prípadne v článku 16 ods. 4 do štyroch mesiacov od dátumu:

a) postúpenia preventívneho plánu ozdravenia na úrovni skupiny zo strany orgánu dohľadu nad skupinou v súlade s článkom 7 ods. 4;

b) postúpenia informácií uvedených v článku 11 ods. 1 druhom pododseku zo strany orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny;

c) predloženia akýchkoľvek pripomienok zo strany konečného materského podniku alebo po uplynutí štvormesačnej lehoty uvedenej v článku 16 ods. 3, podľa toho, čo nastane skôr.

Orgán EIOPA môže na žiadosť orgánu dohľadu alebo orgánu pre riešenie krízových situácií pomôcť príslušným orgánom dohľadu nad skupinou, orgánom dohľadu, orgánom pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny a orgánom pre riešenie krízových situácií dospieť k spoločnému rozhodnutiu v súlade s článkom 31 ods. 2 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1094/2010.

2. Ak sa v lehote uvedenej v odseku 1 neprijme spoločné rozhodnutie o ktorejkoľvek zo záležitostí uvedených v druhom pododseku, orgán dohľadu nad skupinou alebo prípadne orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny prijme v týchto záležitostiach vlastné rozhodnutie.

Záležitosti uvedené v prvom pododseku sú tieto:

a) preskúmanie a posúdenie preventívneho plánu ozdravenia na úrovni skupiny uvedeného v článku 8;

b) všetky opatrenia, ktoré je konečný materský podnik povinný prijať v súlade s článkom 6 ods. 3 a 4;

c) plán riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny uvedený v článku 10;

d) opatrenia uvedené v článku 16.

Rozhodnutie orgánu dohľadu nad skupinou alebo prípadne orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny musí byť plne odôvodnené a musia sa v ňom zohľadniť názory a výhrady ostatných orgánov dohľadu alebo prípadne orgánov pre riešenie krízových situácií vyjadrené počas štvormesačnej lehoty. Toto rozhodnutie sa poskytuje konečnému materskému podniku a ostatným dotknutým orgánom.

3. Ak sa v lehote uvedenej v odseku 1 neprijme medzi orgánmi dohľadu a orgánmi pre riešenie krízových situácií spoločné rozhodnutie o ktorejkoľvek zo záležitostí uvedených v druhom pododseku, každý orgán dohľadu dcérskeho podniku alebo prípadne orgán pre riešenie krízových situácií dcérskeho podniku prijme v týchto záležitostiach vlastné rozhodnutie.

Záležitosti uvedené v prvom pododseku sú tieto:

a) či sa má pre poisťovne alebo zaisťovne, ktoré patria do jeho jurisdikcie, vypracovať plán ozdravenia na individuálnom základe, ako je uvedené v článku 8 ods. 2;

b) uplatňovanie opatrení uvedených v článku 6 ods. 3 a 4 na úrovni dcérskych podnikov;

c) identifikácia podstatných prekážok a v prípade potreby posúdenie opatrení navrhovaných konečným materským podnikom a opatrení požadovaných orgánmi s cieľom riešiť alebo odstrániť prekážky, ako sa uvádza v článku 16 ods. 1.

4. Ak sa v štvormesačnej lehote uvedenej v odseku 1 neprijme medzi orgánmi pre riešenie krízových situácií spoločné rozhodnutie o prijatí plánu riešenia krízových situácií na úrovni skupiny podľa článku 11 ods. 4, každý orgán pre riešenie

krízových situácií zodpovedný za dcérsky podnik prijme vlastné rozhodnutie a vypracuje a aktualizuje plán riešenia krízových situácií pre subjekty, ktoré patria do jeho jurisdikcie. Každý orgán pre riešenie krízových situácií oznamuje svoje rozhodnutie ostatným členom kolégia pre riešenie krízových situácií.

5. Každé rozhodnutie orgánov dohľadu alebo orgánov pre riešenie krízových situácií v súlade s odsekmi 3 alebo 4 musí byť plne odôvodnené a musia sa v ňom zohľadniť názory a výhrady ostatných orgánov dohľadu, orgánov pre riešenie krízových situácií alebo prípadne orgánov skupiny.

6. Orgány dohľadu alebo orgány pre riešenie krízových situácií, ktoré nevyjadria nesúhlas s rozhodnutím uvedeným v odsekoch 3 a 4, môžu dospieť k spoločnému rozhodnutiu o preventívnom pláne ozdravenia na úrovni skupiny alebo pláne riešenia krízových situácií na úrovni skupiny, ktorý sa vzťahuje na subjekty skupiny patriace do ich jurisdikcie.

7. Ak do konca štvormesačnej lehoty uvedenej v odseku 1 ktorýkoľvek z dotknutých orgánov dohľadu alebo orgánov pre riešenie krízových situácií postúpi záležitosť orgánu EIOPA v súlade s článkom 19 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010, dotknutý orgán dohľadu nad skupinou, orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny, orgán dohľadu alebo orgán pre riešenie krízových situácií odloží prijatie svojho rozhodnutia na základe odsekov 2, 3 a 4, počká na rozhodnutie, ktoré EIOPA môže prijať v súlade s článkom 19 ods. 3 uvedeného nariadenia a prijme svoje rozhodnutie v súlade s rozhodnutím EIOPA. Štvormesačná lehota uvedená v odseku 1 sa považuje za zmierovaciu fázu uvedenú v článku 19 ods. 2 uvedeného nariadenia. Orgán EIOPA prijme svoje rozhodnutie do jedného mesiaca. Záležitosť sa orgánu EIOPA nepostupuje po skončení štvormesačnej lehoty uvedenej v odseku 1 alebo po dosiahnutí spoločného rozhodnutia. Ak EIOPA nerozhodne v jednomesačnej lehote od postúpenia záležitosti orgánu EIOPA, uplatňuje sa rozhodnutie orgánu dohľadu nad skupinou, orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny, orgánu dohľadu, resp. orgánu pre riešenie krízových situácií pre skupinu alebo dcérsky podnik na individuálnej úrovni.

8. Spoločné rozhodnutie uvedené v článku 8 ods. 2, článku 11 ods. 4, článku 16 ods. 4 a odseku 6 tohto článku a rozhodnutia uvedené v odsekoch 2, 3 a 4 tohto článku sa uznávajú za konečné a ostatné dotknuté orgány dohľadu alebo orgány pre riešenie krízových situácií v dotknutých členských štátoch ich uplatňujú.

9. Ak sa spoločné rozhodnutia prijímajú podľa článku 11 ods. 4 a v súvislosti s plánmi riešenia krízových situácií na úrovni skupiny podľa odseku 6 tohto článku a ak orgán pre riešenie krízových situácií usúdi, že predmet sporu týkajúceho sa plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny zasahuje do fiškálnych zodpovedností jeho členského štátu, orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny iniciuje opätovné posúdenie plánu riešenia krízových situácií na úrovni skupiny.

HLAVA III
RIEŠENIE KRÍZOVÝCH SITUÁCIÍ

KAPITOLA I
Ciele riešenia krízových situácií, podmienky pre riešenie krízovej situácie a všeobecné zásady

Článok 18

Ciele riešenia krízových situácií

1. Členské štáty zabezpečujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií pri uplatňovaní nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 26 ods. 3 a pri výkone právomocí riešiť krízové situácie uvedených v článkoch 40 až 52 zohľadňovali ciele riešenia krízových situácií uvedené v odseku 2 a vyberali nástroje a právomoci, ktorými sa najlepšie dosiahnu ciele, ktoré sú vzhľadom na okolnosti daného prípadu relevantné.

2. Medzi ciele riešenia krízových situácií podľa odseku 1 patrí:

   a) ochrana poistníkov, oprávnených osôb a žiadateľov;

   b) zachovanie finančnej stability, najmä predchádzaním škodlivému vplyvu a zachovaním trhovej disciplíny;

   c) zabezpečenie kontinuity vykonávania kritických funkcií;

   d) ochrana verejných prostriedkov minimalizáciou závislosti od mimoriadnej verejnej finančnej podpory.

   Členské štáty zabezpečujú, aby sa orgány pre riešenie krízových situácií pri dosahovaní cieľov riešenia krízových situácií snažili minimalizovať náklady na riešenie krízových situácií a predchádzať zničeniu hodnoty, pokiaľ to nie je nevyhnutné na dosiahnutie týchto cieľov riešenia krízových situácií.

3. Ciele riešenia krízových situácií uvedené v odseku 2 majú rovnocenný význam a členské štáty zabezpečujú, aby ich orgány pre riešenie krízových situácií vyvažovali podľa povahy a okolností každého prípadu.

Článok 19

Podmienky pre riešenie krízovej situácie

1. Členské štáty zabezpečujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií vo vzťahu k poisťovni alebo zaisťovni prijali opatrenie na riešenie krízovej situácie len vtedy, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

   a) orgán dohľadu po konzultáciách s orgánom pre riešenie krízových situácií (alebo za podmienok stanovených v odseku 2 orgán pre riešenie krízových situácií po konzultáciách s orgánom dohľadu) usúdil, že poisťovňa alebo zaisťovňa zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá;

b) neexistujú reálne vyhliadky, že by sa v primeranej lehote dalo zabrániť zlyhaniu podniku prijatím akýchkoľvek alternatívnych opatrení súkromného sektora alebo orgánu dohľadu vrátane preventívnych a nápravných opatrení;

c) opatrenie na riešenie krízovej situácie je nevyhnutné vo verejnom záujme.

2. Členské štáty stanovujú, že orgány pre riešenie krízových situácií po konzultáciách s orgánom dohľadu musia mať potrebné nástroje na to, aby boli schopné vykonať úsudok podľa odseku 1 písm. a), a to najmä vrátane primeraného prístupu ku všetkým relevantným informáciám. Orgán dohľadu bezodkladne poskytuje orgánu pre riešenie krízových situácií všetky relevantné informácie, o ktoré orgán pre riešenie krízových situácií požiada na účely vykonania posúdenia.

3. Na účely odseku 1 písm. a) poisťovňa alebo zaisťovňa zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ak nastane ktorákoľvek z týchto situácií:

a) poisťovňa alebo zaisťovňa porušuje alebo pravdepodobne poruší minimálnu kapitálovú požiadavku uvedenú v hlave I kapitole VI oddiele 5 smernice 2009/138/ES a neexistujú reálne vyhliadky, že dôjde k obnoveniu súladu;

b) poisťovňa alebo zaisťovňa už nespĺňa podmienky na udelenie povolenia alebo závažným spôsobom porušuje svoje povinnosti podľa zákonov a iných právnych predpisov, ktoré sa na ňu vzťahujú, alebo existujú objektívne skutočnosti, ktoré potvrdzujú konštatovanie, že poisťovňa alebo zaisťovňa sa v blízkej budúcnosti dopustí závažného porušenia svojich povinností spôsobom, ktorý by odôvodňoval odňatie povolenia;

c) poisťovňa alebo zaisťovňa nie je schopná splácať svoje dlhy alebo iné záväzky vrátane platieb poistníkom alebo oprávneným osobám v čase ich splatnosti, alebo existujú objektívne skutočnosti, ktoré podporujú konštatovanie, že podnik sa v blízkej budúcnosti v takejto situácii ocitne;

d) je potrebná mimoriadna verejná finančná podpora.

4. Na účely odseku 1 písm. c) je opatrenie na riešenie krízovej situácie opatrením vo verejnom záujme, ak je nevyhnutné na dosiahnutie jedného alebo viacerých cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 18 ods. 2 a ak je úmerné tomuto cieľu alebo cieľom, a ak by sa splnenie týchto cieľov nedosiahlo v rovnakom rozsahu likvidáciou inštitúcie v rámci bežného konkurzného konania.

Článok 20

Podmienky pre riešenie krízovej situácie vzhľadom na materské podniky a holdingové spoločnosti

1. Členské štáty zabezpečujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií mohli prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie vo vzťahu k subjektu uvedenému v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), ak daný subjekt spĺňa podmienky stanovené v článku 19 ods. 1.

2. V prípade, keď sú dcérske poisťovne alebo zaisťovne zmiešanej holdingovej poisťovne v priamej alebo nepriamej držbe sprostredkujúcej holdingovej poisťovne, členské štáty zabezpečujú, aby sa opatrenia na riešenie krízových situácií na účely riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny prijímali vo vzťahu k sprostredkujúcej holdingovej poisťovni, a neprijímajú opatrenia na riešenie krízových situácií na účely riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny vo vzťahu k zmiešanej holdingovej poisťovni.

3. S výhradou odseku 2 môžu orgány pre riešenie krízových situácií prijať opatrenia na riešenie krízových situácií vo vzťahu ku ktorémukoľvek zo subjektov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. c) až e), aj keď tieto subjekty nespĺňajú podmienky stanovené v odseku 1, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

   a) jedna alebo viac dcérskych poisťovní alebo zaisťovní spĺňa podmienky stanovené v článku 19 ods. 1;

   b) aktíva a záväzky dcérskych poisťovní alebo zaisťovní sú také, že ich zlyhanie ohrozuje inú poisťovňu alebo zaisťovňu skupiny alebo skupinu ako celok, alebo sa v konkurznom práve členského štátu vyžaduje, aby sa so skupinami zaobchádzalo ako s celkom;

   c) opatrenie na riešenie krízovej situácie vo vzťahu k subjektom uvedeným v článku 1 ods. 1 písm. c) až e) je potrebné na riešenie krízových situácií dcérskych poisťovní alebo zaisťovní alebo na riešenie krízovej situácie skupiny ako celku.

Článok 21

Konkurzné konanie vo vzťahu k podnikom, na ktoré sa nevzťahuje opatrenie na riešenie krízovej situácie

Členské štáty zabezpečujú, aby poisťovne alebo zaisťovne, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v článku 19 ods. 1 písm. a) a b), ale nespĺňajú podmienku stanovenú v článku 19 ods. 1 písm. c), a ktoré spĺňajú minimálnu kapitálovú požiadavku stanovenú v hlave I kapitole VI oddiele 5 smernice 2009/138/ES, boli likvidované riadnym spôsobom v súlade s bežným konkurzným konaním, ktorým sa zabezpečí usporiadaný odchod z trhu.

Článok 22

Všeobecné zásady, ktorými sa riadi riešenie krízových situácií

1. Členské štáty zabezpečujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií pri uplatňovaní nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 26 ods. 3 a výkone právomocí riešiť krízové situácie uvedených v článkoch 40 až 52 prijali všetky vhodné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa opatrenia na riešenie krízových situácií prijímali v súlade s týmito zásadami:

   a) akcionári podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, znášajú straty ako prví;

   b) veritelia podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, znášajú straty po akcionároch v súlade s hierarchiou ich nárokov v rámci bežného konkurzného konania, pokiaľ v tejto smernici nie je výslovne stanovené inak;

   c) správny, riadiaci alebo kontrolný orgán a vrcholový manažment podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, sa nahrádzajú s výnimkou prípadov, keď sa úplné alebo čiastočné zachovanie tohto orgánu alebo vrcholového manažmentu považuje za potrebné na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií;

   d) správny, riadiaci alebo kontrolný orgán a vrcholový manažment podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, poskytujú všetku pomoc potrebnú na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií;

   e) fyzické a právnické osoby sa považujú za občianskoprávne alebo trestnoprávne zodpovedné za zlyhanie podniku, ktorého krízová situácia sa rieši;

f) s veriteľmi tej istej triedy sa zaobchádza rovnako s výnimkou prípadov, keď sa v tejto smernici stanovuje iná úprava;

g) žiadnemu akcionárovi ani veriteľovi nevzniknú vyššie straty, než by mu boli vznikli, ak by sa poisťovňa alebo zaisťovňa bola zlikvidovala v rámci bežného konkurzného konania v súlade ochrannými opatreniami podľa článkov 53 až 55;

h) opatrenia na riešenie krízových situácií sa prijmú v súlade s ochrannými opatreniami uvedenými v tejto smernici.

2. Ak je poisťovňa alebo zaisťovňa súčasťou skupiny, orgány pre riešenie krízových situácií uplatňujú nástroje riešenia krízových situácií uvedené v článku 26 ods. 3 a vykonávajú právomoci riešiť krízové situácie uvedené v článkoch 40 až 52 spôsobom, ktorým sa najmä v krajinách, v ktorých skupina pôsobí, minimalizuje:

a) vplyv na ostatné subjekty skupiny a na skupinu ako celok;

b) nepriaznivé účinky na poistníkov, reálnu ekonomiku a finančnú stabilitu v Únii a jej členských štátoch.

3. Členské štáty pri uplatňovaní nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 26 ods. 3 a výkone právomocí riešiť krízové situácie uvedených v článkoch 40 až 52 zabezpečujú, aby v príslušných prípadoch dodržiavali rámec Únie pre štátnu pomoc.

4. Ak sa uplatňujú nástroje riešenia krízových situácií uvedené v článku 26 ods. 3, subjekt, na ktorý sa tieto nástroje uplatňujú, sa na účely článku 5 ods. 1 smernice Rady 2001/23/ES[31] považuje za subjekt, na ktorý sa vzťahuje konkurzné konanie alebo podobné konanie riešiace platobnú neschopnosť.

5. Orgány pre riešenie krízových situácií pri uplatňovaní nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 26 ods. 3 a výkone právomocí riešiť krízové situácie uvedených v článkoch 40 až 52 v prípade potreby informujú zástupcov zamestnancov dotknutého podniku a konzultujú s nimi.

6. Orgány pre riešenie krízových situácií uplatňujú nástroje riešenia krízových situácií uvedené v článku 26 ods. 3 a vykonávajú právomoci riešiť krízové situácie uvedené v článkoch 40 až 52 bez toho, aby tým boli dotknuté ustanovenia o zastúpení zamestnancov v riadiacich orgánoch podľa vnútroštátnych právnych predpisov alebo praxe.

KAPITOLA II
Oceňovanie

Článok 23

Oceňovanie na účely riešenia krízových situácií

1. Orgány pre riešenie krízových situácií zabezpečujú, aby sa každé opatrenie na riešenie krízovej situácie prijímalo na základe ocenenia zabezpečujúceho spravodlivé, obozretné a realistické posúdenie aktív, záväzkov, práv a povinností poisťovní alebo zaisťovní.

[31] Smernica Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 82, 22.3.2001, s. 16).

2. Pred tým, ako orgán pre riešenie krízových situácií rozhodne, že krízovú situáciu poisťovne alebo zaisťovne treba riešiť, zabezpečí vykonanie prvého ocenenia s cieľom zistiť, či sú splnené podmienky pre riešenie krízovej situácie podľa článku 19 ods. 1 alebo článku 20 ods. 3.

3. Po tom, ako orgán pre riešenie krízových situácií rozhodne, že krízovú situáciu poisťovne alebo zaisťovne treba riešiť, zabezpečí vykonanie druhého ocenenia s cieľom:

   a) podložiť informáciami rozhodnutie o vhodných opatreniach na riešenie krízovej situácie, ktoré sa majú prijať;

   b) zabezpečiť, aby akékoľvek straty poisťovne alebo zaisťovne boli v okamihu uplatnenia nástrojov riešenia krízových situácií plne uznané;

   c) podložiť informáciami rozhodnutie o rozsahu zrušenia nástrojov vlastníctva alebo zriedenia ich hodnoty;

   d) podložiť informáciami rozhodnutie o rozsahu odpísania alebo konverzie akýchkoľvek nezabezpečených záväzkov vrátane dlhových nástrojov;

   e) ak sa uplatňuje nástroj preklenovacieho podniku uvedený v článku 32, podložiť informáciami rozhodnutie o aktívach, záväzkoch, právach a povinnostiach alebo nástrojoch vlastníctva, ktoré sa môžu previesť na preklenovací podnik, ako aj podložiť informáciami rozhodnutie o výške akejkoľvek protihodnoty, ktorá sa môže vyplatiť poisťovni alebo zaisťovni, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo prípadne držiteľom nástrojov vlastníctva;

   f) ak sa uplatňuje nástroj odpredaja obchodnej činnosti uvedený v článku 31, podložiť informáciami rozhodnutie o aktívach, záväzkoch, právach a povinnostiach alebo nástrojoch vlastníctva, ktoré sa môžu previesť na kupujúceho, ktorý je treťou stranou, ako aj poskytnúť informácie potrebné na to, aby orgán pre riešenie krízových situácií pochopil, čo predstavujú komerčné podmienky na účely článku 31.

4. Ocenenia uvedené v odsekoch 2 a 3 tohto článku môžu podliehať opravnému prostriedku v súlade s článkom 65 iba spolu s rozhodnutím o uplatnení nástroja riešenia krízovej situácie alebo výkone právomoci riešiť krízovú situáciu.

Článok 24

Požiadavky na oceňovanie

1. Členské štáty zabezpečujú, aby ocenenia uvedené v článku 23 vykonávala:

   a) osoba nezávislá od akéhokoľvek orgánu verejnej moci a od poisťovne alebo zaisťovne;

   b) ak tieto ocenenia nemôže vykonať osoba uvedená v písmene a), orgán pre riešenie krízových situácií.

2. Ocenenia uvedené v článku 23 sa považujú za konečné, ak ich vykonala osoba uvedená v odseku 1 písm. a) tohto článku a všetky požiadavky stanovené v odsekoch 3 až 5 tohto článku boli splnené.

3. Bez toho, aby bol dotknutý rámec Únie pre štátnu pomoc, sa konečné ocenenie v relevantných prípadoch zakladá na obozretných predpokladoch a nepočíta sa v ňom so žiadnym možným poskytnutím mimoriadnej verejnej finančnej podpory od momentu prijatia opatrenia na riešenie krízovej situácie.

4. Konečné ocenenie sa dopĺňa o nasledujúce informácie, ktoré má k dispozícii poisťovňa, zaisťovňa alebo subjekt uvedené v článku 1 ods. 1 písm. b) až e):

   a) aktualizovanú účtovnú závierku a aktualizované ekonomické ocenenie súvahy poisťovne, zaisťovne alebo subjektu uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) podľa smernice Solventnosť II;

   b) správu o finančnej pozícii poisťovne alebo zaisťovne vrátane hodnotenia technických rezerv uvedených v hlave I kapitole VI oddiele 2 smernice 2009/138/ES poisťovne, zaisťovne alebo subjektu uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) nezávislou aktuárskou funkciou;

   c) všetky dodatočné informácie o trhovej a účtovnej hodnote aktív, technických rezerv uvedených v hlave I kapitole VI oddiele 2 smernice 2009/138/ES a iných záväzkov poisťovne, zaisťovne alebo subjektu uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e).

5. V konečnom ocenení sa uvádza ďalšie rozdelenie veriteľov na triedy v súlade s hierarchiou ich úrovní podľa uplatniteľného konkurzného práva. Konečné ocenenie obsahuje aj odhad zaobchádzania, ktoré by sa podľa očakávaní uplatňovalo na každú triedu akcionárov a veriteľov, ak by sa poisťovňa, zaisťovňa alebo subjekt uvedené v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) zlikvidovali v rámci bežného konkurzného konania.

   Odhadom uvedeným v prvom pododseku nie je dotknuté ocenenie uvedené v článku 54.

6. Orgán EIOPA vypracuje návrh regulačných technických predpisov, v ktorých sa spresnia:

   a) okolnosti, za ktorých sa osoba považuje za nezávislú od orgánu pre riešenie krízových situácií a od poisťovne alebo zaisťovne na účely odseku 1 tohto článku;

   b) metodika na posúdenie hodnoty aktív a záväzkov poisťovne alebo zaisťovne v kontexte riešenia krízovej situácie;

   c) oddelenie ocenení podľa článkov 23 a 54 tejto smernice.

   Orgán EIOPA predloží uvedený návrh regulačných technických predpisov Komisii do [Úrad pre publikácie – doplňte dátum 18 mesiacov od nadobudnutia účinnosti].

   Na Komisiu sa deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010.

Článok 25

Predbežné a konečné oceňovanie

1. Ocenenia uvedené v článku 23, ktoré nespĺňajú požiadavky stanovené v článku 24 ods. 2, sa považujú za predbežné ocenenia.

   Predbežné ocenenia obsahujú rezervu na dodatočné straty spolu s primeraným odôvodnením tejto rezervy.

2. Orgány pre riešenie krízových situácií, ktoré prijmú opatrenie na riešenie krízovej situácie na základe predbežného ocenenia, zabezpečujú, aby sa konečné ocenenie vykonalo čo najskôr.

   Orgán pre riešenie krízových situácií zabezpečuje, aby konečné ocenenie uvedené v prvom pododseku:

a) umožnilo plné uznanie všetkých strát v účtovných knihách poisťovne alebo zaisťovne;

b) podložilo informáciami rozhodnutie odpísať nároky veriteľov alebo zvýšiť výšku vyplatenej protihodnoty, a to v súlade s odsekom 3.

3. Ak je odhad konečného ocenenia čistej hodnoty aktív poisťovne alebo zaisťovne vyšší než odhad predbežného ocenenia čistej hodnoty aktív poisťovne alebo zaisťovne, orgán pre riešenie krízových situácií môže:

a) zvýšiť hodnotu nárokov dotknutých veriteľov, ktoré boli odpísané alebo reštrukturalizované;

b) požadovať, aby preklenovací podnik v súvislosti s aktívami, záväzkami, právami a povinnosťami vyplatil poisťovni alebo zaisťovni, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo prípadne vlastníkom nástrojov vlastníctva ďalšiu protihodnotu.

4. Orgán EIOPA vypracuje návrh regulačných technických predpisov, v ktorých sa na účely odseku 1 tohto článku spresní metodika výpočtu rezervy na dodatočné straty, ktorá sa má zahrnúť do predbežných ocenení.

Orgán EIOPA predloží uvedený návrh regulačných technických predpisov Komisii do [Úrad pre publikácie – doplňte dátum 18 mesiacov od nadobudnutia účinnosti].

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010.

KAPITOLA III
Nástroje riešenia krízových situácií

ODDIEL 1
VŠEOBECNÉ ZÁSADY

Článok 26

Všeobecné ustanovenia týkajúce sa nástrojov riešenia krízových situácií

1. Členské štáty zabezpečujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali potrebné právomoci uplatňovať nástroje riešenia krízových situácií na poisťovne a zaisťovne a na subjekty uvedené v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), ktoré spĺňajú podmienky pre riešenie krízovej situácie uvedené v článku 19 ods. 1 alebo článku 20 ods. 3.

2. Ak sa orgán pre riešenie krízových situácií rozhodne uplatniť na poisťovňu, zaisťovňu alebo subjekt uvedené v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) nástroj riešenia krízovej situácie, pričom dané opatrenie na riešenie krízovej situácie by viedlo k stratám, ktoré by znášali veritelia, najmä poistníci, alebo k reštrukturalizácii či konverzii ich nárokov, orgán pre riešenie krízových situácií uplatní právomoc odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje a oprávnené záväzky v súlade s článkom 34 bezprostredne pred uplatnením nástroja riešenia krízovej situácie alebo súbežne s jeho uplatnením.

Konverzia oprávnených záväzkov na kapitálové nástroje sa neuplatňuje na poistné plnenia.

3. Medzi nástroje riešenia krízových situácií podľa odseku 1 patrí:

a) nástroj na solventné dovyplácanie poistných plnení;

b) nástroj odpredaja obchodnej činnosti;

c) nástroj preklenovacieho podniku;

d) nástroj oddelenia aktív a záväzkov;

e) nástroj na odpísanie alebo konverziu.

S výhradou odseku 5 môžu orgány pre riešenie krízových situácií uplatňovať nástroje riešenia krízových situácií jednotlivo alebo v akejkoľvek kombinácii, s výnimkou nástroja oddelenia aktív a záväzkov, ktorý sa môže použiť len spolu s iným nástrojom riešenia krízovej situácie.

4. Ak sa používa iba nástroj odpredaja obchodnej činnosti a nástroj preklenovacieho podniku a ak sa tieto nástroje používajú na prevod len časti aktív, práv alebo záväzkov podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, zvyšková poisťovňa, zaisťovňa alebo subjekt uvedené v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), z ktorých sa previedli aktíva, práva alebo záväzky, sa zlikviduje v rámci bežného konkurzného konania. Takáto likvidácia sa uskutočňuje v primeranom časovom horizonte, s ohľadom na akúkoľvek potrebu, aby daná zvyšková poisťovňa, zaisťovňa alebo subjekt uvedené v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) poskytovali služby alebo podporu podľa článku 43 s cieľom umožniť príjemcovi, aby vykonával činnosti alebo poskytoval služby, ktoré nadobudol prostredníctvom prevodu, ako aj s ohľadom na akýkoľvek iný dôvod, na základe ktorého je pokračovanie činnosti zvyškovej poisťovne, zaisťovne alebo subjektu uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) nevyhnutné na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 18 alebo dodržanie zásad uvedených v článku 22.

Ak sa použije nástroj na solventné dovyplácanie poistných plnení a ak sa čistá hodnota aktív podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, stane pri solventnom dovyplácaní poistných plnení zápornou, zvyšková poisťovňa alebo zaisťovňa sa zlikviduje v rámci bežného konkurzného konania.

5. Orgán pre riešenie krízových situácií môže vymáhať všetky odôvodnené výdavky, ktoré sa riadne vynaložili v súvislosti s používaním nástrojov riešenia krízových situácií alebo výkonom právomocí riešiť krízové situácie jedným alebo viacerými z týchto spôsobov:

a) odpočtom z akejkoľvek protihodnoty, ktorú príjemca vyplatil podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo prípadne vlastníkom akcií alebo iných nástrojov vlastníctva;

b) ako prednostný veriteľ od podniku, ktorého krízová situácia sa rieši;

c) ako prednostný veriteľ zo všetkých výnosov získaných v dôsledku ukončenia prevádzky preklenovacieho podniku, subjektu pre správu aktív a záväzkov alebo poisťovne či zaisťovne pri solventnom dovyplácaní poistných plnení.

6. Členské štáty zabezpečujú, aby sa pravidlá vnútroštátneho konkurzného práva týkajúce sa relatívnej neplatnosti alebo nevymožiteľnosti právnych úkonov, ktoré poškodzujú veriteľov, neuplatňovali na prevod aktív, práv alebo záväzkov z podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, na iný subjekt na základe uplatnenia nástroja riešenia krízovej situácie alebo výkonu právomoci riešiť krízovú situáciu.

7. Členské štáty môžu orgánom pre riešenie krízových situácií zveriť dodatočné nástroje a priznať dodatočné právomoci, ktoré možno uplatniť alebo vykonať, ak poisťovňa, zaisťovňa alebo subjekt uvedené v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) spĺňajú podmienky pre riešenie krízovej situácie uvedené v článku 19 ods. 1 alebo článku 20 ods. 3 za predpokladu, že:

   a) pri uplatnení na cezhraničnú skupinu tieto dodatočné nástroje a právomoci nepredstavujú prekážky účinného riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny;

   b) tieto nástroje a právomoci sú konzistentné s cieľmi riešenia krízových situácií uvedenými v článku 18 a so všeobecnými zásadami týkajúcimi sa riešenia krízových situácií stanovenými v článkoch 18 a 22.

ODDIEL 2
NÁSTROJ NA SOLVENTNÉ DOVYPLÁCANIE POISTNÝCH PLNENÍ

Článok 27

Nástroj na solventné dovyplácanie poistných plnení

1. Členské štáty zabezpečujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali právomoc odňať podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, povolenie uzatvárať nové poistné alebo zaistné zmluvy a umiestniť podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, do postupu solventného dovyplácania poistných plnení s cieľom ukončiť činnosti tohto podniku.

2. Orgány pre riešenie krízových situácií zabezpečujú, aby poisťovňa alebo zaisťovňa, ktorej krízová situácia sa rieši solventným dovyplácaním poistných plnení, bola schopná udržať primerane vyškolených a kompetentných zamestnancov na zabezpečenie riadneho pokračovania jej poisťovacích činností pri dovyplácaní poistných plnení až do jej likvidácie.

3. Orgány pre riešenie krízových situácií v úzkej spolupráci s orgánmi dohľadu monitorujú náklady a výdavky poisťovne alebo zaisťovne, ktorej krízová situácia sa rieši, s cieľom zachovať jej hodnotu a predajnosť.

4. Orgány pre riešenie krízových situácií v úzkej spolupráci s orgánmi dohľadu posudzujú zamýšľané zmeny v zložení aktív, dôkladne monitorujú zaistné dohody a aspoň raz za štvrťrok vyžadujú nezávislé aktuárske preskúmania technických rezerv a rezerv.

5. Orgány pre riešenie krízových situácií pri uplatňovaní nástroja na solventného dovyplácania poistných plnení obmedzujú alebo zakazujú akékoľvek odmeňovanie z kapitálu a nástrojov považovaných za kapitál, vrátane výplat dividend, a obmedzujú alebo zakazujú akékoľvek platby pohyblivej zložky odmeňovania a dobrovoľných platieb dôchodkového zabezpečenia.

6. Orgány pre riešenie krízových situácií prijímajú rozhodnutie, že podnik, ktorého krízová situácia sa rieši solventným dovyplácaním poistných plnení, sa musí zlikvidovať v ktoromkoľvek z týchto prípadov, podľa toho, čo nastane skôr:

   a) podnik, ktorého krízová situácia sa rieši solventným dovyplácaním poistných plnení, sa zlúči s iným subjektom;

   b) všetky alebo v podstate všetky aktíva, práva alebo záväzky podniku, ktorého krízová situácia sa rieši solventným dovyplácaním poistných plnení, sa predajú kupujúcemu, ktorý je treťou stranou;

c) aktíva podniku, ktorého krízová situácia sa rieši solventným dovyplácaním poistných plnení, sa úplne zlikvidujú a jeho záväzky sa kompletne uhradia;

d) čistá hodnota aktív podniku, ktorého krízová situácia sa rieši solventným dovyplácaním poistných plnení, sa stala zápornou.

7. Keď sa prevádzka podniku, ktorého krízová situácia sa rieši solventným dovyplácaním poistných plnení, ukončí za okolností uvedených v odseku 6 písm. b), zvyšková poisťovňa alebo zaisťovňa sa zlikviduje v rámci bežného konkurzného konania.

S výhradou článku 26 ods. 6 idú všetky výnosy dosiahnuté v dôsledku ukončenia prevádzky poisťovne alebo zaisťovne vyplatením poistných plnení v prospech jej akcionárov.

ODDIEL 3
NÁSTROJ ODDELENIA AKTÍV A ZÁVÄZKOV, NÁSTROJ ODPREDAJA OBCHODNEJ ČINNOSTI A NÁSTROJ PREKLENOVACIEHO PODNIKU

Článok 28

Zásady uplatňovania nástroja oddelenia aktív a záväzkov, nástroja odpredaja obchodnej činnosti a nástroja preklenovacieho podniku

1. Členské štáty zabezpečujú, aby s výhradou článku 31 ods. 5 a 6 a článku 65 mali orgány pre riešenie krízových situácií právomoc využívať nástroj oddelenia aktív a záväzkov, nástroj odpredaja obchodnej činnosti a nástroj preklenovacieho podniku bez získania súhlasu akcionárov podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo akejkoľvek tretej strany inej ako kupujúceho alebo preklenovacieho podniku, a bez toho, aby dodržiavali procesné požiadavky podľa práva obchodných spoločností alebo práva v oblasti cenných papierov okrem tých, ktoré sú stanovené v článku 29.

2. S výhradou článku 26 ods. 7 ide každá protihodnota, ktorú zaplatí kupujúci alebo preklenovací podnik, v prospech:

a) vlastníkov akcií alebo iných nástrojov vlastníctva, ak boli takéto akcie alebo iné nástroje vlastníctva emitované podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, prevedené z držiteľov takýchto akcií alebo nástrojov na kupujúceho alebo preklenovací podnik;

b) podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, ak boli niektoré alebo všetky aktíva alebo záväzky podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, prevedené na kupujúceho alebo preklenovací podnik.

3. S výhradou článku 26 ods. 7 každá protihodnota, ktorú zaplatí subjekt pre správu aktív a záväzkov uvedený v článku 30 ods. 2 v súvislosti s aktívami, právami alebo záväzkami nadobudnutými priamo od podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, ide v prospech podniku, ktorého krízová situácia sa rieši. Protihodnota sa môže vyplatiť vo forme dlhu, ktorý emituje subjekt pre správu aktív a záväzkov.

4. Prevody vykonané s použitím nástroja aktív a záväzkov, nástroja odpredaja obchodnej činnosti alebo nástroja preklenovacieho podniku podliehajú ochranným opatreniam uvedeným v hlave III kapitole V.

5. Orgány pre riešenie krízových situácií môžu nástroj oddelenia aktív a záväzkov, nástroj odpredaja obchodnej činnosti a nástroj preklenovacieho podniku využiť viackrát na vykonanie doplnkových prevodov, ak je to potrebné na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 18.

6. Členské štáty zabezpečujú, aby kupujúci alebo preklenovací podnik uvedený v odseku 1 mohol aj naďalej vykonávať práva vyplývajúce z členstva podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, v platobných systémov, systémov zúčtovania a vyrovnania, na burzách cenných papierov a v systémoch poistných záruk, a prípadne práva na prístup k nim, ak spĺňa kritériá členstva a účasti v týchto systémoch.

   V prípadoch, keď nie sú splnené všetky kritériá uvedené v prvom pododseku, členské štáty zabezpečujú, aby:

   a) členstvo alebo účasť v platobných systémov, systémov zúčtovania a vyrovnania, na burzách cenných papierov a v systémoch poistných záruk sa neodmieta z dôvodu, že kupujúci alebo preklenovací podnik nemá rating od ratingovej agentúry alebo že takýto rating primerane nezodpovedá ratingovému stupňu, ktorý sa vyžaduje na udelenie prístupu k takýmto systémom;

   b) ak kupujúci alebo preklenovací podnik nespĺňa kritériá členstva alebo účasti v platobnom systéme, systéme zúčtovania a vyrovnania, na burze cenných papierov alebo v systéme poistných záruk, práva uvedené v prvom pododseku sa vykonávajú počas obdobia stanoveného orgánmi pre riešenie krízových situácií, ktoré nepresiahne 24 mesiacov a možno ho predĺžiť na žiadosť kupujúceho alebo preklenovacieho podniku podanú orgánu pre riešenie krízových situácií.

7. Bez toho, aby bola dotknutá hlava III kapitola V, akcionári alebo veritelia podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, a iné tretie strany, ktorých aktíva, práva alebo záväzky sa neprevádzajú pomocou nástroja aktív a záväzkov, nástroja odpredaja obchodnej činnosti alebo nástroja preklenovacieho podniku, nemajú žiadne práva ani nároky na prevedené aktíva, práva alebo záväzky ani v súvislosti s nimi, ani na správny, riadiaci alebo kontrolný orgán alebo vrcholový manažment preklenovacieho podniku alebo subjektu pre správu aktív a záväzkov, ani v rámci nich.

Článok 29

Procesné požiadavky týkajúce sa odpredaja obchodnej činnosti, aktív, práv alebo záväzkov pri riešení krízových situácií

1. S výhradou odseku 3 tohto článku členské štáty zabezpečujú, aby sa v prípade, že orgány pre riešenie krízových situácií chcú uplatniť nástroj odpredaja obchodnej činnosti alebo predať preklenovací podnik alebo jeho aktíva, práva alebo záväzky, podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, preklenovací podnik alebo príslušné aktíva, práva, záväzky, akcie alebo iné nástroje vlastníctva ponúkali na trhu v súlade s kritériami stanovenými v odseku 2. Súbory práv, aktív a záväzkov sa môžu na trhu ponúkať oddelene.

2. Bez toho, aby bol dotknutý rámec Únie pre štátnu pomoc, sú kritéria týkajúce sa ponúkania na trhu uvedené v odseku 1 podľa potreby tieto:

   a) ponúkanie na trhu musí byť čo najtransparentnejšie a nesmie významne skresľovať aktíva, práva, záväzky, akcie alebo iné nástroje vlastníctva podniku alebo preklenovacieho podniku, ktoré má orgán pre riešenie krízových situácií v úmysle previesť;

   b) ponúkanie na trhu nenáležite neuprednostňuje ani nediskriminuje potenciálnych kupujúcich;

   c) ponúkanie na trhu neobsahuje konflikt záujmov;

   d) ponúkanie na trhu potenciálnemu kupujúcemu neposkytuje neoprávnenú výhodu;

e) ponúkanie na trhu zohľadňuje potrebu uplatniť opatrenie na rýchle riešenie krízovej situácie;

f) ponúkanie na trhu sa v čo najväčšej miere zameriava na maximalizáciu predajnej ceny dotknutých akcií alebo iných nástrojov vlastníctva, aktív, práv alebo záväzkov.

Zásady uvedené v tomto odseku nesmú orgánom pre riešenie krízových situácií brániť v oslovovaní konkrétnych potenciálnych kupujúcich.

Každé zverejnenie skutočnosti, že podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo subjekt uvedené v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), alebo preklenovací podnik sa ponúkajú na trhu, ktoré by sa inak požadovalo v súlade s článkom 17 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 596/2014, sa môže odložiť v súlade s článkom 17 ods. 4 alebo 5 uvedeného nariadenia.

3. Orgány pre riešenie krízových situácií sa môžu rozhodnúť, že nebudú dodržiavať požiadavku ponúkať odpredaj na trhu, ak usúdia, že dodržiavanie požiadaviek stanovených v odseku 2 by pravdepodobne ohrozilo jeden alebo viacero cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 18.

Článok 30

Nástroj oddelenia aktív a záväzkov

1. Členské štáty zabezpečujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali právomoc previesť aktíva, práva alebo záväzky podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo preklenovacieho podniku na jeden alebo viacero subjektov pre správu aktív a záväzkov.

2. Na účely nástroja oddelenia aktív a záväzkov musí byť subjekt pre správu aktív a záväzkov právnická osoba, ktorá spĺňa všetky tieto požiadavky:

a) úplne alebo čiastočne ju vlastní jeden alebo viac orgánov verejnej moci, medzi ktoré môže patriť orgán pre riešenie krízových situácií, a kontroluje ju orgán pre riešenie krízových situácií;

b) bola zriadená na účely prijatia niektorých alebo všetkých aktív, práv a záväzkov jedného alebo viacerých podnikov, ktorých krízová situácia sa rieši, alebo preklenovacieho podniku.

3. Subjekt pre správu aktív a záväzkov spravuje portfóliá, ktoré boli naň prevedené, s cieľom maximalizovať ich hodnotu prostredníctvom predaja týchto portfólií alebo riadnej likvidácie.

4. Členské štáty zabezpečujú, aby sa pri prevádzke subjektu pre správu aktív a záväzkov plnili tieto požiadavky:

a) dotknutý orgán pre riešenie krízových situácií schválil zakladajúce dokumenty subjektu pre správu aktív a záväzkov;

b) dotknutý orgán pre riešenie krízových situácií vymenúva alebo schvaľuje správny, riadiaci alebo kontrolný orgán subjektu pre správu aktív a záväzkov, a to na základe štruktúry vlastníctva subjektu pre správu aktív a záväzkov;

c) dotknutý orgán pre riešenie krízových situácií schvaľuje odmeňovanie členov správneho, riadiaceho alebo kontrolného orgánu a určuje ich zodpovednosti;

d) dotknutý orgán pre riešenie krízových situácií schvaľuje stratégiu a rizikový profil subjektu pre správu aktív a záväzkov.

5. Orgány pre riešenie krízových situácií môžu vykonávať právomoc uvedenú v odseku 1 previesť aktíva, práva alebo záväzky len v spojení s inými nástrojmi riešenia krízových situácií uvedenými v článku 26 ods. 3, a ak nastane niektorá z týchto situácií:

   a) situácia na konkrétnom trhu je pre tieto aktíva, práva alebo záväzky taká, že likvidácia týchto aktív, práv alebo záväzkov v rámci bežného konkurzného konania by mohla mať nepriaznivý vplyv na jeden alebo viaceré finančné trhy;

   b) takýto prevod je potrebný na uľahčenie používania nástroja na solventné dovyplácanie poistných plnení alebo na zabezpečenie riadneho fungovania podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo preklenovacieho podniku;

   c) takýto prevod je potrebný na maximalizáciu výnosov z likvidácie.

6. Orgány pre riešenie krízových situácií pri uplatňovaní nástroja oddelenia aktív a záväzkov určujú v súlade s článkom 23 a v súlade s rámcom Únie pre štátnu pomoc protihodnotu, za ktorú sa aktíva, práva a záväzky prevádzajú na subjekt pre správu aktív a záväzkov. Tento odsek nesmie brániť tomu, aby protihodnota mala nominálnu alebo zápornú hodnotu.

7. Keď orgány pre riešenie krízových situácií uplatnili nástroj preklenovacieho podniku, subjekt pre správu aktív a záväzkov môže po uplatnení nástroja preklenovacieho podniku nadobudnúť od tohto preklenovacieho podniku aktíva, práva alebo záväzky.

8. Orgány pre riešenie krízových situácií môžu previesť aktíva, práva alebo záväzky z podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, na jeden alebo viaceré subjekty pre správu aktív a záväzkov viac než raz a previesť aktíva, práva alebo záväzky späť z jedného alebo viacerých subjektov pre správu aktív a záväzkov na podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, v týchto situáciách:

   a) možnosť, že aktíva, práva alebo záväzky by sa mohli previesť späť, je výslovne uvedená v nástroji, na základe ktorého sa prevod uskutočnil;

   b) aktíva, práva alebo záväzky nepatria do tried aktív, práv alebo záväzkov spresnených v nástroji, na základe ktorého sa prevod uskutočnil, alebo nespĺňajú podmienky týkajúce sa prevodu aktív, práv alebo záväzkov spresnených v takomto nástroji.

   V ktoromkoľvek z prípadov uvedených v písmenách a) a b) sa spätný prevod môže uskutočniť v rámci akéhokoľvek obdobia a musí spĺňať všetky ostatné podmienky uvedené v tomto nástroji na relevantný účel.

   Podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, je povinný prijať späť všetky aktíva, práva alebo záväzky prevedené v súlade s písmenami a) a b).

9. Z cieľov subjektu pre správu aktív a záväzkov nevyplýva pre akcionárov ani veriteľov podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, žiadna povinnosť ani zodpovednosť. Členovia správneho, riadiaceho alebo kontrolného orgánu alebo vrcholového manažmentu subjektu pre správu aktív a záväzkov nenesú voči takýmto akcionárom alebo veriteľom žiadnu zodpovednosť za úkony a opomenutia pri výkone svojich povinností, pokiaľ takéto konanie alebo opomenutia nepredstavujú podľa vnútroštátneho práva hrubú nedbanlivosť alebo závažné pochybenie, ktoré priamo ovplyvnili práva takýchto akcionárov alebo veriteľov.

Členské štáty môžu ďalej obmedziť zodpovednosť subjektu pre správu aktív a záväzkov, členov jeho správneho, riadiaceho alebo kontrolného orgánu alebo vrcholového manažmentu za konanie a opomenutia pri výkone ich povinností.

Článok 31

Nástroj odpredaja obchodnej činnosti

1. Členské štáty zabezpečujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali právomoc previesť na kupujúceho, ktorý nie je preklenovacím podnikom:

   a) akcie alebo iné nástroje vlastníctva emitované podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši;

   b) všetky alebo niektoré aktíva, práva alebo záväzky podniku, ktorého krízová situácia sa rieši.

2. Prevod podľa odseku 1 sa vykonáva za komerčných podmienok, so zreteľom na dané okolnosti a v súlade s rámcom Únie pre štátnu pomoc.

   Orgány pre riešenie krízových situácií prijímajú všetky primerané kroky, aby získali na prevod komerčné podmienky, ktoré sú v súlade s ocenením vykonaným podľa článku 23, pričom sa zohľadňujú okolnosti daného prípadu.

3. Orgány pre riešenie krízových situácií môžu so súhlasom kupujúceho vrátiť späť vykonané prevody, ak je to odôvodnené okolnosťami daného prípadu. Podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo pôvodní vlastníci sú povinní prijať späť všetky prevedené akcie alebo iné nástroje vlastníctva, alebo aktíva, práva alebo záväzky.

4. V prípade uskutočnenia prevodu uvedeného v odseku 1 sa od kupujúcich vyžaduje, aby mali príslušné povolenie na vykonávanie obchodnej činnosti, ktorú nadobúdajú. Orgány dohľadu zabezpečujú, aby sa každá žiadosť o takéto povolenie v súvislosti s prevodom posúdila včas.

5. Odchylne od článkov 57 až 62 smernice 2009/138/ES, ak by prevod akcií alebo iných nástrojov vlastníctva na základe uplatnenia nástroja odpredaja obchodnej činnosti viedol k nadobudnutiu kvalifikovanej účasti v poisťovni alebo zaisťovni alebo k zvýšeniu kvalifikovanej účasti v poisťovni alebo zaisťovni, ako sa uvádza v článku 57 ods. 1 smernice 2009/138/ES, orgán dohľadu tejto poisťovne alebo zaisťovne vykoná posúdenie požadované podľa uvedených článkov včas, aby sa kvôli nemu neodkladalo uplatňovanie nástroja odpredaja obchodnej činnosti a nebránilo sa tomu, aby opatrenie na riešenie krízovej situácie dosahovalo ciele riešenia krízových situácií uvedené v článku 18 tejto smernice.

6. Členské štáty zabezpečujú, aby v prípade, že orgán dohľadu nedokončil posúdenie uvedené v odseku 5 od dátumu prevodu, platilo toto:

   a) takýto prevod akcií alebo iných nástrojov vlastníctva nadobúdateľovi má okamžitý právny účinok;

   b) počas lehoty na posúdenie a počas akejkoľvek lehoty na uspokojenie veriteľov dlžníka stanovenej v písmene f) sa hlasovacie práva nadobúdateľa spojené s takými akciami alebo inými nástrojmi vlastníctva pozastavujú a udeľujú v plnom rozsahu orgánu pre riešenie krízových situácií, ktorý nemá povinnosť vykonávať žiadne takéto hlasovacie práva a ktorý nenesie vôbec žiadnu zodpovednosť za vykonanie alebo nevykonanie takýchto hlasovacích práv;

c) počas lehoty na posudzovanie a počas akejkoľvek lehoty na uspokojenie veriteľov dlžníka stanovenej v písmene f) sa sankcie a iné opatrenia za porušenie požiadaviek na nadobudnutie alebo odpredaj kvalifikovaných účastí stanovené v článku 62 smernice 2009/138/ES neuplatňujú na takýto prevod akcií alebo iných nástrojov vlastníctva;

d) orgán dohľadu po ukončení svojho posúdenia urýchlene písomne oznámi orgánu pre riešenie krízových situácií a nadobúdateľovi, či schvaľuje, alebo v súlade s článkom 58 ods. 4 smernice 2009/138/ES neschvaľuje takýto prevod akcií alebo iných nástrojov vlastníctva nadobúdateľovi;

e) ak orgán dohľadu takýto prevod akcií alebo iných nástrojov vlastníctva nadobúdateľovi schváli, nadobúdateľovi sa udelia plné hlasovacie práva spojené s takýmito akciami alebo inými nástrojmi vlastníctva, a to okamžite po tom, ako sa orgánu pre riešenie krízových situácií a nadobúdateľovi doručí takéto schválenie od orgánu dohľadu;

f) ak orgán dohľadu takýto prevod akcií alebo iných nástrojov vlastníctva nadobúdateľovi neschváli:

i) ostávajú v plnej platnosti hlasovacie práva spojené s takýmito akciami alebo inými nástrojmi vlastníctva stanovené v písmene b);

ii) orgán pre riešenie krízových situácií môže požadovať, aby sa nadobúdateľ zbavil takýchto akcií alebo iných nástrojov vlastníctva počas lehoty na uspokojenie veriteľov dlžníka, ktorú určí orgán pre riešenie krízových situácií po zohľadnení prevládajúcich trhových podmienok; iii) ak nadobúdateľ nevyhovie žiadosti uvedenej v bode ii), orgán dohľadu môže so súhlasom orgánu pre riešenie krízových situácií uložiť nadobúdateľovi sankcie a iné opatrenia za porušenie požiadaviek na nadobudnutie alebo odpredaj kvalifikovaných účastí stanovené v článku 62 smernice 2009/138/ES.

7. Na účely výkonu práv poskytovať služby alebo usadiť sa v inom členskom štáte v súlade so smernicou 2009/138/ES sa kupujúci považuje za pokračovanie podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, a môže v súvislosti s prevedenými aktívami, právami alebo záväzkami naďalej vykonávať všetky takéto práva, ktoré vykonával podnik, ktorého krízová situácia sa rieši.

Článok 32

Nástroj preklenovacieho podniku

1. Členské štáty zabezpečujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali právomoc previesť na preklenovací podnik:

a) akcie alebo iné nástroje vlastníctva emitované jedným alebo viacerými podnikmi, ktorých krízová situácia sa rieši;

b) všetky alebo niektoré aktíva, práva alebo záväzky jedného alebo viacerých podnikov, ktorých krízová situácia sa rieši.

2. Preklenovací podnik je právnická osoba, ktorá spĺňa všetky tieto požiadavky:

a) úplne alebo čiastočne ho vlastní jeden alebo viac orgánov verejnej moci, medzi ktoré môže patriť orgán pre riešenie krízových situácií alebo prípadne systém poistných záruk, a kontroluje ho orgán pre riešenie krízových situácií;

b) bol zriadený na účely prijatia a držby niektorých alebo všetkých akcií alebo iných nástrojov vlastníctva emitovaných podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo niektorých či všetkých aktív, práv a záväzkov jedného alebo viacerých podnikov, ktorých krízová situácia sa rieši, s cieľom dosiahnuť ciele riešenia krízových situácií a predať podnik alebo subjekt uvedené v článku 1 ods. 1 písm. b) až e).

3. Orgány pre riešenie krízových situácií pri uplatňovaní nástroja preklenovacieho podniku zabezpečujú, aby celková hodnota záväzkov prevedených na preklenovací podnik nepresiahla celkovú hodnotu práv a aktív prevedených z podniku, ktorého krízová situácia sa rieši.

4. Orgány pre riešenie krízových situácií po uplatnení nástroja preklenovacieho podniku môžu, ak je to odôvodnené okolnosťami, vrátiť späť vykonané prevody a podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo pôvodní vlastníci sú povinní prijať späť všetky prevedené aktíva, práva alebo záväzky, alebo akcie alebo iné nástroje vlastníctva, ak je to odôvodnené okolnosťami daného prípadu, a to v každej z týchto situácií:

a) možnosť, že konkrétne akcie alebo iné nástroje vlastníctva, aktíva, práva alebo záväzky by sa mohli previesť späť, je výslovne uvedená v nástroji, prostredníctvom ktorého sa prevod uskutočnil;

b) konkrétne akcie alebo iné nástroje vlastníctva, aktíva, práva alebo záväzky nepatria do tried akcií alebo iných nástrojov vlastníctva, aktív, práv alebo záväzkov bližšie určených v nástroji, prostredníctvom ktorého sa prevod uskutočnil, alebo nespĺňajú podmienky týkajúce sa prevodu akcií alebo iných nástrojov vlastníctva, aktív, práv alebo záväzkov.

Spätný prevod uvedený v prvom pododseku sa môže uskutočniť v rámci akejkoľvek lehoty a musí spĺňať všetky ostatné podmienky uvedené v nástroji, prostredníctvom ktorého sa prevod uskutočnil.

5. Orgány pre riešenie krízových situácií môžu po uplatnení nástroja preklenovacieho podniku previesť akcie alebo iné nástroje vlastníctva alebo aktíva, práva alebo záväzky z preklenovacieho podniku na kupujúceho, ktorý je treťou stranou.

6. Preklenovací podnik sa považuje za pokračovanie podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, a musí byť schopný v súvislosti s prevedenými aktívami, právami alebo záväzkami aj naďalej vykonávať akékoľvek právo, ktoré vykonával podnik, ktorého krízová situácia sa rieši.

Preklenovacia inštitúcia nesmie uzatvárať nové poistné zmluvy ani meniť existujúce poistné zmluvy spôsobom, ktorý by mohol zvýšiť poistné plnenia preklenovacieho podniku.

7. Z cieľov preklenovacieho podniku nevyplýva žiadna povinnosť ani zodpovednosť voči akcionárom alebo veriteľom podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, a členovia správneho, riadiaceho alebo kontrolného orgánu alebo vrcholového manažmentu nenesú voči takýmto akcionárom alebo veriteľom žiadnu zodpovednosť za úkony alebo opomenutia počas výkonu svojich funkcií s výnimkou prípadov, keď takéto konanie alebo opomenutie predstavuje v súlade s vnútroštátnym právom hrubú nedbanlivosť alebo závažné pochybenie, ktoré priamo ovplyvnilo práva takýchto akcionárov alebo veriteľov.

Členské štáty môžu v súlade s vnútroštátnym právom ďalej obmedziť zodpovednosť preklenovacieho podniku a členov jeho správneho, riadiaceho alebo kontrolného orgánu alebo vrcholového manažmentu za konanie a opomenutia pri výkone ich povinností.

Článok 33

Prevádzka preklenovacieho podniku

1. Členské štáty zabezpečujú, aby sa pri prevádzke preklenovacieho podniku dodržiavali tieto požiadavky:

   a) orgán pre riešenie krízových situácií schválil zakladajúce dokumenty preklenovacieho podniku;

   b) v závislosti od štruktúry vlastníctva preklenovacieho podniku orgán pre riešenie krízových situácií buď vymenuje, alebo schvaľuje správny, riadiaci alebo kontrolný orgán preklenovacieho podniku;

   c) orgán pre riešenie krízových situácií schvaľuje odmeňovanie členov správneho, riadiaceho alebo kontrolného orgánu a určuje ich zodpovednosti;

   d) orgán pre riešenie krízových situácií schvaľuje stratégiu a rizikový profil preklenovacieho podniku;

   e) preklenovaciemu podniku je udelené povolenie v súlade so smernicou 2009/138/ES a má podľa príslušných vnútroštátnych právnych predpisov potrebné povolenie na pokračovanie v činnostiach alebo službách, ktoré nadobúda na základe prevodu vykonaného podľa článku 40 tejto smernice;

   f) preklenovací podnik spĺňa požiadavky smernice 2009/138/ES a podlieha dohľadu v súlade s uvedenou smernicou;

   g) prevádzka preklenovacieho podniku je v súlade s rámcom Únie pre štátnu pomoc a orgán pre riešenie krízových situácií smie podľa toho stanoviť obmedzenia na jej fungovanie.

   Bez toho, aby tým boli dotknuté ustanovenia uvedené v písmenách d) a e) prvého pododseku, a ak je to potrebné na splnenie cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 18, preklenovací podnik sa môže zriadiť a môže sa mu udeliť povolenie bez toho, aby v krátkom časovom období na začiatku jeho prevádzky bola dodržaná smernica 2009/138/ES. Na tento účel orgán pre riešenie krízových situácií predkladá žiadosť v tomto zmysle orgánu dohľadu. Ak orgán dohľadu rozhodne o udelení takéhoto povolenia, uvedie obdobie, počas ktorého je preklenovací podnik oslobodený od povinnosti spĺňať požiadavky smernice 2009/138/ES.

2. S výhradou akýchkoľvek obmedzení uložených pravidlami Únie alebo jednotlivých štátov v oblasti hospodárskej súťaže manažment preklenovacieho podniku prevádzkuje preklenovací podnik s cieľom dosiahnuť ciele riešenia krízových situácií uvedené v článku 18 a predať podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, a jeho aktíva, práva alebo záväzky jednému alebo viacerým kupujúcim zo súkromného sektora hneď, ako nastanú vhodné trhové podmienky.

3. Orgány pre riešenie krízových situácií rozhodnú, že subjekt už nie je preklenovacím podnikom, v ktorejkoľvek z týchto situácií, podľa toho, čo nastane skôr:

   a) preklenovací podnik sa zlúči s iným subjektom;

   b) preklenovací podnik prestane spĺňať požiadavky podľa článku 32 ods. 2;

   c) dôjde k predaju všetkých alebo v podstate všetkých aktív, práv alebo záväzkov preklenovacieho podniku kupujúcemu, ktorý je treťou stranou;

d) aktíva preklenovacieho podniku sú úplne zlikvidované a jeho záväzky kompletne uhradené.

4. Keď sa prevádzka preklenovacieho podniku ukončí v situácii uvedenej v odseku 3 písm. c), preklenovací podnik sa zlikviduje v rámci bežného konkurzného konania.

S výhradou článku 26 ods. 7 idú všetky výnosy dosiahnuté v dôsledku ukončenia prevádzky preklenovacieho podniku v prospech akcionárov preklenovacieho podniku.

ODDIEL 4
NÁSTROJ NA ODPÍSANIE ALEBO KONVERZIU

Článok 34

Cieľ a rozsah pôsobnosti nástroja na odpísanie alebo konverziu

1. Členské štáty zabezpečujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií smeli nástroj na odpísanie alebo konverziu uplatniť na splnenie cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 18 na ktorýkoľvek z týchto účelov:

a) rekapitalizovať poisťovňu alebo zaisťovňu alebo subjekt uvedené v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), ktoré spĺňajú podmienky pre riešenie krízovej situácie uvedené v článku 19 ods. 1 a článku 20 ods. 3, a to v dostatočnom rozsahu umožňujúcom uplatňovanie nástroja na solventné dovyplácanie poistných plnení uvedeného v článku 27 a zachovanie ich povolenia podľa smernice 2009/138/ES;

b) vykonať konverziu na vlastné imanie alebo znížiť výšku istiny nárokov, vrátane poistných plnení, alebo dlhových nástrojov prevedených:

i) na preklenovací podnik s cieľom poskytnúť kapitál uvedenej preklenovacej inštitúcii; alebo

ii) v rámci nástroja oddelenia aktív a záväzkov uvedeného v článku 30 alebo nástroja odpredaja obchodnej činnosti uvedeného v článku 31.

Pri uplatňovaní nástroja na odpísanie alebo konverziu na poistné plnenia smú orgány pre riešenie krízových situácií takisto reštrukturalizovať podmienky súvisiacich poistných zmlúv, aby bolo možné účinnejšie dosiahnuť ciele riešenia krízových situácií uvedené v článku 18.

2. Členské štáty zabezpečujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií určili sumu, o ktorú sa kapitálové nástroje, dlhové nástroje a iné oprávnené záväzky musia odpísať alebo konvertovať na účely uvedené v odseku 1 na základe ocenenia vykonaného v súlade s článkom 23.

3. Členské štáty zabezpečujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií smeli nástroj na odpísanie alebo konverziu uplatňovať na všetky záväzky poisťovní alebo zaisťovní alebo subjektov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), pričom si zachovajú svoju súčasnú právnu formu alebo v prípade potreby zvážia zmenu svojej právnej formy.

4. Členské štáty zabezpečujú, aby sa nástroj na odpísanie alebo konverziu smel uplatňovať na všetky kapitálové nástroje a všetky záväzky poisťovne, zaisťovne alebo subjektu uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), ktoré nie sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti uvedeného nástroja podľa odsekov 5 alebo 6 tohto článku.

5. Orgány pre riešenie krízových situácií neuplatňujú nástroj na odpísanie alebo konverziu vo vzťahu k nasledujúcim záväzkom, či už sa na ne vzťahujú právne predpisy členského štátu alebo tretej krajiny:

a) zabezpečeným záväzkom;

b) záväzkom voči úverovým inštitúciám, investičným spoločnostiam a poisťovniam či zaisťovniam s výnimkou subjektov, ktoré sú súčasťou tej istej skupiny, s pôvodnou splatnosťou menej než sedem dní;

c) záväzkom so zostávajúcou splatnosťou menej než sedem dní, ktoré existujú buď voči systémom alebo prevádzkovateľom systémov, ktoré boli určené na účely smernice 98/26/ES, alebo voči ich účastníkom a ktoré vyplývajú z účasti v takomto systéme, alebo voči centrálnym protistranám povoleným v Únii podľa článku 14 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012[32] a centrálnym protistranám z tretej krajiny uznaným orgánom ESMA podľa článku 25 uvedeného nariadenia;

d) záväzku voči:

i) zamestnancovi vo vzťahu k splatnej mzde, dôchodkovým dávkam alebo inej pevnej odmene s výnimkou variabilnej zložky odmeny, ktorá sa neupravuje v rámci kolektívnej zmluvy;

ii) komerčnému či obchodnému veriteľovi na základe dodania tovaru alebo poskytnutia služieb kritických pre každodenné fungovanie poisťovne, zaisťovne alebo subjektu uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) vrátane služieb informačných technológií, verejných služieb, prenájmu, prevádzky a údržby priestorov;

iii) daňovým úradom a orgánom sociálneho zabezpečenia za predpokladu, že tieto záväzky sa v súlade s príslušnými právnymi predpismi uprednostňujú;

iv) systémom poistných záruk vyplývajúcim zo splatných príspevkov v súlade uplatniteľnými vnútroštátnymi právnymi predpismi.

Písmeno a) prvého pododseku nebráni orgánom pre riešenie krízových situácií, aby v prípade potreby uplatňovali nástroj na odpísanie alebo konverziu vo vzťahu k akejkoľvek časti zabezpečeného záväzku alebo záväzku, na ktoré bol poskytnutý kolaterál presahujúci hodnotu aktív, záložného práva, zadržiavacieho práva alebo kolaterálu, voči ktorému je zabezpečený.

6. Za výnimočných okolností, ak sa uplatní nástroj na odpísanie alebo konverziu, môžu orgány pre riešenie krízových situácií vylúčiť alebo čiastočne vylúčiť určité záväzky z uplatnenia nástroja na odpísanie alebo konverziu v týchto situáciách:

a) napriek úsiliu, ktoré orgán pre riešenie krízových situácií vynaloží v dobrej viere, nie je možné na daný záväzok v primeranej lehote uplatniť odpísanie alebo konverziu;

b) vylúčenie je úplne nevyhnutné a je primerané na dosiahnutie kontinuity vykonávania kritických funkcií a hlavných oblastí obchodnej činnosti tak, aby sa zachovala schopnosť podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, pokračovať vo vykonávaní kľúčových operácií, služieb a transakcií;

[32] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1).

c) vylúčenie je úplne nevyhnutné a primerané na to, aby sa zabránilo vzniku rozsiahleho škodlivého vplyvu spôsobom, ktorý by mohol spôsobiť vážne narušenie hospodárstva členského štátu alebo Únie; alebo

d) uplatnenie nástroja na odpísanie alebo konverziu na tieto záväzky by viedlo k takému zníženiu hodnoty, že straty znášané ostatnými veriteľmi by boli vyššie, než keby tieto záväzky boli vylúčené z uplatnenia nástroja na odpísanie lebo konverziu.

Článok 35

Zaobchádzanie s akcionármi a držiteľmi iných nástrojov vlastníctva pri uplatňovaní nástroja na odpísanie alebo konverziu

1. Členské štáty zabezpečujú, aby pri uplatňovaní nástroja na odpísanie alebo konverziu uvedeného v článku 34 orgány pre riešenie krízových situácií prijali v súvislosti s akcionármi a držiteľmi iných nástrojov vlastníctva jedno alebo obidve tieto opatrenia:

   a) zrušiť existujúce akcie alebo iné nástroje vlastníctva alebo ich previesť na veriteľov, ktorých nároky sa konvertovali;

   b) za predpokladu, že z ocenenia vykonaného podľa článku 23 vyplýva, že podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, má kladnú čistú hodnotu, zriediť percentuálne podiely existujúcich akcionárov a držiteľov iných nástrojov vlastníctva pomocou konverzie relevantných kapitálových nástrojov alebo dlhových nástrojov emitovaných podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo iných oprávnených záväzkov podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, na akcie alebo iné nástroje vlastníctva na základe uplatnenia nástroja na odpísanie alebo konverziu.

   S ohľadom na písmeno b) prvého pododseku sa konverzia vykonáva s konverzným koeficientom, ktorý výrazne riedi existujúce percentuálne podiely akcií alebo iných nástrojov vlastníctva.

2. Pri zvažovaní, ktoré opatrenie uvedené v odseku 1 prijať, orgány pre riešenie krízových situácií zohľadňujú:

   a) ocenenie vykonané v súlade s článkom 23;

   b) sumu, o ktorú musia byť podľa posúdenia orgánu pre riešenie krízových situácií znížené položky Tier 1 a odpísané alebo konvertované relevantné kapitálové nástroje podľa článku 37 ods. 1.

3. Odchylne od článkov 57 až 62 smernice 2009/138/ES, ak by konverzia kapitálových nástrojov, dlhových nástrojov emitovaných podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo iných oprávnených záväzkov podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, viedla k nadobudnutiu kvalifikovanej účasti v poisťovni alebo zaisťovni alebo k zvýšeniu kvalifikovanej účasti v poisťovni alebo zaisťovni, ako sa uvádza v článku 57 ods. 1 smernice 2009/138/ES, orgány dohľadu vykonajú posúdenie požadované podľa uvedených článkov včas, aby sa kvôli nemu neodkladala konverzia kapitálových nástrojov alebo sa nebránilo tomu, aby opatrenia na riešenie krízových situácií dosahovali príslušné ciele riešenia krízových situácií uvedené v článku 18 tejto smernice.

4. Ak orgán dohľadu uvedeného podniku nedokončil ku dňu konverzie kapitálových nástrojov posúdenie vyžadované na základe odseku 3, článok 31 ods. 6 sa uplatňuje na každé nadobudnutie alebo zvýšenie kvalifikovanej účasti nadobúdateľom v dôsledku konverzie kapitálových nástrojov.

Článok 36

Koeficient konverzie dlhu na vlastné imanie

Členské štáty zabezpečujú, aby orgány pre riešenie krízových situácií pri uplatňovaní nástrojov uvedených v článku 34 ods. 1 a pri výkone právomocí uvedených v článku 40 ods. 1 písm. g) mohli použiť na rôzne triedy kapitálových nástrojov a záväzkov rôzne konverzné koeficienty v súlade s jednou alebo oboma týmito zásadami:

a) konverzný koeficient predstavuje primeranú náhradu dotknutému veriteľovi za akúkoľvek stratu vzniknutú na základe výkonu právomocí na odpísanie alebo konverziu;

b) konverzný koeficient uplatniteľný na záväzky, ktoré sa považujú za nadriadené záväzky podľa príslušného konkurzného práva, je vyšší než konverzný koeficient uplatniteľný na podriadené záväzky.

Článok 37

Dodatočné ustanovenia upravujúce nástroj na odpísanie alebo konverziu

1. Orgány pre riešenie krízových situácií uplatňujú nástroj na odpísanie alebo konverziu v súlade s prioritou nárokov uplatniteľných v rámci bežného konkurzného konania, a to spôsobom, ktorý prináša tieto výsledky:

   a) najprv sa znížia položky kapitálu Tier 1 v pomere k stratám a v rozsahu ich kapacity, pričom orgán pre riešenie krízových situácií prijme v súvislosti s držiteľmi nástrojov kapitálu Tier 1 jedno alebo obe opatrenia stanovené v článku 35 ods. 1;

   b) istina nástrojov kapitálu Tier 2 sa odpíše alebo konvertuje na nástroje kapitálu Tier 1, alebo sa vykoná oboje, a to v rozsahu potrebnom na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 18 alebo v rozsahu kapacity relevantných kapitálových nástrojov, podľa toho, ktorý rozsah je nižší;

   c) istina nástrojov kapitálu Tier 3 sa odpíše alebo konvertuje na nástroje kapitálu Tier 1, alebo sa vykoná oboje, a to v rozsahu potrebnom na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 18 alebo v rozsahu kapacity relevantných kapitálových nástrojov, podľa toho, ktorý rozsah je nižší;

   d) istina alebo nesplatená dlžná suma v súvislosti so zvyšnými oprávnenými záväzkami v súlade s hierarchiou nárokov v bežnom konkurznom konaní vrátane poradia poistných plnení stanoveného v článku 275 ods. 1 smernice 2009/138/ES sa odpíše alebo konvertuje na nástroje kapitálu Tier 1, alebo sa vykoná oboje, a to v rozsahu potrebnom na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 18.

   Ak sa zistí, že úroveň odpísania na základe predbežného ocenenia uvedeného v článku 25 prekračuje požiadavky, keď sa posudzuje na základe konečného ocenenia uvedeného v článku 24 ods. 2, na vrátenie prostriedkov veriteľom a následne aj akcionárom v nevyhnutnom rozsahu sa môže uplatniť mechanizmus navýšenia hodnoty.

   Keď sa rozhoduje o tom, či sa záväzky majú odpísať alebo konvertovať na vlastné imanie, orgány pre riešenie krízových situácií nesmú konvertovať jednu triedu záväzkov, zatiaľ čo iná trieda záväzkov, ktorá je podriadená tejto triede, zostáva nekonvertovaná na vlastné imanie alebo neodpísaná.

Členské štáty zabezpečia, aby mali vo vnútroštátnych právnych predpisoch, ktorými sa upravuje bežné konkurzné konanie, všetky nároky vyplývajúce z položiek vlastných zdrojov nižšie prioritné postavenie než ktorýkoľvek nárok, ktorý nevyplýva z položky vlastných zdrojov. Na účely tohto pododseku, pokiaľ je nástroj len čiastočne uznaný ako položka vlastných zdrojov, s celým nástrojom sa zaobchádza ako s nárokom vyplývajúcim z položky vlastných zdrojov, pričom má nižšie postavenie než ktorýkoľvek nárok, ktorý nevyplýva z položky vlastných zdrojov.

2. Ak sa odpíše istina relevantného kapitálového nástroja alebo istina dlhového nástroja alebo iného oprávneného záväzku, uplatňuje sa nasledovné:

   a) zníženie vyplývajúce z uplatnenia nástroja na odpísanie alebo konverziu je trvalé, s výhradou akéhokoľvek navýšenia hodnoty v súlade s mechanizmom vrátenia prostriedkov uvedeným v odseku 1;

   b) voči držiteľovi relevantného kapitálového nástroja, dlhového nástroja alebo iného oprávneného záväzku nezostáva na základe sumy nástroja, ktorá bola odpísaná, alebo v súvislosti s ňou žiaden záväzok, s výnimkou akéhokoľvek už vzniknutého záväzku a akéhokoľvek záväzku týkajúceho sa náhrady škody, ktorá môže vzniknúť v dôsledku opravného prostriedku, ktorým sa napadla zákonnosť výkonu právomoci odpisovania;

   c) žiadnemu držiteľovi relevantného kapitálového nástroja, dlhového nástroja alebo iného oprávneného záväzku sa nevyplatí žiadna náhrada iná ako náhrada podľa odseku 3.

3. S cieľom uskutočniť konverziu dotknutých kapitálových nástrojov, dlhových nástrojov alebo iných oprávnených záväzkov v súlade s odsekom 1 písm. b) a c) môžu orgány pre riešenie krízových situácií požadovať od poisťovní alebo zaisťovní a od subjektov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), aby pre držiteľov dotknutých kapitálových nástrojov, dlhových nástrojov alebo iných oprávnených záväzkov emitovali nástroje kapitálu Tier 1.

   Dotknuté kapitálové nástroje, dlhové nástroje alebo iné oprávnené záväzky sa môžu konvertovať len vtedy, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

   a) nástroje kapitálu Tier 1 emituje poisťovňa alebo zaisťovňa, subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) alebo materský podnik so súhlasom príslušného orgánu pre riešenie krízových situácií;

   b) nástroje kapitálu Tier 1 sa emitujú predtým, ako uvedená poisťovňa či zaisťovňa alebo subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) emituje akékoľvek akcie alebo iné nástroje vlastníctva na účely poskytnutia vlastných zdrojov zo strany štátu alebo subjektu štátnej správy;

   c) nástroje kapitálu Tier 1 sa poskytnú a prevedú bezodkladne po výkone právomoci vykonať konverziu;

   d) konverzný koeficient, ktorým sa určuje počet nástrojov kapitálu Tier 1, ktoré sa poskytujú v súvislosti s každým relevantným kapitálovým nástrojom, dlhovým nástrojom alebo iným oprávneným záväzkom, je v súlade s článkom 36.

4. Orgán pre riešenie krízových situácií môže na účely poskytnutia nástrojov kapitálu Tier 1 v súlade s odsekom 3 požadovať od poisťovní alebo zaisťovní a subjektov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), aby nepretržite disponovali potrebným predchádzajúcim povolením na emisiu relevantného počtu nástrojov kapitálu Tier 1.

Článok 38

Vplyv odpísania alebo konverzie

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že orgán pre riešenie krízových situácií uplatňuje nástroj na odpísanie alebo konverziu a príslušné právomoci v súlade s článkom 34 ods. 1 a článkom 40 ods. 1 písm. f) až j), nadobudli zníženie istiny alebo nesplatenej dlžnej sumy, konverzia alebo zrušenie účinnosť a aby boli okamžite záväzné pre podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, a pre dotknutých veriteľov a akcionárov.

2. Orgán pre riešenie krízových situácií dokončí alebo požaduje dokončenie všetkých administratívnych a procesných úloh potrebných na to, aby uplatňovanie nástroja na odpísanie alebo konverziu nadobudlo účinnosť, vrátane:

   a) zmeny všetkých dotknutých registrov;

   b) zrušenia kótovania alebo vyradenia akcií alebo iných nástrojov vlastníctva alebo dlhových nástrojov z obchodovania;

   c) kótovania nových akcií alebo iných nástrojov vlastníctva alebo ich prijatia na obchodovanie;

   d) opätovného kótovania akýchkoľvek dlhových nástrojov, ktoré sa odpísali, alebo ich opätovného prijatia na obchodovanie, a to bez nutnosti vydať prospekt, ako sa vyžaduje v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1129[33].

3. Ak orgán pre riešenie krízových situácií na základe právomoci uvedenej v článku 40 ods. 1 písm. f) zníži istinu záväzku alebo nesplatenú dlžnú sumu vo vzťahu k záväzku na nulu, uvedený záväzok a všetky ďalšie povinnosti alebo nároky vzniknuté v súvislosti s ním, ktoré v čase výkonu tejto právomoci ešte neexistovali, sa na všetky účely považujú za uhradené a nie sú prípustné v žiadnych následných konaniach vo vzťahu k podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo k akémukoľvek následníckemu subjektu pri akejkoľvek nasledujúcej likvidácii.

4. Ak orgán pre riešenie krízových situácií na základe právomoci uvedenej v článku 40 ods. 1 písm. f) zníži čiastočne, ale nie v plnom rozsahu, istinu záväzku alebo nesplatenú dlžnú sumu vo vzťahu k záväzku:

   a) záväzok sa uhradí v rozsahu zníženej sumy;

   b) dotknutý nástroj alebo dohoda, ktoré pôvodný záväzok vytvorili, sa naďalej uplatňujú na zostatkovú sumu istiny záväzku alebo nesplatenú dlžnú sumu vo vzťahu k záväzku, s výhradou akejkoľvek úpravy výšky splatných úrokov odzrkadľujúcej zníženie istiny a akejkoľvek ďalšej úpravy podmienok, ktorú môže orgán pre riešenie krízových situácií vykonať na základe právomoci uvedenej v článku 40 ods. 1 písm. k).

[33] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1129 zo 14. júna 2017 o prospekte, ktorý sa má uverejniť pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie na regulovanom trhu, a o zrušení smernice 2003/71/ES (Ú. v. EÚ L 168, 30.6.2017, s. 12).

Článok 39

Odstránenie procesných prekážok brániacich odpísaniu alebo konverzii

1. Ak sa uplatňuje nástroj na odpísanie alebo konverziu, členské štáty v prípade potreby požadujú od poisťovní a zaisťovní a subjektov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), aby si nepretržite zachovávali dostatočný objem schváleného akciového kapitálu alebo iných nástrojov kapitálu Tier 1 s cieľom zabezpečiť, aby sa týmto podnikom a subjektom nebránilo emitovať dostatočný počet nových akcií alebo iných nástrojov vlastníctva, aby sa zabezpečilo, že konverziu záväzkov na akcie alebo iné nástroje vlastníctva bude možné účinne vykonať.

   Orgány pre riešenie krízových situácií posudzujú súlad s požiadavkou stanovenou v odseku 1, pokiaľ ide o vypracúvanie a udržiavanie plánov riešenia krízových situácií v súlade s článkami 9 a 10.

2. Členské štáty zabezpečia, aby neexistovali žiadne procesné prekážky brániace konverzii záväzkov na akcie alebo iné nástroje vlastníctva, ktoré existujú na základe ich zakladacích listín alebo stanov, vrátane predkupného práva pre akcionárov alebo požiadaviek týkajúcich sa súhlasu akcionárov so zvýšením kapitálu.

KAPITOLA IV
Právomoci riešiť krízové situácie

Článok 40

Všeobecné právomoci

1. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali všetky právomoci potrebné na uplatňovanie nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 26 ods. 3 na poisťovne a zaisťovne a na subjekty uvedené v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), ktoré spĺňajú podmienky pre riešenie krízovej situácie stanovené v článku 19 ods. 1 alebo prípadne v článku 20 ods. 3. Orgány pre riešenie krízových situácií musia mať najmä nasledujúce právomoci riešiť krízové situácie, ktoré môžu vykonávať jednotlivo alebo v akejkoľvek kombinácii:

   a) právomoc požadovať od akejkoľvek osoby, aby poskytla informácie, ktoré orgán pre riešenie krízových situácií vyžaduje na účely rozhodnutia o opatrení na riešenie krízovej situácie a jeho prípravu vrátane aktualizácií a doplnenia informácií poskytnutých v plánoch riešenia krízových situácií a vrátane informácií, ktoré sa majú poskytnúť prostredníctvom kontrol na mieste;

   b) právomoc prevziať kontrolu nad podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, a vykonávať všetky práva a právomoci zverené akcionárom, ostatným vlastníkom a správnemu, riadiacemu alebo kontrolnému orgánu podniku, ktorého krízová situácia sa rieši;

   c) právomoc odňať povolenie na uzatváranie nových poistných alebo zaistných zmlúv a umiestniť podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, do postupu solventného dovyplácania poistných plnení a ukončiť jeho činnosti;

   d) právomoc prevádzať akcie alebo iné nástroje vlastníctva emitované podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši;

e) právomoc prevádzať na iný subjekt – s jeho súhlasom – práva, aktíva alebo záväzky podniku, ktorého krízová situácia sa rieši;

f) právomoc reštrukturalizovať poistné plnenia alebo znížiť, a to aj na nulu, istinu alebo nesplatenú dlžnú sumu v súvislosti s dlhovými nástrojmi a oprávnenými záväzkami vrátane poistných plnení podniku, ktorého krízová situácia sa rieši;

g) s výnimkou poistných plnení, právomoc konvertovať dlhové nástroje a oprávnené záväzky podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, na kmeňové akcie alebo iné nástroje vlastníctva tohto podniku alebo subjektu uvedeného v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), príslušného materského podniku alebo preklenovacieho podniku, na ktorý sa prevádzajú aktíva, práva alebo záväzky poisťovne či zaisťovne alebo subjektu uvedeného v článku 1 ods. 1 písm. b) až e);

h) právomoc zrušiť dlhové nástroje emitované podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, s výnimkou zabezpečených záväzkov, na ktoré sa vzťahuje článok 34 ods. 5;

i) právomoc znížiť, a to aj na nulu, nominálnu hodnotu akcií alebo iných nástrojov vlastníctva podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, a zrušiť takéto akcie alebo iné nástroje vlastníctva;

j) právomoc uložiť podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo príslušnému materskému podniku povinnosť emitovať nové akcie alebo iné nástroje vlastníctva, alebo iné kapitálové nástroje vrátane prioritných akcií a podmienených konvertibilných nástrojov;

k) právomoc zmeniť alebo upraviť splatnosť dlhových nástrojov a iných oprávnených záväzkov emitovaných podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo zmeniť výšku splatných úrokov na základe týchto nástrojov a iných oprávnených záväzkov, alebo dátum splatnosti daného úroku, a to aj prostredníctvom dočasného pozastavenia platby;

l) právomoc vysporiadať a ukončiť finančné zmluvy alebo deriváty v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012;

m) právomoc odvolať alebo vymeniť správny, riadiaci alebo kontrolný orgán a vrcholový manažment podniku, ktorého krízová situácia sa rieši;

n) právomoc požadovať od orgánu dohľadu, aby včas posúdil kupujúceho, ktorý nadobúda kvalifikovanú účasť, a to odchylne od lehôt stanovených v článku 58 smernice 2009/138/ES;

2. Členské štáty prijmú všetky nevyhnutné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby pri uplatňovaní nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 26 ods. 3 a vykonávaní právomocí riešiť krízové situácie uvedených v odseku 1 tohto článku orgány pre riešenie krízových situácií nepodliehali žiadnej z ďalej uvedených požiadaviek, ktoré by sa inak uplatňovali podľa vnútroštátneho práva alebo zmluvy alebo inak:

a) s výhradou článku 3 ods. 8 a článku 65 ods. 1 požiadavkám získať povolenie alebo súhlas od akejkoľvek verejnej alebo súkromnej osoby vrátane akcionárov, veriteľov alebo poistníkov podniku, ktorého krízová situácia sa rieši;

b) pred vykonávaním právomoci procesným požiadavkám v oblasti oznamovania akejkoľvek osobe vrátane všetkých požiadaviek uverejniť akékoľvek oznámenie alebo prospekt alebo predložiť akýkoľvek dokument akémukoľvek inému orgánu alebo ho na takomto orgáne zaevidovať.

Písmenom b) prvého pododseku nie sú dotknuté požiadavky stanovené v článkoch 61 a 63 a žiadne požiadavky na oznamovanie podľa rámca Únie pre štátnu pomoc.

3. Členské štáty zabezpečia, aby v rozsahu, v ktorom sa ktorákoľvek z právomocí uvedených v odseku 1 tohto článku nevzťahuje na subjekt patriaci do rozsahu pôsobnosti článku 1 ods. 1 tejto smernice v dôsledku jeho osobitnej právnej formy, mali orgány pre riešenie krízových situácií právomoci, ktoré sú čo najviac podobné, a to aj pokiaľ ide o ich účinky.

4. Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade, že orgány pre riešenie krízových situácií vykonávajú právomoci stanovené v odseku 3, uplatňovali na dotknuté osoby vrátane akcionárov, veriteľov, poistníkov a protistrany ochranné opatrenia podľa kapitoly V tejto smernice alebo ochranné opatrenia s rovnakým účinkom.

Článok 41

Pridružené právomoci

1. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali pri výkone právomoci riešiť krízové situácie právomoc vykonávať všetky tieto činnosti:

   a) s výhradou článku 58 stanoviť, že k danému prevodu dôjde bez akéhokoľvek záväzku alebo bremena zaťažujúceho prevádzané finančné nástroje, práva, aktíva alebo záväzky;

   b) odňať práva na nadobudnutie akýchkoľvek ďalších akcií alebo iných nástrojov vlastníctva;

   c) vyžadovať od dotknutého orgánu, aby zastavil alebo pozastavil prijímanie finančných nástrojov na obchodovanie na regulovanom trhu alebo ich kótovanie podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/34/ES[34];

   d) zabezpečiť, aby sa s príjemcom na účely všetkých práv alebo povinností, ktoré má podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo opatrení, ktoré tento podnik prijal, zaobchádzalo tak, ako keby bol podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, a to vrátane, s výhradou uplatňovania nástroja odpredaja obchodnej činnosti a nástroja preklenovacieho podniku uvedených v článkoch 31 a 32, všetkých práv alebo povinností týkajúcich sa účasti v trhovej infraštruktúre;

   e) vyžadovať, aby si podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo príjemca navzájom poskytli informácie a súčinnosť;

   f) zrušiť alebo upraviť podmienky zmluvy, ktorej je podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, zmluvnou stranou, alebo nahradiť príjemcu ako zmluvnú stranu;

   g) previesť bez súhlasu zaisťovne všetky zaistné práva vzťahujúce sa na prevedené poistné plnenia, ak orgán pre riešenie krízových situácií prevedie aktíva a záväzky podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, úplne alebo čiastočne na iný subjekt.

[34] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/34/ES z 28. mája 2001 o prijímaní cenných papierov na kótovanie na burze cenných papierov a o informáciách, ktoré sa o týchto cenných papieroch musia zverejňovať (Ú. v. ES L 184, 6.7.2001, s. 1).

Na účely písmena a) sa akýkoľvek nárok na kompenzáciu poskytovaný v súlade s touto smernicou nepovažuje za záväzok alebo bremeno.

2. Orgány pre riešenie krízových situácií vykonávajú právomoci uvedené v odseku 1 vtedy, keď takéto vykonávanie považujú za vhodné na zabezpečenie toho, aby opatrenie na riešenie krízovej situácie bolo účinné, alebo na dosiahnutie jedného alebo viacerých cieľov riešenia krízových situácií.

3. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií, ktoré vykonávajú právomoc riešiť krízové situácie, mali právomoc zaručiť úpravy na zachovanie kontinuity nevyhnutné na zabezpečenie účinnosti opatrení na riešenie krízových situácií a v relevantných prípadoch na to, aby prevádzané obchodné činnosti mohol prevádzkovať príjemca. Medzi takéto úpravy na zachovanie kontinuity patria najmä:

   a) kontinuita zmlúv, ktoré podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, uzavrel, a to tak, že príjemca prevezme práva a záväzky podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, v súvislosti s akýmkoľvek finančným nástrojom, právom, aktívom alebo záväzkom, ktoré boli prevedené, a vo všetkých relevantných zmluvných dokumentoch bude výslovne alebo implicitne nahradený podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši;

   b) nahradenie príjemcu podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, v prípadnom právnom konaní vzťahujúcom sa na akýkoľvek finančný nástroj, právo, aktívum alebo záväzok, ktoré boli prevedené.

4. Právomocami uvedenými v odseku 1 písm. d) a odseku 3 písm. b) nie sú dotknuté:

   a) právo zamestnanca podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, ukončiť pracovnú zmluvu;

   b) s výhradou článkov 47, 48 a 49 žiadne právo zmluvnej strany vykonávať práva v rámci zmluvy vrátane práva ukončiť zmluvu, keď je oprávnená tak urobiť v súlade s podmienkami zmluvy v dôsledku konania alebo opomenutia zo strany podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, pred relevantným prevodom, alebo zo strany príjemcu po dokončení predmetného prevodu.

Článok 42

Osobitné riadenie

1. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií mohli vymenovať osobitného správcu, ktorý nahradí správny, riadiaci alebo kontrolný orgán podniku, ktorého krízová situácia sa rieši. Členské štáty ďalej zabezpečia, aby osobitný správca disponoval odbornosťou, schopnosťami a znalosťami potrebnými na výkon jeho funkcií.

2. Osobitný správca musí mať všetky právomoci akcionárov a správneho, riadiaceho alebo kontrolného orgánu danej poisťovne alebo zaisťovne. Osobitný správca vykonáva tieto právomoci iba pod kontrolou orgánu pre riešenie krízových situácií. Orgán pre riešenie krízových situácií môže obmedziť činnosti osobitného správcu alebo požadovať, aby určité kroky osobitného správcu podliehali predchádzajúcemu súhlasu.

   Orgán pre riešenie krízových situácií zverejní vymenovanie uvedené v odseku 1 a podmienky týkajúce sa tohto vymenovania.

3. Osobitný správca má zákonnú povinnosť prijať všetky opatrenia potrebné na podporu cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 18 a vykonávať

opatrenia na riešenie krízových situácií, ktoré prijal orgán pre riešenie krízových situácií. V prípade nesúladu alebo rozporu s akoukoľvek inou povinnosťou riadenia stanovenou v stanovách podniku alebo vo vnútroštátnych právnych predpisoch má pred takouto inou povinnosťou prednosť táto zákonná povinnosť.

4. Členské štáty od osobitného správcu vyžadujú, aby pre orgán pre riešenie krízových situácií, ktorý ho vymenoval, vypracúval správy v pravidelných intervaloch, ktoré stanoví orgán pre riešenie krízových situácií, ako aj na začiatku a na konci mandátu správcu. V týchto správach sa podrobne opíše finančná situácia podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, a uvedú sa dôvody prijatých opatrení.

5. Orgán pre riešenie krízových situácií môže osobitného správcu kedykoľvek odvolať.

Článok 43

Právomoc požadovať poskytovanie prevádzkových služieb a zariadení

1. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali právomoc požadovať od podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo od ktoréhokoľvek zo subjektov jeho skupiny, aby poskytli akékoľvek prevádzkové služby alebo zariadenia, ktoré sú potrebné na to, aby sa príjemcovi umožnilo účinne vykonávať obchodnú činnosť, ktorá sa na neho previedla, vrátane prípadov, keď podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo príslušný subjekt skupiny vstúpili do bežného konkurzného konania.

2. Členské štáty zabezpečia, aby ich orgány pre riešenie krízových situácií mali právomoci vynucovať plnenie povinností, ktoré podľa odseku 1 subjektom skupiny usadeným na ich území uložili orgány pre riešenie krízových situácií usadené v iných členských štátoch.

3. Prevádzkové služby a zariadenia poskytované v súlade s odsekmi 1 a 2 sa poskytujú za týchto podmienok:

   a) ak boli prevádzkové služby a zariadenia poskytované podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, na základe dohody pred prijatím opatrenia na riešenie krízovej situácie a počas trvania danej dohody za rovnakých podmienok;

   b) ak nebola uzavretá dohoda alebo ak platnosť dohody uplynula, za primeraných podmienok.

Článok 44

Právomoc ostatných členských štátov vynucovať opatrenia krízového riadenia

1. Členské štáty zabezpečia, aby vtedy, keď prevod akcií, iných nástrojov vlastníctva alebo aktív, práv či záväzkov zahŕňa aktíva, ktoré sa nachádzajú v inom členskom štáte, než je štát orgánu pre riešenie krízových situácií, alebo keď zahŕňa práva alebo záväzky podľa právnych predpisov iného členského štátu, než je štát orgánu pre riešenie krízových situácií, bol prevod účinný v tomto inom členskom štáte alebo podľa práva tohto iného členského štátu.

2. Členské štáty poskytnú orgánu pre riešenie krízových situácií, ktorý prevod uskutočnil alebo ho chce uskutočniť, všetku primeranú súčinnosť, aby sa zabezpečilo, že akcie alebo iné nástroje vlastníctva alebo aktíva, práva či záväzky sa prevedú na príjemcu v súlade so všetkými uplatniteľnými požiadavkami vnútroštátnych právnych predpisov.

3. Členské štáty zabezpečia, aby akcionári, veritelia a tretie strany, ktoré sú dotknuté prevodom akcií, iných nástrojov vlastníctva, aktív, práv alebo záväzkov podľa odseku 1, neboli oprávnení brániť prevodu, vznášať proti nemu námietky alebo ho zrušiť na základe niektorého z ustanovení práva členského štátu, v ktorom sa aktíva nachádzajú, alebo právneho systému, ktorým sa riadia akcie, iné nástroje vlastníctva, práva alebo záväzky.

4. Členské štáty zabezpečia, aby sa znížila istina kapitálových nástrojov, dlhových nástrojov alebo iných oprávnených záväzkov alebo aby sa takéto záväzky alebo nástroje konvertovali v súlade s výkonom právomocí na odpísanie alebo konverziu zo strany orgánu pre riešenie krízových situácií iného členského štátu na podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, ak príslušné záväzky alebo nástroje:

   a) sú upravené právnymi predpismi iného členského štátu, než je členský štát orgánu pre riešenie krízových situácií, ktorý vykonával právomoc na odpísanie alebo konverziu;

   b) sú splatné veriteľom, ktorí sa nachádzajú v inom členskom štáte, než je členský štát orgánu pre riešenie krízových situácií, ktorý vykonával právomoc na odpísanie alebo konverziu.

5. Členské štáty zabezpečia, aby veritelia, ktorí sú dotknutí výkonom právomoci na odpísanie alebo konverziu podľa odseku 4, nemali na základe niektorého z ustanovení práva iného členského štátu než členského štátu orgánu pre riešenie krízových situácií, ktorý vykonával právomoc na odpísanie alebo konverziu, právo napadnúť zníženie istiny nástroja alebo záväzku alebo jeho konverziu, podľa konkrétneho prípadu.

6. Každý členský štát zabezpečí, aby sa v súlade s právnymi predpismi členského štátu orgánu pre riešenie krízových situácií stanovili všetky tieto skutočnosti:

   a) právo akcionárov, veriteľov a tretích strán napadnúť prostredníctvom opravného prostriedku stanoveného v článku 65 prevod akcií, iných nástrojov vlastníctva, aktív, práv alebo záväzkov uvedený v odseku 1 tohto článku;

   b) právo veriteľov napadnúť prostredníctvom opravného prostriedku stanoveného v článku 65 zníženie istiny alebo konverziu nástroja alebo záväzkov uvedených v odseku 4 písm. a) alebo písm. b) tohto článku;

   c) ochranné opatrenia pre čiastočné prevody, ako sa uvádza v kapitole V, v súvislosti s aktívami, právami alebo záväzkami uvedenými v odseku 1.

Článok 45

Právomoc týkajúca sa aktív, práv, záväzkov, akcií a iných nástrojov vlastníctva, ktoré sa nachádzajú v tretích krajinách alebo ktoré sa riadia právom tretích krajín

1. Členské štáty stanovia, že v prípadoch, v ktorých opatrenie na riešenie krízovej situácie zahŕňa opatrenie prijaté v súvislosti s aktívami nachádzajúcimi sa v tretích krajinách alebo v súvislosti s akciami, inými nástrojmi vlastníctva, právami alebo záväzkami, ktoré sa riadia právom tretej krajiny, orgány pre riešenie krízových situácií môžu požadovať, aby:

   a) osoba vykonávajúca kontrolu nad podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, a príjemca prijali všetky kroky potrebné na zabezpečenie toho, aby opatrenie na riešenie krízovej situácie nadobudlo účinnosť;

b) osoba vykonávajúca kontrolu nad podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, mala v držbe akcie, iné nástroje vlastníctva, aktíva alebo práva alebo uhradila záväzky v mene príjemcu do nadobudnutia účinnosti opatrenia na riešenie krízovej situácie;

c) odôvodnené výdavky, ktoré príjemca riadne vynaložil pri vykonávaní akéhokoľvek opatrenia požadovaného podľa písmen a) a b), boli pokryté niektorým zo spôsobov uvedených v článku 26 ods. 5.

2. S cieľom uľahčiť potenciálne opatrenia podľa odseku 1 tohto článku členské štáty požadujú od poisťovní alebo zaisťovní a od subjektov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), aby do súvisiacich dohôd zahrnuli zmluvné podmienky, v rámci ktorých akcionári, veritelia alebo zmluvné strany dohody vytvárajúcej záväzok uznajú, že záväzok môže podliehať právomoci na odpísanie alebo konverziu, a súhlasia s tým, že budú viazaní akýmkoľvek znížením istiny alebo nesplatenej dlžnej sumy, konverziou alebo zrušením, ktoré vykoná orgán pre riešenie krízových situácií na základe výkonu uvedených právomocí.

Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií mohli od poisťovní alebo zaisťovní a od subjektov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) požadovať, aby týmto orgánom pre riešenie krízových situácií poskytli odôvodnené právne stanovisko nezávislého právneho experta potvrdzujúce právnu vymožiteľnosť a účinnosť takýchto zmluvných podmienok.

3. Keď orgán pre riešenie krízových situácií usúdi, že napriek všetkým potrebným krokom, ktoré v súlade s odsekom 1 písm. a) prijala osoba vykonávajúca kontrolu nad podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, je vysoko nepravdepodobné, že opatrenie na riešenie krízovej situácie sa stane účinným vo vzťahu k určitým aktívam nachádzajúcim sa v tretej krajine alebo k určitým akciám, iným nástrojom vlastníctva, právam alebo záväzkom, ktoré sa riadia právom tretej krajiny, orgán pre riešenie krízových situácií dané opatrenie na riešenie krízovej situácie neuskutoční. Ak orgán pre riešenie krízových situácií dané opatrenie na riešenie krízovej situácie už nariadil, takýto príkaz sa nevzťahuje na dané aktíva, akcie, nástroje vlastníctva, práva alebo záväzky.

Článok 46

Vylúčenie určitých zmluvných podmienok

1. Opatrenie na predchádzanie kríze ani opatrenie krízového riadenia prijaté vo vzťahu k subjektu vrátane výskytu akejkoľvek udalosti priamo spojenej s uplatnením takéhoto opatrenia sa nesmú samy osebe považovať, podľa zmluvy uzavretej dotknutým subjektom, za vymáhaciu udalosť v zmysle smernice 2002/47/ES ani za konkurzné konanie v zmysle smernice 98/26/ES za predpokladu, že sa naďalej plnia vecné povinnosti vyplývajúce zo zmluvy vrátane povinností týkajúcich sa platieb a dodania, a naďalej sa poskytuje kolaterál.

Okrem toho sa opatrenie na predchádzanie kríze ani opatrenie krízového riadenia nesmú samy osebe považovať za vymáhaciu udalosť v zmysle smernice 2002/47/ES ani za konkurzné konanie v zmysle smernice 98/26/ES na základe zmluvy, ktorú uzavreli:

a) dcérsky podnik, ak materský podnik alebo akýkoľvek subjekt skupiny ručí alebo inak zabezpečuje povinnosti vyplývajúce z uvedenej zmluvy; alebo

b) ktorýkoľvek subjekt skupiny, ak zmluva obsahuje ustanovenia o krížovom zlyhaní (*cross-default*).

2. Ak je konanie tretej krajiny zamerané na riešenie krízovej situácie uznané podľa článku 73 alebo ak sa pri neexistencii takéhoto uznania orgán pre riešenie krízových situácií tak rozhodne, konanie tretej krajiny zamerané na riešenie krízovej situácie predstavuje na účely tohto článku opatrenie krízového riadenia.

3. Za predpokladu, že sa naďalej plnia vecné povinnosti vyplývajúce zo zmluvy vrátane povinností týkajúcich sa platieb a dodania, a naďalej sa poskytuje kolaterál, opatrenie na predchádzanie kríze ani opatrenie krízového riadenia vrátane akejkoľvek udalosti priamo spojenej s uplatňovaním takéhoto opatrenia nesmú samy osebe nikomu umožniť, aby:

   a) ukončil, pozastavil, upravil, vykonal čisté zúčtovanie alebo vzájomne započítal práva, a to aj vo vzťahu k zmluve, ktorú:

      i) uzavrel dcérsky podnik, ak sú povinnosti vyplývajúce zo zmluvy zaručené alebo inak zabezpečené subjektom skupiny;

      ii) uzavrel ktorýkoľvek subjekt skupiny, ak zmluva obsahuje ustanovenia o krížovom zlyhaní (*cross-default*);

   b) nadobudol vlastníctvo, vykonával kontrolu nad akýmkoľvek majetkom dotknutej poisťovne či zaisťovne alebo dotknutého subjektu uvedeného v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) alebo akéhokoľvek subjektu skupiny vo vzťahu k zmluve, ktorá obsahuje ustanovenia o krížovom zlyhaní (*cross-default*), alebo aby sa v súvislosti s takýmto majetkom vymáhala akákoľvek zábezpeka;

   c) ovplyvňoval akékoľvek zmluvné práva dotknutej poisťovne či zaisťovne alebo dotknutého subjektu uvedeného v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) alebo akéhokoľvek subjektu skupiny vo vzťahu k zmluve, ktorá obsahuje ustanovenia o krížovom zlyhaní (*cross-default*).

4. Odsekmi 1, 2 a 3 nie je ovplyvnené právo osoby konať uvedené v odseku 3 písm. a), b) alebo c), ak takéto právo vyplýva z udalosti, ktorá nie je opatrením na predchádzanie kríze ani opatrením krízového riadenia, alebo z akejkoľvek udalosti priamo spojenej s uplatnením takéhoto opatrenia.

5. Pozastavenie ani obmedzenie podľa článkov 47 alebo 48 nepredstavuje neplnenie zmluvnej povinnosti na účely odsekov 1 a 3 tohto článku a článku 49 ods. 1.

6. Ustanovenia uvedené v tomto článku sa považujú za imperatívne normy v zmysle článku 9 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008[35].

Článok 47

Právomoc pozastaviť určité povinnosti

1. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali právomoc pozastaviť akékoľvek povinnosti týkajúce sa platieb alebo dodania podľa akejkoľvek zmluvy, ktorej je podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, zmluvnou stranou, od uverejnenia oznámenia o pozastavení v súlade s článkom 63 ods. 3 do polnoci (v tom členskom štáte, v ktorom je orgán pre riešenie krízových situácií podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, usadený) na konci pracovného dňa nasledujúceho po uverejnení uvedeného oznámenia.

[35] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6).

2. Termín pre povinnosť platby alebo dodania, ktorý by vychádzal na deň počas obdobia pozastavenia uvedeného v odseku 1, sa stáva účinným bezodkladne po skončení obdobia pozastavenia.

3. Keď sa zmluvné povinnosti podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, týkajúce sa platby alebo dodania pozastavia v súlade s odsekom 1, na rovnaký čas sa pozastavia aj povinnosti protistrán daného podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, týkajúce sa platieb alebo dodania a vyplývajúce z rovnakej zmluvy.

4. Žiadne pozastavenie podľa odseku 1 sa nevzťahuje na povinnosti týkajúce sa platieb a dodania voči:

   a) systémom a prevádzkovateľom systémov, ktoré sú určené v súlade so smernicou 98/26/ES;

   b) centrálnym protistranám, ktorým bolo udelené povolenie v Únii podľa článku 14 nariadenia (EÚ) č. 648/2012, a centrálnym protistranám z tretej krajiny uznaným orgánom ESMA podľa článku 25 uvedeného nariadenia.

5. Pri vykonávaní právomoci podľa tohto článku zohľadňujú orgány pre riešenie krízových situácií vplyv, ktorý môže mať vykonávanie danej právomoci.

   Orgány pre riešenie krízových situácií stanovia rozsah tejto právomoci so zreteľom na okolnosti každého prípadu.

Článok 48

Právomoc obmedziť vymáhanie záložných práv

1. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali právomoc obmedziť zabezpečených veriteľov podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, pri vymáhaní záložných práv vo vzťahu k akýmkoľvek aktívam daného podniku od uverejnenia oznámenia o obmedzení v súlade s článkom 63 ods. 3 do polnoci (v tom členskom štáte, v ktorom je orgán pre riešenie krízových situácií podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, usadený) na konci pracovného dňa nasledujúceho po uverejnení uvedeného oznámenia.

2. Obmedzenie podľa odseku 1 sa nevzťahuje na:

   a) záložné právo systémov alebo prevádzkovateľov systémov určených na účely smernice 98/26/ES;

   b) centrálne protistrany, ktorým bolo udelené povolenie v Únii podľa článku 14 nariadenia (EÚ) č. 648/2012, a centrálne protistrany z tretej krajiny uznané orgánom ESMA podľa článku 25 uvedeného nariadenia.

3. Ak sa uplatňuje článok 60, orgány pre riešenie krízových situácií zabezpečia, aby akékoľvek obmedzenia uložené na základe právomoci uvedenej v odseku 1 tohto článku boli konzistentné pre všetky subjekty skupiny, v súvislosti s ktorými sa prijme opatrenie na riešenie krízovej situácie.

Článok 49

Právomoc dočasne pozastaviť právo ukončiť zmluvu

1. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali právomoc pozastaviť práva ktorejkoľvek zmluvnej strany ukončiť zmluvu s podnikom, ktorého

krízová situácia sa rieši, od uverejnenia oznámenia v súlade s článkom 63 ods. 3 do polnoci (v tom členskom štáte, v ktorom je orgán pre riešenie krízových situácií podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, usadený) na konci pracovného dňa nasledujúceho po uverejnení uvedeného oznámenia za predpokladu, že sa naďalej plnia povinnosti týkajúce sa platieb a dodania, a naďalej sa poskytuje kolaterál.

2. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali právomoc pozastaviť práva ktorejkoľvek zmluvnej strany ukončiť zmluvu s dcérskym podnikom podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, ak je splnená jedna z týchto podmienok:

   a) povinnosti, ktoré z danej zmluvy vyplývajú, sú zaručené alebo inak zabezpečené podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši;

   b) práva ukončiť zmluvu vyplývajúce z danej zmluvy sú založené výlučne na platobnej neschopnosti alebo finančnej situácii podniku, ktorého krízová situácia sa rieši;

   c) v prípade, že sa vykonala alebo sa môže vykonať právomoc prevodu vo vzťahu k podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, buď:

      i) všetky aktíva a záväzky dcérskeho podniku týkajúce sa danej zmluvy sa previedli alebo sa môžu previesť na príjemcu a boli ním alebo ním môžu byť prevzaté; alebo

      ii) orgán pre riešenie krízových situácií akýmkoľvek iným spôsobom poskytne primeranú ochranu pre takéto povinnosti.

   Toto pozastavenie práv ukončiť zmluvu nadobúda účinnosť od uverejnenia oznámenia v súlade s článkom 63 ods. 3 do polnoci (v tom členskom štáte, v ktorom je dcérsky podnik podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, usadený) pracovného dňa nasledujúceho po uverejnení uvedeného oznámenia.

3. Pozastavenie podľa odseku 1 alebo 2 sa nevzťahuje na:

   a) systémy alebo prevádzkovateľov systémov určených na účely smernice 98/26/ES; alebo

   b) centrálne protistrany, ktorým bolo udelené povolenie v Únii podľa článku 14 nariadenia (EÚ) č. 648/2012, a centrálne protistrany z tretej krajiny uznané orgánom ESMA podľa článku 25 uvedeného nariadenia.

4. Osoba môže vykonať zmluvné právo ukončiť zmluvu pred skončením obdobia uvedeného v odseku 1 alebo 2, ak táto osoba dostane oznámenie od orgánu pre riešenie krízových situácií o tom, že práva a záväzky, na ktoré sa zmluva vzťahuje:

   a) sa neprevedú na iný subjekt; alebo

   b) nebudú predmetom odpísania alebo konverzie v súlade s článkom 34 ods. 1 písm. a).

5. Ak orgán pre riešenie krízových situácií vykonáva právomoc pozastaviť práva ukončiť zmluvu uvedenú v odseku 1 alebo 2 tohto článku, a ak sa nezaslalo oznámenie podľa odseku 4 tohto článku, tieto práva ukončiť zmluvu sa môžu po uplynutí obdobia pozastavenia, a ak sa v článku 46 neustanovuje inak, vykonávať takto:

   a) ak sa práva a záväzky, na ktoré sa zmluva vzťahuje, previedli na iný subjekt, protistrana môže vykonávať uvedené práva ukončiť zmluvu v súlade s podmienkami uvedenej zmluvy len pri výskyte akejkoľvek pokračujúcej alebo následnej vymáhacej udalosti zo strany príjemcu;

b) ak si podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, ponecháva práva a záväzky, na ktoré sa vzťahuje zmluva, a orgán pre riešenie krízových situácií neuplatnil na danú zmluvu nástroj na odpísanie alebo konverziu na účely stanovené v článku 34 ods. 1 písm. a), protistrana môže vykonať uvedené práva ukončiť zmluvu v súlade s podmienkami uvedenej zmluvy po uplynutí pozastavenia uvedeného v odseku 1 tohto článku.

Článok 50

Zmluvné uznávanie právomoci prerušiť proces riešenia krízovej situácie

1. Členské štáty vyžadujú od poisťovní a zaisťovní a od subjektov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), aby do každej finančnej zmluvy, ktorú uzatvárajú a ktorá sa riadi právom tretej krajiny, zahrnuli podmienky, na základe ktorých zmluvné strany uznajú, že finančná zmluva môže podliehať uplatneniu právomoci orgánu pre riešenie krízových situácií pozastaviť alebo obmedziť práva a povinnosti podľa článkov 47, 48 a 49, a uznajú, že sú viazané požiadavkami článku 46.

2. Členské štáty môžu vyžadovať aj to, aby konečné materské podniky zabezpečili, že ich dcérske podniky z tretích krajín, ktoré sú poisťovňami a zaisťovňami alebo subjektmi uvedenými v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), zahrnú do finančných zmlúv uvedených v odseku 1 podmienky, ktorými sa vylúči, aby uplatnenie právomoci orgánu pre riešenie krízových situácií pozastaviť alebo obmedziť práva a povinnosti konečného materského podniku v súlade s odsekom 1 predstavovalo platný dôvod na predčasné ukončenie, pozastavenie, úpravu, čisté zúčtovanie, vykonanie vzájomného započítania práv alebo vymáhanie záložného práva v súvislosti s uvedenými zmluvami.

3. Odsek 1 sa uplatňuje na akúkoľvek finančnú zmluvu, ktorou sa:

   a) vytvára nová povinnosť alebo podstatne mení existujúca povinnosť po dátume nadobudnutia účinnosti ustanovení prijatých na vnútroštátnej úrovni na účel transpozície tohto článku;

   b) ustanovuje výkon jedného alebo viacerých práv ukončiť zmluvu alebo práv vymáhať záložné práva, na ktoré by sa uplatňoval článok 46, 47, 48 alebo 49, ak by sa finančná zmluva riadila právom členského štátu.

4. Skutočnosť, že poisťovňa či zaisťovňa alebo subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) nezahrnie do svojich finančných zmlúv zmluvné podmienky uvedené v odseku 1 tohto článku, nebráni orgánu pre riešenie krízových situácií v tom, aby v súvislosti s danou finančnou zmluvou uplatňoval právomoci uvedené v článkoch 46, 47, 48 alebo 49.

5. Orgán EIOPA vypracuje návrh regulačných technických predpisov, v ktorých stanoví obsah zmluvnej podmienky uvedenej v odseku 1, pričom zohľadní rôzne obchodné modely poisťovní, zaisťovní a subjektov.

   Orgán EIOPA predloží uvedený návrh regulačných technických predpisov Komisii do [PO – vložte dátum 18 mesiacov po nadobudnutí účinnosti].

   Na Komisiu sa deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010.

Článok 51

Právomoc dočasne pozastaviť právo na vyplatenie

1. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali právomoc dočasne obmedziť alebo pozastaviť práva poistníkov na vyplatenie v súvislosti so zmluvami o životnom poistení, ktoré uzavrel podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, a to za predpokladu, že sa naďalej plnia vecné povinnosti vyplývajúce zo zmlúv, a najmä povinnosti týkajúce sa platieb v prospech poistníkov, oprávnených osôb alebo poškodených osôb.

2. Právomoc uvedená v odseku 1 sa používa len tak dlho, ako je to potrebné na uľahčenie uplatňovania jedného alebo viacerých nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 26 ods. 3. Uvedená právomoc je platná na obdobie uvedené v oznámení o pozastavení, ktoré sa uverejnilo v súlade s článkom 63 ods. 3.

Článok 52

Výkon právomocí riešiť krízové situácie

1. Členské štáty zabezpečia, aby mohli orgány pre riešenie krízových situácií vykonávať kontrolu nad podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, a to s cieľom:

   a) prevádzkovať podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, so všetkými právomocami jeho akcionárov a správneho, riadiaceho alebo kontrolného orgánu, vykonávať činnosti tohto podniku a poskytovať jeho služby;

   b) spravovať aktíva a majetok podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, a nakladať s nimi.

   Kontrolu uvedenú v prvom pododseku môže vykonávať priamo orgán pre riešenie krízových situácií alebo nepriamo osoba alebo osoby vymenované týmto orgánom pre riešenie krízových situácií. Členské štáty zabezpečia, aby hlasovacie práva vyplývajúce z akcií alebo iných nástrojov vlastníctva podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, nebolo možné vykonávať v období riešenia krízovej situácie.

2. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií, s výhradou práva podať opravný prostriedok uvedeného v článku 65 ods. 1, mohli prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie prostredníctvom vykonávacieho výnosu v súlade s vnútroštátnymi administratívnymi právomocami a postupmi bez toho, aby vykonávali kontrolu nad podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši.

3. Orgány pre riešenie krízových situácií rozhodnú v každom konkrétnom prípade, či je vhodné vykonávať opatrenie na riešenie krízovej situácie pomocou prostriedkov uvedených v odseku 1 alebo v odseku 2, so zreteľom na ciele riešenia krízovej situácie uvedené v článku 18 a všeobecné zásady, ktorými sa riadi riešenie krízovej situácie a ktoré sú uvedené v článku 22, na konkrétne okolnosti predmetného podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, a potrebu uľahčiť účinné riešenie krízových situácií cezhraničných skupín.

4. Orgány pre riešenie krízových situácií sa nepovažujú za tieňových ani skutočných riaditeľov v zmysle vnútroštátneho práva.

KAPITOLA V
Ochranné opatrenia

Článok 53

Zaobchádzanie s akcionármi a veriteľmi v prípade čiastočných prevodov a uplatňovania nástroja na odpísanie alebo konverziu

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade uplatnenia jedného alebo viacerých nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 26 ods. 3, okrem situácie opísanej v druhom pododseku, a keď orgány pre riešenie krízových situácií prevedú len časti práv, aktív a záväzkov podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, sa akcionárom a veriteľom, ktorých nároky sa nepreviedli, vyplatilo na uspokojenie ich nárokov aspoň toľko, koľko by sa im bolo vyplatilo, keby sa podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, bol zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania v čase, keď sa prijalo rozhodnutie uvedené v článku 62.

2. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade uplatnenia jedného alebo viacerých nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 26 ods. 3 a keď orgány pre riešenie krízových situácií uplatňujú nástroj na odpísanie alebo konverziu, sa akcionárom a veriteľom, ktorých nároky sa odpísali alebo konvertovali na vlastné imanie, nevznikli väčšie straty, než by im boli vznikli, keby sa podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, bol zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania okamžite v čase, keď sa prijalo rozhodnutie uvedené v článku 62.

Článok 54

Oceňovanie rozdielu v zaobchádzaní

1. Na účely posúdenia, či by sa s akcionármi a veriteľmi bolo zaobchádzalo lepšie v prípade, ak by podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, bol vstúpil do bežného konkurzného konania, členské štáty zabezpečia, aby oceňovanie vykonala nezávislá osoba, a to čo najskôr po tom, ako sa vykoná opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízovej situácie. Toto oceňovanie sa musí odlišovať od oceňovania vykonaného na základe článku 23.

2. Oceňovaním podľa odseku 1 sa určuje:

   a) zaobchádzanie, ktoré by sa na akcionárov a veriteľov alebo príslušné systémy poistných záruk bolo uplatňovalo, ak by podnik, ktorého krízová situácia sa rieši a v súvislosti s ktorým sa vykonalo opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízových situácií, bol vstúpil do bežného konkurzného konania v čase, keď sa prijalo rozhodnutie uvedené v článku 62;

   b) skutočné zaobchádzanie, ktoré sa na akcionárov a veriteľov uplatňovalo pri riešení krízovej situácie daného podniku, ktorého krízová situácia sa rieši;

   c) či existuje nejaký rozdiel medzi zaobchádzaním podľa písmena a) a zaobchádzaním podľa písmena b).

3. Pri oceňovaní sa:

   a) vychádza z predpokladu, že podnik, ktorého krízová situácia sa rieši a v súvislosti s ktorým sa vykonalo opatrenie alebo opatrenia na riešenie

krízových situácií, vstúpil do bežného konkurzného konania v čase, keď sa prijalo rozhodnutie uvedené v článku 62;

b) vychádza z predpokladu, že opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízových situácií sa neuskutočnili;

c) neberie do úvahy žiadne poskytnutie mimoriadnej verejnej finančnej podpory podniku, ktorého krízová situácia sa rieši.

4. Orgán EIOPA vypracuje návrh regulačných technických predpisov, v ktorých stanoví metodiku vykonávania oceňovania podľa tohto článku, a to najmä metodiku posudzovania zaobchádzania, ktoré by sa na akcionárov a veriteľov uplatňovalo, ak by podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, bol vstúpil do konkurzného konania v čase, keď sa prijalo rozhodnutie uvedené v článku 62.

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010.

Článok 55

Ochranné opatrenia pre akcionárov a veriteľov

Členské štáty zabezpečia, že ak sa pri oceňovaní vykonanom podľa článku 54 zistí, že ktorémukoľvek z akcionárov alebo veriteľov uvedených v článku 53 alebo, ak je to relevantné, systému poistných záruk v súlade s príslušným vnútroštátnym právom vznikli väčšie straty, než by mu boli vznikli pri likvidácii v rámci bežného konkurzného konania, majú právo na výplatu rozdielu.

Článok 56

Ochranné opatrenia pre protistrany pri čiastočných prevodoch

1. Členské štáty zabezpečia primeranú ochranu týchto dohôd a protistrán týchto dohôd:

a) dohôd o zábezpeke, v rámci ktorých má osoba zábezpeku v podobe skutočného alebo podmieneného podielu na aktívach alebo právach podliehajúcich prevodu, bez ohľadu na to, či je uvedený podiel zaistený konkrétnymi aktívami alebo právami alebo pohyblivým záložným právom alebo podobným mechanizmom;

b) dohôd o finančnom kolateráli s prevodom vlastníckeho práva, v rámci ktorých je kolaterál na zaistenie alebo krytie plnení konkrétnych povinností poskytnutý prevodom plného vlastníctva aktív z poskytovateľa kolaterálu na príjemcu kolaterálu, za podmienok stanovujúcich, že príjemca kolaterálu prevedie aktíva, ak sú splnené uvedené konkrétne povinnosti;

c) dohôd o vzájomnom započítaní, na základe ktorých je možné navzájom započítať dva alebo viaceré nároky alebo povinnosti splatné medzi podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, a protistranou;

d) dohôd o čistom zúčtovaní;

e) *unit-linked* poistenia alebo iných oddelene spravovaných portfólií;

f) dohôd o zaistení;

g) dohôd o štruktúrovanom financovaní vrátane sekuritizácie a nástrojov, ktoré sa používajú na účely hedžingu, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť krycieho súboru a ktoré sú podľa vnútroštátneho práva zabezpečené, a ktoré zahŕňajú poskytovanie a držbu zábezpeky jednou zo zmluvných strán dohody alebo správcom (*trustee*), splnomocnencom alebo určeným zástupcom.

Forma ochrany, ktorá je vhodná pre triedy dohôd uvedené v písmenách a) až g) tohto odseku, sa vyberie v súlade s článkami 57 až 60.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa ochranné opatrenia stanovené v odseku 1 uplatňovali za týchto podmienok:

a) orgán pre riešenie krízových situácií prevádza časť, nie však všetky aktíva, práva alebo záväzky podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, na iný subjekt alebo, pri použití nástroja riešenia krízovej situácie uvedeného v článku 26 ods. 3, z preklenovacieho podniku alebo subjektu pre správu aktív a záväzkov na inú osobu;

b) orgán pre riešenie krízových situácií vykonáva právomoci stanovené v článku 41 ods. 1 písm. f).

3. Požiadavka podľa odseku 1 sa uplatňuje bez ohľadu na počet zmluvných strán zapojených do týchto dohôd a bez ohľadu na to, či dohody:

a) sú vytvorené zmluvou, správou alebo inými prostriedkami, alebo vznikajú automaticky zo zákona;

b) úplne alebo čiastočne vznikajú podľa práva iného členského štátu alebo tretej krajiny alebo sa ním riadia.

Článok 57

Ochrana dohôd o finančnom kolateráli, vzájomnom započítaní a čistom zúčtovaní a dohôd o zaistení

1. Členské štáty zabezpečia primeranú ochranu dohôd o finančnom kolateráli s prevodom vlastníckeho práva, dohôd o vzájomnom započítaní a dohôd o čistom zúčtovaní, ako aj dohôd o zaistení s cieľom zabrániť prevodu niektorých, nie však všetkých, práv a záväzkov, ktoré sú chránené na základe dohody o finančnom kolateráli s prevodom vlastníckeho práva, dohody o vzájomnom započítaní, dohody o čistom zúčtovaní alebo dohody o zaistení medzi podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši, a inou osobou, a úprave alebo ukončeniu práv a záväzkov, ktoré sú chránené na základe takejto dohody o finančnom kolateráli s prevodom vlastníckeho práva, dohody o vzájomnom započítaní, dohody o čistom zúčtovaní alebo dohody o zaistení, prostredníctvom použitia pridružených právomocí.

Na účely prvého pododseku sa s právami a záväzkami zaobchádza ako s chránenými na základe dohody o finančnom kolateráli s prevodom vlastníckeho práva, dohody o vzájomnom započítaní a dohody o čistom zúčtovaní, ako aj dohody o zaistení, ak strany dohody majú nárok na vzájomné započítanie alebo čisté zúčtovanie týchto práv a záväzkov.

2. Bez ohľadu na odsek 1, ak je to potrebné na lepšie dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 18, a najmä na zabezpečenie lepšej ochrany poistníkov, orgány pre riešenie krízových situácií môžu previesť, upraviť alebo ukončiť aktíva, práva alebo záväzky, ktoré sú súčasťou dohody o finančnom kolateráli s prevodom vlastníckeho práva, dohody o vzájomnom započítaní a dohody o čistom zúčtovaní alebo dohody o zaistení.

Článok 58

Ochrana dohôd o zábezpeke

1. Členské štáty zabezpečia primeranú ochranu záväzkov zabezpečených v rámci dohody o zábezpeke s cieľom zabrániť ktorejkoľvek z týchto situácií:

   a) prevodu aktív, voči ktorým je záväzok zabezpečený, s výnimkou prípadov, keď sa daný záväzok a výnos zo zábezpeky takisto prevádzajú;

   b) prevodu zabezpečeného záväzku s výnimkou prípadov, keď sa takisto prevádza výnos zo zábezpeky;

   c) prevodu výnosu zo zábezpeky s výnimkou prípadov, keď sa takisto prevádza zabezpečený záväzok;

   d) úprave alebo ukončeniu dohody o zábezpeke prostredníctvom použitia pridružených právomocí, keď by záväzok v dôsledku takej úpravy alebo ukončenia prestal byť zabezpečený.

2. Bez ohľadu na odsek 1, ak je to potrebné na lepšie dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 18, a najmä na zabezpečenie lepšej ochrany poistníkov, orgán pre riešenie krízových situácií môže previesť, upraviť alebo ukončiť aktíva, práva alebo záväzky, ktoré sú súčasťou tej istej dohody.

Článok 59

Ochrana dohôd o štruktúrovanom financovaní a iných oddelene spravovaných portfólií

1. Členské štáty zabezpečia primeranú ochranu dohôd o štruktúrovanom financovaní alebo iných oddelene spravovaných portfólií vrátane dohôd uvedených v článku 56 ods. 1 písm. e) a g) s cieľom zabrániť ktorejkoľvek z týchto situácií:

   a) prevodu časti, nie však všetkých aktív, práv a záväzkov, ktoré zakladajú dohodu o štruktúrovanom financovaní alebo iné oddelene spravované portfóliá vrátane dohôd uvedených v článku 56 ods. 1 písm. e) a g), ktorých stranou je podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo ktoré sú ich súčasťou;

   b) ukončeniu alebo úprave aktív, práv a záväzkov, ktoré zakladajú dohodu o štruktúrovanom financovaní alebo iné oddelene spravované portfóliá vrátane dohôd uvedených v článku 56 ods. 1 písm. e) a g), ktorých stranou je podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo ktoré sú ich súčasťou, a to prostredníctvom použitia pridružených právomocí.

2. Bez ohľadu na odsek 1, ak je to potrebné na lepšie dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 18, a najmä na zabezpečenie lepšej ochrany poistníkov, orgány pre riešenie krízových situácií môžu previesť, upraviť alebo ukončiť aktíva, práva alebo záväzky, ktoré sú súčasťou tej istej dohody.

Článok 60

Čiastočné prevody: ochrana systémov obchodovania, zúčtovania a vyrovnania

1. Členské štáty zabezpečia, aby uplatnením nástroja riešenia krízovej situácie uvedeného v článku 26 ods. 3 nebola dotknutá prevádzka systémov, na ktoré sa

vzťahuje smernica 98/26/ES, a pravidlá týchto systémov, ak orgán pre riešenie krízových situácií vykoná ktorékoľvek z týchto opatrení:

a) prevedie časť, nie však všetky aktíva, práva alebo záväzky podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, na iný subjekt;

b) použije pridružené právomoci uvedené v článku 41 na zrušenie alebo zmenu podmienok zmluvy, ktorej stranou je podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo na nahradenie príjemcu ako strany.

2. Prevodom, zrušením alebo zmenou uvedenými v odseku 1 tohto článku nesmie dôjsť k:

a) zrušeniu prevodného príkazu v rozpore s článkom 5 smernice 98/26/ES;

b) úprave alebo negovaniu vynútiteľnosti prevodných príkazov a čistého zúčtovania podľa požiadaviek článkov 3 a 5 smernice 98/26/ES, používania finančných prostriedkov, cenných papierov alebo úverových nástrojov podľa požiadaviek článku 4 uvedenej smernice alebo ochrany kolaterálovej zábezpeky podľa požiadaviek článku 9 uvedenej smernice.

KAPITOLA VI
Procesné povinnosti

Článok 61

Oznamovacie povinnosti

1. Členské štáty uložia správnemu, riadiacemu alebo kontrolnému orgánu poisťovne či zaisťovne alebo subjektu uvedeného v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) požiadavku, aby orgánu dohľadu oznámili, keď sa uvedené orgány domnievajú, že poisťovňa či zaisťovňa alebo subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 19 ods. 3.

2. Orgány dohľadu informujú dotknuté orgány pre riešenie krízových situácií o:

a) všetkých oznámeniach doručených podľa odseku 1 tohto článku, podľa článku 136, článku 138 ods. 1 a článku 139 ods. 1 smernice 2009/138/ES;

b) všetkých opatreniach, ktorých prijatie orgán dohľadu požaduje od poisťovne či zaisťovne alebo akéhokoľvek subjektu uvedeného v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) v súlade s výkonom právomocí, ktoré má podľa článku 15 alebo 16 tejto smernice a podľa článku 137, článku 138 ods. 3 a 5, článku 139 ods. 3 a článkov 140, 141 a 144 smernice 2009/138/ES;

c) akomkoľvek predĺžení lehoty na ozdravenie podľa článku 138 ods. 4 smernice 2009/138/ES.

Orgány dohľadu poskytnú orgánom pre riešenie krízových situácií aj kópiu plánu ozdravenia, ktorý poisťovňa či zaisťovňa alebo akýkoľvek subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) predložili podľa článku 138 ods. 2 smernice 2009/138/ES, kópiu finančnej schémy, ktorú poisťovňa či zaisťovňa alebo akýkoľvek subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) predložili podľa článku 139 ods. 2 smernice 2009/138/ES, a prípadne aj stanovisko orgánov dohľadu k týmto dokumentom.

3. Orgán dohľadu alebo orgán pre riešenie krízových situácií, ktorý rozhodne, že podmienky uvedené v článku 19 ods. 1 písm. a) a b) sú vo vzťahu k poisťovni či

zaisťovni alebo subjektu uvedenému v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) splnené, o tomto rozhodnutí bezodkladne informuje nasledujúce orgány (ak ide o rôzne orgány):

a) orgán pre riešenie krízových situácií daného podniku alebo subjektu;

b) orgán dohľadu nad daným podnikom alebo subjektom;

c) orgán dohľadu každého členského štátu, v ktorom tento podnik alebo subjekt vykonáva významné cezhraničné činnosti;

d) orgán pre riešenie krízových situácií každého členského štátu, v ktorom tento podnik alebo subjekt vykonáva významné cezhraničné činnosti;

e) systém poistných záruk, ku ktorému je poisťovňa pridružená, ak je to relevantné a nevyhnutné s cieľom umožniť plnenie funkcií systému poistných záruk;

f) v prípade potreby orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny;

g) príslušné ministerstvo;

h) v prípade potreby orgán dohľadu nad skupinou;

i) Európsky výbor pre systémové riziká a určený vnútroštátny orgán makroprudenciálneho dohľadu.

Článok 62

Rozhodovanie orgánu pre riešenie krízových situácií

1. Po doručení oznámenia od orgánu dohľadu podľa článku 61 ods. 3 alebo z vlastnej iniciatívy orgán pre riešenie krízových situácií určí, či sú v súvislosti s predmetnou poisťovňou či zaisťovňou alebo predmetným subjektom uvedeným v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) splnené podmienky uvedené v článku 19 ods. 1 alebo článku 20 ods. 3.

2. Rozhodnutie prijať alebo neprijať opatrenie na riešenie krízovej situácie v súvislosti s poisťovňou či zaisťovňou alebo subjektom uvedeným v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) musí obsahovať tieto informácie:

   a) dôvody rozhodnutia;

   b) opatrenie na riešenie krízovej situácie, ktoré orgán pre riešenie krízových situácií plánuje prijať, vrátane, podľa potreby, rozhodnutia požiadať o likvidáciu, vymenovania správcu alebo akéhokoľvek iného opatrenia v rámci platného bežného konkurzného konania alebo, v súlade s článkom 26 ods. 8, podľa vnútroštátneho práva.

Článok 63

Procesné povinnosti orgánov pre riešenie krízových situácií

1. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií čo najskôr po prijatí opatrení na riešenie krízových situácií dosiahli súlad s požiadavkami stanovenými v odsekoch 2 a 3.

2. Orgány pre riešenie krízových situácií informujú podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, a nasledujúce orgány (ak ide o rôzne orgány) o opatreniach na riešenie krízovej situácie uvedených v odseku 1:

   a) orgán dohľadu nad podnikom, ktorého krízová situácia sa rieši;

b) orgán dohľadu ktorejkoľvek pobočky podniku, ktorého krízová situácia sa rieši;

c) centrálnu banku členského štátu, v ktorom je usadený podnik, ktorého krízová situácia sa rieši;

d) v prípade potreby systém poistných záruk, ku ktorému je podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, pridružený;

e) v prípade potreby orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny;

f) príslušné ministerstvo;

g) v prípade potreby orgán dohľadu nad skupinou;

h) určený vnútroštátny orgán makroprudenciálneho dohľadu a Európsky výbor pre systémové riziká;

i) Komisiu, Európsku centrálnu banku a orgány EIOPA, ESMA a EBA;

j) ak je podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, inštitúciou v zmysle vymedzenia v článku 2 písm. b) smernice 98/26/ES, prevádzkovateľov systémov, ktorých je účastníkom.

3. Orgán pre riešenie krízových situácií uverejní alebo zabezpečí uverejnenie kópie príkazu alebo nástroja, ktorými sa opatrenie na riešenie krízovej situácie prijíma, alebo oznámenia, v ktorom sú zhrnuté účinky opatrenia na riešenie krízovej situácie vrátane účinkov na poistníkov a prípadne podmienky a obdobie pozastavenia alebo obmedzenia podľa článkov 47, 48 a 49, a to týmito prostriedkami:

a) na svojom oficiálnom webovom sídle;

b) na webovom sídle orgánu dohľadu, ak je odlišný od orgánu pre riešenie krízových situácií, a na webovom sídle orgánu EIOPA;

c) na webovom sídle podniku, ktorého krízová situácia sa rieši;

d) ak sú akcie, iné nástroje vlastníctva alebo dlhové nástroje podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, prostriedkami používanými na zverejňovanie regulovaných informácií, ktoré sa týkajú podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, v súlade s článkom 21 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES[36].

4. Ak akcie, nástroje vlastníctva alebo dlhové nástroje nie sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, orgán pre riešenie krízových situácií zabezpečí, aby sa dokumenty poskytujúce dôkaz o nástrojoch uvedených v odseku 3 zaslali akcionárom a veriteľom podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, ktorých údaje sú známe z registrov alebo databáz podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, a ktoré sú prístupné orgánu pre riešenie krízových situácií.

[36] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES z 15. decembra 2004 o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/34/ES (Ú. v. EÚ L 390, 31.12.2004, s. 38).

Článok 64

Dôvernosť informácií

1. Členské štáty zabezpečia, aby požiadavky na služobné tajomstvo boli záväzné pre nasledujúce osoby, orgány a subjekty a aby žiadne z nich nezverejnili žiadne dôverné informácie:

   a) orgány pre riešenie krízových situácií;

   b) orgány dohľadu a orgán EIOPA;

   c) príslušné ministerstvá;

   d) osobitní správcovia vymenovaní v súlade s článkom 42 tejto smernice;

   e) potenciálni nadobúdatelia, ktorí boli kontaktovaní orgánmi dohľadu alebo oslovení orgánmi pre riešenie krízových situácií, a to bez ohľadu na to, či sa tento kontakt alebo toto oslovenie vykonali v rámci prípravy na použitie nástroja odpredaja obchodnej činnosti, a bez ohľadu na to, či oslovenie viedlo k nadobudnutiu;

   f) audítori, účtovníci, právni a odborní poradcovia, odhadcovia a ostatní odborníci, ktorých priamo alebo nepriamo angažovali orgány pre riešenie krízových situácií, orgány dohľadu, príslušné ministerstvá alebo potenciálni nadobúdatelia podľa písmena e);

   g) orgány, ktoré spravujú systémy poistných záruk;

   h) orgán, ktorý spravuje mechanizmy financovania;

   i) centrálne banky a ostatné orgány zapojené do procesu riešenia krízových situácií;

   j) preklenovacia inštitúcia alebo subjekt pre správu aktív;

   k) akákoľvek iná osoba, ktorá priamo alebo nepriamo, trvalo alebo príležitostne poskytuje alebo poskytovala služby osobám uvedeným v písmenách a) až j);

   l) vrcholový manažment, členovia správneho, riadiaceho alebo kontrolného orgánu a zamestnanci orgánov alebo subjektov uvedených v písmenách a) až j) počas trvania ich funkcie, pred ním a po ňom.

2. Bez toho, aby bola dotknutá všeobecná platnosť požiadaviek podľa odseku 1, členské štáty zabezpečia, aby sa osobám uvedeným v odseku 1 zakázalo sprístupňovať dôverné informácie, ktoré získali počas svojej profesionálnej činnosti alebo ktoré dostali od orgánu dohľadu alebo orgánu pre riešenie krízových situácií v súvislosti s funkciami tohto orgánu, a to akejkoľvek osobe alebo orgánu, s výnimkou týchto situácií:

   a) zverejnenie sa uskutočňuje pri výkone ich funkcií podľa tejto smernice;

   b) zverejnenie sa uskutočňuje v súhrnnej alebo kolektívnej forme tak, aby nebolo možné identifikovať jednotlivé poisťovne či zaisťovne alebo ktorýkoľvek zo subjektov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) až e);

   c) zverejnenie sa uskutočňuje s výslovným predchádzajúcim súhlasom daného orgánu, poisťovne či zaisťovne alebo subjektu uvedeného v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), ktoré dané informácie poskytli.

   Členské štáty zabezpečia, aby osoby uvedené v odseku 1 posúdili možné účinky zverejnenia informácií na verejný záujem, pokiaľ ide o finančnú, menovú alebo hospodársku politiku, na obchodné záujmy fyzických a právnických osôb, na účely kontrol, vyšetrovaní a auditov.

Postup posudzovania účinkov uvedených v druhom pododseku zahŕňa osobitné posúdenie účinkov akéhokoľvek zverejnenia obsahu a podrobností plánu ozdravenia a riešenia krízovej situácie uvedených v článkoch 5, 7, 9, 10 a 12 a výsledok akéhokoľvek posúdenia uskutočneného podľa článkov 6, 8 a 13.

Členské štáty zabezpečia, aby všetky osoby alebo subjekty uvedené v odseku 1 niesli v prípade porušenia tohto článku občianskoprávnu zodpovednosť.

3. Členské štáty zabezpečia, aby osoby uvedené v odseku 1 písm. a), b), c), g), i) a j) mali zavedené vnútorné pravidlá na zabezpečenie súladu s požiadavkami na dôvernosť informácií stanovenými v odsekoch 1 a 2 vrátane pravidiel na zabezpečenie mlčanlivosti o informáciách medzi osobami priamo zapojenými do procesu riešenia krízových situácií.

4. Odseky 1 až 3 tohto článku nesmú brániť v tom, aby:

   a) si zamestnanci a experti orgánov alebo subjektov uvedených v odseku 1 písm. a) až i) medzi sebou vymieňali informácie v rámci každého jedného orgánu alebo subjektu;

   b) si orgány pre riešenie krízových situácií a orgány dohľadu (vrátane ich zamestnancov a expertov) vymieňali informácie medzi sebou a s ostatnými orgánmi Únie pre riešenie krízových situácií, inými orgánmi dohľadu Únie, príslušnými ministerstvami, centrálnymi bankami, systémami poistných záruk, orgánmi zodpovednými za bežné konkurzné konania, orgánmi zodpovednými za udržiavanie stability finančného systému v členských štátoch prostredníctvom makroprudenciálnej regulácie, osobami zodpovednými za vykonávanie štatutárnych auditov účtov, orgánom EIOPA alebo, s výhradou článku 77, s orgánmi z tretích krajín, ktoré vykonávajú rovnocenné funkcie ako orgány pre riešenie krízových situácií, alebo s výhradou prísnych požiadaviek na dôvernosť informácií s potenciálnym nadobúdateľom na účely plánovania alebo vykonávania opatrení na riešenie krízových situácií.

5. Členské štáty môžu povoliť výmenu informácii s ktorýmkoľvek z týchto subjektov:

   a) s výhradou prísnych požiadaviek na dôvernosť informácií s akoukoľvek ďalšou osobou, ak je to nevyhnutné na účely plánovania alebo vykonávania opatrenia na riešenie krízovej situácie;

   b) s parlamentným vyšetrovacím výborom vo svojom členskom štáte, dvorom audítorov vo svojom členskom štáte a inými subjektmi zodpovednými za vyšetrovanie vo svojom členskom štáte, za primeraných podmienok;

   c) s vnútroštátnymi orgánmi zodpovednými za dozor nad platobnými systémami, orgánmi zodpovednými za bežné konkurzné konanie, orgánmi poverenými verejným dohľadom nad inými subjektmi finančného sektora, orgánmi zodpovednými za dohľad nad finančnými trhmi, úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami a s inšpektormi konajúcimi v ich mene, s orgánmi členských štátov zodpovednými za udržanie stability finančného systému v členských štátoch prostredníctvom makroprudenciálnej regulácie, s orgánmi zodpovednými za ochranu stability finančného systému a osobami poverenými výkonom štatutárnych auditov.

6. Odsekmi 1 až 5 tohto článku nie sú dotknuté vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa zverejňovania informácií na účely právnych konaní v trestnoprávnych alebo občianskoprávnych veciach.

7. Orgán EIOPA do [PO – vložte dátum 18 mesiacov po nadobudnutí účinnosti] vydá v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010 usmernenia, v ktorých stanoví, ako by sa informácie mali v súhrnnej alebo kolektívnej forme poskytovať na účely odseku 2.

KAPITOLA VII
Právo podať opravný prostriedok a vylúčenie iných opatrení

Článok 65

Predchádzajúce schválenie zo strany súdneho orgánu a právo napadnúť rozhodnutia

1. Členské štáty môžu vyžadovať, aby rozhodnutie prijať opatrenie na predchádzanie kríze alebo opatrenie krízového riadenia podliehalo predchádzajúcemu schváleniu zo strany súdneho orgánu, a to za predpokladu, že pokiaľ ide o rozhodnutie prijať opatrenie krízového riadenia, má podľa vnútroštátneho práva postup týkajúci sa žiadosti o schválenie aj posúdenie žiadosti zo strany súdu povahu zrýchleného postupu, resp. posúdenia.

2. Členské štáty vo vnútroštátnom práve ustanovia právo podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu prijať opatrenie na predchádzanie kríze alebo proti rozhodnutiu vykonať akúkoľvek právomoc podľa tejto smernice s výnimkou opatrenia krízového riadenia.

3. Členské štáty zabezpečia, aby všetky osoby, ktorých sa rozhodnutie prijať opatrenie krízového riadenia týka, mali právo podať proti uvedenému rozhodnutiu opravný prostriedok.

   Členské štáty zabezpečia, aby preskúmanie opatrenia krízového riadenia bolo urýchlené a aby vnútroštátne súdy ako základ ich vlastného posúdenia použili hospodárske posúdenie skutočností, ktoré realizoval orgán pre riešenie krízových situácií.

4. Na právo podať opravný prostriedok uvedené v odseku 3 sa vzťahujú tieto požiadavky:

   a) z podania opravného prostriedku nevyplýva automatické pozastavenie účinkov napadnutého rozhodnutia;

   b) rozhodnutie orgánu pre riešenie krízových situácií je okamžite vykonateľné a vyplýva z neho vyvrátiteľná domnienka, že pozastavenie jeho vykonania by bolo v rozpore s verejným záujmom.

   Ak je nevyhnutné chrániť záujmy tretích strán konajúcich v dobrej viere, ktoré nadobudli akcie, iné nástroje vlastníctva, aktíva, práva alebo záväzky podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, na základe použitia nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 26 ods. 3 alebo prostredníctvom výkonu právomocí riešiť krízové situácie orgánom pre riešenie krízových situácií, zrušenie rozhodnutia orgánu pre riešenie krízových situácií nemá vplyv na žiadne následné administratívne akty alebo transakcie, ktoré uzatvoril dotknutý orgán pre riešenie krízových situácií a ktoré sa zakladali na zrušenom rozhodnutí. V takom prípade sú nápravné opatrenia týkajúce sa protiprávneho rozhodnutia alebo opatrenia prijatého orgánmi pre riešenie krízových situácií obmedzené na náhradu škody, ktorú žiadateľ utrpel v dôsledku zrušeného rozhodnutia alebo opatrenia.

Článok 66

Obmedzenia iných konaní

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 62 ods. 2 písm. b), členské štáty zabezpečia, aby sa vo vzťahu k podniku, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo vo vzťahu k poisťovni či zaisťovni alebo subjektu uvedenému v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), v prípade ktorých sa skonštatovalo, že spĺňajú podmienky pre riešenie krízovej situácie uvedené v článku 19 ods. 1 alebo článku 20 ods. 3, nezačalo bežné konkurzné konanie okrem situácie, keď sa tak stane na podnet orgánu pre riešenie krízových situácií, a aby sa rozhodnutie zaradiť poisťovňu či zaisťovňu alebo subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) do bežného konkurzného konania prijalo len so súhlasom orgánu pre riešenie krízových situácií.

2. Na účely odseku 1 členské štáty zabezpečia, aby:

   a) orgány dohľadu a orgány pre riešenie krízových situácií boli bezodkladne informované o každej žiadosti o začatie bežného konkurzného konania vo vzťahu k poisťovni či zaisťovni alebo subjektu uvedenému v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), a to bez ohľadu na to, či sa rieši krízová situácia daného podniku alebo subjektu alebo či sa zverejnilo rozhodnutie v súlade s článkom 63 ods. 3 a 4;

   b) sa o žiadosti o začatie bežného konkurzného konania nerozhodlo, pokiaľ sa nevykonajú oznámenia uvedené v písmene a) a nevyskytla sa ktorákoľvek z týchto situácií:

      i) orgán pre riešenie krízových situácií oznámil orgánom zodpovedným za bežné konkurzné konanie, že vo vzťahu k poisťovni či zaisťovni alebo subjektu uvedenému v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) neplánuje prijať žiadne opatrenie na riešenie krízovej situácie;

      ii) uplynula lehota siedmich dní, ktorá sa začína dňom, v ktorý boli vykonané oznámenia uvedené v písmene a).

3. Bez toho, aby bolo dotknuté akékoľvek obmedzenie vymáhania záložných práv uložených podľa článku 48, členské štáty zabezpečia, aby v prípade, ak je to nevyhnutné na účinné uplatňovanie nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 26 ods. 3 a právomocí riešiť krízové situácie uvedených v hlave III kapitole IV, orgány pre riešenie krízových situácií mohli požiadať súd o uplatnenie prerušenia akéhokoľvek súdneho opatrenia alebo konania, v ktorom podnik, ktorého krízová situácia sa rieši, je alebo sa stane stranou, na primeraný čas v súlade so sledovaným cieľom.

HLAVA IV
CEZHRANIČNÉ RIEŠENIE KRÍZOVÝCH SITUÁCIÍ NA ÚROVNI SKUPINY

Článok 67

Všeobecné zásady týkajúce sa rozhodovania zahŕňajúceho viac ako jeden členský štát

Členské štáty zabezpečia, aby ich orgány pri rozhodovaní alebo prijímaní opatrení podľa tejto smernice, ktoré môžu mať vplyv v jednom alebo viacerých iných členských štátoch, zohľadňovali tieto všeobecné zásady:

a) pri prijímaní opatrení na riešenie krízovej situácie je rozhodovanie efektívne a náklady na riešenie krízových situácií sa udržiavajú na čo najnižšej úrovni;

b) rozhodnutia a opatrenia sa v prípade ich potreby prijímajú včas a s primeranou naliehavosťou;

c) orgány pre riešenie krízových situácií, orgány dohľadu a ostatné orgány navzájom spolupracujú s cieľom zabezpečiť koordinované a efektívne prijímanie rozhodnutí a opatrení;

d) úlohy a zodpovednosti relevantných orgánov v každom členskom štáte sú jasne vymedzené;

e) náležite sa zohľadňujú záujmy, potenciálny vplyv akýchkoľvek rozhodnutí, opatrení alebo nekonania a negatívne účinky na poistníkov, finančnú stabilitu, fiškálne zdroje, systémy poistných záruk a negatívne hospodárske a sociálne účinky vo všetkých členských štátoch, v ktorých konečný materský podnik a jeho dcérske podniky pôsobia alebo kde vykonávajú významné cezhraničné činnosti;

f) náležite sa zohľadňujú ciele, ktorými je vyvážiť záujmy rôznych zapojených členských štátov a vyhnúť sa nespravodlivému poškodzovaniu alebo nespravodlivej ochrane záujmov konkrétnych členských štátov;

g) orgány pre riešenie krízových situácií pri prijímaní opatrení na riešenie krízových situácií zohľadňujú a sledujú plány riešenia krízových situácií na úrovni skupiny uvedené v článku 11, pokiaľ neusúdia, berúc do úvahy okolnosti daného prípadu, že ciele riešenia krízovej situácie uvedené v článku 18 sa účinnejšie dosiahnu prijatím opatrení, ktoré nie sú stanovené v plánoch riešenia krízových situácií;

h) navrhované rozhodnutie alebo opatrenie je transparentné vždy, keď je pravdepodobné, že toto rozhodnutie alebo opatrenie bude mať vplyv na poistníkov, reálnu ekonomiku, finančnú stabilitu, fiškálne zdroje a prípadne na systémy poistných záruk a mechanizmy financovania ktoréhokoľvek dotknutého členského štátu.

Článok 68

Kolégiá pre riešenie krízových situácií

1. Orgány pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny zriadia kolégiá pre riešenie krízových situácií na vykonávanie úloh uvedených v článkoch 10, 11, 14, 16, 70 a 71, a prípadne na zabezpečenie spolupráce a koordinácie s orgánmi pre riešenie krízových situácií z tretích krajín.

Kolégiá pre riešenie krízových situácií predovšetkým poskytnú rámec pre orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny, ostatné orgány pre riešenie krízových situácií a prípadne dotknuté orgány dohľadu a orgány dohľadu nad skupinou, a to na vykonávanie týchto úloh:

a) výmena informácií, ktoré sú relevantné pre vypracovanie plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny a pre uplatňovanie právomoci riešiť krízové situácie na úrovni skupiny;

b) vypracovanie plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny podľa článkov 10 a 11;

c) posúdenie riešiteľnosti krízovej situácie na úrovni skupiny podľa článku 14;

d) výkon právomocí riešiť alebo odstrániť prekážky brániace riešiteľnosti krízovej situácie na úrovni skupiny podľa článku 16;

e) rozhodnutie o potrebe zaviesť program riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny uvedený v článku 70 alebo 71;

f) dosiahnutie dohody o programe riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny navrhnutom v súlade s článkom 70 alebo 71;

g) koordinácia zverejňovania stratégií a programov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny;

h) koordinácia využívania akýchkoľvek systémov poistných záruk alebo mechanizmov financovania.

Kolégiá pre riešenie krízových situácií môžu okrem toho slúžiť ako fórum na prerokúvanie akýchkoľvek otázok týkajúcich sa cezhraničného riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny.

2. Členmi kolégia pre riešenie krízových situácií sú:

a) orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny;

b) orgány pre riešenie krízových situácií z každého členského štátu, v ktorom je usadený dcérsky podnik podliehajúci dohľadu nad skupinou;

c) orgány pre riešenie krízových situácií členských štátov, v ktorých je usadený materský podnik jedného alebo viacerých podnikov skupiny, ktorý je subjektom podľa článku 1 ods. 1 písm. b), d) alebo e);

d) orgán dohľadu nad skupinou a orgány dohľadu členských štátov, ak je orgán pre riešenie krízových situácií členom kolégia pre riešenie krízových situácií;

e) príslušné ministerstvá, ak nimi nie sú orgány pre riešenie krízových situácií, ktoré sú členmi kolégia pre riešenie krízových situácií;

f) ak je to relevantné, orgán, ktorý je zodpovedný za systém poistných záruk členského štátu, ak je orgán pre riešenie krízových situácií tohto členského štátu členom kolégia pre riešenie krízových situácií;

g) orgán EIOPA, s výhradou odseku 4;

h) orgány pre riešenie krízových situácií v členských štátoch, v ktorých poisťovne alebo zaisťovne skupiny vykonávajú významné cezhraničné činnosti.

Na účely písmena g) orgán EIOPA prispieva k podpore a monitorovaniu efektívneho, účinného a konzistentného fungovania kolégií pre riešenie krízových situácií

a k zbližovaniu medzi kolégiami pre riešenie krízových situácií. Orgán EIOPA sa na tento účel prizýva na zasadnutia kolégia pre riešenie krízových situácií. Orgán EIOPA nemá hlasovacie práva.

Na účely písmena h) je účasť orgánov pre riešenie krízových situácií obmedzená na dosiahnutie cieľov efektívnej výmeny informácií.

3. Orgány pre riešenie krízových situácií z tretích krajín, v ktorých má materský podnik alebo podnik usadený v Únii dcérsku poisťovňu či zaisťovňu alebo pobočku, ktorá by sa považovala za významnú, ak by bola umiestnená v Únii, môžu byť prizvané na zasadnutia kolégia pre riešenie krízových situácií ako pozorovatelia, a to za predpokladu, že uvedené orgány podliehajú požiadavkám na dôvernosť informácií, ktoré sú podľa názoru orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny rovnocenné s požiadavkami stanovenými v článku 77.

4. Kolégiu pre riešenie krízových situácií predsedá orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny. Z titulu tejto funkcie:

   a) po porade s ostatnými členmi kolégia pre riešenie krízových situácií vypracúva písomné dohody a postupy na fungovanie kolégia pre riešenie krízových situácií;

   b) koordinuje všetky činnosti kolégia pre riešenie krízových situácií;

   c) zvoláva všetky zasadnutia kolégia pre riešenie krízových situácií a predsedá im a vopred plne informuje všetkých členov kolégia pre riešenie krízových situácií o organizovaní jeho zasadnutí, o hlavných otázkach, ktoré sa majú prerokovať, a o záležitostiach, ktoré sa majú zvážiť;

   d) informuje členov kolégia pre riešenie krízových situácií o všetkých plánovaných zasadnutiach, aby mohli požiadať o účasť;

   e) na základe špecifických potrieb rozhoduje, ktorí členovia a pozorovatelia sa pozvú na konkrétne zasadnutia kolégia pre riešenie krízových situácií, pričom zohľadňuje význam prerokúvanej problematiky pre daných členov a pozorovateľov;

   f) včas informuje všetkých členov kolégia o rozhodnutiach prijatých na týchto zasadnutiach a o ich výsledkoch.

   Bez ohľadu na písmeno e) sú orgány pre riešenie krízových situácií oprávnené zúčastňovať sa na zasadnutiach kolégií pre riešenie krízových situácií vždy, keď sú na programe záležitosti podliehajúce spolurozhodovaniu alebo týkajúce sa subjektu skupiny umiestneného v ich členskom štáte.

5. Orgány pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny nie sú povinné zriaďovať kolégium pre riešenie krízových situácií, ak iné skupiny alebo kolégiá vykonávajú tie isté funkcie a tie isté úlohy stanovené v odseku 1 a dodržiavajú všetky podmienky a postupy – vrátane tých, ktoré sa týkajú členstva a účasti v kolégiách pre riešenie krízových situácií – ustanovené v tomto článku a v článku 69. V takomto prípade sa všetky odkazy na kolégiá pre riešenie krízových situácií v tejto smernici chápu ako odkazy na tieto iné skupiny alebo kolégiá.

6. Orgán EIOPA vypracuje návrh regulačných predpisov s cieľom stanoviť operatívne fungovanie kolégií pre riešenie krízových situácií, pokiaľ ide o vykonávanie úloh uvedených v odseku 1.

   Orgán EIOPA predloží uvedený návrh regulačných technických predpisov Komisii do [PO – vložte dátum 18 mesiacov po nadobudnutí účinnosti].

Na Komisiu sa deleguje právomoc prijímať regulačné predpisy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010.

Článok 69

Výmena informácií

1. S výhradou článku 64 si orgány pre riešenie krízových situácií a orgány dohľadu navzájom na žiadosť poskytujú všetky informácie, ktoré sú relevantné pre výkon úloh toho druhého orgánu podľa tejto smernice.

2. Orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny koordinuje tok všetkých relevantných informácií medzi orgánmi pre riešenie krízových situácií. Platí najmä, že orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny poskytne orgánom pre riešenie krízových situácií v ostatných členských štátoch všetky relevantné informácie včas s cieľom uľahčiť výkon úloh uvedených v článku 68 ods. 1 druhom pododseku písm. b) až h).

3. Orgán pre riešenie krízových situácií nesmie postúpiť informácie, ktoré poskytol orgán dohľadu alebo orgán pre riešenie krízových situácií z tretej krajiny, pokiaľ tento orgán dohľadu alebo orgánu pre riešenie krízových situácií z tretej krajiny s takýmto postúpením nesúhlasil.

   Orgány pre riešenie krízových situácií nie sú povinné postúpiť takéto informácie, ak orgán dohľadu alebo orgán pre riešenie krízových situácií z tretej krajiny neposkytol súhlas na takéto ďalšie postúpenie.

Článok 70

Riešenie krízových situácií na úrovni skupiny zahŕňajúce dcérsky podnik skupiny

1. Orgán pre riešenie krízových situácií, ktorý rozhodne, že poisťovňa či zaisťovňa alebo akýkoľvek subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), ktorý je dcérskym podnikom skupiny, spĺňa podmienky pre riešenie krízovej situácie uvedené v článku 19 ods. 1 alebo článku 20 ods. 3, bezodkladne oznámi orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny, ak nejde o ten istý orgán, orgánu dohľadu nad skupinou a členom kolégia pre riešenie krízových situácií predmetnej skupiny tieto informácie:

   a) rozhodnutie, že poisťovňa či zaisťovňa alebo akýkoľvek subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) spĺňa podmienky stanovené v článku 19 alebo 20;

   b) opatrenia na riešenie krízovej situácie alebo konkurzné opatrenia, ktoré orgán pre riešenie krízových situácií považuje za vhodné pre danú poisťovňu či zaisťovňu alebo subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b) až e).

2. Po doručení oznámenia uvedeného v odseku 1 orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny po konzultácii s ostatnými členmi dotknutého kolégia pre riešenie krízových situácií posúdi pravdepodobný dosah opatrení na riešenie krízovej situácie alebo iných opatrení oznámených v súlade s odsekom 1 písm. b) na skupinu a na subjekty skupiny v iných členských štátoch, a či by v dôsledku takýchto opatrení na riešenie krízovej situácie alebo iných opatrení bolo pravdepodobné, že sa splnia podmienky pre riešenie krízovej situácie uvedené v článku 19 ods. 1 alebo článku 20 ods. 3 vo vzťahu k subjektu skupiny v inom členskom štáte.

3. Ak orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny usúdi, že v dôsledku opatrení na riešenie krízovej situácie alebo iných opatrení oznámených v súlade s odsekom 1 písm. b) by nebolo pravdepodobné, že sa splnia podmienky ustanovené v článku 19 ods. 1 alebo článku 20 ods. 3 vo vzťahu k subjektu skupiny v inom členskom štáte, orgán pre riešenie krízových situácií zodpovedný za danú poisťovňu či zaisťovňu alebo subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) môže prijať opatrenia na riešenie krízovej situácie alebo iné opatrenia, ktoré oznámil v súlade s odsekom 1 písm. b) tohto článku.

4. Ak orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny usúdi, že v dôsledku opatrení na riešenie krízovej situácie alebo iných opatrení oznámených v súlade s odsekom 1 písm. b) by bolo pravdepodobné, že sa splnia podmienky ustanovené v článku 19 ods. 1 alebo článku 20 ods. 3 vo vzťahu k subjektu skupiny v inom členskom štáte, orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny navrhne najneskôr 24 hodín po doručení oznámenia uvedeného v odseku 1 program riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny a predloží ho kolégiu pre riešenie krízových situácií. Táto 24-hodinová lehota sa môže predĺžiť so súhlasom orgánu pre riešenie krízových situácií, ktorý poskytol oznámenie podľa odseku 1.

5. Ak orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny neposkytne posudok do 24 hodín alebo v dlhšej dohodnutej lehote po doručení oznámenia uvedeného v odseku 1, orgán pre riešenie krízových situácií, ktorý oznámenie uvedené v odseku 1 poskytol, môže prijať opatrenia na riešenie krízovej situácie alebo iné opatrenia, ktoré oznámil v súlade s písmenom b) uvedeného odseku.

6. V programe riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny uvedenom v odseku 4:

   a) sa musia načrtnúť opatrenia na riešenie krízových situácií, ktoré by dotknuté orgány pre riešenie krízových situácií mali prijať vo vzťahu ku konečnému materskému podniku alebo konkrétnym subjektom skupiny s cieľom splniť ciele riešenia krízových situácií uvedené v článku 18 a dosiahnuť súlad so všeobecnými zásadami upravujúcimi riešenie krízových situácií uvedenými v článku 22;

   b) sa musí stanoviť, ako by sa mali koordinovať opatrenia na riešenie krízových situácií uvedené v písmene a);

   c) sa musí vypracovať plán financovania, v ktorom sa zohľadní plán riešenia krízových situácií na úrovni skupiny a zásady rozdelenia zodpovednosti stanovené v uvedenom pláne riešenia krízových situácií na úrovni skupiny v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. e).

7. S výhradou odseku 8 má program riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny podobu spoločného rozhodnutia orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny a orgánov pre riešenie krízových situácií zodpovedných za dcérske podniky, na ktoré sa vzťahuje program riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny.

   Orgán EIOPA môže na žiadosť orgánu pre riešenie krízových situácií pomôcť orgánom pre riešenie krízových situácií dospieť k spoločnému rozhodnutiu v súlade s článkom 31 ods. 2 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1094/2010.

8. Orgán pre riešenie krízových situácií, ktorý nesúhlasí s programom riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny, ktorý navrhol orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny, alebo ktorý sa domnieva, že z dôvodov ochrany poistníkov, reálnej ekonomiky a finančnej stability potrebuje vo vzťahu k poisťovni či zaisťovni alebo subjektu uvedenému v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) prijať nezávislé opatrenia na riešenie krízových situácií alebo opatrenia iné než tie, ktoré sú navrhnuté v programe riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny:

a) podrobne uvedie dôvody nesúhlasu alebo dôvody odklonu od programu riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny;

b) oznámi orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny a ostatným orgánom pre riešenie krízových situácií, na ktoré sa vzťahuje program riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny, dôvody uvedené v písmene a);

c) informuje orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny a ostatné orgány pre riešenie krízových situácií, na ktoré sa vzťahuje program riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny, o opatreniach na riešenie krízovej situácie alebo iných opatreniach, ktoré prijme.

Pri stanovovaní dôvodov svojho nesúhlasu orgán pre riešenie krízových situácií zváži plány riešenia krízových situácií na úrovni skupiny uvedené v článku 11, možné dôsledky opatrení na riešenie krízovej situácie alebo iných opatrení, ktoré prijme, pre poistníkov, reálnu ekonomiku a finančnú stabilitu v dotknutých členských štátoch a možný vplyv týchto opatrení na riešenie krízovej situácie alebo iných opatrení na ostatné časti skupiny.

9. Orgány pre riešenie krízových situácií, ktoré súhlasia s programom riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny, ktorý navrhol orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny, môžu dospieť k spoločnému rozhodnutiu o programe riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny, ktorý sa vzťahuje na subjekty skupiny v ich príslušných členských štátoch, bez účasti nesúhlasiacich orgánov pre riešenie krízových situácií.

10. Spoločné rozhodnutia uvedené v odsekoch 7 alebo 9 a opatrenia na riešenie krízovej situácie alebo iné opatrenia prijaté v súlade s odsekom 8 sa uznajú ako konečné a orgány pre riešenie krízových situácií ich uplatňujú v dotknutých členských štátoch.

11. Orgány prijímajú všetky opatrenia a kroky uvedené v tomto článku bezodkladne a s primeraným zohľadnením naliehavosti situácie.

12. Ak sa program riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny nevykonáva, orgány pre riešenie krízových situácií pri prijímaní opatrení na riešenie krízovej situácie vo vzťahu k akémukoľvek subjektu skupiny úzko spolupracujú v rámci kolégia pre riešenie krízových situácií s cieľom dosiahnuť koordinovanú stratégiu riešenia krízovej situácie pre všetky subjekty skupiny, ktoré zlyhávajú alebo pravdepodobne zlyhajú.

13. Orgány pre riešenie krízových situácií, ktoré prijmú akékoľvek opatrenie na riešenie krízovej situácie vo vzťahu k akémukoľvek subjektu skupiny, informujú členov kolégia pre riešenie krízových situácií pravidelne a v plnom rozsahu o týchto opatreniach alebo krokoch a ich priebežnom pokroku.

Článok 71

Riešenie krízovej situácie na úrovni skupiny zahŕňajúce konečný materský podnik

1. Orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny, ktorý rozhodne, že konečný materský podnik, za ktorý je zodpovedný, spĺňa podmienky uvedené v článku 19 ods. 1 alebo článku 20 ods. 3, bezodkladne oznámi informácie uvedené v článku 70 ods. 1 písm. a) a b) orgánu dohľadu nad skupinou a ostatným členom predmetného kolégia pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny.

Opatrenia na riešenie krízovej situácie alebo konkurzné opatrenia uvedené v článku 70 ods. 1 písm. b) môžu zahŕňať vykonávanie programu riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny vypracovaného v súlade s článkom 70 ods. 6 v ktorejkoľvek z týchto situácií:

a) v dôsledku opatrení na riešenie krízovej situácie alebo iných opatrení na úrovni materského podniku oznámených v súlade s článkom 70 ods. 1 písm. b) je pravdepodobné, že sa splnia podmienky stanovené v článku 19 ods. 1 alebo článku 20 ods. 3 vo vzťahu k subjektu skupiny v inom členskom štáte;

b) opatrenia na riešenie krízovej situácie alebo iné opatrenia len na úrovni materského podniku nie sú dostatočné na stabilizáciu situácie alebo nie je pravdepodobné, že sa nimi dosiahne optimálny výsledok;

c) orgány pre riešenie krízových situácií zistili, že jeden alebo viac dcérskych podnikov, za ktoré sú zodpovedné, spĺňajú podmienky uvedené v článku 19 ods. 1 alebo článku 20 ods. 3;

d) opatrenia na riešenie krízových situácií alebo iné opatrenia na úrovni skupiny budú pre dcérske podniky skupiny prospešné takým spôsobom, ktorým sa zaistí primeranosť programu riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny.

2. Ak opatrenia alebo kroky, ktoré navrhol orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny podľa odseku 1, nezahŕňajú program riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny, orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny prijme rozhodnutie po konzultácii s členmi kolégia pre riešenie krízových situácií.

3. Ak opatrenia alebo kroky, ktoré navrhol orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny podľa odseku 1, zahŕňajú program riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny, tento program musí mať podobu spoločného rozhodnutia orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny a orgánov pre riešenie krízových situácií zodpovedných za dcérske podniky, na ktoré sa tento program riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny vzťahuje.

Orgán EIOPA môže na žiadosť orgánu pre riešenie krízových situácií pomôcť orgánom pre riešenie krízových situácií dospieť k spoločnému rozhodnutiu v súlade s článkom 31 ods. 2 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1094/2010.

4. Orgán pre riešenie krízových situácií, ktorý nesúhlasí s programom riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny, ktorý navrhol orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny, alebo sa od neho odkloní alebo ktorý sa domnieva, že z dôvodov finančnej stability potrebuje vo vzťahu k poisťovni či zaisťovni alebo subjektu uvedenému v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) prijať nezávislé opatrenia na riešenie krízových situácií alebo opatrenia iné než tie, ktoré sú navrhnuté v programe riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny:

a) podrobne uvedie dôvody nesúhlasu alebo dôvody odklonu od programu riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny;

b) oznámi orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny a ostatným orgánom pre riešenie krízových situácií, na ktoré sa vzťahuje program riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny, dôvody uvedené v písmene a);

c) informuje orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny a ostatné orgány pre riešenie krízových situácií, na ktoré sa vzťahuje program riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny, o opatreniach alebo krokoch, ktoré plánuje prijať.

Pri stanovovaní dôvodov svojho nesúhlasu dotknutý orgán pre riešenie krízových situácií zváži plány riešenia krízových situácií na úrovni skupiny uvedené v článku 11, možné dôsledky opatrení alebo krokov, ktoré prijme, pre finančnú stabilitu v dotknutých členských štátoch a možný vplyv opatrení na riešenie krízovej situácie alebo iných opatrení na ostatné časti skupiny.

5. Orgány pre riešenie krízových situácií, ktoré súhlasia s programom riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny, ktorý navrhol orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny, môžu dospieť k spoločnému rozhodnutiu o programe riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny, ktorý sa vzťahuje na subjekty skupiny v ich príslušných členských štátoch, bez účasti nesúhlasiacich orgánov pre riešenie krízových situácií.

6. Spoločné rozhodnutie uvedené v odseku 3 alebo 5 a opatrenia a kroky uvedené v odseku 4 sa uznajú ako konečné a orgány pre riešenie krízových situácií ich uplatňujú v dotknutých členských štátoch.

7. Orgány vykonávajú všetky opatrenia a kroky uvedené v odsekoch 1 až 6 bezodkladne a s primeraným zohľadnením naliehavosti situácie.

8. Ak sa program riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny nevykonáva, orgány pre riešenie krízových situácií pri prijímaní opatrení na riešenie krízovej situácie vo vzťahu k akémukoľvek subjektu skupiny úzko spolupracujú v rámci kolégia pre riešenie krízových situácií s cieľom dosiahnuť koordinovanú stratégiu riešenia krízovej situácie pre všetky dotknuté subjekty skupiny.

9. Orgány pre riešenie krízových situácií, ktoré prijmú opatrenia na riešenie krízovej situácie vo vzťahu k akémukoľvek subjektu skupiny, informujú členov kolégia pre riešenie krízových situácií pravidelne a v plnom rozsahu o týchto opatreniach alebo krokoch a ich priebežnom pokroku.

HLAVA V
VZŤAHY S TRETÍMI KRAJINAMI

Článok 72

Dohody s tretími krajinami

1. Komisia môže v súlade s článkom 218 ZFEÚ predložiť Rade návrhy na rokovania o dohodách s jednou alebo viacerými tretími krajinami, pokiaľ ide o prostriedky spolupráce medzi orgánmi pre riešenie krízových situácií a dotknutými orgánmi z tretích krajín, okrem iného na účely vzájomnej výmeny informácií v súvislosti s plánovaním ozdravenia a riešenia krízových situácií vo vzťahu k poisťovniam a zaisťovniam, poisťovniam a zaisťovniam z tretích krajín a skupinám.

2. Dohody uvedené v odseku 1 sa musia zameriavať na to, aby sa medzi orgánmi pre riešenie krízových situácií a dotknutými orgánmi z tretích krajín zriadili postupy a mechanizmy spolupráce pri uskutočňovaní niektorých alebo všetkých úloh a vykonávaní niektorých alebo všetkých právomocí uvedených v článku 76.

3. Členské štáty môžu uzatvárať dvojstranné dohody s treťou krajinou týkajúce sa záležitostí uvedených v odsekoch 1 a 2 až do nadobudnutia platnosti dohody s príslušnou treťou krajinou uvedenej v odseku 1, pokiaľ takéto dvojstranné dohody nie sú v rozpore s touto hlavou.

Článok 73

Uznávanie a vynucovanie konaní tretej krajiny zameraných na riešenie krízových situácií

1. Tento článok sa uplatňuje v súvislosti s konaniami tretej krajiny zameranými na riešenie krízových situácií, ak medzinárodná dohoda s dotknutou treťou krajinou uvedená v článku 72 ods. 1 ešte nenadobudla platnosť, a len do nadobudnutia jej platnosti. Uplatňuje sa aj po tom, ako medzinárodná dohoda s dotknutou treťou krajinou uvedená v článku 72 ods. 1 nadobudne platnosť, pokiaľ uznávanie a vynucovanie konaní tretej krajiny zameraných na riešenie krízových situácií nie je upravené touto dohodou.

2. Dotknutý orgán pre riešenie krízových situácií rozhodne, či uzná a vynúti, s výnimkou ustanovení článku 74, konanie tretej krajiny zamerané na riešenie krízových situácií týkajúce sa dcérskeho podniku v Únii alebo pobočky poisťovne či zaisťovne alebo materského podniku z tretej krajiny v Únii.

   V rozhodnutí sa náležite zohľadnia záujmy každého členského štátu, v ktorom poisťovňa či zaisťovňa alebo materský podnik z tretej krajiny pôsobia, a najmä záujmy ostatných častí skupiny a poistníkov, reálnej ekonomiky a finančnej stability v týchto členských štátoch.

3. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií boli splnomocnené uskutočňovať minimálne tieto kroky:

   a) vykonávať právomoc riešiť krízovú situáciu vo vzťahu k:

i) aktívam poisťovne či zaisťovne alebo materského podniku z tretej krajiny, ktoré sa nachádzajú v ich členskom štáte alebo sa riadia právom ich členského štátu;

ii) právam alebo záväzkom poisťovne alebo zaisťovne z tretej krajiny, ktoré sú účtované pobočkou v Únii v ich členskom štáte alebo ktoré sa riadia právom ich členského štátu, alebo keď nároky vo vzťahu k takýmto právam a záväzkom sú vynútiteľné v ich členskom štáte;

b) dokončiť (vrátane požadovania od inej osoby, aby prijala opatrenia na dokončenie) prevod akcií alebo iných nástrojov vlastníctva v dcérskom podniku v Únii usadenom v uvedenom členskom štáte;

c) vykonávať právomoci uvedené v článkoch 47, 48 alebo 49 v súvislosti s právami ktorejkoľvek zmluvnej strany zmluvy so subjektom uvedeným v odseku 1 tohto článku, ak sú takéto právomoci nevyhnutné na vynucovanie konaní tretej krajiny zameraných na riešenie krízovej situácie, a

d) spôsobiť nevymáhateľnosť akéhokoľvek práva ukončiť, zlikvidovať alebo urýchliť zmluvy alebo ovplyvniť zmluvné práva subjektov uvedených v odseku 1 a ďalších subjektov skupiny, ak takéto právo vzniká na základe opatrenia na riešenie krízovej situácie prijatého vo vzťahu k poisťovni alebo zaisťovni z tretej krajiny, materskému podniku takýchto subjektov alebo iných subjektov skupiny, či už zo strany samotného orgánu tretej krajiny pre riešenie krízových situácií alebo inak v súlade s právnymi alebo regulačnými požiadavkami, pokiaľ ide o úpravu riešenia krízových situácií v danej krajine, a to za predpokladu, že sa naďalej plnia vecné povinnosti vyplývajúce zo zmluvy vrátane povinností týkajúcich sa platieb a dodania, a naďalej sa poskytuje kolaterál.

4. Orgány pre riešenie krízových situácií môžu podľa potreby vo verejnom záujme prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie vo vzťahu k materskému podniku, ak relevantný orgán tretej krajiny zistí, že poisťovňa alebo zaisťovňa, ktorá je dcérskym podnikom uvedeného materského podniku a ktorá bola zriadená v uvedenej tretej krajine, spĺňa podmienky pre riešenie krízovej situácie v súlade s právnymi predpismi tejto tretej krajiny. Členské štáty na tento účel zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií boli splnomocnené používať akúkoľvek právomoc riešiť krízové situácie vo vzťahu k tomuto materskému podniku, pričom sa uplatní článok 46.

5. Uznávaním a vynucovaním konaní tretej krajiny zameraných na riešenie krízových situácií nie je dotknuté žiadne prípadné bežné konkurzné konanie podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva v súlade s touto smernicou.

Článok 74

Právo odmietnuť uznanie alebo vynútenie konaní tretej krajiny zameraných na riešenie krízových situácií

Orgán pre riešenie krízových situácií môže odmietnuť uznať alebo vynútiť konanie tretej krajiny zamerané na riešenie krízových situácií podľa článku 73, ak sa domnieva, že:

a) konanie tretej krajiny zamerané na riešenie krízovej situácie by malo nepriaznivé vplyvy na finančnú stabilitu v členskom štáte, v ktorom sídli orgán pre riešenie krízových situácií, alebo že by takéto konanie malo nepriaznivé vplyvy na finančnú stabilitu v inom členskom štáte;

b) nezávislé opatrenie na riešenie krízovej situácie podľa článku 75 vo vzťahu k pobočke v Únii je nevyhnutné na dosiahnutie jedného alebo viacerých cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 18;

c) na veriteľov by sa v rámci domáceho konania tretej krajiny zameraného na riešenie krízových situácií neuplatnilo rovnaké zaobchádzanie ako na veriteľov z tretej krajiny s podobnými zákonnými právami;

d) uznanie alebo vynútenie konania tretej krajiny zameraného na riešenie krízovej situácie by malo pre daný členský štát závažné fiškálne dôsledky; alebo

e) účinky takéhoto uznania alebo vynútenia by boli v rozpore s vnútroštátnym právom.

Článok 75

Riešenie krízových situácií pobočiek v Únii

1. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií mali potrebné právomoci, aby mohli konať vo vzťahu k pobočke v Únii, na ktorú sa nevzťahuje žiadne konanie tretej krajiny zamerané na riešenie krízovej situácie, alebo na ktorú sa vzťahuje konanie tretej krajiny a uplatňuje sa jedna zo situácií uvedených v článku 74.

   Členské štáty zabezpečia, aby sa na výkon takýchto právomocí uplatňoval článok 46.

2. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií mohli vykonávať právomoci požadované v odseku 1 vtedy, keď orgán pre riešenie krízových situácií zastáva názor, že opatrenie je potrebné vo verejnom záujme a keď je splnená jedna alebo viac týchto podmienok:

   a) pobočka v Únii už viac nespĺňa alebo pravdepodobne nebude spĺňať podmienky pre udelenie povolenia a prevádzku v danom členskom štáte stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch a neexistujú vyhliadky, že akýmkoľvek opatrením súkromného sektora, orgánu vykonávajúceho dohľad alebo relevantnej tretej krajiny by sa obnovil súlad pobočky s týmito podmienkami alebo že akýmkoľvek takýmto opatrením by sa v primeranom čase zabránilo zlyhaniu pobočky;

   b) poisťovňa alebo zaisťovňa z tretej krajiny nie je podľa názoru orgánu pre riešenie krízových situácií schopná alebo ochotná alebo pravdepodobne nebude schopná hradiť svoje záväzky veriteľom z Únie alebo záväzky, ktoré vznikli alebo sa zaúčtovali prostredníctvom pobočky, ako napríklad platby poistníkom alebo oprávneným osobám, keď sa stávajú splatnými, a orgán pre riešenie krízových situácií sa ubezpečil, že vo vzťahu k danej poisťovni alebo zaisťovni z tretej krajiny sa v primeranej lehote nezačalo ani nezačne žiadne konanie tretej krajiny zamerané na riešenie krízovej situácie alebo konkurzné konanie;

   c) relevantný orgán tretej krajiny inicioval konanie tretej krajiny zamerané na riešenie krízovej situácie vo vzťahu k poisťovni alebo zaisťovni z tretej krajiny alebo oznámil orgánu pre riešenie krízových situácií svoj úmysel iniciovať takéto konanie.

3. Ak orgán pre riešenie krízových situácií prijme nezávislé opatrenie vo vzťahu k pobočke v Únii, musí zohľadniť ciele riešenia krízových situácií uvedené v článku 18 a prijať dané opatrenie v súlade s týmito zásadami a požiadavkami, ak sú relevantné:

   a) zásady stanovené v článku 22;

b) požiadavky týkajúce sa uplatňovania nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v hlave III kapitole II.

Článok 76

Spolupráca s orgánmi tretích krajín

1. Tento článok sa uplatňuje v súvislosti so spoluprácou s treťou krajinou, ak medzinárodná dohoda s príslušnou treťou krajinou uvedená v článku 72 ods. 1 ešte nenadobudla platnosť, a len do nadobudnutia jej platnosti. Uplatňuje sa aj po tom, ako medzinárodná dohoda s príslušnou treťou krajinou uvedená v článku 72 ods. 1 nadobudla platnosť, ak predmet tohto článku nie je upravený touto dohodou.

2. Orgán EIOPA môže s relevantnými orgánmi tretích krajín uzatvárať nezáväzné rámcové dohody o spolupráci. Rámcovými dohodami o spolupráci sa stanovujú postupy a mechanizmy medzi zúčastnenými orgánmi na spoluprácu a výmenu informácií nevyhnutných pri výkone niektorých alebo všetkých nasledujúcich úloh a pri výkone niektorých alebo všetkých nasledujúcich právomocí vo vzťahu k poisťovniam či zaisťovniam alebo skupinám:

   a) vypracovanie plánov riešenia krízových situácií v súlade s článkami 9 až 12 a podobné požiadavky podľa práva príslušných tretích krajín;

   b) posúdenie riešiteľnosti krízovej situácie takýchto poisťovní a zaisťovní a skupín v súlade s článkami 13 a 14 a podobné požiadavky podľa práva príslušných tretích krajín;

   c) uplatňovanie právomocí riešiť alebo odstrániť prekážky riešiteľnosti krízovej situácie v súlade s článkami 15 a 16 a všetky podobné právomoci podľa práva príslušných tretích krajín;

   d) uplatňovanie preventívnych opatrení podľa článku 141 smernice 2009/138/ES a podobné právomoci podľa práva príslušných tretích krajín;

   e) uplatňovanie nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 26 ods. 3 a vykonávanie právomocí riešiť krízové situácie a podobných právomocí vykonateľných relevantnými orgánmi tretích krajín.

3. Orgány dohľadu alebo orgány pre riešenie krízových situácií môžu v prípade potreby uzavrieť dohody o spolupráci s relevantnými orgánmi tretích krajín v súlade s rámcovou dohodou EIOPA uvedenou v odseku 2.

4. Členské štáty informujú orgán EIOPA o každej dohode o spolupráci, ktorú orgány pre riešenie krízových situácií a orgány dohľadu uzavreli v súlade s týmto článkom.

Článok 77

Výmena dôverných informácií

1. Členské štáty zabezpečia, aby si orgány pre riešenie krízových situácií, orgány dohľadu a príslušné ministerstvá vymieňali s relevantnými orgánmi tretích krajín dôverné informácie vrátane preventívnych plánov ozdravenia vypracovaných a udržiavaných v súlade s článkami 5 a 7 iba vtedy, keď sú splnené tieto podmienky:

a) na tieto orgány tretích krajín sa vzťahujú požiadavky a štandardy týkajúce sa služobného tajomstva, ktoré sú podľa názoru všetkých dotknutých orgánov prinajmenšom rovnocenné s tými, ktoré ukladá článok 64;

b) tieto informácie sú nevyhnutné na to, aby relevantné orgány tretích krajín vykonávali svoje funkcie zamerané na riešenie krízových situácií podľa vnútroštátneho práva, ktoré sú porovnateľné s funkciami podľa tejto smernice, pričom s výhradou písmena a) sa tieto informácie nepoužívajú na žiadne iné účely.

Na účely písmena a) platí, že ak sa výmena informácií týka osobných údajov, spracúvanie a poskytovanie takýchto osobných údajov orgánom tretích krajín sa riadi platným právom Únie a platným vnútroštátnym právom na ochranu údajov.

2. Keď dôverné informácie pochádzajú z iného členského štátu, orgány pre riešenie krízových situácií, orgány dohľadu a príslušné ministerstvá nesmú tieto informácie zverejniť relevantným orgánom tretích krajín, ak nie sú splnené tieto podmienky:

a) relevantný orgán členského štátu, z ktorého informácie pochádzajú (orgán pôvodu informácií) súhlasí s ich zverejnením;

b) informácie sa zverejnia len na účely povolené orgánom pôvodu informácií.

HLAVA VI
SANKCIE

Článok 78

Administratívne sankcie a iné administratívne opatrenia

1. Bez toho, aby boli dotknuté právomoci orgánov pre riešenie krízových situácií a orgánov dohľadu stanovené v tejto smernici a smernici 2009/138/ES a právo členských štátov stanoviť a ukladať trestné sankcie uvedené v druhom pododseku, členské štáty stanovia pre prípad nedodržania vnútroštátnych ustanovení transponujúcich túto smernicu pravidlá týkajúce sa administratívnych sankcií a iných administratívnych opatrení a prijmú všetky kroky potrebné na zabezpečenie ich vykonávania.

   Členské štáty, ktoré sa rozhodnú nestanoviť pravidlá týkajúce sa administratívnych sankcií alebo iných administratívnych opatrení za porušenia, ktoré podliehajú vnútroštátnemu trestnému právu, oznámia Komisii tieto príslušné ustanovenia trestného práva.

   Administratívne sankcie a iné administratívne opatrenia musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade porušenia mohli na členov správneho, riadiaceho alebo kontrolného orgánu a na iné fyzické osoby, ktoré sú podľa vnútroštátneho práva zodpovedné za porušenie, uplatniť administratívne sankcie alebo iné administratívne opatrenia, a to za podmienok stanovených vo vnútroštátnom práve.

3. Právomoci ukladať administratívne sankcie a iné administratívne opatrenia stanovené v tejto smernici sa udeľujú orgánom pre riešenie krízových situácií alebo orgánom dohľadu, v závislosti od druhu porušenia. Orgány pre riešenie krízových situácií a orgány dohľadu musia mať všetky právomoci v oblasti zhromažďovania informácií a vyšetrovania, ktoré sú potrebné na výkon ich jednotlivých funkcií. Orgány pre riešenie krízových situácií a orgány dohľadu pri výkone svojich právomocí na ukladanie administratívnych sankcií alebo iných administratívnych opatrení úzko spolupracujú s cieľom zabezpečiť, aby administratívne sankcie alebo iné administratívne opatrenia priniesli želané výsledky, a koordinujú svoje kroky pri riešení cezhraničných prípadov.

4. Orgány pre riešenie krízových situácií a orgány dohľadu vykonávajú svoje administratívne právomoci na ukladanie sankcií a iných administratívnych opatrení v súlade s touto smernicou a vnútroštátnym právom, a to ktorýmkoľvek z týchto spôsobov:

   a) priamo;

   b) v spolupráci s inými orgánmi;

   c) v rámci svojej zodpovednosti delegovaním na iné orgány;

   d) podaním návrhu príslušným justičným orgánom.

5. Členské štáty zabezpečia, aby rozhodnutia prijaté orgánmi pre riešenie krízových situácií a orgánmi dohľadu v súlade s touto hlavou podliehali právu podať opravný prostriedok.

Článok 79

Osobitné ustanovenia o administratívnych sankciách a iných administratívnych opatreniach

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa v ich zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach určili administratívne sankcie a iné administratívne opatrenia týkajúce sa aspoň týchto situácií:

   a) porušenie článkov 5 alebo 7 tak, že nevypracovali, neudržiavali a neaktualizovali preventívne plány ozdravenia a preventívne plány ozdravenia na úrovni skupiny;

   b) porušenie článku 12 tak, že neposkytli všetky informácie, ktoré sú potrebné na vypracovanie plánov riešenia krízových situácií;

   c) porušenie článku 61 ods. 1 tak, že správny, riadiaci alebo kontrolný orgán poisťovne či zaisťovne alebo subjektu uvedeného v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) neoznámil orgánu dohľadu, keď tento podnik alebo subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.

2. Členské štáty zabezpečia, aby v prípadoch uvedených v odseku 1 administratívne sankcie a iné administratívne opatrenia, ktoré sa môžu uplatniť, zahŕňali aspoň:

   a) verejné vyhlásenie, v ktorom sa uvedie fyzická osoba, poisťovňa alebo zaisťovňa, subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b) až e), konečný materský podnik alebo iná právnická osoba zodpovedná za porušenie a povaha porušenia;

   b) príkaz, aby zodpovedná fyzická alebo právnická osoba upustila od konania a zdržala sa opakovania tohto konania;

   c) dočasný zákaz pre ktoréhokoľvek člena správneho, riadiaceho alebo kontrolného orgánu alebo vrcholového manažmentu poisťovne či zaisťovne alebo subjektu uvedeného v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) alebo pre akúkoľvek inú fyzickú osobu, ktorá je braná na zodpovednosť, vykonávať funkcie v poisťovni či zaisťovni alebo subjekte uvedenom v článku 1 ods. 1 písm. b) až e);

   d) v prípade právnickej osoby administratívne pokuty až do výšky 10 % celkového ročného obratu tejto právnickej osoby v predchádzajúcom hospodárskom roku;

   e) v prípade fyzickej osoby administratívne pokuty až do výšky 5 000 000 EUR alebo v členských štátoch, v ktorých euro nie je oficiálnou menou, v zodpovedajúcej hodnote v národnej mene k [PO – vložte dátum nadobudnutia účinnosti tejto smernice];

   f) administratívne pokuty až do výšky dvojnásobku sumy prospechu vyplývajúceho z porušenia v prípade, keď tento prospech možno určiť.

   Na účely písmena d), ak je právnická osoba dcérskym podnikom materského podniku, príslušným obratom je celkový ročný obrat vyplývajúci z konsolidovanej účtovnej závierky konečného materského podniku v predchádzajúcom hospodárskom roku.

Článok 80

Uverejňovanie administratívnych sankcií a iných administratívnych opatrení

1. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií a orgány dohľadu uverejnili na svojom oficiálnom webovom sídle aspoň všetky administratívne sankcie a iné administratívne opatrenia, ktoré uvedené orgány uložili za porušenie vnútroštátnych ustanovení transponujúcich túto smernicu, ak sa proti takýmto administratívnym sankciám alebo iným administratívnym opatreniam nepodal opravný prostriedok alebo ak bolo právo podať opravný prostriedok vyčerpané. Takéto uverejnenie sa vykoná bez zbytočného odkladu po tom, ako sa fyzická alebo právnická osoba informuje o tejto administratívnej sankcii alebo inom administratívnom opatrení. Uverejnenie musí obsahovať informácie o druhu a povahe porušenia a totožnosti fyzickej alebo právnickej osoby, ktorej bola uložená administratívna sankcia alebo iné administratívne opatrenie.

   Ak členské štáty povolia uverejnenie administratívnych sankcií alebo iných administratívnych opatrení, proti ktorým sa podal opravný prostriedok, orgány pre riešenie krízových situácií a orgány dohľadu na svojich oficiálnych webových sídlach bez zbytočného odkladu uverejnia informácie o stave tohto opravného prostriedku a o jeho výsledku.

2. Ak sa orgán pre riešenie krízových situácií alebo orgán dohľadu domnieva, že uverejnenie totožnosti právnických osôb alebo totožnosti či osobných údajov fyzických osôb by bolo neprimerané na základe individuálneho posúdenia primeranosti uverejnenia takýchto údajov, alebo ak by takéto uverejnenie ohrozilo stabilitu finančných trhov alebo prebiehajúce vyšetrovanie, orgán pre riešenie krízových situácií alebo orgán dohľadu uskutoční ktorýkoľvek z týchto krokov:

   a) odloží uverejnenie rozhodnutia o uložení administratívnej sankcie alebo iných administratívnych opatrení dovtedy, kým nepominú dôvody pre takýto odklad;

   b) uverejní rozhodnutie o uložení administratívnej sankcie alebo iných administratívnych opatrení na anonymnom základe v súlade s vnútroštátnym právom, ak by sa takýmto anonymným uverejnením zabezpečila účinná ochrana dotknutých osobných údajov;

   c) neuverejní rozhodnutie o uložení administratívnej sankcie alebo iných administratívnych opatrení, ak orgán pre riešenie krízových situácií alebo orgán dohľadu zastáva názor, že uverejnenie v súlade s písmenom a) alebo b) by nestačilo na zabezpečenie niektorého z týchto cieľov:

      i) toho, aby stabilita finančných trhov nebola ohrozená;

      ii) primeranosti uverejnenia takýchto údajov vzhľadom na opatrenia, ktoré sa považujú za menej závažné.

   Orgány pre riešenie krízových situácií a orgány dohľadu zabezpečia, aby údaje uverejnené v súlade s týmto článkom zostali na ich oficiálnom webovom sídle aspoň počas obdobia piatich rokov po uverejnení. Osobné údaje, ktoré sa uverejnili, zostávajú na oficiálnom webovom sídle orgánu pre riešenie krízových situácií alebo orgánu dohľadu len počas obdobia, ktoré je nevyhnutné v súlade s platnými predpismi na ochranu údajov.

Článok 81

Vedenie centrálnej databázy orgánom EIOPA

1. Orgány pre riešenie krízových situácií a orgány dohľadu informujú pod podmienkou dodržiavania požiadaviek na služobné tajomstvo uvedených v článku 64 orgán EIOPA o všetkých administratívnych sankciách a iných administratívnych opatreniach, ktoré uložili podľa článku 79, a o stave opravného prostriedku a o jeho výsledku.

   Orgán EIOPA vedie a aktualizuje centrálnu databázu sankcií a iných administratívnych opatrení, ktoré mu oznamujú orgány pre riešenie krízových situácií, výlučne s cieľom umožniť týmto orgánom pre riešenie krízových situácií navzájom si vymieňať informácie, ktoré musia byť prístupné len týmto orgánom pre riešenie krízových situácií.

   Orgán EIOPA vedie a aktualizuje centrálnu databázu sankcií a iných administratívnych opatrení, ktoré mu oznamujú orgány dohľadu, výlučne s cieľom umožniť týmto orgánom dohľadu navzájom si vymieňať informácie, ktoré musia byť prístupné len týmto orgánom dohľadu.

2. Orgán EIOPA vedie a aktualizuje webovú stránku s týmito informáciami alebo odkazmi na tieto informácie:

   a) uverejnené informácie každého orgánu pre riešenie krízových situácií o sankciách;

   b) uverejnené informácie každého orgánu dohľadu o sankciách podľa článku 80;

   c) obdobie, za ktoré každý členský štát uverejňuje sankcie.

Článok 82

Účinné uplatňovanie sankcií a výkon právomocí ukladať sankcie orgánmi dohľadu a orgánmi pre riešenie krízových situácií

Členské štáty zabezpečia, aby orgány dohľadu a orgány pre riešenie krízových situácií pri určovaní druhu administratívnych sankcií alebo iných administratívnych opatrení a výšky administratívnych pokút zohľadňovali všetky relevantné okolnosti, podľa možnosti vrátane:

a) závažnosti a dĺžky trvania porušenia;

b) miery zodpovednosti zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby;

c) finančnej sily zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby;

d) výšky ziskov, ktoré zodpovedná fyzická alebo právnická osoba dosiahla, alebo strát, ktorým sa vyhla, ak tieto zisky alebo straty možno vyčísliť;

e) strát tretích strán, vrátane poistníkov, spôsobených porušením, ak tieto straty možno vyčísliť;

f) úrovne spolupráce zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby s orgánom dohľadu a orgánom pre riešenie krízových situácií;

g) predchádzajúcich porušení, ktorých sa dopustila zodpovedná fyzická alebo právnická osoba.

Na účely písmena c) ukazovatele finančnej sily fyzickej alebo právnickej osoby zahŕňajú celkový obrat zodpovednej právnickej osoby alebo ročný príjem zodpovednej fyzickej osoby.

HLAVA VII
ZMENY SMERNÍC 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2009/138/ES, (EÚ) 2017/1132 A NARIADENÍ (EÚ) č. 1094/2010 A (EÚ) č. 648/2012

Článok 83

Zmeny smernice 2009/138/ES

Smernica 2009/138/ES sa mení takto:

1. Článok 141 sa nahrádza takto:

„*Článok 141*

Právomoci dohľadu v prípade zhoršujúceho sa finančného postavenia

1. Po oznámení podľa článku 136 alebo po identifikácii zhoršujúcej sa finančnej situácie podľa článku 36 ods. 3, ak by rozhodnutia poisťovne alebo zaisťovne vrátane finančných rozhodnutí viedli v nasledujúcich troch mesiacoch, alebo už vedú, k nesúladu s niektorými z položiek uvedených v článku 36 ods. 2 písm. a) až e), orgány dohľadu majú právomoc prijať potrebné opatrenia na obnovenie súladu.

2. Opatrenia uvedené v odseku 1 musia byť primerané riziku a rozsahu nesúladu s regulačnými požiadavkami a môžu obsahovať:

a) požiadavku, aby správny orgán, riadiaci orgán alebo kontrolný orgán podniku aktualizoval preventívny plán ozdravenia vypracovaný v súlade s článkom 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) xx/xx[*1], ak sa dané okolnosti líšia od predpokladov stanovených v uvedenom pláne;

b) požiadavku, aby správny orgán, riadiaci orgán alebo kontrolný orgán podniku prijal opatrenia stanovené v preventívnom pláne ozdravenia vypracovanom v súlade s článkom 5 smernice (EÚ) xx/xx [PO – vložte číslo IRRD]. Ak sa plán aktualizuje podľa písmena a), prijaté opatrenia musia obsahovať akékoľvek aktualizované opatrenia;

c) požiadavku, aby správny orgán, riadiaci orgán alebo kontrolný orgán podniku, ktorý nemá zavedený preventívny plán ozdravenia uvedený v článku 5 smernice (EÚ) xx/xx [PO – vložte číslo IRRD], identifikoval príčiny nesúladu alebo pravdepodobného nesúladu s regulačnými požiadavkami a identifikoval vhodné opatrenia a časový rámec na implementáciu týchto regulačných požiadaviek;

d) požiadavku, aby správny orgán, riadiaci orgán alebo kontrolný orgán podniku pozastavil alebo obmedzil pohyblivú zložku odmeňovania a prémie, rozdeľovanie výnosov z nástrojov vlastných zdrojov alebo splatenie či spätné odkúpenie položiek vlastných zdrojov.

3. Ak sa po oznámení uvedenom v článku 138 ods. 1 alebo článku 139 ods. 1 solventnosť podniku naďalej zhoršuje, orgány dohľadu majú právomoc prijať všetky opatrenia vrátane tých, ktoré sú uvedené v odseku 2, ktoré sú potrebné na ochranu záujmov poistníkov v prípade poistných zmlúv alebo záväzkov vyplývajúcich zo zaistných zmlúv.

Tieto opatrenia musia byť primerané, a teda v nich musí byť zohľadnená úroveň zhoršenia solventnosti príslušných poisťovní alebo zaisťovní.

*1 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) xx/xx [PO – vložte odkaz na IRRD].“

2. V článku 267 sa dopĺňajú tieto pododseky:

„V prípade uplatňovania nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 26 ods. 3 smernice (EÚ) xx/xx [PO – vložte číslo IRRD] a výkonu právomocí riešiť krízové situácie uvedených v hlave III kapitole IV uvedenej smernice sa táto hlava uplatňuje aj na zaisťovne a subjekty uvedené v článku 1 ods. 1 písm. b) až e) uvedenej smernice.

Články 270 a 272 tejto smernice sa neuplatňujú, ak sa uplatňuje článok 63 smernice (EÚ) xx/xx [PO – vložte číslo IRRD].

Článok 295 tejto smernice sa neuplatňuje, ak sa uplatňuje článok 64 smernice (EÚ) xx/xx [PO – vložte číslo IRRD].“

3. V článku 268 sa odsek 1 mení takto:

a) Písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) „príslušné orgány“ sú buď správne alebo justičné orgány členských štátov, ktoré sú príslušné v oblasti reorganizačných opatrení alebo likvidácie, alebo orgán pre riešenie krízových situácií v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 2 bode 7 smernice (EÚ) xx/xx [PO – vložte číslo IRRD] v súvislosti s reorganizačnými opatreniami prijatými podľa uvedenej smernice;“;

b) Písmeno c) sa nahrádza takto:

„c) „reorganizačné opatrenia“ sú opatrenia, ktoré zahŕňajú akýkoľvek zásah príslušných orgánov, ktorých cieľom je zachovať alebo obnoviť finančnú situáciu poisťovne a ktoré majú vplyv na už existujúce práva iných strán, než je samotná poisťovňa, vrátane pozastavenia platieb alebo donucovacích opatrení alebo zníženia nárokov, uplatňovania nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 26 ods. 3 smernice (EÚ) xx/xx [PO – vložte číslo IRRD] a výkonu právomocí riešiť krízové situácie uvedených v hlave III kapitole IV smernice (EÚ) xx/xx [PO – vložte číslo IRRD];“.

Článok 84

Zmeny smernice 2002/47/ES

Smernica 2002/47/ES sa mení takto:

1. V článku 1 sa odsek 6 nahrádza takto:

„6. Články 4 až 7 tejto smernice sa neuplatňujú na žiadne obmedzenie vymáhania dohôd o finančnom kolateráli ani na žiadne obmedzenie účinku záložnej dohody o finančnom kolateráli, na žiadne ustanovenie o konečnom čistom zúčtovaní alebo vzájomnom započítaní, ktoré sa ukladá na základe hlavy IV kapitoly V alebo VI smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ[*2] alebo hlavy V kapitoly III oddielu 3 alebo kapitoly IV nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/23[*3] alebo hlavy III kapitoly III oddielu 4 alebo kapitoly IV smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) xx/xx[*4], ani na žiadne také obmedzenie, ktoré sa ukladá na základe podobných právomocí v právnych predpisoch členského štátu na uľahčenie riadneho riešenia krízovej situácie ktoréhokoľvek subjektu uvedeného v odseku 2 písm. d) tohto článku, na ktoré sa vzťahujú ochranné opatrenia, ktoré sú prinajmenšom rovnocenné

s ochrannými opatreniami stanovenými v hlave IV kapitole VII smernice 2014/59/EÚ alebo v hlave V kapitole V nariadenia (EÚ) 2021/23;

---

*2 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190).

*3 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/23 zo 16. decembra 2020 o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán a o zmene nariadení (EÚ) č. 1095/2010, (EÚ) č. 648/2012, (EÚ) č. 600/2014, (EÚ) č. 806/2014 a (EÚ) 2015/2365 a smerníc 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EÚ a (EÚ) 2017/1132 (Ú. v. EÚ L 22, 22.1.2021, s. 1).

*4 [PO – vložte odkaz na IRRD].“

2. Článok 9a sa nahrádza takto:

„Článok 9a

Smernica 2008/48/ES, smernica 2014/59/EÚ, smernica (EÚ) xx/xx a nariadenie (EÚ) 2021/23

Touto smernicou nie je dotknutá smernica 2008/48/ES, smernica 2014/59/EÚ, smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) xx/xx[*5] [PO – vložte číslo IRRD] a nariadenie (EÚ) 2021/23.

---

*5 Smernica Európskeho parlamentu a Rady xx/xx/EÚ [PO – vložte odkaz na IRRD].“

Článok 85

Zmena smernice 2004/25/ES

V článku 4 ods. 5 smernice 2004/25/ES sa dopĺňa tento pododsek:

„Členské štáty zabezpečia, aby sa článok 5 ods. 1 tejto smernice neuplatňoval v prípade uplatnenia nástrojov riešenia krízových situácií, právomocí riešiť krízové situácie a mechanizmov riešenia krízových situácií stanovených v hlave IV smernice 2014/59/EÚ, v hlave V nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/23[*6] alebo v hlave III smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) xx/xx[*7] [PO – vložte číslo IRRD].

---

*6 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/23 zo 16. decembra 2020 o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán a o zmene nariadení (EÚ) č. 1095/2010, (EÚ) č. 648/2012, (EÚ) č. 600/2014, (EÚ) č. 806/2014 a (EÚ) 2015/2365 a smerníc 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EÚ a (EÚ) 2017/1132 (Ú. v. EÚ L 22, 22.1.2021, s. 1).

*7 Smernica Európskeho parlamentu a Rady xx/xx/EÚ [PO – vložte odkaz na IRRD].“

Článok 86

Zmeny smernice 2007/36/ES

V článku 1 smernice 2007/36/ES sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Členské štáty zabezpečia, aby sa táto smernica neuplatňovala v prípade uplatnenia nástrojov riešenia krízových situácií, právomocí riešiť krízové situácie a mechanizmov riešenia krízových situácií stanovených v hlave IV smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ[*8], v hlave V nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/23[*9] alebo v hlave III smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) xx/xx[*10] [PO – vložte číslo IRRD].

*8 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190).

*9 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/23 zo 16. decembra 2020 o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán a o zmene nariadení (EÚ) č. 1095/2010, (EÚ) č. 648/2012, (EÚ) č. 600/2014, (EÚ) č. 806/2014 a (EÚ) 2015/2365 a smerníc 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EÚ a (EÚ) 2017/1132 (Ú. v. EÚ L 22, 22.1.2021, s. 1).

*10 Smernica Európskeho parlamentu a Rady XX/XX/EÚ [PO – vložte odkaz na IRRD].“

Článok 87

Zmena smernice (EÚ) 2017/1132

Smernica (EÚ) 2017/1132 sa mení takto:

1. V článku 84 sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Členské štáty zabezpečia, aby sa článok 49, článok 58 ods. 1, článok 68 ods. 1, 2 a 3, článok 70 ods. 2 prvý pododsek, články 72 až 75 a články 79, 80 a 81 tejto smernice neuplatňovali v prípade uplatnenia nástrojov riešenia krízových situácií, právomocí riešiť krízové situácie a mechanizmov riešenia krízových situácií stanovených v hlave IV smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ[*11], v hlave V nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/23[*12] alebo v hlave III smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) xx/xx[*13].

*11 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190).

*12 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/23 zo 16. decembra 2020 o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán a o zmene nariadení (EÚ) č. 1095/2010, (EÚ) č. 648/2012, (EÚ) č. 600/2014, (EÚ) č. 806/2014 a (EÚ) 2015/2365 a smerníc 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EÚ a (EÚ) 2017/1132 (Ú. v. EÚ L 22, 22.1.2021, s. 1).

*13 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) XX/XX [PO – vložte odkaz na IRRD].“

2. Článok 86a sa mení takto:

a) V odseku 3 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) na spoločnosť sa uplatňujú nástroje riešenia krízových situácií, právomoci riešiť krízové situácie a mechanizmy riešenia krízových situácií stanovené v hlave IV smernice 2014/59/EÚ, v hlave V nariadenia (EÚ) 2021/23 alebo v hlave III smernice (EÚ) xx/xx [PO – vložte číslo IRRD].“;

b) V odseku 4 sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) ktoré sú predmetom opatrení na predchádzanie kríze v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 bode 101 smernice 2014/59/EÚ, v článku 2 bode 48 nariadenia (EÚ) 2021/23 alebo v článku 2 ods. 2 bode 75 smernice (EÚ) xx/xx [PO – vložte číslo IRRD].“

3. V článku 87 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Členské štáty zabezpečia, aby sa táto kapitola neuplatňovala na spoločnosti, na ktoré sa uplatňujú nástroje riešenia krízových situácií, právomoci riešiť krízové situácie a mechanizmy riešenia krízových situácií stanovené v hlave IV smernice

2014/59/EÚ, v hlave V nariadenia (EÚ) 2021/23 alebo v hlave III smernice (EÚ) xx/xx [PO – vložte číslo IRRD].“

4. Článok 120 sa mení takto:

a) V odseku 4 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) na spoločnosť sa uplatňujú nástroje riešenia krízových situácií, právomoci riešiť krízové situácie a mechanizmy riešenia krízových situácií stanovené v hlave IV smernice 2014/59/EÚ, v hlave V nariadenia (EÚ) 2021/23 alebo v hlave III smernice (EÚ) xx/xx [PO – vložte číslo IRRD].“;

b) V odseku 5 sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) ktoré sú predmetom opatrení na predchádzanie kríze v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 bode 101 smernice 2014/59/EÚ, v článku 2 bode 48 nariadenia (EÚ) 2021/23 alebo v článku 2 ods. 2 bode 75 smernice (EÚ) xx/xx [PO – vložte číslo IRRD].“

5. Článok 160a sa mení takto:

a) V odseku 4 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) na spoločnosť sa uplatňujú nástroje riešenia krízových situácií, právomoci riešiť krízové situácie a mechanizmy riešenia krízových situácií stanovené v hlave IV smernice 2014/59/EÚ, v hlave V nariadenia (EÚ) 2021/23 alebo v hlave III smernice (EÚ) xx/xx [PO – vložte odkaz na IRRD].“;

b) V odseku 5 sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) ktoré sú predmetom opatrení na predchádzanie kríze v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 bode 101 smernice 2014/59/EÚ, v článku 2 bode 48 nariadenia (EÚ) 2021/23 alebo v článku 2 ods. 2 bode 75 smernice (EÚ) xx/xx [PO – vložte odkaz na IRRD].“

Článok 88

Zmena nariadenia (EÚ) č. 1094/2010

Nariadenie (EÚ) č. 1094/2010 sa mení takto:

1. V článku 4 bode 2 sa podbod i) nahrádza takto:

„i) orgány dohľadu v zmysle vymedzenia v článku 13 bode 10 smernice 2009/138/ES, orgány pre riešenie krízových situácií v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) xx/xx[*14] a príslušné orgány v zmysle vymedzenia v článku 6 bode 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2341[*15] a ako sa uvádza v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/97[*16];“.

2. V článku 40 ods. 6 sa dopĺňa tento pododsek:

„Na účely konania v rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) xx/xx [PO – vložte číslo IRRD] môže člena rady orgánov dohľadu podľa odseku 1 písm. b) v prípade potreby sprevádzať zástupca orgánu pre riešenie krízových situácií v každom členskom štáte, ktorý nemá hlasovacie práva.

---

*14 [PO – vložte odkaz na IRRD].

*15 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2341 zo 14. decembra 2016 o činnostiach inštitúcií zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia (IZDZ) a o dohľade nad nimi (Ú. v. EÚ L 354, 23.12.2016, s. 37).

*16 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/97 z 20. januára 2016 o distribúcii poistenia (Ú. v. EÚ L 26, 2.2.2016, s. 19).“.

Článok 89

Zmena nariadenia (EÚ) č. 648/2012

V článku 81 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 648/2012 sa dopĺňa toto písmeno:

„r) orgánom pre riešenie krízových situácií určeným podľa článku 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) xx/xx[*17].

---

*17 [PO – vložte odkaz na IRRD].“

HLAVA VIII
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 90

Výbor EIOPA pre riešenie krízových situácií

1. Orgán EIOPA vytvorí stály vnútorný výbor podľa článku 41 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010 na účely prípravy rozhodnutí orgánu EIOPA, ako sa uvádza v článku 44 uvedeného nariadenia, vrátane rozhodnutí o návrhoch regulačných technických predpisov a návrhoch vykonávacích technických predpisov súvisiacich s úlohami, ktoré boli udelené orgánom pre riešenie krízových situácií v súlade s touto smernicou. Uvedený vnútorný výbor sa skladá z orgánov pre riešenie krízových situácií uvedených v článku 3 tejto smernice.

2. Na účely tejto smernice orgán EIOPA spolupracuje s orgánmi EBA a ESMA v rámci Spoločného výboru európskych orgánov dohľadu zriadeného článkom 54 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010, nariadenia (EÚ) č. 1094/2010 a nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

3. Na účely tejto smernice orgán EIOPA zabezpečí štrukturálne oddelenie výboru pre riešenie krízových situácií a ostatných funkcií uvedených v nariadení (EÚ) č. 1094/2010. Výbor pre riešenie krízových situácií presadzuje vypracúvanie a koordináciu plánov riešenia krízových situácií a vypracúva metódy na riešenie krízových situácií zlyhávajúcich subjektov uvedených v článku 1 ods. 1 tejto smernice.

Článok 91

Spolupráca s orgánom EIOPA

1. Členské štáty zaistia, aby orgány dohľadu a orgány pre riešenie krízových situácií spolupracovali s orgánom EIOPA na účely tejto smernice v súlade s nariadením (EÚ) č. 1094/2010.

2. Členské štáty zabezpečia, aby orgány dohľadu a orgány pre riešenie krízových situácií bezodkladne poskytovali orgánu EIOPA všetky informácie potrebné na plnenie jeho povinností v súlade s článkom 35 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010.

Článok 92

Transpozícia

1. Členské štáty najneskôr do [PO – doplňte dátum 18 mesiacov po nadobudnutí účinnosti] prijmú a uverejnia zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkami 1 až 87 a článkami 90 a 91 tejto smernice. Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii znenie uvedených ustanovení. Články 88 a 89 sú však záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

   Články 1 až 87 a články 90 a 91 uplatňujú od [PO – doplňte dátum 18 mesiacov a jeden deň po nadobudnutí účinnosti].

Keď členské štáty prijmú články 1 až 87 a články 90 a 91, uvedú odkaz na túto smernicu alebo takýto odkaz uvedú pri príležitosti ich úradného uverejnenia. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 93

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 94

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda	*predseda*